

افغانستان ماقبل

آریاینها

دورنمایی از تاریخ زندگی ساکنین اولیه افغانستان

از آغاز تا آریاینها

مؤلف: نورالله تالقانی

۱۳۶۱

افغانستان ماقبل آریایها

دورنمایی از تاریخ زندگی ساکنین اولیه افغانستان
از آغاز تا آریایها

مؤلف: نورالله تالقانی

۱۳۶۱

افغانستان ما قبل آریاییها

تالیف : نورالله تالقانی

تیراژ : پنجهزارجلد

چاپ : اول قوس ۱۳۶۱

چاپ : مطبعه دولتی ریاست کمیته دولتی طبع و نشر

ناشر : ریاست کمیته دولتی طبع و نشر جمهوری دموکراتیک افغانستان

شماره اجازه نشر : هیئتی از استادان دیپارتمنت تاریخ پوهنځی علوم اجتماعی

پوهنتون کابل

حق هرگونه چاپ و انتشار برای ریاست کمیته دولتی طبع و نشر جمهوری

دموکراتیک افغانستان محفوظ است .

هم اکنون خرابه های شهر های چون باکتریا
Bactra (بلخ) تانیمه درشن فرو رفته ولابد
چنین شهری که محیط آن سی و پنج کیلو متر است
روزی پراز جمعیت بوده ، هنوز از سال ۱۸۶۸ مدت
درازی نگذشته است و در آن هنگام ، ۸۰ ، ۰۰۰
ساکنان ترکستان باختری که دور تادور شهر شان را
ریگ روان فرا گرفته بودند ناچار شدند از آن ناحیه
مهاجرت کنند . بسیاری از دانشمندان چنین تصویری
میکنند که این نواحی که اکنون در شرف مرگ است
ناظر و شاهد نخستین گامهای مجموعه تو بر توی
نظم ، پیش بینی ، آداب ، اخلاق ، راحت طلبی و فر هنگ
بوده که از میان آن تمدن کنونی بیرون آمده است .

ویل دورانت

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	نگاهی اجمالی به مطالعه تاریخ
۱۷	تاریخ در پویهی زمان فصل اول - افغانستان
۳۹	شرایط طبیعی
۴۷	منابع تاریخی
۶۲	ساکنین اولیه ی افغانستان
	فصل دوم - پیدایش نظام طایفه ای
۷۱	پیدایش انسان در آسیا و افریقا
	انسانهای نئاندرتال در آسیای میانه و افغانستان
۸۶	الف - در آسیای میانه
۹۲	ب - ابزار نئاندرتالها در افغانستان

صفحه

عنوان

۱۰۱	ابزارهای کهن سنگی دیرین
۱۰۷	کهن سنگی نوین
	فصل سوم - نظام اشتراکیه اولیه
۱۱۶	خصوصیات اصلی نظام اشتراکیه اولیه
۱۲۰	تکامل نیروهای تولیدی
۱۲۳	پیدایش زراعت و مالداري
۱۳۳	آغاز استخراج‌فازات
۱۳۸	تجزیه نظام اشتراکی اولیه
۱۴۳	هسته های اولیه ی فرهنگ در افغانستان
۱۴۷	نخستین مفاهیم دینی در آسیای میانه و افغانستان
	فصل چهارم - مدنیت‌های ما قبل تاریخ در افغانستان
۱۵۷	اهمیت مدنیت سندیک در قندهار
۱۶۸	مدنیت سیستان
۱۸۲	اهمیت تمدن رودخانه سند
۲۸۱	مدنیت هزارسپه سمنگان
۱۹۲	قره کمر سمنگان
۲۰۰	چنارگنجشکان و دره کورتخار
۲۱۱	
۲۳۳	آق کبرک بلخ

نگاهی اجمالی به مطالعه تاریخ:

از روزگاران باستان تا اکنون که در جهان سادینگرگونی‌ها و رستاخیزهای بزرگی روی داده‌است، انسان به‌وجی از بلوغ فکری و چکادهای برین افتخارات راستین رسیده‌است که آخرین تضادهای خویشتن با طبیعت را که روزی مقهوران بود حل‌کننده‌اندیشه پردازان تاریخ، آن‌هائی که با تاریخ برخورد بنیادی تر دارند، مسایل تاریخی، یعنی شرح زندگی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فکری و جوامع انسانی را با تعبیرهای گوناگون بررسی و تحلیل کرده‌اند و زمینه‌ی هرگونه بررسی از تاریخ، سرگذشت انسان، وابستگی به نظام اجتماعی‌ای داشته‌است که مورخ و نویسنده در آن فضا نفس کشیده‌است و زندگی کرده‌است.

باری تاریخ از دو دیدگاه متضاد و متفاوت می‌تواند مطالعه شود. گروهی از تاریخ-نگاران در سنگر استثمارگران و تاراج‌گران ایستاده‌اند، از موقعیت مقام و ثروت دفاع کرده

چشم از هر چه واقعیت و حقیقت بوده است پوشیده اند. اما هم گام با این طرز تفکر با در هوا و ریاکارانه، اندیشه‌ها ئی رها بخش در تاریخ نضج گرفته است که پاسدار آن انسان‌های از جان گذشته و با بصیرت بوده در سوضع توده‌ها ایستاده و از سنگر حق و عدالت دفاع کرده اند و تاریخ را به خواست‌گرو هی از ریاکاران، مفتخواران نوشته‌اند، نقش توده‌ها را در تاریخ نمی‌نکرده اند و به دنبال فلسفه منقطع، پوشیده و ارتجاعی «کیش شخصیت» نشناخته اند، توده‌های زحمتکش راستو ده‌اند که همه بی تمدنهای شکوهمند و فرهنگ‌های بزرگ به وسیله آنها پدید می‌آید.

باری این توده‌ها اند که تاریخ سازان اند، نه قهرمانان کذائی و یکه‌تازان که فقط برای حفظ منافع خویش شمشیر می‌زنند، تاراج میکنند و خون‌سریزند. مؤرخ امروز هم باید ادامه دهنده‌ی دسته دوم باشد که با طبقات وسیع توده‌ها در رابطه‌اند، آنچه می‌آسوزند از آنها است و آنچه می‌آفرینند از آنهاست، در زمانه‌ی ماهمه‌ی بت‌هاییکه به دست تاریخ نگاران دسته اول نوشته‌اند فرو می‌ریزد. حقیقت زمینه‌ی عینی می‌یابد و به پیروزی می‌رسد. مؤرخ روزگارمانه تنها این حق را ندارد که قضایا، واقعیت‌ها و حقیقت را تحریف، وارنه و مسخ کند، بلکه باید باینش سالم اجتماعی دست به نگارش تاریخ بزند که البته و ارستگی و مناعت نفس‌میتواند این مجال را برای او فراهم آورد و گرنه در منجلا ب از انحراف و دروغ بافی سقوط خواهد کرد که این بسی بسیار در دناک است و زیانبار. اگر مؤرخ به متاع دنیا که و افعلاً حقیر است دل خوش کند و اقعیت‌های پیرامون خویش را ننگرد. دست‌نگرو اجبر باشد نمی‌تواند تاریخ انسان که شکوهمند است تاریخ مبارزات طبقاتی است که حقیقت است به دست او به گونه‌ای شایسته‌ی آن نوشته شود. بایست در متون همه‌ی «تاریخ»‌های که از دیدگاه‌های ارتجاعی و یکطرفه نوشته شده است تجدید نظر گردد،

باری زمان ان فرار سیده است که تاریخ نسل پیش تاز تاریخ انسان‌های واقعا قهرمان یعنی توده‌ها فراهم آید.

مؤرخ پیش از آنکه دست به تدوین، تالیف و نگارش تاریخ ز نضر و ری است تاز مینه علمی آن را فراهم آورد. با هر چه او هام پرستی و خرافات و جعلیات است به ستیز و مبارزه برخیزد، آن گونه که اشاره شد، مؤرخ گروه اول نمی‌تواند به درستی داور کنده گو شه‌های از تاریخ گذشته را روشن کند. در روزگار ما بسیاری از اندیشه‌های مسلط دوران اسکولاستیک از اعتباری که داشته اند ساقط شده اند. دانش نوین چراغ‌های فروزان فراراه انسان را روشن کرده است، دیگر با هر نوع بیماری و طاعون زدگی تفکر و اندیشه مبارزه ستیزی همیشگی میشود. حقیقت بر باطل، نور بر ظلمت و چیرگی پیروزی می‌یابد. باری در دوران ما این پرسش مطرح میگردد که آیا پرداختن به آنچه گذشته و متعلق به دوره‌های پیشین است ضروری به نظر می‌رسد یا خیر؟ پاسخ روشن و مثبت است، برای آنکه بتوان کاخی از آینده تابناک و درخشان را پی انداخت باید گذشته را خوب شناخت و روان انسان‌های وابسته به دوران‌های گذشته را بازشناسائی کرد. فرهنگ گذشته را مورد تحلیل و تفسیری نوین قرار داد و همه‌ی ارزش‌های اجتماعی و انسانی گذشتگان که سرچشمه‌ی از حقایق و واقعیت‌ها است از جنم پنداشت. باری تحقیق در احوال و اثار گذشتگان، معاصران را در صف گسترده و واحد بسیج می‌نماید و چراغی را فراراه آنها را روشن میکند به حرکت و راه پیمائی بیشترشان را برای ساختن یک زندگی نوین و امی دارد. احوال و حقایق مربوط به گذشتگان معاصر را و امی دارد. آینده‌ی ای شکوهمند تر و درخشان تر از گذشته را میسازند، به سوی روشنائی و زندگی نوین گام‌های مطمئن، استوار و مستحکم بردارند، باری آن گونه که اشاره شد پرداختن به حقایق و واقعیت‌های تاریخی متضمن فراهم آمدن بسیاری از زمینه‌ها و شرایط

است، مابا وجودی تاریخی شگوفان و فرهنگ غنی ای که داریم و سرزمین ما جایگاه درخشش بسیاری از شخصیت‌های فرهنگی و مدنیت‌های کهن بوده است. ولی در اثر یک سلسله ملحوظات که در جایش اشاره به آنها خواهد شد، اکنون منابع تاریخی قابل اطمینانی در دسترس نداریم، کتابخانه‌های مانیتو اند عطش محققان و علاقمندان را فرو نشاند و طوریکه لازم است در این زمینه تحقیق کمتر صورت گرفته است.

دیهن باستانی مابا آنکه گهواره‌ی بسیاری از دانش و فرهنگ هاست بر سر نوشت فرهنگ و دانش در کشور ما بیداد فراوان رفته است و وقت آن آمده که به آنهمه انحراف، بیداد و ستم‌های گوناگون فرهنگی پایان داده شود. در نوشتن این اثر دچار بسیاری از دشواری‌ها بوده‌ام از یکطرف عدم دسترسی به منابع قابل اطمینان و از طرف دیگر اوضاع و احوال مختلف سیاسی بسیاری از امکانات را از نو یسنده گرفت، ولی با آنهم تا جایکه مقدور بوده، مؤلف در پی روشن کردن حقایق تاریخی برخاسته و در این راه توانسته مساعی بخرج دهد. نگارنده متیقین است که در آینده نزدیک بسیاری از مدنیت‌های کهن و حقایق تاریخی از بوی تندی خاموش و فراموش شده بیرون آورد و دانش باستانشناسی تا اندازه نضح خواهد گرفت با همکاری باستانشناسان کشورهای دوست و در راس باستانشناسان اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی بسی حقایق تاریخی و مدنیت‌های کهن مخصوصاً مدنیت‌های قبل از آریایی‌ها از زیر خروارهای خاک بیرون کشیده خواهد شد.

اگر خوب دقیق شویم سرگذشت نیاکان مابا آنهمه کارنامه‌ها و حماسه‌های شگرفی که آفریننده اندمیتو اند برای نسل ما و نسل‌های پسین حتی، جالب آموزنده و الهام دهنده باشد. تاریخ سرزمین مابا قهرمانی‌ها پایهردی‌ها و شجاعت‌های مردم مادر آمیخته است، از تاریخ میهن ما، البته تاریخ رسمی منظور نیست که اکثری از قسمت‌های آن که بدست بعضی از طرف

داران دولت‌های استبدادی وقت نوشته شده است، تاریخ کشور رمان لبریز است از کارنامه‌ها و حماسه‌ها، مبارزه برای آزادی، عدالت، حقیقت و ترقی اجتماعی مردم آزاده، قهرمان و رزمنده‌ی مادرطول تاریخ زبونی را هرگز نپذیرفته اند، مقاومت کرده اند و نشانه خنجر دشمن را در سینه داشته اند یعنی در برابر بیداد سینه‌های خود را سپر کرده اند و قامت افراخته سرودهای حماسه و مقاومت در برابر بیداد‌های گونه، گونه در فضا طنین افکنده اند عقب نشینی‌های تاکتیکی آنها برای آن بوده تا بار دیگر دژ بیداد و ستم را محکم تر بکوبند. پیش تازنده و کارنامه آفرین بوده اند.

پس باید از پدران، از نیاکان از گذشتگان کارنامه آفرین بسیاری چیزها را آموخت و به آن جامه عمل پوشاند، باتوده‌ها که مظهر قدرت اراده و عقیده اند یگانه گشت و بر دژ بیدادیورش برد.

تاریخی که از این بعد تدوین میشود و محققان حیات خود را بر سیر آن می‌گذارد و باید از هرگونه ریاکاری، دروغ پردازی لاف و گزاف و تعصبات ملی به دور باشد، مؤرخ امروز از آنجائیکه در عهد تجربه و دانش زندگی حتماً درون مایه کار و اثر او را مسایل و حقایق زمان می‌سازد، در زمانه‌ی ما سرنوشت ملت‌ها گره خورده است و باهم ارتباط نزدیک و ناگسستی دارد و آهنگ انفرناسیونالیسم در سراسر جهان طنین افکنده است و با این ارتباط مؤرخ نمی‌تواند در هاله‌ی از ناسیونالیسم تنگ نظرانه خود را مخفی بدارد چشم برواقعیت زمان خود و جهان فرو بندد، امروز تفنگی که در لبنان توسط فلسطینی‌ها به صدا در می‌آید و طنین که از جنگل زارهای امریکای لاتین شنیده میشود، مبارزات و جنبش‌های آزاد بخش ملی و لو که در هر نقطه از جهان باشد دژ امپریالیسم و هم سنگرهای شان را به لرزه آورده و در حقیقت روزگار بیداری و همبستگی توده‌های زحمتکش جهان

میباشد. دیگر مردم آسیا، افریقا و اسریرکای لاتین بیدار گشته‌اند، سرود یگانگی و اتحاد را هر چه بلندتر و پرطنین ترمی سرایند، آن گونه که اشاره شد بسیاری از حقایق تاریخی کشور باستانی ما هنگامی میتواند برملا گردد، در بسیاری از گوشه های افغانستان کاوش های علمی و دقیق باستانشناسی انجام پذیرد، تا این زمینه بسیر نگردد بسیاری از واقعیت ها و حقایق در پرده ای از ابهام هم چنان باقی میماند.

اکنون در پرتو دانش های نوین می تواند دستور و خط بفرنج و پیچیده باستانی را هم خواند. وقتی خط و نوشته و آثار و علائم و نشانه های مربوط به زندگی یک ملت خوانده شود آنگه می توان به آسانی پی به واقعیت های تاریخی آن سرزمین برد. باری با خواندن خطوط باستانی علائم نشانه ها و آثار گذشته اکنون هر روز یکه میگذرد گوشه ای از تاریخ مبهن ما شناخته میشود و این راه را هم چنان دنبال خواهد کرد و با کمک باستانشناسان آگاه و کشورهای دوست می تواند به مدنیت های بسیار کهن و افتخار آفرین افغانستان برخورد و آشنا گشت. با گذشت روزگاران و چیرگی دانش بر تاریکی و نادانی و نضح علم باستانشناسی حقایق انکارناپذیری را در باره ی تاریخ افغانستان روشن میگردد.

هر کاوشی که در زمینه باستانشناسی انجام می پذیرد بی تردید بابه ارج تاریخ سرزمین خود آگاه می شویم و درمی یابیم که گذشتگان ما با امکانات محدود و دسترس نداشتن به بسیاری از وسایل و ابداری که در دسترس انسان معاصر قرار دارد. برای بالندگی فرهنگ تمدن و تاریخ خویش کوشیده اند.

انها برای ساختن یک زندگی آباد و نوین تلاشهای صمیمانه و بیدریخ کرده اند و این نمی تواند مقوله ای باشد که نتوان آن را ثابت کرد. اکنون همه ی سوزه های

بزرگ جهان این ادعا را می‌توانند ثابت نمایند که هر کشور از خود تاریخ درخشانی را دارا می‌باشد و به هیچ ملتی نمیتوان تاریخ جعلی نوشت، آن‌ها یک حقایق تاریخی را مسخ و تحریف می‌نمایند برای همیشه نمی‌توانند خورشید را باد و انگشت پنهان کنند. تاریخ گذشته بالاخره آنچه را حق است به کرسی می‌نشاند. و تاریخ فرزندان را ستین خود را می‌شناسد نام را در مردان و کارنامه آفرینان در هر دوره‌ی از تاریخ یادآوری میشود، باری به گفته‌ی یکی از پیشوایان تاریخ، تاریخ ملت‌ها تاریخ مبارزات طبقاتی است و بآنکه از بیان این گفته سالها می‌گذرد، اما این مقوله هنوز از همان صلابت و اهمیت اولین خود برخوردار است. تاریخ نمیتواند غیر از این باشد. گرچه دانشمندان وابسته به دنیای سرمایه‌داری می‌خواهند نظریه‌ای خلاف آن بیان نمایند و ثابت کنند که پایه و اساس ندارد. اما تاریخ ملت‌ها نمی‌توان غیر از آن چیزی باشد، وقتی که زندگی کمون اولیه، و یگانگی انسان‌های نخستین روی زمین برهم خورد جامعه انسانی به دو دسته تقسیم شد و نند تاریخ هم دگرگون گردیده و پای استعمار به میان آمد. جنگ‌ها و تاراج‌ها، غارت‌ها و چپاولها بنیاد نهاده شد. وقتی که زندگی طبقه‌ای کمون برهم خورد و دیگر انسان برای انسان برادر نبود مبارزات طبقاتی هم آغاز نهاد، سستی از اقلیت مفتخوار و ناچیز که خود کار نمی‌کردند، زحمت نمی‌کشیدند و بازور و شکنجه ابزار و وسایل تولید را در انحصار خود در آورده بودند، گروه کثیری از زحمتکشان را مورد بیرحمانه‌ترین بیداد، ستم و استثمار قرار دادند چون زیر بنا تأثیر مستقیم و رابطه‌ای ناگسست‌پذیر بار و بنا ندارد. فرهنگ استعماری که پشتوانه‌ی آن اقتصاد استعماری بود بر ضد توده‌ها قرار گرفت. ادبیات هنر، شعر، موسیقی و همه‌ی اعتقادات و مقدسات توده‌ها مورد پورش، تخطئه قرار گرفت. حقایق تاریخی در هاله‌ای از تعصب، دروغ و ریابچیده گشت. تاریخ نگاران

و ابسته به فر هنگ استثماری تا توانستند حقایق مسلم را تحریف کردند، به ستیزه باوارثان اصلی نعمت‌های مادی پرداختند، یکه تازی‌ها، تاراجها و غارتگری‌های امرا، و پادشاهان مستبد و خود خواه را جهاد، کشور کشائی فتح نامیدند نقش قهرمانان را در تاریخ برجستگی نشان دادند، نقش توده‌ها را که تاریخ سازان واقعی اندنمی کردند، اکنون دیگر زمان ان فرا رسیده که تاریخ از دیدگاه علمی آن نوشته شود، در گذشته بسیاری از تاریخ نگاران، به اتفاق اکثری از مؤرخان افغانستان تاریخ را، نقل و روایت ساده ای از کارهای گذشتگان دانسته اند. و مسایل تاریخی را بر پایه‌ی اطلاعات نیمه افسانه‌ای تدوین کرده اند و تفسیرهای بر آن نوشته اند، اینها در این زمینه خواسته اند ثابت کنند که تاریخ را قهرمانان، بزرگان و سرکردگان قوم می‌سازند نه توده‌های مردم، از اینکه تاریخ به مثابه‌ی «علم» راه مشخص تکامل جامعه‌ی انسانی و قوانین تکامل را مورد تجزیه و تحلیل قرار میدهد نمی‌اندیشیدند و به اصل انسانی، و وجود آورنده نعم مادی و ابزار تولید که در حقیقت سازندگان اصلی تاریخ می‌باشند ارزشی قایل نبودند.

امادر نیمه‌ی دوم قرن نوزدهم بعد از آنکه یک سلسله تحولات و دگرگونی‌ها در تمام شئون زندگی اجتماعی، سیاسی و اقتصادی پدید آمد، تاریخ نیز وارد مرحله‌ی جدیدی گردید که در نتیجه دانش تاریخ انسان در باره حیات قبلی به تدریج وسعت و گسترش پذیرفت و بر اثر کشفیات جدید تیوری‌های نوینی به آن راه یافت و به اینصورت به ریشه‌ی اصلی وقایع تاریخی پی بردند. اساسات تاریخی را به قوانین تکامل جامعه‌ی بشری و مناسبات اجتماعی ارتباط دادند، که تاریخ به عنوان یکی از رشته‌های علوم اجتماعی با سایر علوم، فلسفه، اقتصاد سیاسی، حقوق و زبان شناسی و دیگر رشته‌های علوم، پیوند ناگسستنی پیدا نمود

از نظر تاریخی، عناصر اولیه، مفهوم تاریخ در هزاره ای پنجم و چهارم قبل از میلاد یعنی بعد از پیدایش کتابت در مصر پدید آمد و این عناصر همان سنگ های عهد باستان است که به عنوان اولین تالیفات تاریخی در موزیم خانه ها موجود بوده که در پیشرفت پروسه های تاریخی نقش عظیمی را ایفا کرده است.

مؤرخان به استناد این عناصر، سیر تکاملی اجتماعات بشری را به دو بخش ماقبل تاریخ و تاریخ تقسیم کرده اند، پیدایش کتابت در مصر، که در حقیقت هر دو بخش را بازتاب می دهد دوران تاریخی را از ماقبل تاریخ جدا نموده است.

لیکن با این وصف هم مانمی توانیم زندگی انسانی را از حیات قبلی تاریخ جدا مطالعه کنیم زیرا حیات اجتماعی دوره های تاریخی نتیجه ای تکامل انسان های ماقبل تاریخ بوده و اکنون آشنائی مادر این مورد بسیار اندک است و بر مبنای انسان شناسی و باستان شناسی بنا شده است و بسیاری از مسایل مربوط به دوره های ماقبل تاریخ تاکنون نیز نارسا و مبنی بر فرضیه و قیاس استواری باشد. و یقین است، مؤرخان و دانشمندان و به ویژه جویندگان نیکه در تمام سطوح زمین و مغاره ها مشغول کاوش و جستجو سرگرم هستند بالاخره روزی موفق خواهند شد تا پرده از روی حقایق نهفته این معماها را بردارند.

اگر ما بررسی تاریخ گذشته جامعه انسانی را از زمان تاسیس نخستین دولت ها در مصر سه و پیدایش عناصر تاریخی شروع کنیم از آن تاریخ به این طرف متجاوز از شش هزار سال میگذرد و در طول این مدت هر و دت (۱) یونانی پدر تاریخ، پلی بیوس (۲) رومی، سوماتسین

(۱) Herodote (۴۲۵-۳۸۵ ق. م) مورخ یونانی.

(۲) Polybius (۱۲۰-۲۰۳ ق. م) مورخ رومی و یونانی.

چینی (۱) و رلیوس اوگستینوس (۲)، ناگاجونای هندی مورخ قبل از میلاد (۳)، ولتر (۴)، مونتسکیو (۵)، دیدرو (۶)، کندرسه (۷)، سن سیمون فرانسوی (۸) ژ. ب. و یگو (۹)، اشنهگلر (۱۰)، توین بی (۱۱) و غیره گنجینه‌های قیمتمدار و یاد داشت‌های پرارزشی در زمینه تالیفات تاریخی از خود بیادگار مانده اند، باین همه درین همه مؤرخان تنها عبدالرحمن ابن خلدون (۱۲) موفق گردید که تاریخ را به شکل علمی آن تدوین نماید. زیرا تادوران رنسانس مفهوم تاریخ در تحت سلطه‌ی جهان بینی غیر علمی بیشتر به شکل موهوم و خیالی

- (۱) Sumachien (۸۵ - ۱۴۵ ق.م) مورخ و فیلسوف چینی.
- (۲) Aurelius Augustinus (۳۳۰-۳۵۴) = مورخ رومی .
- (۳) ناگارجونا Nagar juna (مورخ و فیلسوف هندی قرن دوم و سوم میلادی) .
- (۴) Voltaire ، نویسنده فرانسوی (۱۷۷۸-۱۶۹۴) .
- (۵) Montesquieu نویسنده فرانسوی (۱۷۵۵ - ۱۶۸۹)
- (۶) Condorset فیلسوف و ریاضی دان فرانسوی (۱۷۹۳-۱۷۴۳) .
- (۷) Diderot فیلسوف فرانسوی (۱۷۸۴-۱۷۱۳)
- (۸) Saint Siman نویسنده فرانسوی (۱۷۵۵-۱۶۷۵)
- (۹) G.B. V igo فیلسوف و مورخ ایتالیائی (۱۷۴۴-۱۶۶۸)
- (۱۰) Oswald Spengler فیلسوف و مورخ المانی (۱۹۳۶ - ۱۸۸۰)
- (۱۱) Srnold Toynbee مورخ انگلیسی (۱۸۸۹)
- (۱۲) عبدالرحمن ابن خلدون مورخ و جامعه شناس عرب و اسلام از تونس (۷۳۲ تا ۵۷۰ هـ) مطابق به (۱۳۳۲ تا ۱۴۰۵ میلادی) .

به صورت غیر معقول تعبیر و تفسیر می شد اولین بار این خلدون بود که تاریخ را همچون دانش خاص و مستقل شمرده و تاحدی مسایل تاریخی را بررسی علمی نمود .

بعدها بالخاصه در نیمه اول قرن ۱۹ که از نظر اقتصادی دوران پیشرفت و گسترش نظام سرمایه داری محسوب می شود ، به منظور تعمیم تاریخ و ترویج اسناد تاریخی برای نخستین بار در برخی از کشورهای اروپائی دانشگاهها و انجمنها تاسیس یافت ، تحقیقات گرانبھائی بعمل آمد و آثار گوناگون مؤرخان گذشته جمع آوری و کتاب های متعدد تاریخی تدوین گردید و در نتیجه بر شیوهی قدیمی تاریخ نویسی ، بزرگ کردن نقش شخصیتها به شکل مبالغه آمیز فرد پرستی و قهرمان منشی ، خط بطلان کشیده شد و در عوض مؤرخان جریان تکامل جامعه را بر مبنای قوانین معینی توجیه کردند و به نقش تو ده ها و اندیشه های اجتماعی ، تیوری ها و تشکیلات سیاسی ارزش اساسی قایل شدند .

اکنون بررسی های علمی تاریخ ، مانند سایر علوم و فنون دوران ما در برخی از کشورهای متمدنی چون اتحاد شوروی و دیگر کشورهای متمدنی پیشرفت های زیادی نموده و مؤرخان این کشورها با تحلیل های دقیق و وضع عمومی جهان نقاط چرخش انقلابی و صورت بندی های اجتماعی و عمده ترین مسایل تاریخی جهان و وضع خود توجه عمیق مبذول می دارند ، دانشکده ها ، دانشگاهها مراکز تحقیقاتی موزه ها ، کانون های بزرگ فرهنگی نشانه اهمیت و نقش ویژه علم تاریخ را داشته که بررسی های خود را به پیوسته و مداوم انتشار و در معرض دید علاقمندان قرار می دهند که این بررسی ها مطلوب ترین اشکال سازمان حیات اجتماعی و سیر بعدی ، تاریخ کشورهای جهان را عملاً نشان میدهند و پیش بینی میکنند .

امروز در کشورهای مختلف جهان، آگاهی بر پیشرفت‌های دانش جامعه‌شناسی خواستاران فراوان دارد. بسیاری از مردم بویژه جوانان دانش دوست ما یلند بدانند که تاریخ را چگونه باید مطالعه کرد، تکامل انسان و توده‌های اجتماعی چگونه صورت گرفته؟ جهت‌های خطوط اساسی راهی که انسان طی کرده کدام است؟ آیا ممکن است پروسه‌های تکامل اجتماعی بالای تمام جوامع بشری یکسان تحقق پیدا کند؟ آیا انسان قادر است آینده را پیش‌بینی بکند و به سود خود قوانین طبیعت را تغییر دهد؟

برای دادن پاسخ باین سوالات و دیگر سوالات جامعه‌شناسی سیر تاریخ را باید با پیدایش نخستین ابزار سنگی تا تکنالوژی امروز مطالعه و بررسی کرد و فقط تجزیه و تحلیل بیطرفانه‌ی این تحولات تاریخی است که مضمون حقیقی تاریخ و جوهر آن را که این همه راه طولانی را پیموده است شناخت و ارزیابی علمی نمود، زیرا انسان از نخستین سپیده‌دم پیدایش جامعه بشری در امر تدارک خوراک، پوشاک، مسکن و دیگر نیازمندی‌های زندگی خود همواره با محیط جغرافیائی خود در آمیخته بوده و به‌گونه خستگی ناپذیری در جریان‌های پیچیده و پرتلاطم تاریخ قهرمانانه مساعی به‌خرج داده است تا مهار ساختن نیروی طبیعت ارزش‌های مادی خود را انکشاف داده و نیازمندی‌های خود را بر آورده سازد. البته تحقق این آرزو و هابه کار ارتباط دارد، کاری که توسط آن آدمی بالاخره موفق شد قوانین طبیعت را کشف نماید، ابزار تولید را بیافریند و برای آینده خود یک زندگی شگوفان آماده سازند.

سیر تاریخ، جریان تکامل این پروسه‌ها را از میان صدها شبکه پر پیچ و خم مناسبات اجتماعی به نحو روشنی نشان می‌دهد. و در ضمن ثابت می‌سازد که انسان چگونه توانست به باری ابزارهای جدید خویش تکنالوژی و مصالح تولید را وسعت بدهد و چگونه توانست

گام های استواری را در راه استفاده همه جانبه از انرژی های گوناگون طبیعت بردارد. و بالاخره چگونه توانست عناصری را از بین میلیون ها عنصر سازنده تکامل اجتماعی منحیث عامل تعیین کننده انتخاب و آنرا معنابخشاند.

اما مخالفان مکتب علمی تاریخ با لجاجت و بنا بر پایه ماهیت طبقاتی ای میکوشند تا به اتکاء به اصول و ایدئولوژی، فلسفه خرافاتی اصالت وجودی و پوزیتویسم (۱) جلو هرگونه اصول فلسفه‌ی تاریخی را بگیرند.

فلسفه و ایدئولوژی این گروه مسایل تاریخی و دیگرگونی های اجتماعی را که در حقیقت اساسات آن بر نفی هر نوع تکامل علمی جامعه استوار است تعبیر و تفسیر غلط‌نمایند، اگر به عمق سندرست استدلال آنها وارد شویم می بینیم که قضاوت آنها تماماً یکطرفه، غرض آلود غیر علمی و استثمارگرانه است و تبعی که از بررسی آن حاصل میشود آشکارا بیدلیل متناقض ناسازگار به عمل و تیوری است و هدف این بررسی ها و تفسیر های غلط تنها اتخاذ تدابیری برای در هم شکستن جنبش های آزادی بخش ملی و مبارزه طبقاتی و غرض آن اسارت ملل در حال توسعه و پیشگیری از تکامل تاریخ و نهضت های انقلابی و اجرای خایبانه ترین هدفهای بهره کشانه و تجاوزگرانه میباشد و این برخوردها از سالها باینطرف بین واضعین شناخت علمی تاریخ و مخالفان آن که در حقیقت نمایندگان جهان امپریالیسم می باشند جریان دارند.

ولی اگر متوجه شویم، در هیچ دوره ای از تاریخ برخوردها چون قرن ماحاد نبوده است البته اهمیت اساسی آن همانا در کک ارزش های واقعی این فلسفه است که در یک مدت

(۱) positivism پوزیتویسم: منکر فلسفه علمی نقش تعمیم تفکر تیوریک و منطق بوده پیر و اصالت تجربه و ایده آلیسم ذهنی میباشد و بر آنند که جهان آفریده شعور فرد انسانی است.

کوتاه حقیقت علمی و جهان بینی مترقی خود، شکست و انحطاط جانب متقابل را عملی ساخته است، و نیز باثبات رسانیده که بشریت با پیروی از این فلسفه قادر است که جامعه‌ی نو و شگوفان را سیستم تولیدی نو و فرهنگ نو پدید آورد. و در حقیقت تحقق این آرزو اساسی ترین مسأله‌ی جهان انسان در قرن ماست.

به اینصورت تلاش انسان از قدیم ترین ادوار تاریخ تا کنون به منظور دریافتن قوانین تکامل و قوانین درک مطلوبترین اشکال سازمان حیات اجتماعی، به نحو خستگی ناپذیری ادامه دارد و بسیاری از ممالک جهان در تدوین تاریخ کشور خود از اسلوب علمی تاریخ پیروی مینمایند.

متأسفانه تاریخ زندگی مردم افغانستان تا کنون روی یک سلسله ملحوظات نظام های استبدادی قرون وسطائی قبلی از مسیر عمومی پیشرفت علم تاریخ برکنار مانده و باروش علمی مورد تحقیق بررسی قرار نگرفته است و در حقیقت بسیاری از مؤرخان و جامعه شناسان به خاطر اختناق های گوناگون فرهنگی مؤفق نشده اند شرح حیات اجتماعی، اقتصادی سیاسی، فکری، هنری این سرزمین باستانی قدم های مؤثری بردارند.

من نخست تصمیم داشتم که تاریخ افغانستان را پس از تشکیل دو لت آریائی هادر بلخ، ترکیب نژادی هندو آریائی، شاخه ها و مسیر مهاجرت آنها بطور مستقل و بدون توجه به اوضاع قبلی و تاریخی دیگر ممالک هم جو ارو هم عصر مورد مطالعه قرار دهم، ولی در عمل دریافتیم که اتخاذ این روش ناممکن بوده ارزیابی و تحقیق در پروسه های تحقیقی آنها بشکل دگم و مجرد بودن، برگشت به جهان های دور دست و آغاز پیدایش زندگی به روی زمین، بدون ارزیابی و تحقیق علمی در آفرینش انسان و حیات ابتدائی آنها، بدون بررسی و در نظر گرفتن، ارتباطات فرهنگی قبیله‌ی و فرهنگ مشترک آنها در شرایط نوین

برای خوانندگان سود مند می باشد، و نیز به این نکته متوجه شدیم در تاریخ تمدن های کهن جهان افغانستان برجسته ترین و مهم ترین سهم در بخشیدن زندگی و درخشش، به دیگر مردم جهان داشته است برای اینکه بتوانیم دور از افکار ناسیونالیستی ادعای خود را به اثبات برسانیم فقط از راه مقایسه و سنجش و به کمک تحقیقات علمی جدید، میتوان معیار پیشرفت مدنیت باستانی نیاکان خود را با سایر مدنیت های جهان به گفتگو و بحث برداریم.

در افغانستان آنچه ابزار و منابع تاریخی ای که در اثر کاوشها و حفاریات باستانشناسی و تحقیقات مختصر علمی به دست آمده خود نشان میدهد که هزاران سال قبل از مهاجرت آریایی ها در این سرزمین جوایع زندگی داشته اند که از مدنیت و فرهنگ مادی و معنوی شایسته ای برخوردار بوده اند. بدون تردید، همه از زن و مرد و روشنفکر می خواهند بدانند که از چه نژادی بوده اند، به چه زبان های حرف می زده اند، چگونه و کدام قسمت این سرزمین را از همه او تر مورد سکونت خویش قرار داده اند، این پرسش هایی است پر از ابهام و پیچیدگی ها، فقط مساعی همه جانبه و تحقیقات باستانشناسی آینده است که به این پرسش ها میتواند پاسخ های قانع کننده ای بدهد.

نگارنده یک فرد نظامی بوده و از نظر شغل و مسلک نه مورخ است و نه باستانشناس، ولی علاقه مفراطی که به مطالعه تاریخ مخصوصاً تاریخ کشور خود دارد دست به این کار خطیر زده و انگیزه ای که پیش از همه نویسنده را باین کار واداشته مطالعه پیوسته در این زمینه بوده است که مر بوطه به مدنیت های کهن شرق و آسیای میانه میگردد که بنا به گفته بسیاری از مؤرخان سرزمین های شرق را گهواره تمدن یاد کرده است. چنانکه، ویل دو دورانت مؤرخ امریکائی با ارتباط این مسئله در مورد آسیای میانه و باختر

میتواند بگوید:

هم اکنون خرابه های شهرهایی چون باکتريا Bactra تا نیمه درشن فرو رفته ولابد چنین شهری که محیط آن سی و پنج کیلو متر است روزی پر از جمعیت بوده، هنوز از سال ۱۸۶۸ مدت درازی نگذشته است، و در آن هنگام ۸۰۰۰ ساکنان ترکستان باختری که دور تا دور شهر شان را ریگ روان فرا گرفته بود ناچار شدند از آن ناحیه مهاجرت کنند. بسیاری از دانشمندان چنین تصویری میکنند که این نواحی که اکنون در شرف مرگ است ناظر و شاهد نخستین گامهای مجموعه تو برتو یسی از نظم پیش بینی آداب اخلاق راحت طلبی و فرهنگ بوده که از میان آن تمدن کنونی بیرون آمده است. (۱)

و در این اثر هم بیشترین توجه به این نکته است که: آنچه کانون های باستانی ای که از کناره های دریای آمو از قبیل غار تشیک تاش در جنوب جمهوری سوسیالیستی ازبکستان اتحاد شوروی، غار قره کمر سمنگان آق کپرک بلخ، هزار سمنگان، شور توغای تخار در جمهوری دموکراتیک افغانستان موجود است گواهی میدهد که شاید نظریات و ویل دوران صحت داشته باشد و شاید هم غلط باشد، البته در این موارد با فروتنی باید یادآور شد این کار ساده نیست، مادر مورد افغانستان ماقبل آریاییها منابع تاریخی خیلی کم داریم حتی کمتر تحقیقات صورت گرفته است اگر نگارنده به اندکی از آنچه آرزو داشته است دست یافته باشد پیروزی به حساب می آید، به امید آنکه در آینده به همت نسل جوان و قشور و شنفکر تاریخ میهن آزاده و سر بلند باستانی ما به شایسته ترین نحو آن نوشته شود و گوشه های تاریک زندگی نیاکان ما روشن میگردد.

این تحقیق کامل نیست اما میتواند سر آغازی باشد برای آثاری از این گونه که در آینده تدوین و نوشته خواهد شد به امید نظریات و راهنمایی های پژوهندگان و دستداران دانش تاریخ و باستانشناسی.

(۱) تاریخ تمدن اثر ویل دورانت. کتاب اول - مشرق زمین گاهواره تمدن - صفحه ۳۰۴

تاریخ در پویه‌ی زمان:

بسیاری از پژوهشگران تاریخ که به سرگذشت انسانها و جوامع انسانی در روند تکامل جامعه نظر داشته‌اند پیش از آنکه به پژوهش درباره تاریخ انسانها، کارنامه‌ها، قهرمانی‌ها و حماسه‌آفرین‌هایشان بپردازند کوشش کرده‌اند که زمین را بشناسند. این یگانه ما در انسان که از بسیاری از شگفتی‌ها را در سینه دارد انسان را در آغوش پرورده و به ارجی از بزرگی‌اش رسانیده، باری تاریخ نگاران پیش از آنکه به سرگذشت مستقیم توده‌ها، اجتماعات انسانی، بزرگ‌مردان و قهرمانان ملی بپردازند به سرگذشت زمین توجه کرده‌اند و نگارنده این سطور هم باین باور است که سرگذشت جوامع انسانی و مطالعه تاریخ بدون شناخت دقیق زمین مطالعه‌ای کامل و جامع نیست. همه‌ی رویدادها، حوادث دگرگونی‌ها بر روی زمین اتفاق افتاده است پس باید در قدم اول زمین را شناخت بر سر

گذشتان توجهی عمیق و دقیق داشت همه‌ی پنداشت‌ها و نظریات گذشتگان را در پیش نظر گرفته و علمی‌ترین نظریه را پذیرفت. انسان از روزگاران نخستین از هنگامیکه قدرت و توانایی اندیشیدن یافت در پی آن برآمده تا محیط خویش را بشناسد و به آنچه که در پیرامون او میگذرد توجه نماید برای انسان‌های آغازین در روزهای نخستین پیدایش او بر روی زمین بسیاری از پرسش‌ها مطرح بوده، انسان ابتدائی با وجود آنکه به مرحله‌ی از نضج اندیشه و تفکر نرسیده بود اما ذهن پرش‌گر داشت میخواست از طبیعت را کشف و شگفتی‌های آنرا بشناسد تا به عمق پدیده‌های راز هستی پی‌برد ذهن جوینده و پرسشگر انسان‌های آغازین باعث گردید که پنداشت‌ها و نظریات گوناگون و دربارهی سرچشمه‌ی پیدایش زمین پدید آید. باری انسان با گذشت زمان به مرحله‌ی از تکامل و شگفتی رسید بر خلاف نظر و عقیده بسیاری از دانشمندان که به مسایل علمی و بنیادهای فلسفی برخورد سطحی و غیر دقیق دارند.

تکامل انسان گام به گام به پیش تاخته است تفکر و اندیشیدن انسان به او مجال توانستن‌ها و آفرینش‌های فراوانی داده است همین تفکر انسان بوده است، که تکامل آنرا رشد داده و به او قدرت پر و از بیشتری بخشید و او توانست که بر همه‌ی نهاد‌های قهار چیرگی و پیروزی حاصل کند، به گفته‌ی آفاناسیف: «روان حیوانات فقط محصول تکامل بیولوژیکی است و شعور انسان نتیجه تکامل تاریخی و اجتماعی» (۱) بر علاوه انسان تولیدکننده نیز هست با آگاهی مسی آفریند و دنیا ی خویش را فراخنای و گسترده‌گی می‌بخشد باری در دوران ماسرگذشت زمین، انسان، جوامع انسانی همه در یافت‌ها و انگاره‌ها یکسان نیست هر نظریه، ایده، اندیشه و فلسفه‌ای ارتباط مستقیم با محیط آن فلسفه دارد از دوران‌های دور تا امروز با وجود آنکه سیستم‌های فلسفی بسیاری وجود

(۱) از کتاب اصول فلسفه مارکسیسم از آفاناسیف

دارد اما مسئله اساسی فلسفه بالاخره به تفکر اندیشه غیر علمی و علمی می پذیرد. اولی ذهنی، انتزاعی، مجرد و دوراز واقعیت های عینی بوده و دومی دارای حقیقت عینی و مشهود است. اولی خدمت گزار بلاواسطه و مستقیم از باب های زور و اهل ثروت و سرمایه است و روزنه های هر نوع شناخت را نمی شناسد با مسایل و قضایای خوردی دقیق علمی و حساب شده نمی نماید، تفکر غیر علمی انسان را تا سر حدیکه فرمانبر داری بی اراده تنزیل میدهد همه ی پویای پرواز و تفکر علمی را از او باز میگیرد و به اطاعت کورکورانه و امیدارد و در نتیجه موجود زبون، بی تصمیم و بی اراده از او میسازد، اما در مقابل اندیشه علمی به انسان زمینه ی شناخت جامعه و جهان را میسر ساخته است و میسازد.

به او راه رهایی و آزادی را نشان میدهد به سوی کار پویایی اش دعوت میکند به روی او روزنه ی از شناخت راستین راه می گشاید.

باری این جداول از روزگاران پیشین تا کنون ادامه دارد. دانش نوین که همه ی نهاد های آن بر تجربه و اثبات استوار است با هر کاستی و ناراستی اجتماعی به پیکار و مبارزه برمیخیزد، دانش مترقی زمینه تکامل اندیشه های انسان را فراهم میسازد و این اسکان را به او می دهد که راه تمدن راز و دتر پیماید.

باری با وجود آنکه در باره ی جامعه انسان، زمین، نظریات، مقولات و پنداشت های گوناگون ارائه شده است و از روزگاران نخستین تا کنون آن گروه از دانشمندان و فیلسوفانی که به طبقات حاکمه در رابطه ی نزدیک بوده اند، و مورد حمایت و پشتیبانی بیدریغ اهل دربار و دولت های غاصب قرار گرفته اند اکثری آنها حقایق را تحریف میگرداند و آن را بسودار بابان قدرت تفسیر می نمودند و میخواستند بدین وسیله بر عمر

سیاهکاران بیافرینند ستایشگر تاریکی هابو دندو همه‌ی کوشش‌ها در جهت این بانجام می‌رسید که فقط اهل ثروت و سرمایه هم‌چنان در هاله‌ای از تقدس و حریمی دست یافتنی باقی‌بمانند. دولت‌های طبقاتی و کدانی‌شان هم‌چنان پاینده بماند اهل د ر بار و غاصبان اکثری از دانشمندان مجرد را شستشوی مغزی می‌دادند و آنها حقایق مربوط به آسمان، زمین و جامعه را خود آگاهانه و از سر و وظیفه‌ایکه داشتند تحریف، مسخ و منسوخ می‌کردند.

باری روند تکامل جامعه همه‌ی حقایق را روشن می‌سازد حقیقت جای باطل را می‌گیرد و روشنایی بر تاریکی‌های پیروز می‌گردد. تا ۱۵ سال پیش از این دانش در انحصار گروهی از اقلیت ناچیز مفتخواره بوده و در مقابل بیشترین گروهی انسانی در تاریکی نگهداشتند. بسیاری از دانشمندان که نوعی ارتباط و نزدیکی با اهل ثروت و سرمایه‌داری داشتند بر این عقیده اصرار می‌ورزند که در حدود چهار هزار سال پیش زمین‌گونه‌ی تصادفی و ناگهانی پدیدگشته‌است این نظریه‌ای است سنگواره‌ای و به دور از واقعیت دقیق علمی دانشمندان پیشین برای ارائه و به کرسی نشاندن این نظریه به متون گذشته استناد می‌جستند و خود دنبال آن نمی‌رفتند که قضایا را مورد پژوهش قرار بدهد، دانش فیودالی قرون وسطائی بر همه‌ی ارگان جامعه سایه انداخته و برای پژوهندگان مجال این را نمیداد که واقعیت‌ها را به‌گونه‌ی علمی مورد بازشناسی و مطالعه قرار دهند. آری در غرب این شیوه برقرار بوده است.

دانش اسکولاستیک و تیپ کلیسایی برای دانشمندان مجال درست اندیشیدن را هرگز نمیداد و در شرق نیز اوضاع چندان روشن نبوده متون کهن فارس نیز در باره شناخت و درک زمین انسان و جامعه دلایل علمی و قانع‌کننده‌ای ارائه نکرده تقریباً کامل‌کننده همان نظریات دانشمندان طراز کلیسایی بود.

متون گذشته ادبیات فارس از جمله تاریخ طبری و مقدمه شاهنامه ابومنصوری به این اشاره و تصریح دارند که نخستین انسان در روی زمین «کیومرث» بوده است و آفریده شد و همسر او «ایلدا» بوده کیومرث به استناد روایات تاریخ طبری و مقدمه شاهنامه ابومنصوری عمر دراز یافت. آتش را اختراع کرد و جهان را سامان بخشیده که البته این نظریه را دانش نوین نه تنها تأیید نمیکند بلکه مورد تردید قرار گرفته است.

حبیب السیر یکی از متون دیگر کهن ادبیات فارسی که به قلم خواندسیر نوشته شده در این باره می نویسد:

«زمین درشش روز آفریده شد که هر روز آن زمان هزار سال بوده» و این اظهار نظرها نیز هیچکدام پایه علمی ندارد فقط می تواند مقدمه ای باشد برای شناخت غیر علمی و ایده آلیستی، زمین، جامعه و انسان و نفی تکامل حرکت و پیوندگی که از پدیده های هستی جدائی ناپذیر است.

با وجود نظام فکری فیودالی، که بر ارگان جامعه سایه افکنده بود تو ده ها همیشه در روند تکامل تاریخ از پای نه نشسته اند برای درک حقایق کوششهای انجام داده اند با گذشت زمان انسان از همان ابتدائی زندگی چون امکانات شناخت کاینات را در اختیار نداشته اندگاهی به پدیده های موهوم ایمان و پناه می آورند و در پرستش گاههای ذهنی خویش بت های می تراشیدند و آنها را عبادت می نمودند اما هم گام بان او هام پرستی، ترس، دلهره و وحشت از حوادث طبیعی می خواستند راز آنها را دریابند. زمین را که روی آن راه می رفتند بشناسند، به ستاره گان معرفت حاصل نمایند، عدم دسترسی انسان های نخستین به مسایل و امکانات شناخت پدیده های هستی باعث میگردید که انسان مقهور دستگاه پیچیده و بغرنج طبیعت گردد و از آن فرمان برد اما این اطاعت کور کوران ز یاد

دوام نیافت دانش نوین به سراغ انسان آمد او رابه سوی روشنی و نور فراخواند افق‌های تازه را در برابر او گشود دانش نوین انسان را در قلعه بلندی از آگاهی و بینش قرار داد به او آموخت که در باره ای بسیاری از مقولات و معقولات تر دید و شک و ا دار دو پدیده های طبیعی را مورد شناخت قرار دهد تحلیل و تجزیه علمی نماید .

از هنگامیکه زندگی کمون گونه‌ی بر خورد و پای مالکیت خصوصی و استثمار به میان کشیده شد، انسان دیگر با هم یگانه نبودند به خون یکدیگر تشنه گشتند و کمر در پی تاراج یکدیگر بستند، طبقات استثمارگر بر حمانه قشرهای پایین را تحت استثمار و ظلم قرار دادند و از هیچگونه بیعدالتی دریغ نمیکردند .

از آن هنگام که گروهی از افراد انسانی روی یک سلسله منجوظات سر زمین های بومی خود را ترک گفتند و راه دیاران ناشناخته را در پیش گرفتند زبانها ، گویشها ، لهجهها ، رنگها و نژادهای گوناگون پدید آمد انسان در آغاز یک سیره داشته اند، اما نظر شرایط جغرافیائی و فیزیولوژیکی رنگ پوست آنها دگرگونی شده در گویشها و زبانها شان ناهمگونی پدید آمده است .

اینکه گروهی از نژاد برتر زبان برتر انسانیت بر تر سخن میگویند و اوج حماقت تواند بود از روزگاری باینسو در حلقه های امپریالیستی غرب و محافل حاکمه سرمایه داری کوشش های مذبوحانه ای انجام می پذیرد که نشان داده شود . «سفیدپوستان» نژاد برتر دارند، استعداد خاص، لیانت و شایستگی خاص دارند .

در حالیکه این مقوله ایست دروغ آمیز و خیانت کارانه فقط شرایط اقلیمی و فیزیولوژیکی در رنگ پوست و قد و قامت و بیافه انسانها اثر میگذارد نه چیزی دیگر، سخن گفتن از نژاد برتر تئوری خطاست و به اثبات نرسیده و هیچگونه ریشه و مبنای علمی

و تاریخی ندارد. غرب از روزگاری است که لاف سیادت میزند می خواهد باین نتیجه باطل برسد که مثلاً نژاد سفید در روی زمین استعداد انجام کارهای بزرگ را دارد می تواند از بوته ی آزمون زمان بخوبی بدرآید در حالیکه این نظریه ای باطل و غیر علمی است و اکنون نمی نوانند این ایده مورد پذیرش و قبولی داشته باشد هم اکنون در سطح گسترده بر ضد این اندیشه های ارتجاعی و زیانبار مبارزه راه افتاده .

ماکه در عصر خرد و روشنفگری به سر می بریم بسیاری از اندیشه های بورژوازی و ضد علمی رنگ سی با زد و بی اعتبار می شود و از آن جمله است مقوله ی « نژاد برتر » و تفوق نژاد سفید. بر نژاد های دیگر باری کوچ انسانی های نخستین از گوشه ی به گوشه ی دیگر و سازگاری با محیط ها و قلمرو ها و اقلیم های تازه باعث آن گردید که در زیر بنای فکری انسانها ناهمگونه و تفاوت فراوانی رونما گردد، همین دوری انسانها از یکدیگر باعث گوناگونی ایده تفکرات، آیین ها و مذاهب گردید. نظریات همان انسان های ابتدائی هم در باره هستی و پدیده های پیچیده آن یکدست و یکسان نیست. چنانکه از همان روزهای دور نظریات همه اقوام و ملت ها در باره زمین یکسان نبوده است و این نظریات رابطه مستقیم با محیط زندگی داشته است در گذشته ها ملت ها در باره ی زندگی، زمین و پدیده های طبیعی عقاید مختلفی ارائه داشته اند.

از آن جمله هندی ها که به مناطق گرمتری کوچ کرده بودند باین باور بودند که زمین بر دوش چهار فیل استوار است و پیلان هم بر دوش سنگ پشتی قرار گرفته است. و این را واضح نمی ساختند که سنگ پشت بکدام نقطه اتصال و اتکاء دارد (۱)

(۱) - تاریخ اجتماعی ایران - سولف مرتضی راوندی - جلد اول - صفحه ۷

یونانیان معتقد بودند که زمین یک سطح هموار و مدور است که ذریعۀ بحر نامحدود احاطه شده است، سیاره گان هر شب از این آبها بیرون شده و هر صبح در آن دوباره غوطه ورمی شوند.

هلیوس خدای آفتاب که بعدها بنام اپولون نیز یاد شده و هر صبح دم از جانب شرقی بحر ظاهر شده و فضای آسمان نیلگون را بسواری گادی جنگی که توسط چهار راس اسب سفید کشانیده می شد می پیمود.

از سوراخ بینی اسب های مذکور روشنائی و آتش فوران میکرد.

ستارگان با ظاهر شدن هلیوس فوراً به آبهای غربی بحر غوطه ورمی شوند مصریان قدیم جهان را بقسم یک صندوق مستطیل شکل تصور میکردند که ضلع طویل مستطیل از شمال به جنوب ضلع کوتاه آن از شرق به غرب امتداد یافته بود سطح زیرین صندوق را زمین تشکیل میداد که در آن ابحار و بر اعظم ها با هم وصل شده بودند سر زمین مصر در ناحیه وسطی زمین قرار داشت، و سطح بالای را آسمان تشکیل میداد.

بعقیده بابلی ها کاینات برای آنها عبارت از محدوده بود که بر سطح بحر بزرگی می انجامید. در سر کز این محدوده یا ساحه بسته زمین به قسم یک کوه بزرگی تصور شده بود که بادیاورهای بزرگ و ضخیم غیر قابل عبور محاط بود (۱)

این نظریات و عقاید گوناگون در باره زمین و کائنات همان فلسفه مغلق و دگم را بوجود می آوردند که راهی به حقیقت نمی برد و برای انسان سرگردانی باری آورد. باری عقاید پنداشت ها و نظریات در باره زمین دیده های هستی یکسان و یکدست نبوده است از طرف گروه ها، اقوام و ملل مختلف به گونه گونی اظهار شده است.

از ۲۵۰۰ سال قبل باینطرف اندک اندک علم نجوم از سنجلاب خرافات خارج شد برای نخستین بار فیثاغورث اعلام کرد که: « زمین بشکل کره است ، بالا و پایی ندارد». ارسطو، یکی از فلاسفه دیگر یونان که دوست سال پس از فیثاغورث زندگی میکرد کوشید تا حرکت ماه و زهره و مریخ و سیارات دیگر را توضیح دهد، او معتقد بود که خورشید و سیارات و ستارگان بگرد زمین میچرخند اما در شگفتگی و تحیر بود که چه نیروئی آنها را ب حرکت واداشته ؟ و چگونه در فضا معلق مانده اند؟

ارسطو در عصر خود با وضع این دستگاه کیهانی هدف و نیت مفیدی داشت بدینمعنی که میخواست عقاید کهن را از فضای کیهان بیرون بریزد و خرافات را از بین ببرد کاهنان متوجه این نکته شدند و ارسطو را آماج تیر خشم و غضب خود قرار دادند و هنگام موعظه بمردم میگفتند: ارسطو میگوید که خورشید را به طلائئ هلیوس نیست و اسپهای آتشین آنرا در پهنه آسمان نمیکشند بلکه جرم آسمانی نورانیست که به نیروی خود گرد زمین میچرخد ارسطو کافر و دشمن خدایانست و باید مجازات شود. (۱)

صدسال پس از مرگ ارسطو، بطلموس نظریه جدیدی درباره کائینات عرضه داشت، بطلموس باسماهای بلورین ارسطو معتقد نبود و بشاگردانش می آموخت که اجسام فلکی در فضای تهی بگرد زمین میچرخند اما دستگاه فلکی بطلموس باندازه پیچیده بود که واضع آن ناکزیر اقرار کرد « حرکت دادن سیارات برای من آسانتر از توضیح چگونگی حرکات آنهاست. (۲)»

۱- نقل و تلخیص از کتاب تاریخ اجتماعی ایران صفحه ۷ .

۲- همین کتاب صفحه ۸ .

طی ۱۴ قرن هجرت بطلموس مورد تأیید کلیسا و صاحب نظران بود. اما اکتشافات جغرافیائی که در قرن پانزدهم و اوایل قرن شانزدهم بهمت گرفتار گشتند و بازرگانان و دیگران صورت گرفت بتدریج بطلان نظریات بطلموس را آشکار کرد و سرانجام کپرنیک لهستانی در قرن شانزدهم اعلام کرد که «زمین مرکز عالم نیست» بلکه سیاره کوچکی است که همراه سیارات دیگر گرد خود رشید می چرخد. متعاقب آن باوصف اینکه عده ای از دانشمندان چون «جوردانو برونو»، «گالیله» و غیره در این راه جان خود را اردست دادند و پایه شکجه های وحشتناکی مواجه گردیدند و بی به واقعیت امر تا اخیر ثابت قدم ماندند و نظریه «جوردانو برونو» را سببی بر اینکه زمین با در عرصه بی پایان افلاک ذره هم بیش نیست» وسیعاً تأیید نمودند و توجه هزاران نفر از نویسندگان و شعرا را جلب ساختند: چنانچه یولجی قصیده سرای مشهور اروپا در سال ۱۴۸۳ در مقابل اخطار هرکول که به کشتیبا نان اخطار می شد تا از تنگنه جبل طارق دور نروند چنین نوشت:

بدان که این فرضیه بی پایه است،

ز ورق ناوی جسوروی را به سر زمین های دور دست می برد

موج غربی صاف و هموار است

بنگر که زمین چون چرخ است

آدمی در روزگار کهن هیکلی درشت تر داشت،

و هر کول هرگاه می پنداشت

بدترین قایقها چقدر از مرزی که بیهوده تعیین

کرده است پیش خواهند تاخت، از شرم سرخ می شد.

آدمی به‌نیم کره دیگری دست خواهد یافت .

از آنجا که همه چیزها به مرکز واحدی می‌رسند ،

زمین نیز به‌سدد روح مرموز...

در میان فضای پرستاره آویزان است .

در آنسوی ماسه‌ها و کشورهاست .

و امپراتوریهای پرجمعیتی که در روزگار کهن به اندیشه آدمی نمی‌رسید

اما بین که خورشید به‌سوی غرب شتابان است .

تا پرتو خود را بر مردمی که در انتظار آنند بیفشاند . (۱)

به عقیده دانشمندان اتحاد شوروی: « قطر جهان لایتنهای ، حدود ۷ تا ۸ میلیارد

سال نوری محاسبه درآمده است ، بلیاردها کهکشان ، که هر یک میلیونها ستاره

را دربرمیگیرد . در میان ابرهای هیدروژن و غبار در حرکتند . در توده‌ای از بیست

کهکشان ، کهکشانی است که « راه شیری » نام دارد و آن مجموعه‌ای تخم مرغی شکل

از میلیاردها ستاره است که با سرعتی که بوهیم نباید ، در فضای بیکران حرکت میکنند . قطر

بزرگ این « تخم مرغ » فقط سی هزار و قطر کوچک آن پانزده هزار سال نوری است .

درست در یکی از بازوهای مارپیچی شکل این تخم مرغ ستاره کوچکی قرار گرفته

که هر یک دو صد میلیون سال یک بار گرد مرکز خود می‌گردد و این خورشید است .

بگرد خورشید و سیاره در حرکتند که با آن منظومه شمسی را تشکیل میدهند و زمین

که خود یک میلیون برابر از خورشید کوچکتر است ، یکی از این ۹ سیاره است . نزدیک

۵۰۰ میلیون سال از عمر زمین میگذرد. در آغاز توده ای بود از گازهای داغ، بصورت مایع درآمد، و بعد رفته رفته پوسته جامدی روی آنرا گرفت، میلیون ها سال کره زمین را قهرضخیمی از بخار آب فرا گرفته بود، با سرد شدن پوسته زمین پستی ها و بلندی ها به وجود آمد، و با سرد شدن جو بخاری، اقیانوسها ورود خانه ها تشکیل شد.

از زندگی نشانی نبود، احتمالاً در شرایط معینی، تکامل ترکیبات کربن، که منجر به تشکیل اسیدهای امینه و پروتین گردید، موجبات ایجاد ماده زنده را در روی زمین فراهم ساخته است، بنظر میرسد که نخستین موجودات زنده کره ارضی را نوعی ویروسها تشکیل میدادند، که در آب و بدون اکسیجن آنرا میزیستند، ظاهراً این موجودات به برخی گیاهان یکسلولی امروز، که نه تنها بدون اکسیژن میزیستند بلکه آنرا منتشر میسازند شباهت داشته اند همین موجودات بودند که محیط مساعد را برای تکامل بعدی حیات گیاهان و جانوران در روی زمین، فراهم ساختند. شرایط جوی و جغرافیائی زمین تغییر میکرد و تکامل موجودات زنده همچنان ادامه بیافت، تا سرانجام پستانداران پای بعرصه نهادند. در اواخر دوران سوم زمین شناسی، و آغاز دوران چهارم (حدود یک میلیون سال قبل) که نخستین انسان هائی پدید آمد که دانش امروزی ما در این زمینه هنوز هم کامل نیست» (۱)

باری انسان با پیشرفت و گسترش نیروهای تولیدی و عمده تر از آن کامل تر شدن ابزارهای کار، تکامل انسان نیز بروی زمین خاکی انجام پذیرفت. انسانهای ابتدائی از ابزار ساده ای استفاده میکردند و با گذشت زمان و دگرگونی و تکامل ابزار کار در روند تفکر انسان نیز دگرگونی بوجود آمد.

(۱) جلد اول تاریخ باستان. مؤلفان هیئتی از دانشمندان و مورخان اتحاد شوروی صفحه ۷

در این هنگام دست‌انسان‌های نخستین با گذشت زمان به ابزار مهم کار مبدل شده بود و میتوانست ابزارهای دیگر بیافریند و همچنین جاده تکامل و پیشرفت انسان هر چه بیشتر آسان تر و هموارتر سازد.

ابزار کار جهان بینی طرز برخورد و نگرش انسان را باید یده‌های طبیعی دگرگون ساخت. انسان این مجال را یافت که به کمک ابزار تولیدگام‌های استوارتری به سوی تکامل بردارد. در اثر کاوش‌های علمی ایکه انجام یافت بقایای ابزارهای تولید انسان‌های ابتدائی در چین، هندوستان، برما، الجزایر، کینیا، اوگندا، تانزانیاء، جاوه، افریقای جنوبی و نواحی دیگر افریقا، اروپا و اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی به دست آمده است. و ابزارهای فوق بیانگر این واقعیت است که در این مناطق انسان‌های نخستین زندگی داشته اند، به کار تولید و آفرینش پرداخته اند، سادگی نیروهای تولید و محدودیت ابزار کار به انسان به مجال توانائی کمتر - راسی داد. و با این ارتباط انسان‌های اولیه در برابر طبیعت کاملاً ناتوان بودند، که شیوه زندگی آنان با جانوران دیگر تفاوت اندک داشت، کا ملتر شدن ابزارهای تولید و پیشرفت نیروهای تولید باعث آن گردید که «توتم» جادوگری، و سمبول‌های دیگر به وجود بیاید. میتوان ریشه جادوگری و اعتقاد به ارباب‌الانواع در ناآگاهی انسان در باره ی قوانین طبیعت دانست، شناسائی قوانین ناشناخته، بغرنج و خشن طبیعت و همزمان بادگرگونی و پیشرفت ابزار تولید چنانکه اشاره شد پینش انسان‌های اولیه را دگرگون کرده او امکان این را میسر ساخت که بسیاری از پیروزی‌ها را در پیکار پیوسته با طبیعت به دست آورد.

باری انسان‌های ابتدائی به گونه‌ی دسته جمعی، هم بسته و متحد زندگی میکردند چون مناسبات و روابط تولید صورت ظالمانه‌ی را هنوز به خود نگرفته بود.

انسان‌های نخستین یکجا کار میکردند و نعمت‌های مادی را می‌آفریدند، سیستم توزیع هم‌به‌گونه‌ی عادلانه بود از این رو انسان‌های ابتدائی هرگز بر خورد‌هایی از نوع برتری‌های خانوادگی و نژادی نداشتند. و به‌گونه برادروار زندگی میکردند آن‌گونه که دانش نوین به اثبات رسانیده است انسان‌ها از یک تیره هستند امتیاز رنگ‌ها و پوست‌ها در در اثر شرایط جغرافیائی و اقلیمی به وجود آمده است هرگونه کوششی از طرف حلقه‌های امپریالیستی استعمارگر جاه‌طلب غربی در زمینه‌ی تفاوت و پست و عالی بودن نسب انسان‌ها درست است.

از روزگاری دانشمندان وابسته به دنیای سرمایه‌داری و ثروت‌کوشش‌های بیمارگونه‌ی به‌خرچ میدهند تا نشان بدهند، انسان‌ها دارای نژادهای سیاه و سفید و سرخ و زرد اند درحالی‌که فلسفه‌ی ای‌پوچ و یاوه است مبنای علمی ندارد. نژادپرستی را همیشه نظام‌ها و سیستم‌های ارتجاعی اجتماعی پدیدآورده‌اند، آن‌گونه امپریالیسم و استعمار در زمینه‌های مختلفی دعوی برتری و تفوق دارد و همیشه بابتی از رسی به قلمروها، سرزمین‌ها و فرهنگ‌های کشورهای دیگر تاخته است، در زمینه‌ی نژادها هم نظریات بی‌پایه و اشاعه میدهد. استعمار است، که نژادپرستی را دامن‌بیزند. و به این وسیله بی‌خواهد همه‌ی اعمال خود سرانه، بیدادگرانه و ضدانسانی خود را توجیه نماید و توده‌ها را اسارت و عبرت — بیشتر نگاهدارد و دعوی نماید که نژادها زآغاز پیدا می‌شود و وجود داشته‌اند و درازل این حکم رفته است که گروهی همیشه در ناز و نعمت خوشبختی و سعادت به سربرند و گروهی دیگر در سیاه‌بختی، اندوه، فقر و بیماری و تنگدستی به سربرند. این تفاوت‌ها و امتیازات را همیشه آنهائی عنوان کرده‌اند که با جاه‌طلبی و افزون‌خواهی توانسته‌اند به اسکات و نعمت‌های مادی و ثروت‌های سرشاری دست‌یا‌بند. نژادپرستان برای آنکه بتوانند به عمر ننگین خویش

ادامه دهند همیشه از نژاد برتر سخن به میان آورده اند در کتاب ارزشمندی تکامل اجتماعی در این باره تصریح میگردد.

نژاد های بشری، همزمان با تکامل انسان کنونی پدید آمدند، نژاد ها مرکب از سردمی بودند که از نظر ظاهر، رنگ پوست و شکل بینی و لب و موها ایشان با یکدیگر فرق داشت. تمایزات نژادی، ناشی از شرایط گوناگون طبیعی در جامعه انسانی است، که به گروه های مجزا تقسیم شده است، این تمایزات هنگامی پدید آمدند که انسان کنونی تمام مراحل تکاملی خویش را از سر گذرانیده بود این تمایزات نژادی در ساختمان زیستی و درونی انسان و یاد استعداد و پیشرفت اجتماعی و فرهنگی او تأثیری نگذاشتند.

نظریه ای نژاد پرستان نظام سوداگری (Bourgeois) که ادعای کنند نژاد های گوناگون از نیاکان مختلف اند و بنا بر این نابرابر و بی شباهت اند و نظریه های گونه گون در باره نژاد های پست و برتر، همگی به وسیله علم و تاریخ تکامل انسانی مردود شناخته شده اند، این نظریه های ضد علمی به منظور توجیه ستم و پیداد استعمارگران و برای فرونشاندن جنبش های راهی بجش ملی و ضد استعماری، و مبارزات ضد امپریالیستی خلق های آسیا، آفریقا، و امریکای لاتین اختراع و منتشر شده اند. (۱)

یکی از ویژگی های انسان این است که می اندیشد و ابزار می سازد اندیشیدن انسان زندگی او را توضیح می دهد، همچنان آفریدن او، انسان چون آفریننده است از این رو در زیر تعریف حیوانات دیگر نمی گنجد. کامو در این باره مینویسد:

«... فقط انسان است که میتواند با عصیان ضدیت و پر خاش خویش بنیاد همه را بطه ها

و ضابطه‌ها غیر عادلانه را فروریزد. گذشت زمان در شکل‌گیری انسان، طرز دید و شیوه‌ی برخورد او با پدیده‌های هستی نقش عمده‌ای داشته است. انسان با گذشت زمان تجربه و مهارت‌های زیادی به دست آورده. تجربه، شایستگی و لیاقت انسان به او آموخت که قوانین طبیعت را به خوبی شناسد و آن را به سود خویش بکارگیرد. در کنار اینکه انسان قوانین طبیعت را همواره دگرگون کرده است به این یا ری این قوانین نیز توانسته است که ابزارهای تازه را پدید آورد.

در جوامع نخستین روابط تولید در میان مردمی پدید آمد که به گونه‌ی دوستانه و برادری زندگی می‌کردند. مناسبات تولیدی در این دوره عادلانه است فرد نقش ندارد با انسان‌های دیگر در رابطه نزدیک است همه برای یک‌تن کار می‌کنند، و یکی در خدمت هم است. افراد به قدر استعداد توانائی خویش در روند تکامل و تولید سهم می‌گیرند. نعمت‌های مادی می‌آفرینند. هر گروه از مردم در خطه‌ای معین زندگی می‌کردند. از همه‌ی امکانات طبیعی به گونه‌ی مساویانه‌ی آن مستفید می‌گردیدند. آن گونه که آفتاب همه را یکسان گرم می‌کرد، همه در یک چشمه دست و روی می‌شستند و از یک رودخانه آب می‌گرفتند باد به گونه‌ی مساویانه بر هر خانه‌ی می‌وزید زمین نیز به همه متعلق و موضوع مالکیت شخصی مطرح نبود. انسان‌های آغازین از پدیده‌های طبیعی به گونه‌ی مساویانه استفاده می‌کردند. افراد قبیله به صورت متحد و همبسته و متشکل به کار و تولید می‌پرداختند به شکار می‌رفتند در این هنگام فقط یک نوع مالکیت وجود داشت و آنهم مالکیت عمومی بوده که در اثر کار گروهی و دسته جمعی افراد قبیله‌ای به وجود می‌آید در این دوره تاریخ زندگی انسان از استثمار، پیداد، ظلم و بهره‌کشی دور بود خبری و اثری از آن نداشت.

کتاب زمینه‌تکامل اجتماعی در این باره تصریح می‌دارد :

« مالکیت عمومی وسایل تولید زاده‌ی سطح ابتدائی نیروهای تولیدی بود و چنین اقتضاً میگرد که تمام نیروهای تولیدی جامعه پیوسته برای تولید کردن نیازهای اصلی زندگی به کار برخیزند.» (۱)

با این پس منظر تاریخی به اثبات می‌رسد که انسان‌های نخستین هم ثروت می‌آفریدند و هم درین شان سیستم توزیع عادلانه‌ای حکمفرما بوده است اما گروهی از افزون طلبان این قاعده را برهم زده مالکیت خصوصی و شخصی را جانشین مالکیت عمومی کرده اند. باری در جوامع نخستین از امتیازات شخصی مالکیت خصوصی و فرقی و تفاوت نژادی بخش در میان نبود، دنیا از داد و عدالت اجتماعی برقرار بود تمام افراد بدون آنکه احساس خود بر تربینی نمایند در روند تولید و تکامل حصه می‌گرفتند و با کوشش خستگی‌ناپذیر به کار اجتماعی می‌پرداختند همه مالک بلا فصل و وسایل و ثمرات تولید بودند، در نظام چنان دیگر جای برای نابرابری مالی باقی نمی‌ماند. افراد قبیله نمی‌توانستند به گرد کردن و اندوختن ثروت بپردازند و نیازی هم به آن نمی‌دیدند چون نظام اجتماعی رابطه مستقیم با تناسبات تولیدی همان جامعه دارد و از آنجائیکه رابطه تولیدی در جامعه اولیه بر بنیادی از کار اشتراکی و دسته جمعی استوار بود همه یکسان زندگی به سر می‌بردند از گروه طبقات و اقشار خبری در میان نبود و با این ارتباط می‌توان به این نتیجه رسید که در جوامع اولیه طبقات وجود نداشت جامعه ی بود دارای تناسبات برادرانه اجتماعی و به دور از استثمای فرد به وسیله و آیین پیداد گرانه بهره‌کشی و استبداد.

(۱) - کتاب زمینه‌تکامل اجتماعی صفحه ۳۳ .

در جوامع ابتدائی مردان بیشتر اوقات خویش را در بیرون از خانه می گذارندند و به شکار می پرداختند اما زنان در خانه باقی ماندند به دوختن لباس و ظروف خانگی گردآوری گیاهان داروئی و خوراکی می پرداختند و روابط خانوادگی را سامان می دادند و تنظیم میکردند.

زنان در خانه باقی ماندند و به این وسیله مرکزیت خانوادگی را به دست می آوردند در این فرصت زنان تقریباً آزادی اقتصادی داشت و آزادی اقتصادی زن متضمن آزادی های دیگری برای او می تواند باشد. چنانکه یکی از دانشمندان دوران ما به این نکته اشاره و تصریح می دارد: در جوامع ابتدائی کار و فعالیت زن اهمیت حیاتی داشت کار پیوسته و با اهمیت بود و یاب به تعبیر دیگر ثقل فعالیت های اجتماعی به حساب می آید، کار مرد صورت منظم و سامان یافته ای نداشت بیشتر اوقات شکل اتفاقی و تصادفی داشت شاید مرد وقتی برای انجام کاری از خانه بیرون می آمد نمی توانست شکار کند و یا دست به فعالیت از این قبیل بزند همین امر باعث آن میگردد که کار زن اهمیت و ارزش بیشتری را کسب کند.

مرد نمی توانست غذای مورد نیاز قبیله را تأمین کند. البته به گونه مرتب و تسلسلی اما کار زن صورت سازمان یافته و منظم داشت و این امر تعیین کننده نقش فعال زن در حیات اقتصادی قبیله به حساب می آید و همین امر باعث آن شده که زن بر مسند رهبری در جامعه نخستین قرار بگیرد این مرحله را در تاریخ مطالعات اجتماعی دوره «مادر سالاری» نام یافته است اما در دوره های بعد که نظام های پیدادگرانه ای بر جوامع انسانی حاکم گردیدند نه تنها زن را از پایگاه برتر اجتماعی او به پایان آوردند بلکه او را تحقیر کردند. با او برخورد دیگر انجام دادند از همه حقوق اجتماعی اش محروم داشتند و این همه

بیداد بر طبقه ی زن که نیمی از خا نواده بشریت را می سازد به گونه ی آگاهانه ی از طرف اربابان ستم انجام پذیرفته است و نظام های طاغوتی و ضد مردمی . در حالیکه زن برخلاف نظریه دانشمندان وابسته به نظام های مرتجع و سوداگر از دیدگاه استعداد و توانای اندک ترین تفا وتی با مردان نداشته و ندارد و اگر به اوج می رسد داده شود و زمینه آن فراهم آید می تواند به کارهای شگفت دست بزند و همواره در روند تکامل اجتماعی سهمی داشته ای بگیرد .

مطالعه در روند تکامل جوامع آغازین نشان می دهد که انسان وقتی به کمک اندیشه ی خویش توانست ابزار تولید سازد و زمینه فکری خویش را گسترش دهد ، عناصر طبیعی را بشناسد .

آنگاه کشاورزی در زندگی انسان آغازین نقش شا یسته و پراهمیت داشته چنانکه پژوهش های علمی نشان میدهد نقطه های نخستین کشاورزی در بین النهرین، دره نیل ، مصر ، فلسطین، ایران ، بخش جنوبی آسیای میانه جنوب حوزه دریای خزر ، شمال عراق ، افغانستان ، یوگ جنوبی و دنیپر در اتحاد شوروی پدید آمده است . این تحقیقات نشان دهنده ی آنهم میتواند باشد که نخستین مدنیت نیز در این نواحی به وجود آمده است و پس به نواحی و قلمرو های دیگر پانهاده است . انسان های آغازین همیشه برای سکونت جا های را که انتخاب میکردند که دارای شرایط مساعد اقلیمی بوده و این امر کاملاً آشکار است که وقتی انسان در جایی ساکن گردید دست به آفریدن زمین در همه ی زمینه ها و بخش فعالیت های دامنه دار و گسترده ای می نماید و باین ارتباط می توان این اصل را پذیرفت که نخستین تمدن ها و فرهنگ نیز در مناطقی پدید آمده اند که در آنجا انسان به فعالیت کار، شکار و کشاورزی آغاز کرده است . تحقیقات علمی باستانشناسی و دیرین شناسی نشان داده است که

کشورمانیز مرکز تمدن‌ها و فرهنگ‌های کهن بوده است و جای آن دارد که تاریخ افغانستان به‌گونه مستند آن تدوین گردد و به یاری ابزار و آثاری که نمایندگان زندگی در دوره‌های پیشین است به شناسایی فرهنگ و تمدن گذشته پرداخت.

باری در مورد دولت درجا معاً ابتدائی میتوان یاد آور گردید که در نظام اشتراکی ابتدائی هیچ نهادی شبیه به دولت وجود نداشت و نوعی دموکراسی بر قبیله فرما نر و ابود. البته افراد آزادی‌ها یکدیگر در محدوده قبیله برای شان تعیین گردیده بود سر نمی‌تافتند از آرا و عقاید عمومی و بزرگان قبیله که البته فرمان روان بودند، حیثیت مشاوران دهندگان را داشتند، بزرگان قبیله در کنار افراد دیگر که زحمت می‌کشیدند و کار می‌کردند قرار داشتند هرگز احساس برتری و خود ستایی نمی‌کردند خود در مرحله رونق کار و تولید و تکامل سهم و نقش برجسته می‌گرفتند با ری حکومت و مقررات که در دوره‌های پسین پدید آمد و وجود نداشت فقط آزادی، وحدت بود. البته در جوامع نخستین نیازی به حکومت و دولت وجود نداشت چون انسان‌ها در فضای آسایش و امنیت و احترام متقابل زندگی می‌کردند هر انسان برای انسان دیگر برادری بود، دردها، شادی‌ها و خوشی‌ها برای همه متعلق بود، در شادمانی یکی هم شادی می‌کردند این سنت حتی تا دوره‌های معاصر هم ادامه یافته است بسیاری از مراسم عزاداری و شادی به گونه‌ی دسته‌جمعی اجرا می‌شد

افراد قبیله از آزادی‌ها که برای شان داده میشد هرگز سوء استفاده نمی‌کردند طمع در مال یکدیگر نمی‌بستند. به تاراج، سرقت پیداد نمی‌پرداختند، چون نیازی به آن نمی‌دیدند فضای برادری و وجود داشت همه حقوق یکدیگر را در نظر داشتند و از آن احترام می‌کردند. باری در مناطقی که یاد گردید نخستین جوانه‌های کشاورزی و کار به وجود آمد انسان‌ها وقتی توانستند به کشاورزی بپردازند تقریباً یک گام فراخی به سوی تمدن برداشتند

و به این وسیله زمینه‌ی زندگی‌گانی پیشرفته‌تر دوره‌های بعدی به وجود آمد در باره‌ی پیدایش نخستین نقطه‌های که در آن فرهنگ، تمدن و مدنیت‌ها به وجود آمده است میتوان به همان گوشه‌هایی اشاره کرد. نخستین منطقه کشاورزی اندچون این فن برای انسان زمینه‌ان را فراهم ساخت که دنیای خویش را دگرگون نمایند نعمات مادی و زندگی‌عالی‌تری را پیریزی نمایند.

در باره فرهنگ و تمدن میتوان یادآور گردید که هرچه ذهن انسان تکامل می‌یافت البته تکامل ذهن هم رابطه دقیق و مستقیم با کار و تفکر و اندیشیدن داشته است، باری باشکل‌گیری و پیشرفت و تکامل ذهن انسان به بازآفرین تصاویر اشیاء یا پدیده‌ها پرداخت انسان آغازین رابطه مستقیم و بلاواسطه با طبیعت داشت تا جائی ارسطو گفت: هنر تقلیدی است از طبیعت « این تعریف از هنر گرچه تعریفی علمی و دقیق نیست اما می‌تواند نشان‌دهنده یک واقعیت باشد و آن نزدیکی انسان‌های آغازین از ارتباط و پیوندشان با طبیعت است، انسان وقتی با پدیده‌های پیرامون خویش برخورد میکرد میخواست آن واقعیت بیرونی را دوباره آفرین کند باعث آن گردید که اساس بسیاری از هنرها گذاشته شود البته در باره پیوند انسان، هنر، طبیعت می‌توان به تفصیل سخن گفت چنانکه در تازه‌ترین تعریفی که از هنر شده آمده است «هنر یعنی طبیعت به افاضه‌ی انسان» پدیده‌های هنری و فرهنگی را نمیتوان بی ارتباط به محیط زندگی انسان مطالع کرد هنر و فرهنگ از زندگی انسان‌ها جدایی ناپذیر است. انسان به هنر نیاز دارد تفکر او را به پویندگی و امیدارد و گاهی علم بدست او به‌حر به‌ای مبدل میشود که بر ضد بیدادهای اجتماعی به کار می‌آید در کتاب زمینه تکامل اجتماعی در این رابطه آمده است: «کیفیت مغز انسان، نخستین کوشش‌های او را در باز آفرین اشیاء به شکل تصور شده به شکل صوری خاص یاری داد از همان آغاز، هنر باز آفرینی تصاویر هنری بود که انسان در زندگی پیرامون خویش می‌یافت و آنها را در

قالب‌های خاص به‌نمایش درمی‌آورد هر چه جامعهٔ ابتدائی به کمال می‌رسید انسان در باز -
آفرین کم و بیش دقیق اشیاء گوناگون و پدیده‌های طبیعی. توفیق بیشتری می‌یافت . اما
پهنه‌ی دانش، او هنوز به هیئت‌ظاهری اشیاء و پدیده‌ها محدود و نمی‌توانست به‌کنه رابطه و
همبستگی درونی‌هایی برد، «اما دانش نوین این زمینه را میسر ساخت و شناخت انسان
را کامل نمود.

فصل اول

افغانستان

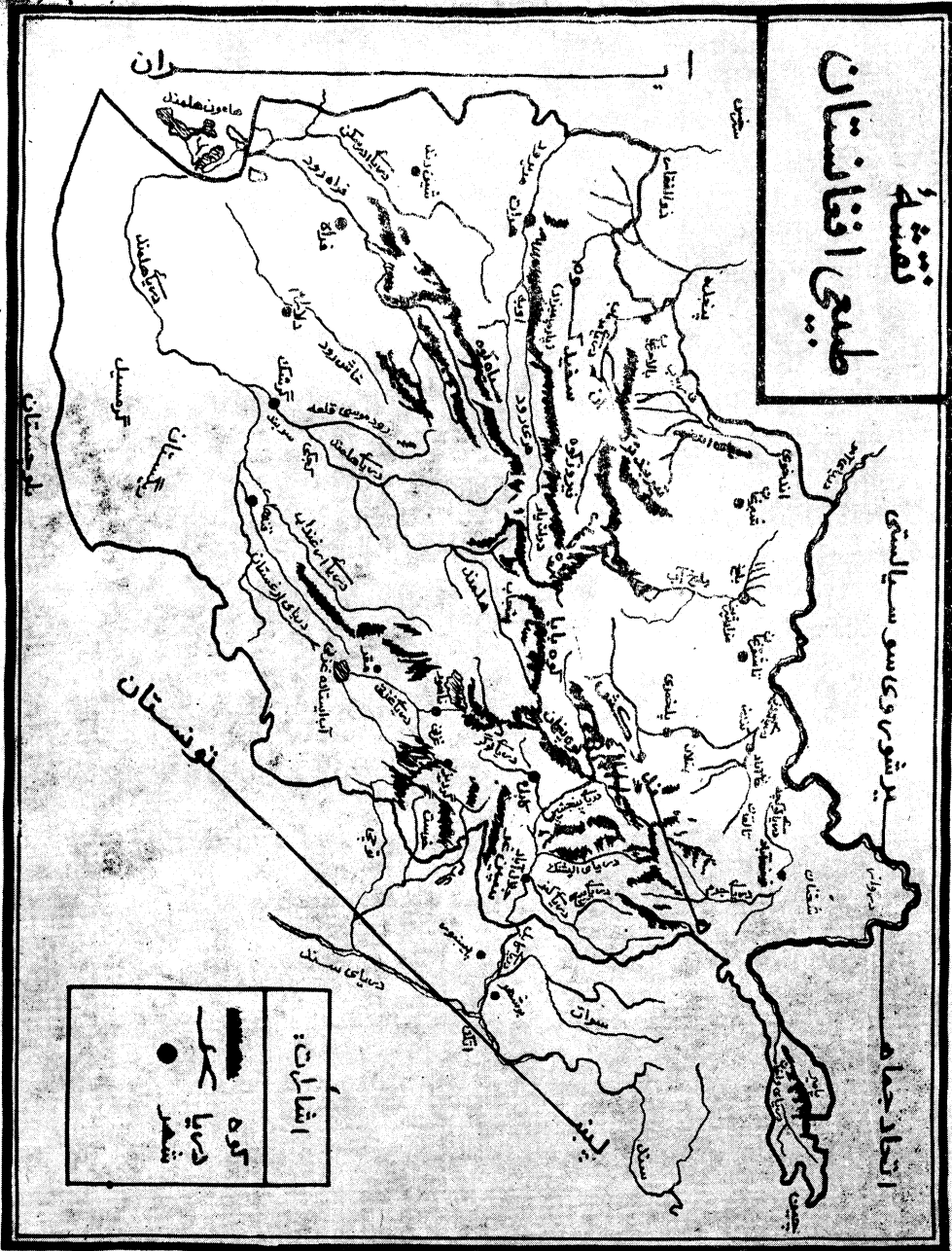
شرایط طبیعی :

سرزمینی که امروز به نام افغانستان یاد میشود از شمار کشورهای محاط به خشکه بوده و در قلب آسیای بزرگ قرار دارد .

شرایط ویژه این کشور آن است که یک بر سوم حصه‌ی خاک آن را اراضی کهسار تشکیل داده به استثنای حوزه‌ی آمو ، سیستان و قسمتی از اندوس بقیه خاک آن تقریباً در یک فلات یا سطح مرتفع قرار گرفته است و قسمت اعظم این فلات گوشه‌ی شرقی و شمال شرقی افغانستان را اشغال نموده و در حقیقت سطوح مرتفع خاورمیانه را تشکیل داده است .

هندوکش از جمله معروفترین و بزرگترین سلسله کوه‌های افغانستان بشمار میرود و این سلسله جبال از قسمت غربی سلسله کوه‌های یخچال‌قراقرم به سوی جنوب کشیده

نقشه طبیعی افغانستان

دارای ششصد کیلومتر طول و تا کوتل آق رباط امتداد پیدا میکند و کوتل‌های از زمان‌های بس دور راه عبور و مرور را بین حوزه‌ای سند و حوزه‌ی آسورا تشکیل داده و در طی قرون ستمادی بحیث بزرگترین گذرگاه سیاسی تاریخ شرق محسوب شده است.

این سلسله جبال هندو کش دارای دو قسمت میباشد.

قسمت شرقی آن که بنام هندو کش شرقی یاد میشود از ناحیه‌ی شمال شرق پامیر خورد شروع شده تا کوتل خاواک را دربر میگیرد. و قسمت غربی آن به طول ۲۰۰ کیلومتر تقریباً بیک خط مستقیم ادامه می‌یابد. اما از کوتل خاواک تا دره‌ی باسیان منتهی میشود.

بزرگترین قله‌ی این سلسله کوه «تراجمیر» است که در قسمت هندو کش شرقی و در نزدیکی‌های چترال موافقت داشته که «۷۷۵» متر ارتفاع دارد، کوه بابا، فیروز کوه، پارامیزوس، ایربند ترکستان، سپین غر، سلیمان غر، سیاه کوه، گل کوه و کوه چکالی نیز از جمله‌ی کوه‌های مشهور این سرزمین بوده با داشتن آب‌های وافر، رودخانه‌های متلاطم، دره‌های زیبا و جنگل‌های فراوان خود مناظر خاصی را در خاور میانه به وجود آورده است.

رود آمو که در گذشته یونانی‌ها بنام «اکسوس» و عرب‌ها بنام «جیحون» و گاهی هم بنام‌های «آخشا»، «واخشا»، «اوکوس»، «اوکوز» و «آمویه» یاد نموده اند تا دریاچه‌ی اورال «۲۵۰۰» کیلومتر طول داشته و کهن‌ترین سوابق تاریخی را دارا میباشد. این رود یکی از بزرگترین رودهای افغانستان بوده از نزدیک یک حوض طبیعی، بنام چلاپ که از آب‌های «دره‌های متعدد دویخچال پامیر خورد سرچشمه گرفته است، بعد از آنکه «۱۸۰۰» کیلومتر سرحد طبیعی افغانستان و اتحاد شوروی را طی مینماید در حدنها ئی به دریاچه اورال سرازیر میشود.

رود کو کچه یکی از معاونین بزرگ آمو بوده و از جمله سریع ترین رود های افغانستان بحساب می آید و درز او یه ایکه رود آمو و کو کچه باهم یکجا میشوند شهر تاریخی «آی خانم» قرار گرفته و یکی از کانون های بزرگ تاریخی این خطه را تمثیل داده و موقعیت جغرافیائی این رود، در مقایسه با سایر معاونین آمو، مزایای عظیمی به این مناطق بخشیده است و در بعضی از قسمت ها کوهستان هائی که در دو کنار آن قرار گرفته است موجودیت ذخایر طلا را نیز گواهی میدهد زیرا زرشویان این مناطق از قرن ها باینطرف از ریگهای کناره های این رود که مخلوط ذرات طلا میباشد، استفاده بعمل آورده و طلای ریگی به دست می آورند.

بر علاوه کو کچه رود مرغاب یا اق سو، رود و خش و رود کافر نهان که از سرزمین کوهستان جمهوری سو سیالیستی تاجکستان شوروی سرچشمه گرفته اند، رود کندز و رود تالفان که بایکی شدن رود های متعدد سمت چپ آمو نیز از جمله ی معاونین مشهور رود آمو محسوب میشود.

رود هلمند که در کتاب، اوستا، بنام «تومانت» یاد شده بطول ۱۰۰ متر از شمال شرقی کوتل اونی و شرق کوتل حاجی گک و غرب کوه پغمان سرچشمه گرفته بعد از سرازیر شدن از صخره های سهمگین کوهستانی و یاسیراب کردن مجاری خشک و وسیع به غدیر هلمند می ریزد.

شهر تاریخی بست و زرنج که در زمان های دور از جمله کانون های مهم باستانی سیستان محسوب میگردد نیز در کناره های این رود قرار گرفته است شعبات مهم آن عبارت است از کادی رود، رود موسی قلعه، رود ارغنداب، رود ترنک، رود ارغستان، خاشرود، فراه رود و رود ادرسکن میباشد.

دریای هریرود نیز از جمله‌ی مشهورترین دریا‌های افغانستان بوده مراکز باستانی
ایکه درکناره‌های آن کشف شده است از منابع باارزش دانش تاریخ عهدباستان به‌شمار
رفته تصویر وسیعی از زندگی توده‌های مردم این مناطق ترسیم میکند .
برعلاوه رودهای فوق رود پنجشیر، الینگار، الیشنگ، رود کبیر، رود خاشرود -
فراه رود، رود ادرسکن، رود لندی سین، رود دره پیچ از جمله‌ی مشهورترین رود
های افغانستان محسوب گردیده و بسیاری این رودها دارای جریان غیر منظم و قسمت‌های
تندو پر نشیب هستند و در صخره‌های تنگ و تاریک آبشارهای متعددی را تشکیل داده است.
آب و هوای افغانستان با وجودیت عناصر مهم اقلیمی، حرارت رطوبت بارندگی،
مراکز اتمسفری و باد مناطق گوناگون اقلیمی را دارا بوده و اکثراً زمستان آن سرد و
تابستان آن گرم و خشک می‌باشد. در ارتفاعات بلند سلسله کوه‌های مرکزی مخصوصاً
در ارتفاعات هندوکش و پامیر یخچالها نیز موجود بوده و اکثراً یخبند ان و توفان‌های
برفی به‌مشاهده می‌رسد. و نیز بخاطر ساختمان فیزیکی و موجودیت سلسله جبال تأثیر بادهای
موسمی هند، ارتفاع از سطح بحر و منابع کتله‌های هوا و شرایط و خصوصیات اقلیمی
منطقه‌ای مدیترانه‌ای را در حوزه ننگرهار و لغمان فراهم ساخته روی همین ملحوظ
تووع، و اختلاف فاحش آب و هوای افغانستان در آسیا کمتر دیده میشود و برعلاوه اختلاف
زمستان و تابستان آن بسیار زیاد و اختلاف حرارت بین شب و روز نیز فوق العاده قابل
ملاحظه میباشد و اقلیم افغانستان در کتاب جغرافیای عمومی افغانستان ذیلاً تقسیمات شده است.
۱- اقلیم صحرائی : صفحات و مشخصات اقلیم صحرائی آن است که مقدار و اندازه بارندگی
در طول سال فوق العاده کم و وقفه‌ئی بوده و اندازه بارندگی وسطی ماهوار از (۰.۱)
میلی متر تجاوز نکند هم‌چنان تغییر درجه حرارت در طول شب و روز و هم در موسم

افغانستان ماقبل آریاییها

تابستان و زمستان بسیار زیاد بملاحظه میرسد، همه این خصوصیات و مشخصات اقلیمی را میتوان در ناحیه جنوب غربی قندهار، جنوب گرشک، تمام ولایت نیمروز و جنوب ولایت فراه، ملاحظه کرد.

۲- اقلیم مدیترانه ئی: تابستان خشک و بسیار گرم باریکبارندگی در ایام زمستان، درجه حرارت بطور اوسط از ۲۲ درجه سانتی گراد بالامیرود، مقدار بارندگی در طول سال با- لخاصه در فصل زمستان ۲۵ درجه سانتی متر اضافه تر بوده به ۳۰ و یا ۴۰ سانتی متر میرسد.

۳- اقلیم مونسون: خصوصیات اقلیم مونسونی آن است که سیلکونل های تابستانی سبب بارندگی شده و فصل متعاقب آن خشک باشد، این نوع مشخصات اقلیمی را در افغانستان نظیر عربستان و هند در پکتیا میتوان ملاحظه کرد.

۴- اقلیم منطقه سنیپ: خصوصیات بارزیکه از اقلیم سنیپ نمایندگی میکند عبارت است از آب و هوای بری بوده اختلاف درجه حرارت شب و روز ۲۰ درجه سانتی گراد تجاوز نمیکند و بدو منطقه جداگانه تقسیم گردیده است:

الف: منطقه سنیپ شمالی: بغلان، میمنه، مزار شریف، کندز و هرات
ب- منطقه سنیپ جنوبی: نشیبی های جنوبی هندوکش، قندهار، غزنی جبل السراج و کابل.

۵- منطقه پایین تندر: در تمام جاهای بالاتر از ساحه رشد و نمو در ختان بلند قامت بنظر میرسد و در افغانستان بین ارتفاعات (۲۵۰۰ و ۳۰۰۰) متر میتوان مشاهده کرد و در منطقه ناور، سراب غزنی و مناطق کوهی هزاره جات، باسیان موجود میباشد.

۶- اقلیم کوهستانی و نقاط بلند: در نقاط بلند و کوهستانی کشور درجه حرارت فوق العاده کم میگردد برخلاف مقدار بارندگی و اندازه رطوبت هوا افزایش می یابد و عمل

انجماد و یخ بندی برف‌های دائمی در هندو کش شرقی و بعضی از نقاط کوه بابا (در مجاورت شاه فولادی) در نقاط بلند سپین غربه ملاحظه می‌رسد (۱)

البته این اختلاف جوی نیز به نوبدی خود از قرون متمادی به اینطرف اگر محسوس را در خصوصیت ملی، سنن، لباس و خوراک ساکنین این کشور به‌جان گذارده است. افغانستان از معادن مفید بسیار غنی بوده و ذیلاً تقسیمات شده است:

۱- ذخایر منابع مواد انرژی (ذغال سنگ، نفت، گاز طبیعی).

۲- ذخایر منابع فلزی مانند آهن، مس، سرب، کربن و مجست و فلزات قیمتی، طلا، نقره و غیره

۳- ذخایر منابع معدنی اصلاح و نمک طعام، شوره و اصلاح کیمیاوی

۴- احجار کریمه و نیمه کریمه و تعمیراتی، مانند الماس، زبرجد، یاقوت لاجورد،

لعل بلاس، گرانت، لعل پیازی یا امیتست، احجار نیمه کریمه احجار تعمیراتی مانند: برمر،

رخام، گچ، گل شامست، تلک، گل کاشی سازی، گوگرد، سنگ ریشه، سنگ ابرک

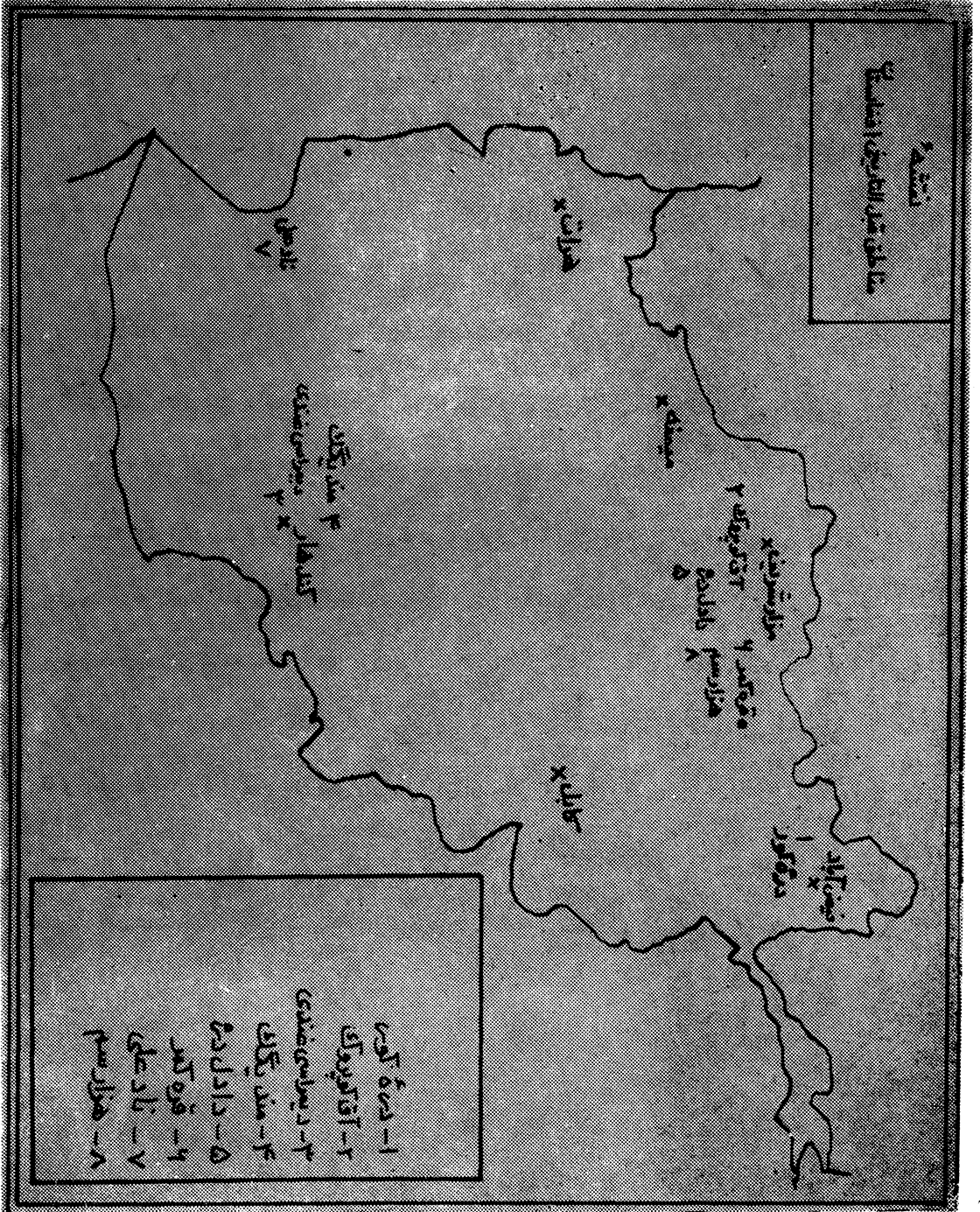
و گرافیت (که در صنعت هم کار گرفته می‌شود) و سینرال، بیرل و غیره می‌باشد. قدمت

تاریخی لاجورد افغانستان بیش از شش هزار سال قبل از امروز را احتوا نموده

است (۲).

(۱) کتاب جغرافیای عمومی افغانستان - محمد اکبر شورماچ نورستانی

(۲) - همان کتاب.

۲- منابع تاریخی :

سرزمین افغانستان دارای ارزش تاریخی بزرگی است، اما بررسی تاریخ اولیه آن در مقایسه با تمدنهای کهن جهان بر اثر نارسائی منابع تاریخی تاکنون نیز بسیار تاریک و پیچیده و مبهم باقیمانده، و این ابهام حتی تا تشکیل دولت آریائی هارا نیز دربرمیگیرد. چون در واقع تاکنون نه موفق شده ایم که قبایل و اقوام اولیه ای که در این سرزمین میزیستند بشناسیم و نه کدام روایات توده ای قدیمی بارث رسیده تا از لحاظ مصالح لازم تاریخی از آن استفاده بعمل آریم. و آنچه را هم تاکنون از لابلای نوشته های عده ای از مورخان بدست رسیده است بادر نظر گرفتن تمدن چندین هزار ساله و سرزمین کهن مانمیتواند اطلاعات علمی و همه جا نبه دست بدهد. و اکثری از این نوشته ها نیز چیزی جز اساطیر و تصورات شاعرانه نبوده است.

بر ارزش ترین اطلاعات درباره زندگی و سازمان اجتماعی کشورهای قدیم جهان که نسل های مابعد منحیت منابع تاریخی به آن تکیه میکنند آثار مؤرخان ، باقیمانده آثار باستانشناسی، آزمایش های نوین ، سنگ نبشته ها ، آثار باقیمانده کتبی و ظروف گلی میباشد . و نیز بکمک تحقیقات علمی جدید میتوان در باره سوابق هر کشور و نیز تاریخ و سوابق تاریخی ملت و هم چنین اهمیت و نفوذ تمدن و فرهنگ آن کشور آگاهی حاصل نمود .

۱- نیل مر بوط به او اخر عصر آهن
مر بوط سال ۲۰۰ ق م

۲- کسوزه سفالی مر بوط بسال
۱۰۰۰ ق م

۳- کاسه سنگی مر بوط به عصر حجر
مر بوط بسال ۲۸۰۰ ق م

۴- تیری از سنگ چشایی ۳۰۰ ق م

۵- استخوان آهو مر بوط به عصر
۷۳۰۰ ق م

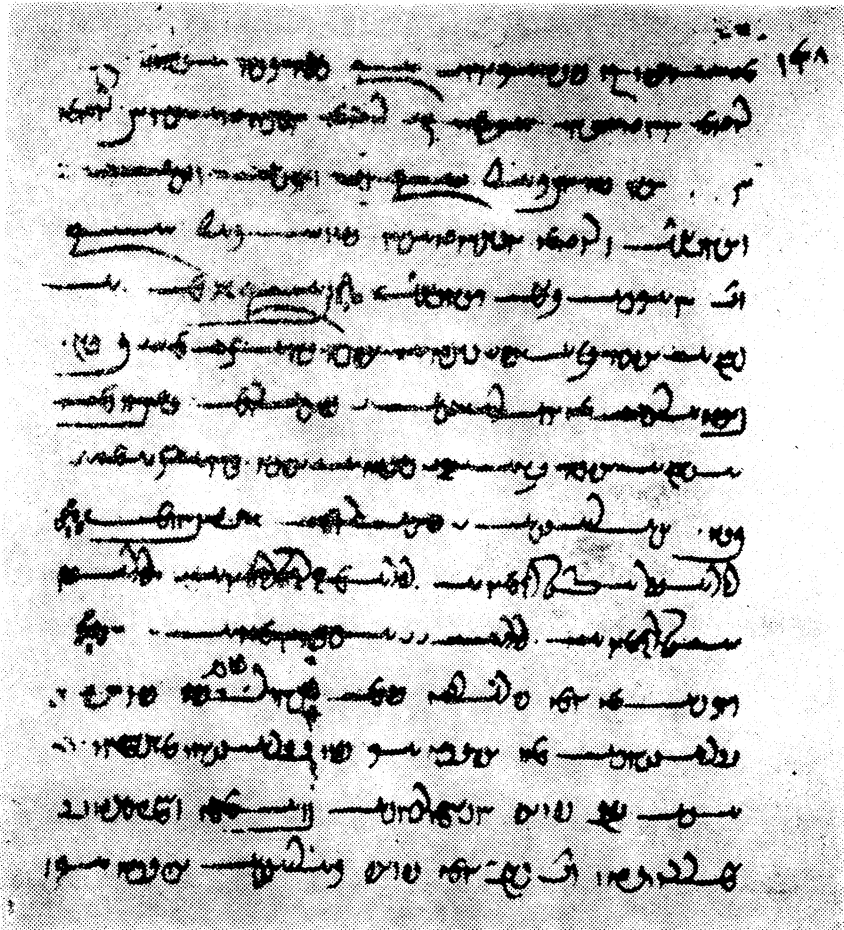
۶- جمجمه مر بوط بسال ۷۳۰۰ ق م

۷- گارد سنگی مر بوط به عصر
۹۵۰۰ ق م

در افغانستان مؤرخیکه در عهد باستان حیات بسر برده و در خصوص این سرزمین آثاری بیادگار مانده باشد سراغ نداریم. تنها به آثاری که در این خصوص میتوانم تکیه کنیم کتاب مذهبی اوستا میباشد.

اوستا کتاب مقدس باختر قدیم بوده مجموع مقایسه آیین مزدایی و نظریات اصلاحی زردشت به زبان اوستائی به آن نوشته شده است. زبان اوستائی به زبانی اطلاق میشود که اوستا، یعنی کتابهای مقدس آیین زردشتی به آن نوشته شده است. کسانی که به این زبان گفتگو میکردند معلوم نیست که خود آن را چه می نامیدند، و هم چنین درست معلوم نیست که به کدام ناحیه از سرزمین آسیائی میانه این زبان به کار می رفته است.

عکس صفحه ای از کتاب اوستا

دکتر پرویز ناتل خانلری در این زمینه می‌نویسد: «در متن اوستا نام میهن اصلی این نژاد به لفظ «آرین واج» ذکر شده، و گروهی از محققین این کشور را با ولایت خوارزم که نام آن نیز در همان کتاب آمده است یکی می‌دانند. بر زهای آرین واج» در اوستا مشخص نیست، اما از روی بعضی نکات که در نوشته‌های یونانیان در باره خوارزم پیش از دوران

هخامنشی ذکر شده احتمال می‌رود شامل ولایت‌های مرو و هرات نیز بوده است. (۱)

آریائی‌ان برای ضبط دقیق سرودهای دینی خود و نشان دادن جزئیات صداها خطی پرداختند که بنام «دین نبیره» به ما رسیده است.

در مورد چگونگی این خط مرتضی راوندی ذیلاً مینویسد:

این نوع خط که هر حرف آن نماینده‌ی یک صدای خاص است «خط حرفی» یا «خط الفبائی» نامیده شده است.

تاریخ اختراع «دین نبیره» را در حدود دو هزار سال قبل از میلاد تعیین کرده اند دانشمندان زبان شناسی تصدیق می‌دارند که دین نبیره زکاملترین الفباهای است که تا کنون بشر اختراع کرده است.

الفبای دین نبیره که برای کتاب اوستا بکار رفته عبارت از ۳۳ علامت است که از راست به چپ نوشته میشود. (۱)

آثار نوشته در زبان اوستا فراوان و در علوم مختلف بوده است. اشوزرتشت پیغمبر برگزیده آهورا مزدا، درمان آن زمان بود که برای راهنمایی ابنای بشر باین جهان فرستاده شد، او حامل همان پیام‌های آسمانی بود، که در گاتها آمده است، بیست و یک نسک اوستا، که در علوم مختلف چون طب و هنیت نجوم و غیره بود، زرتشت برای راهنمایی مردم جهان آورده.

آنطور که پلینی Pliny مینویسد: اوستا بر روی دوازده هزار پوست و با خط زر در دو میلیون

(۱) تاریخ زبان فارسی - دکتر پرویز ناتل خانلری صفحه ۲۱۳.

(۲) - تاریخ اجتماعی ایران جلد اول مرتضی راوندی - صفحه ۳۸۳.

سطر شعر بوده است. (۱) در هنگام حمله اسکندر مقدونی به آسیای میانه و آتش زدن کتابخانه تخت جمشید نسخه‌ها از او ستا که در کتابخانه مذکور نگهداری میشد، بدام آتش رفت و سوخت پس از این واقعه اسفانگیز دوباره در روزگار اشکانیان و ساسانیان بجمع آوری او ستاپر داختنده، و همانند سابق آنرا در بیست و یک کتاب تنظیم کردند، متأسفانه، یکبار دیگر در هنگام حمله تازیان بایران، باین گنج بزرگ صدمه جبران ناپذیر رسید که امروز فقط پنج کتاب از بیست و یک کتاب باقی مانده است، در میان این پنج کتاب، تنها کتاب «یسنا، یسن» است به معنی پرستش و نیایش و جشن که مشتمل بر سرودها و دعاهای دینی است و شامل ۷۲ هایتی (فصل) است. ۲۸ فصل از آن جمله «گائا» هاست که کهن ترین قسمت اوستاست و بیشتر دانشمندان آنها را اثر خود زردشت یا بعضی از آنها را اثر نخستین شاگردان او می دانند و منظوم است.

از محل و زمان تولد و جزئیات زندگی زردشت اطلاع دقیقی در دست نیست، با اینکه عده بی تاریخی نویسان حیات او را در حدود دوهزار و چهارصد و هشتاد و دو (۲) م تذکره میدهد (۲) نویسنده یونانی (اکزان توس (xantus) شش هزار و چهارصد و هشتاد و دو م تذکره میدهد (۲) ولی مستشرقین از روی قراین زندگی وی را بین قرنهای دهم و ششم قبل از میلاد حدس میزنند و میگویند هنگام تولد بر خلاف کودکان دیگر که بیگریند بالبخند و شادمانی دیده بر جهان گشود (۳)

(۱) نوشته‌ی جمشید کاوسی کاتراک کتاب معلوم نیست

(۲) سرزمین زردشت - علی دهقان صفحه ۲۵۵

(۳) تاریخ اجتماعی ایران جلد اول - سر تفضی راوندی صفحه ۴۹۰

ویل دورانت درین مورد چنین مینویسد: (۱)

مطابق روایات تولدوی رنگ آسمانی داشت، و آن چنان بود که فرشته نگاهبان وی به درون گیاه هومارفت و باشیره‌یی که از آن گرفته بود بتن کاهنی که قربانی مقدس میکرد در آمد، در همین زمان شعاعی از جلال آسمانی بسینه دختری فرود آمد که نسب عالی و شریف داشت، آن کاهن دختر را تزویج کرد، و دوزندانی در تن‌ها یشان، یعنی فرشته و هماع درهم آمیختند و از آن میان زردشت بوجود آمد.

باوصف اختلاف نظر در مورد زادگاه زردشت برخی از مؤرخان یونان قدیم مانند

تئون Theon و ژوستن زردشت را باکتریائی یا بلخی میداند (۲)

در هر حال زردشت کسی است که بانی و شارع یکی از بزرگترین مذاهب جهان گردیده همان مذهبی که از آن بالقاب و اسامی گوناگون تعبیر کرده و میکنند مانند مزدیسینی بهدینی، سجوس، آتش پرست و غیره.

اوستا نه تنها درباره نظام اجتماعی بلخ قدیم و عهد باستان افغانستان تصویری را بدست میدهد بلکه در خصوص شانزده قطعه زمین اوستائی نیز روشنی می‌اندازد. متأسفانه تاکنون طوبوی که لازم است در افغانستان مسایلی که در این کتاب مطرح شده نه استفا ده علمی بعمل آمده است و نه اصل آن در سرزمین ما موجود است. و شانزده قطعه زمین اوستائی عبارتست از: بلخ (بخدی) بدخشان (راغا) مرو (مورو) هرات (هریو) حوزه هلمند

(۱) — تاریخ تمدن کتاب اول مشرق زمین گهواره تمدن تالیف ویلیام جیمز و رانت

(ویل دورانت) ترجمه احمد آرام چاپ اقبال سال ۱۳۳۷ خورشیدی صفحه ۵۳۶

(۲) — سرزمین زردشت - تالیف علی دهقان صفحه ۲۵۷

(هراوتی)، ارغنداب (هیتومنت)، حوزسند (هپته هندو) و سغدیان (ماورالنهر) و غیره
مبیا شده. (۱)

و آنچه را هم در مورد ادوار اولیه تاریخ افغانستان از آثار عهد باستان مورخان استفاده
میشود منابع یونانی و کتاب های چینائی قدیم میباشد. چون آثار منابع چینی بدسترس مآقار
ندارد در اینخصوص تاکنون استفاذه که لازم است هم بعمل نیامده است. اما از منابع یونانی
آن از دو مورخ یونانی نام برده شده است که یکی آن «هرو دوت» Herodot و دیگری
آن میگاستن Megas Thenes میباشد.

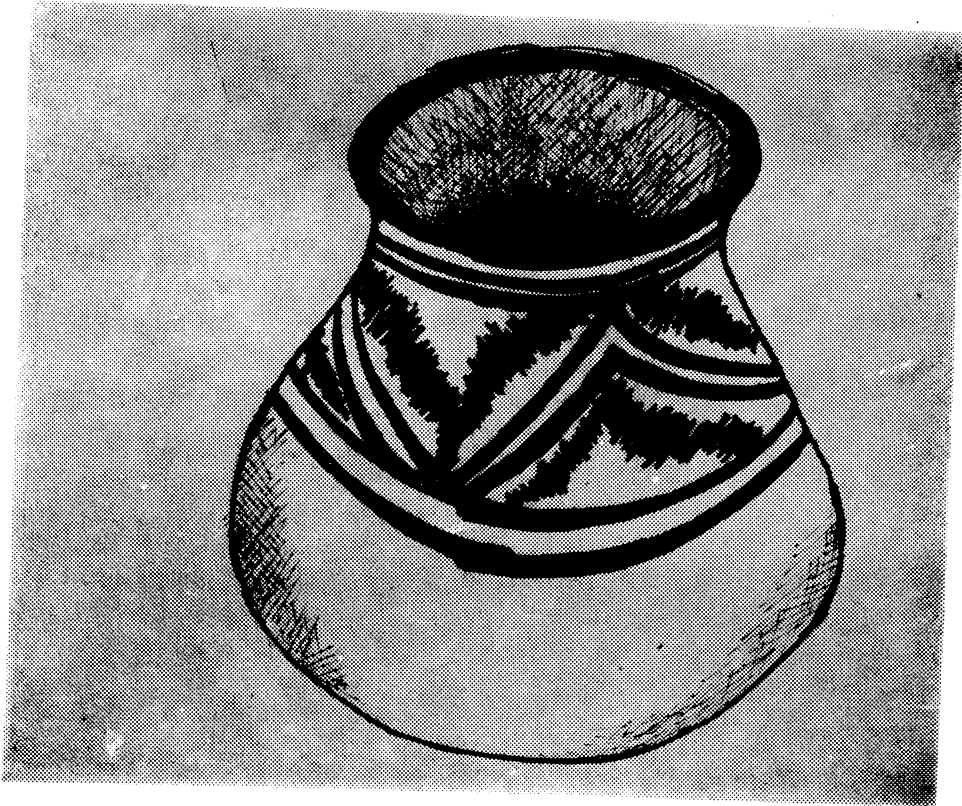
هرو دوت مؤرخ یونانی که در او اسطقرن چهارم قبل از میلاد میزیسته افسانه های
هم در باره مشرق زمین و خاورمیانه نوشته است و در ضمن از بلهیکه Bahlika «بلخ»
و پکتیکانیز نام برده است ولی اگر تاریخ زندگی وی را با مراحل ابتدائی تاریخ خاور
میانه و افغانستان مقایسه کنیم بیش از سه هزار سال فاصله دارد و آنچه را هم که نوشته
است از اینکه بزبانهای مشرق زمین آشنائی نداشته ممکن است نقایصی هم داشته باشد
و بقول یکی از هواداران مکتب علمی تاریخ در اثر هرو دوت تنها میتواند بعنوان منبع
مطالعه و افسین دوران تاریخ کهن شرق مورد استفاده قرار گیرد.

از اینرو ما نمیتوانیم از این اثر باوصف اینکه شهرت جهانی دارد بحیث منابع تاریخی
مراحل اولیه تاریخ افغانستان استفاده بعمل آریم.

مگاستن مورخ یونانی که سفیر سیلوکوس Seleukos در دربار سیوپرتوس
sibyr Tios نایب السلطنه اراکوزیا، وادی ارغنداب و متعاقب آن بدربارسندرا

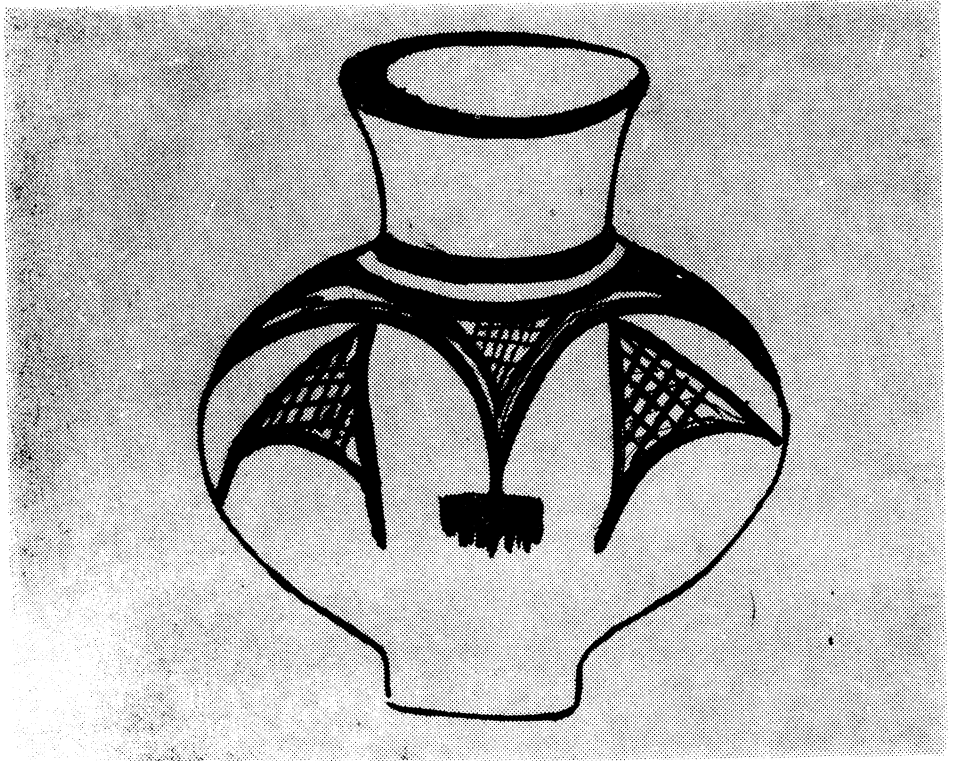
کو تو س پادشاه هندبو د کتاب بنام اندیکار در چهار جلد راجع به نظام اجتماعی و سیاسی افغانستان و هند در حدود د قرنهای سوم و چهارم قبل از میلاد نوشته است.

ولی اطلاعاتیکه از این کتاب در باره تاریخ کهن این دوسر زمین بدست می آید هم ناچیز است.

طرف کروی شکلیکه اطراف گردن آن نمونه های تزئینی قهوه ئی رنگ

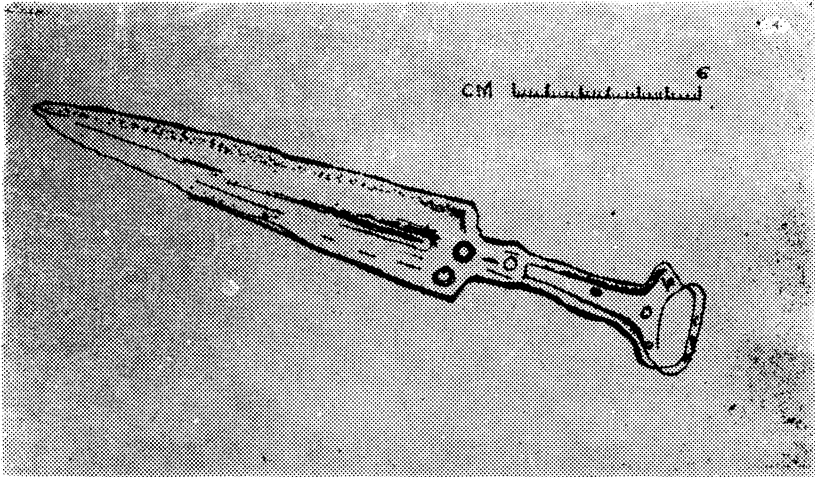
بملاحظه میرسد

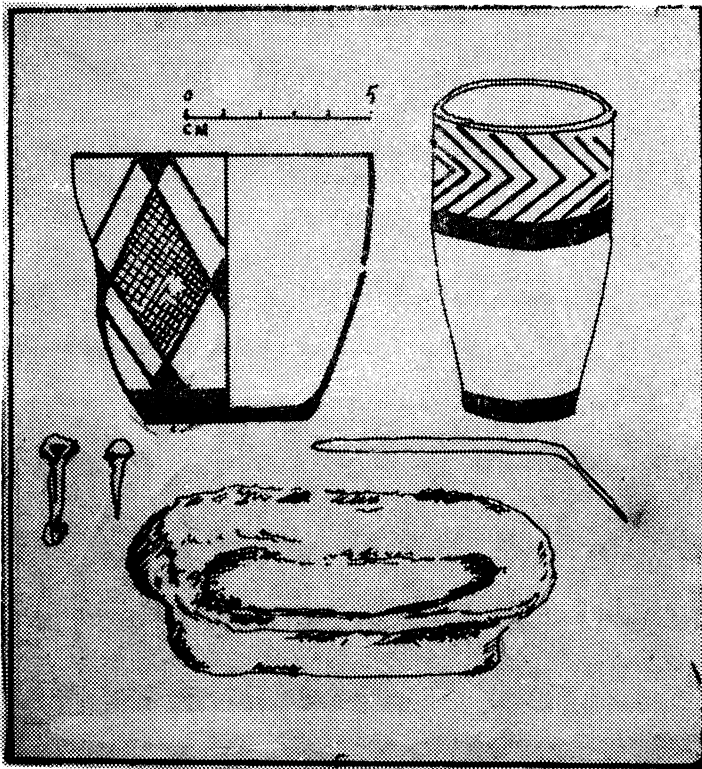
مرتبان گلی ایکه دارای تزئینات مثلث شکل و شانه شکل میباشد مکشوفه شهر سوخته

سیستان صفحه ۷۳ مجله آریانا شماره سلسل ۲۸۱

در حالیکه اگر به سوابق تاریخی افغانستان عمیق شویم و اشیاء مکشوفه غار قره کمر
سمنگان، آق کپرک بلخ، هزارسم سمنگان، چنارگنجشگان تخار و دیگر مراکز تاریخی
این سرزمین را بررسی علمی قرار دهیم باین حقیقت متوجه میشویم که افغانستان یکی
از نخستین ترین کانون های تمدن بشمار میرود.

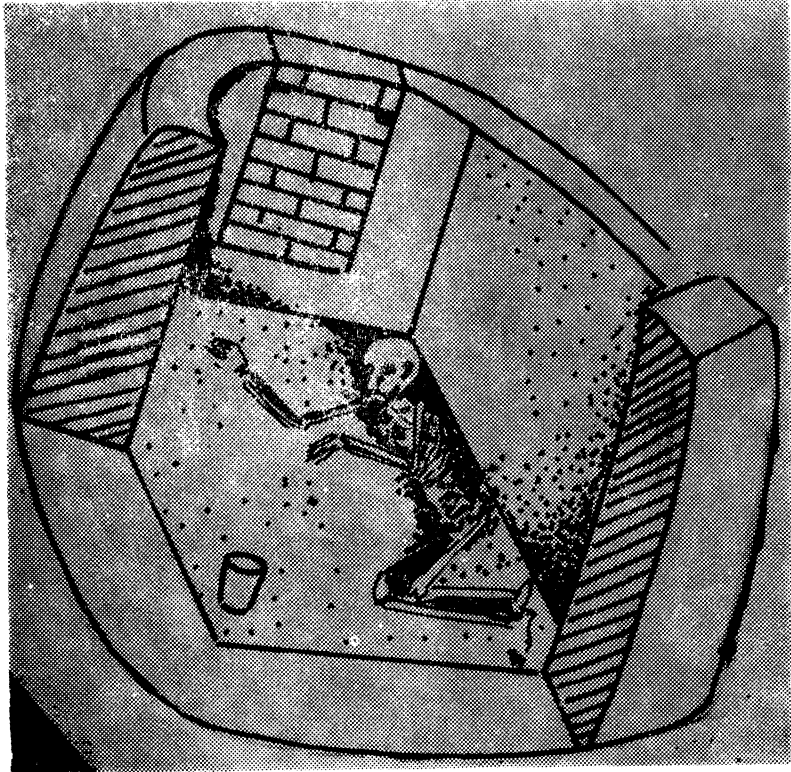

کارد آهنی بادسته استخوانی که بسر آن نصب است . نقل از : شماره (۸۱) مجله هنر و مردم

اشیائی از سفال و سنجاقهای مسین که ارزش تاریخی بزرگی را دارا بوده و در منابع تاریخی

کمک شایانی مینماید تصویر از شماره (۸۱) مجله هنر و مردم

آرامگاه با اسکلیت یک سردر شیدو یک ظرف از سنگ آهکی مدخل آرامگاه باد یواری گرفته
 بحیث منابع تاریخی کمک شایانی مینماید تصویر: شماره (۸۱) هنر و مردم

و این تمدن تا زمانیکه آغاز کشفیات باستانشناسی در افغانستان صورت نگرفته بود
 به استثنای عده محدودی از مؤرخان از نظر جهانیان بکلی ناشناخته مانده بود اما بعد از آنکه
 عملیات اکتشافی شهرها، بناها و ساختمان های گوناگون، اسلحه، ابزار خانگی و سایر رشته های
 صنایع و مقادیر زیادی و زنه و مهر و اشیاء مختلف از زیر خروارهای خاک بیرون کشیده شد
 ناگهان توجه مؤرخان را که یونان و یاسو سررا نخستین کانون های تمدن می پنداشتند

باین گوشه فراموش شده معطوف گردید که در آسیای میانه نیز کهن ترین مدنیت های تاریخ موجود میباشد .

باستانشناسان در جریان حفاریات باستانشناسی خویش از دو کناره دریای آمو و قسمت های شمالی سلسله جبال هندوکش اشیائی را پیدا کردند که گویا تمدن این مناطق از قدیم ترین مدنیتی است که تا باسروز بر دیده تاریخ نگاران هویدا گشته اند .

از نظر منابع تاریخی چکامه های شاعران مسیحیت منابع ادبی در بررسی تاریخ ارزش تاریخی بزرگی دارد . مثلاً منظومه های حماسی ایرا که به یکی از شاعر کوردوران یونان باستان بنام هوسر نسبت میدهند، منظومه های که هوسر سروده تماماً صحنه های زندگی اجتماعی، حیات پر تلاش روستائینان و پیکار طبقاتی تو ده های مردم یونان را در ادوار می سینی و پس از آن قرنهای دوازدهم تا هشتم پیش از میلاد مجسم می سازد اما در تاریخ کشور ما از نظر منابع ادبی به شاعر یکه در دوران های باستان سر زمین ساحیات بسز برده و آثاری از خود بیادگار مانده باشد تا کنون آشنائی نداریم لیکن برای مطالعه دوران های بعدی تاریخ معتبر ترین منابع تاریخی همانا بررسی بناهای یادبود باستانشناسی ، کتیبه ها و سکه ها میباشد که از طریق معلومات مربوط به زمین شناسی Geo Logie ، دیرین شناسی حیوانی Paleozologie و دیرین شناسی گیاهی Paleo botanique و محاسبات کمیوتری گذشته انسان را از روی بقایا و آثار مادی مجسم میکند . بدین معنی هنگامیکه کاوشگران اشیای مکشوفه را از زیر خاک بیرون میکشند بایروی از شیوه های فزیکوشیمیائی میتوانند عمر آثار و بقایای اشیائی را بهر ورز زمان در لابلای رسوبات زمین باقی مانده است معلوم کنند چنانچه در جریان کاوش های که در رودخانه سند انجام گرفته مقادیر زیادی وزنه و مهر بدست آمده که مشتمل از اشیای مفرغکاری ، اسلحه و

ابزار خانه داری میباشد . باستانشناسان از طریق مطابقت مواد و مصالح باستان شناسی و فرهنگ شناسی توانسته است که اطلاعات ذیل را در نتیجه گیری خود حاصل کنند؛ «در دره سنداز او اسط هزاره سوم قبل از میلاد یک جامعه برده و از وجود داشته که از نظر سطح فرهنگ با جوامع برده دار بین النهرین و مصر برابر میگرداند است.»

در جمله اشیاء شکشفه دره سندبه تعداد دو هزار سه باعلاست هیر و گلیف نیز بدست آمده است اما با وجود مساعی دانشمندان تا کنون موفق نشده است خطوط آنرا کشف کنند .

در سالهای ۱۹۰۹، در ترکستان چین نوشته های که حاکی از ادبیات کهنسال بوده، توسط مسافرائی که به آن سرزمین سفر میکردند، کشف شد. این کاوش ها نظر مؤسسات برجسته ئی اروپائی و آسیائی را به خود جلب کرد و در سفرهای اکتشافی بعدی، کشورهای آسیای میانه، بیش از همه ترکستان، چین، مورد مطالعه و تحقیق قرار گرفته و از بسیاری از آثار فرهنگی این نواحی پرده برداشته شد. با مطالعه ای این آثار معلوم شد این نوشته ها بازماندهی ادبیات غنی اقوامی است که پیش از پیدایش اسپراتوری بزرگ مغول در آسیای میانه ساکن بوده و دولت هاتمدن ها و فرهنگهای خاص و جداگانه داشته اند، این اقوام از طرفی در زمینه های بازرگانی، سیاست و دین در یکدیگر تاثیر گذاشته و از طرف دیگر در زیر تاثیر فرهنگهای بزرگ همسایه خویش نظیر هند، افغانستان و چین قرار گرفته اند. دین های جهانی مانند، بودایی، مانوی، مسیحی همپای یکدیگر، در میان ایشان رواج داشت و پیروان آنها در آفرینش آثار ادبی رقیب یکدیگر به شمار میرفتند، متن های اوغوری این نوشته ها از نوع زبان ترکی است و آنچه که از دستنویس های فارس میانه، مانند سغدی و ساکی بازمانده است، در شماره زبان های ایرانی قرار دارد، از میان زبان های هند ژرمنی که بتازگی در اینجا یافت شده، زبان تخاری نظر بسیاری را بخود جلب کرده

است. از گروه زبانهای هندی (سانسکریت و پراکریت) نیز، پیش از این، نوشته هایی در این مکان پیدا شده است. (۱)

عملیات اکتشافی باستانشناسان شوروی در کناره های دریای آسو و محل های چون : سرو، افر سیاب، قلعه میر، جانباز قلعه (خوارزم)، نسا، خالچیان، توپراک قلعه خوارزم، ورخشا (سی کیلومتری بیخارا)، پنجیکنت یا پنج کنت (شصت کیلومتری سمرقند)، قلعه شیر و انشا هان، قز قلعه (بناهای جالب باکو) و دیگر مناطق آسیای مرکزی و غیره نیز برخی مسایل مهم مربوط به تاریخ باستان را که در جریان قرون متمادی ناشناخته مانده بود روشن می سازد، چون دولت تزاری قبلی به امر حفاظت این بناهای تاریخی کمترین توجهی نکرده بود و بسیاری از این کانون های تاریخی که فوقاً تذکر گردید بر اثر باران و باد و سرما و گرما از بین رفته و به بسیاری از آنها لطماتی وارد گشته است. ولی بعد از انقلاب اکتوبر باستانشناسان شوروی با تهیه نقشه های کامل و عکسهای لازم، گذشته از چاپ گزارشهای جامع و دقیق در باره این محل ها و آثار بدست آمده در آن نسبت به تهیه ماکتلهای جالب از اکثر این بناها نه تنها اقدام شده است بلکه با ترمیم و اعمار اکثری این بنا از تخریب شدن حتمی نجات داده است و در این راه همه ساله میلیون ها روبل به مصرف میرسد.

و همچنان در افغانستان کاوشهاییکه در بلوچستان، سیستان، وادی هریرود، ارغنداب هزارسم سمنگان، کندز، سرخ کوتل بغلان، مند گیگک، شور توغای تخار، کاپیسا، نورستان هده نگرهار، پنجوائی و سایر مراکز باستانی صورت گرفته است گواه مدینت های

(۱) - نوشته ی پروفیسور «او تا کر کلیم» Otakar Klima ترجمه: جها نگیر فکری ارشاد

عالی این سرزمین در دورانیهای تاریخی میباشد، ابزار و اشیای سفالین، پیکانها و دیگر اشیای سنگی، سر نیزه های مسین و سنگی، ظروف خانه داری، اشکالهای گوناگون در ظروف منقوش گلی، ترسیم اشکال در سفالها، سامان حرابی، استخوان و شاخهای حیوانات، انواع مختلف سکه ها، کتیبه ها و مانند اینها اطلاعات ما را درباره تاریخ اقتصادی و اجتماعی افغانستان به نحو قابل ملاحظه ای غنای بخشید بناها و بقایای شهر که از زیر خاک کشیده شده است اسناد و مدارک گرانبهای را در خصوص شهرهای قدیم افغانستان بدست میدهد. خلاصه بهر اندازه ای که بفعالیت اکتشافی و سعت بدهیم و اشیای بدست آمده را بررسی همه جانبه و علمی قرار بدهیم بهمان اندازه دانش ما در مسایل باستانشناسی افغانستان عمیق تر شود.

اکتشافاتی که تا کنون در این سرزمین ماضی را بر گرفته به مطالعه مدنیت های قبلی کمک فر او ان میکند، این آثار و بقایایی که از کشفیات باستانشناسی بدست آمده است طوریکه دانش نوین تاریخ در زمینه و عهد باستان ایجاب میکند نمیتواند خسته های ما را در باره تاریخ مدنی جوامع دورانیهای پیشین افغانستان برآورده سازد، زیرا باستانشناسان طوریکه لازم است در اکثر تاریخی این سرزمین را هنوز به اندازه کافی نکاویده اند و هنوز هم در زیر توده های خاک افغانستان گنجینه های موجود بوده و از نظر باستانشناسی پنهان مانده است و کشف این گنجینه ها است که راه شناخت دورترین روزگار آن گذشته را میکشاید بالاخره روزی این گنجینه ها بیرون کشیده خواهد شد و پر ارزش ترین اطلاعات را در اختیار نسل های آینده خواهد گذاشت، در حقیقت زحمات و کاوش های خستگی ناپذیر باستانشناسان و فرهنگ شناسان است که در آینده به منابع تاریخی افغانستان کمک ثمر بخش نموده و موجب توسعه و عمق بیشتر ما و نسلهای بعدی ما خواهد گردید.

ساکنین اولیه افغانستان:

باوصف مساعی مورخان و فرهنگ شناسان ریشه های قومی و قبایلیکه پیش از آریائی ها در افغانستان و دیگر مناطق آسیای میانه زندگی میکردند تا حال شناخته نشده است .
حفریاتیکه در شهر سوخته دهانه رود هلمند در سیستان صورت گرفته و آنچه آلات و افزارهاییکه از زیر خروارهای خاک بیرون کشیده همه دلیل بر آنست که باشندگان قبلی این مناطق و دیگر مناطق همجواران از عصر نوسنگی و طی دوران مفرغ از ۲۰۰۰ تا ۳۰۰۰ سال قبل از میلاد اکثراً بهد هقانی و چوپانی اشتغال داشتند .

دکتر عیسی بهنام باارتباط این مسئله مینویسد:

«اینهمه ریمان بودند که در حدود ۲۹۰۰ سال پیش از میلاد از سوی شمال به طرف دهانه رود دهرمند که در نتیجه شرایط بخصوصی برای شهر نشینی مناسب بود سر ازیر شده اند، و سپس هزار سال بعد، در زمانی که مسیر رود دهرمند تغییر یافت این مردم به طرف دره پنجاب مهاجرت کردند و در آنجا امپراطوری بزرگ «موهنجو دارو» و «هاراپا» را تشکیل دادند (۱) .

هیئتی از دانشمندان و مورخان اتحاد شوروی در مورد تمدن «هاراپا» ذیلاً مینویسد (۲)

(۱) شماره ۱۲۶ مجله هنر و مردم صفحه ۳

۲- تاریخ جهان باستان - جلد اول که از طرف هیئتی از دانشمندان و مورخان اتحاد شوروی تالیف شده و مهندس صادق انصاری، دکتر علی الله همدانی و محمد باقر موسوی ترجمه شده، صفحه ۲۶۳ .

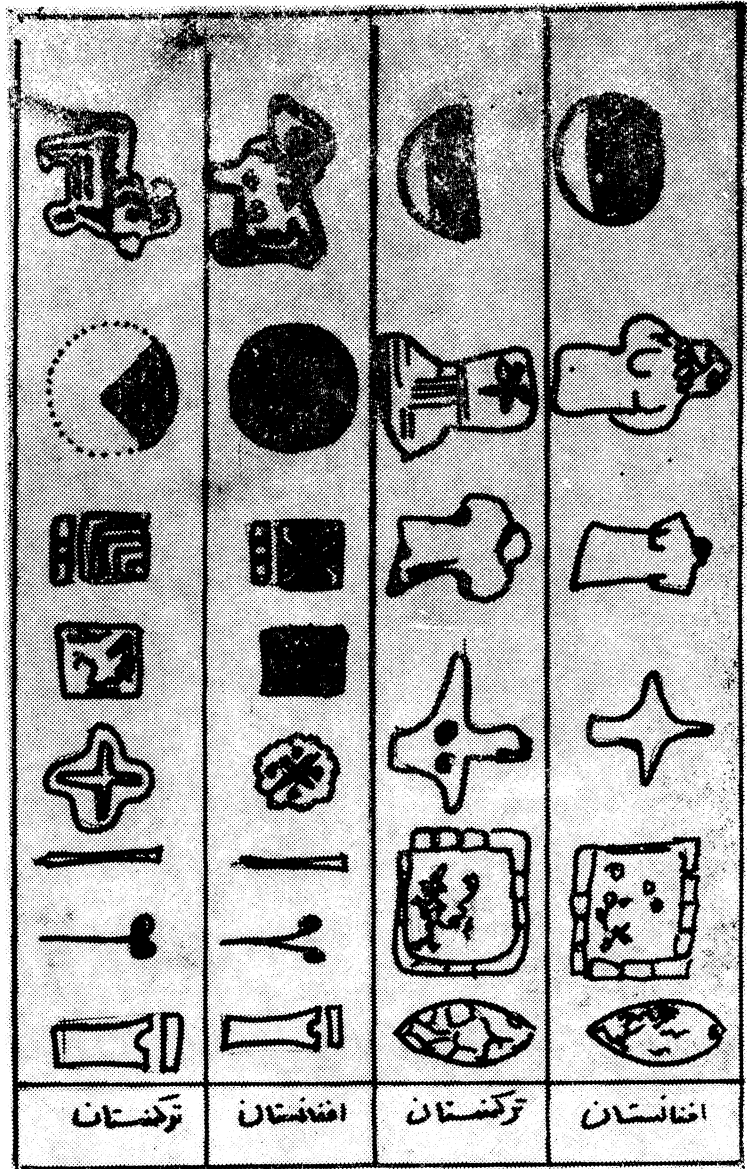
در پایان هزاره سوم و آغاز هزاره دوم (در این دوران است که تمدن هارا پایه اوج عظمت خود میرسد. باشندگان این مناطق نخستین سردمی بودند که به کشت پنبه پرداختند و در بین اینها آبیاری مصنوعی نیز وجود داشته است؛ ولی هنوز شواهدی بارزی در این باره در دست نیست. پرورش دام، گوسفند، گاو میش، گاو کوهان دار (خوگ و غیره) در اقتصاد نقش مهمی داشته است.

بامفرغ و سایل کار (داس، تبر، قلم حکاکی واره) اسلحه (خنجر، پیکان و نیزه) ابزار خانهداری (چاقو، ظرف، تیغ صورت تراشی و آینه) سیساختند سایر رشته های صنایع نیز مانند ریسندهگی و بافندگی، آجر سازی، سفالگری و زرگری، جواهر سازی و غیره، تکامل یافت. این مردم در خانه های یک یاد و طبقه ای که از آجر ساخته شده بود میزیستند و در خارج شهر در قلعه های حیات سردمی بودند که ساختمان های مذهبی و دارای انبارهای شلات و خانه های کارگران را احتوا مینمود.

متأسفانه در حدود نیمه هزاره دوم قبل از میلاد این مدنیت در خشان از طرف مهاجمان هند و اروپائی (آریائی) از بین برده شده است.

در هزاره چهارم و سوم قبل از میلاد، شکارچیان و ماهی گیران نیمه کوچی در آسیای سرکزی و کناره های دریای آمو زندگی میکردند که در جوامع اشتراکی طایفه ای گردآمده بودند. کاشهای باستان شناسان شوروی نشان میدهد که کشت زمین با کلنگ، پرورش دام، و شاید فلز کاری بصورت اولیه، در این منطقه به آغاز هزاره دوم قبل از میلاد مربوط بوده است (۱).

و تمدن این قبایل با تمدن بعضی از قبایل، قزاقستان، سایر یاقلات ایران خودیشاوندی داشته است

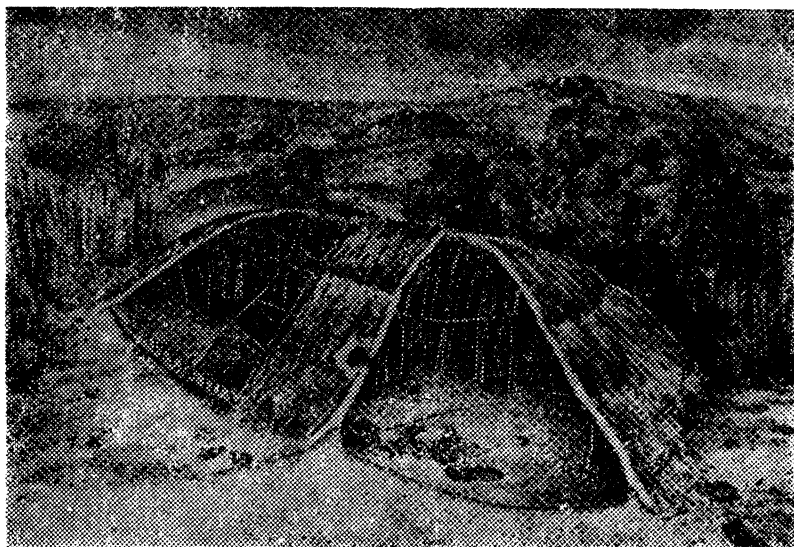

مقایسه آثار دورهنسنگ و برنج که در افغانستان و ترکمنستان کشف شده اند .
نقل از کتاب جلد اول تاریخ مختصر افغانستان - اثر پوهاند عبدالحی حبیبی

قرارگاه‌های اکثری از مردمانیکه در این دوران حیات بسر می بردند خانه‌هایشان در کناره‌های دریاها برپاشده بود، مردم به‌خاطر رعایش خود زمین را بشکل مغاره می‌کنند و یادرخانه‌هاییکه روی پایه‌های چوبی قرار داشت مسکن می‌گرفتند.

دانشمند شوروی تولستوف Tolstov و همکارانش بعد از یکسلسله کشفیات در کناره‌های رودخانه آمو به بناهای برخوردند که آنرا مدنیت «کلت مینار» نامیده است.

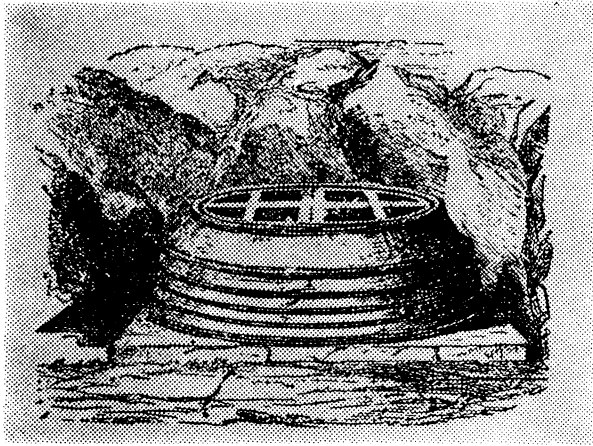
مدنیت کلت مینار با کمی تفاوت تقریباً هم دوران تمدن سیستان سوهنجو دارو و هاراپه میباشد.

دهقانان و مالداران قدیمی مدنیت زمان بابا در ازبکستان اسروزی درچنین خانه‌ها

زندگی میکردند. نقل - از جلد اول تاریخ ازبکستان

کاوش هایکه در مند یگک به فاصله ۲ میلی سرک قندهار و گرشک صورت گرفته است
رشد و تحول تمدن محلی را در اوایل هزاره سوم قبل از میلاد نشان میدهد. بموجب
تجزیه خاکسترهای باقیمانده طبقه پنجم آن که مقدار ایزوتوپ رادیو اکتیو کربن بنام

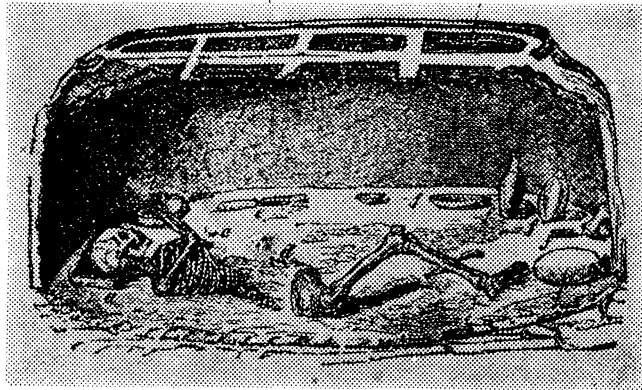
تصویر بیرونی یک قبر سرده مربوط به قرن چهارم ق. م

نقل از کتاب تاریخ اجتماعی ایران باستان

«کربن ۱۴» را معلوم مینماید، آثار زندگی را در تپه مند یگک به سال ۲۶۲۵ قبل از میلاد
رسانده، و همچنان عملیات اکتشافی موسیو دو پره باستانشناس امریکائی در دهکده «پنجوائی»
قندهار هیگلی از گل پخته رب النوع مادر «بنج بانو» بدست آمده است.

گرچه برخی از مورخان مجسمه فوق را الهه حاصل خیزی و فراوانی میدانند اما
عده ای دیگر که قرین به حقیقت است چنین مجسمه ها را به دور مادر سالاری ارتباط میدهند
پس با این نتیجه میرسیم که در منطقه پنجوائی افغانستان نظام مادر سالاری در هزاره سوم
قبل از میلاد برقرار بوده است.

از اینرو میتوانیم نتیجه بگیریم که تمدن رودخانه سند و آمو با تمدن‌های محلی ساکنین اولیه افغانستان از قبیل مندیگک ، پنجوائی ، شور توغای تخارو غیره با کمی تفاوت نه تنها در یک دوران قرار دارند حتی با سایر تمدن‌های آسیائی از قبیل سغد، قزاقستان، ازبکستان، ترکمنستان ، ایران و سایر یاو غیره باهم نزدیکی داشته است .

تصویر داخل قبر سرده از بابل مربوط بسده چهارم ق. م.
 نقل - از کتاب تاریخ اجتماعی ایران باستان

عملیات اکتشافی باستان‌شناسان امریکائی در غار «قره کمر» ولایت سمنگان نیز اسناد و مدارک مهمی بدست میدهد که آثار زندگی انسان در این منطقه در اواخر عهد کهن سنگی دیرین یعنی چهل هزار سال قبل از میلاد تثبیت میکنند و این دوران از دیدگاه پایه گذاران جامعه‌شناسی علمی دقیقاً زمانی را دربرمیگیرد که از آغاز دوران چهارم شروع میشود و تا پایان آخرین گسترش یخچالها طول میکشد، مصنوعات بشر در عهد کهن سنگی دیرین چماق ، سنگ مشته، ورقه‌های از چماق برنده که برای تراشیدن، بریدن

و کندن از آن استفاده میشده، میباشد و نیز انسانهای این دوران استفاده از آتش را فرا گرفته‌اند، استفاده از آتش تحول عظیمی در زندگی آنها پدید آورد. میتوانستند هم خود را گرم کنند و هم با جانوران وحشی مبارزه نمایند از اینکه غذای گوشتی شان را می‌پختند اهمیت آنرا دو چندان ساخت بقول یکی از بنیان گذاران مکتب علمی تاریخ تهیه آتش « برای نخستین بار ساطع بر یکی از نبر و های طبیعت را با انسان تعویض کرد و از آنجا او را برای همیشه از سایر حیوانات جدا ساخت.»

از غار قره کهر تا چندین میل دره را میتوان دید و برای شکاری هانقله بسیار مساعدی بوده که شکار خود را خوب دیده و خوب تعقیب کرده میتوانستند. رخ غار بطرف جنوب است و تمام روز از روشنی آفتاب روشن گرم می‌شوند. هکذا آب در نزدیکی خود دارد و حیوانات به کثرت در گرد و نواحی آن تردد میکنند (۱)

از اینرو و ایزار و آلانیکه از این شار بدست آمده گواهی میدهد در دمانیکه در این مناطق در دوران کهن سنگی دیرین که حیات بسرمی بردند اکثراً به شکار حیوانات اشتغال داشتند، و از این تحقیقات و بررسی‌های تاریخی بخوبی میتوان دریافت که در افغانستان بیش از مهاجرت آریایی‌ها و تشکیل نخستین دولت آریایی در بلخ و دیگر مناطق افغانستان قبایل مختلف حیات بسرمی بردند که سوابق تاریخی شان به هزاران سال قبل از میلاد میرسد. و با ارتباط این موضوع برخی از دانشمندان عقیده دارند دسته‌های آدمی مانند گردابی پیوسته بایکدیگر مخلوط و سپس از هم پراکنده میشدند اسیر میکردند یا به اسیری درمی‌آمدند، سی خوردند یا خورده می‌شدند، سی کشتند و یا بقتل می‌رسیدند و همواره

شاخه جدیدی از اجتماعات بشری عصر تاریخی قدم نهادند در برخی موارد، نواحی جدید که در زمان آن هنوز به گرداب تاریخ راه نیافته بودند. مناطقی قدیم افزوده شده. در موارد دیگر اقوام جدید از ساکن اصلی خود راه افتادند و مناطقی جدید را مورد تاخت و تاز قرار دادند.

تاریخ مردمان مصر، بابل، آشور، ایران و افغانستان و غیره، مستلوطی از قبایل نیمه یابانگرد و نیمه یابان زمین نشین و نمادینگرد که اساسی آنها چنین است:

کیمبریان، کیلیکیان، Cilicians، کاپدوکیان Cappadocians، پیشونیان -
 Bithynians، اشکانیان، مویسیان Mysians، مؤنیان Maeonians، کاریانیان -
 Carians، لویکیان Lycians، پمفولیان Pampylian، پسیدیان Pisidians
 لوکانیان Lucaonians، فلسطینیان، عموریان Amorites، ادومیان Edomites
 عمونیان، مؤآبیان Mosobrites و صدها قوم دیگر که هر یک خود را مرکز جغرافیای
 تاریخی می پنداشتند (۱) زبان این دسته هازبانی پیوندی Agglu Tinante بوده که جملگی
 بدان تکلم میکردند و این امر موجب این فرض شده که سومیان Sumerians نیز
 از همین دسته نژادی بوده اند بقای این فرض سومیها در دوران دوری از این دسته، از نواحی
 شمال شرقی فلات کوچیده و در دشت بین النهرین سکنا گزیده و در این منطقه حاصل خیز
 و پر نعمت به توسعه تمدن و فرهنگ و خط خود پرداخته اند.

ولی دسته های که مدنیت های شهر سوخته سیستان، سندیگک و پنجوائی قندهار،
 هارپاوسو هنجوداروی کناره های سند، هزار سوم و آق کپرک و شور توغی و قره کمر

را در افغانستان بنیان گذاشته اند تا کنون نیز به اثبات نرسیده است که از چه قومی بوده و .
و بکدام لسان حرف می‌زده است تنها همین یک نکته ثابت است که اکثری از مدنیت‌های
فوق توسط مهاجمین آریائی از بین رفته است .

بهر صورت سوابق تاریخی گروه‌های آدمی که قبل از آریائی‌ها در افغانستان
و آسیای میانه زندگی داشتند پس کهن و طولانی می‌باشد و هزاران سال قبل از میلاد را احتوا
می‌نماید، چنانچه پیدایش اسکلیت کودک نئاندرتال در غار تشیک تاش در منطقه میزون
جنوب از بکستان که از بلخ موجوده چندان فاصله ندارد و گواه بر اینست که آثار زندگی
در این مناطق حتی تا یکصد هزار سال قبل از امروز هم موجود بوده است . (۱)

از اینرو هرگاه خواسته باشیم درباره خطوط اصلی و پایه‌های گذشته ساکنین اولیه
افغانستان اطلاعات کافی بدست بیاوریم بهتر است به عقب برگردیم و آغاز زندگی انسانهای
ابتدایی را در آسیا و آفریقا تعقیب و جستجو کنیم .

(۱) منشأ انسان - اثر: میخائیل نستورخ ترجمه - مشرف الملک دهکردی و دکتر محمدطیوری

۱۳۵۰ چاپخانه افست گلشن - طهران صفحه ۳۵۷

فصل دوم

پیدایش نظام طایفه‌ای

۱ - پیدایش انسان در آسیا و افریقا

بنیان گذاران مکتب علمی تاریخ پیدایش انسان را در پایان دوران سوم زمین شناسی یا در دوران چهارم « نزدیک به یک میلیون سال » پیش میدانند .
عده‌ای از دانشمندان و باستان‌شناسان نیز قدمت پیدایش انسان را میلیون‌ها سال دیگر پیش می‌برند ، چنانکه ده‌ها سال قبل ظهور انسان را بعد از پیدایش اسکلت سین اتروپ از غار شکوتین بکن یک میلیون سال و انمود می‌ساختند ، ولی در سال ۱۹۵۹ سری لیکلی انگلیسی در اثنای کاوش به کشف جمجمه درست و دست نخورده در افریقای جنوبی توفیق یافت که عمر این جمجمه را یک میلیون هفتصد و پنجاه

این عکس مربوط به انسان زن نژ نتروپ بوده دانشمندان عمر آنرا یک میلیون و هفتصد و پنجاه هزار سال قبل تعیین کرده و از افریقای جنوبی بدست آمده است .

هزار سال پیش تعیین کرد (۱)

و لویس لیکلی انگلیسی نام جمجمه این انسان را «زن نتروپ» نام گذاری نموده است و اگر این کشف حقیقت داشته باشد انقلابی است که در عرصه زندگی انسان رخ داده، زیرا

۱- صفحه ۸۰ مجله تماشا چاپ تهران - متأسفانه اسم نویسنده و شماره مجله معلوم نبود .

به همین اکنون نیز در اکثری از پوهنتون ها پیدایش انسان را یک میلیون سال قبل تدریس مینمایند و از سالها با نطر ف چون معادله تغییر ناپذیر به اذهان علاقمندان این دانش سایه انداخته است البته این کشف معادل قبلی را تغییر داد و حقیقتاً انقلابی را در چارچوب این دانش بوجود آورد و مدت پیدایش انسان تقریباً دو برابر شد. در اینجا سوالی پیدا میشود که آیا این تخمین هم صحیح خواهد بود؟ البته پاسخ این سوال نیز مبهم و پیچیده است و در همین مقاله که در مجله تماشا به چاپ رسیده تاریخ ظهور انسان را با کهن ترین شکل انسان کینیا ئی به بیست میلیون سال تخمین زده است. امروزانهائی که در این رشته تخصص دارند و پژوهشهای خود را از لحاظ بیوشیمی و کمپیوتری بررسی میکنند مساعی بخرج میدهند تا هر چه زودتر واقعیت این مسئله را روشن سازند، اکنون زود است باین سوال پاسخ مثبت و قانع کننده داد. فقط مساعی آینده باستانشناسان و دانشمندان است عمر حقیقی پیدایش انسان را تثبیت نمود.

این مسئله که برای اولین بار پیدایش گله های انسان در کدام ناحیه صورت گرفته از طرف دانشمندان نظریات گوناگون ارائه شده است، اباعده ای از دانشمندان بعد از مطالعات عمیق موافق به دانش امروزی باین نتیجه رسیده است که ظهور انسان برای اولین بار در قسمتی از سرزمین پهناور یکه جنوب آسیا، خاور نزدیک ما و راء قفقاز و مناطق وسیع آفریقا را در بر میگردد می باشد و این نظریه را بقایای قدیمی ترین انسان فسیل پیتک اتروپ در جاوه کشف و پیتک اتروپوس ذریعه پروفیسور «اوژون دوپوا» در سال ۱۸۸۹ نزدیک دهکده «ودو جاک» در جزیره جاوه صورت گرفت که متعلق به انسان های قدیمی از نمونه انسان کنونی بودند.

اساهمترین فسیل در این بین که تاکنون باستانشناسان موفق بکشف آن شده است فسیل « سین انترپ » Sinan Thrope میباشد . بقایای اسکلیت سین انترپ که نسبت به اسکلیت های دیگر دارای ارزش مهم علمی و تاریخی میباشد و باستانشناسان بنام انسان پکن و یا انسان چین می شناسند . این اسکلیت در سال ۱۹۲۵ توسط اون چونگ Plionen Tchong باستانشناس چینی در غاری بنام

شکو تین Chou kau Tein در ۵ کیلومتری جنوب غرب پکن قرار دارد بدست آمده این کشف یکی از مهمترین کشفیات در انسان شناسی بوده و موجب هیجان در عالم علم گردید.

در ابتدا کسی باور نمی کرد که اسکلیت فوق یک میلیون سال عمر داشته باشد لیکن بعد از آنکه عده ای از دانشمندان کالبدشناسی و فسیل شناسی در آزمایشگاه سنو زلوژ یکال که حیوانات عصر سنوزوئیک Conozoic «مربوط به زمین شناسی باجانورشناسی از ابتدائی دوران سوم تا عصر حاضر است و یک میلیون پنجمصد هزار سال را برسی میکند» به تحقیقات فعالانه دست زدند. در نتیجه عمر این اسکلیت را یک میلیون سال قبل تثبیت نمودند .

جمجمه انسان سین انتروپ که از غار شکوتین بدست آمده و یک میلیون سال قبل قدمت تاریخی دارد

این جمجمه هانیزاز غار شکوتین بین سالهای ۱۹۳۷ و ۱۹۲۹ کشف گردیده است.

اشیایکه از این غار از قبیل ابزار
 های سنگی بقایای اجاق ، استخوانهای
 شکسته و نیم سوخته بدست آمده نشان
 میدهد که انسان پکن ساختمان بدن انسان
 جا و هر داشته اند و قاعدتاً در به ساختن ابزار
 های سنگی خشن ، شکار حیوانات و استعمال
 آتش بوده و بطور دسته جمعی زنده گی
 میکردند. علاوه بر این ابزارهای فوق
 از غار شکو تین ابزارهای استخوانی
 نیز یافت شد که احتمال دارد بین
 انتر و پوس ها در موقع نزاع بین
 خودشان هم استفاده کرده باشند .
 میخایل نستورخ در تحقیق زندگی
 آنها در غار شکو تین مینویسد (۱) .
 ظاهر آسین انتر و پوسها این غار را
 چندین قرن در اختیار داشته اند
 نسلهای بسیاری از این انسانهای
 ابتدائی زندگی اولیه خود را در آنجا

(۱) - منشأ انسان میخائیل نستورخ

- صفحه ۳۲۶

آهوی دارای شاخ های ضخیم
 دوره کهن سنگی دیرین

گوزن مخصوص

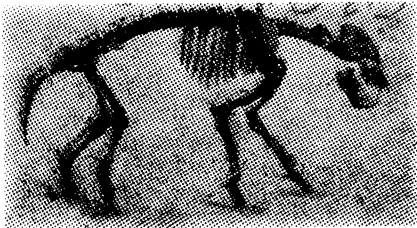
سنگ آبی کلان

پلنگ شمشیر دندان

کفتار های ابتدایی

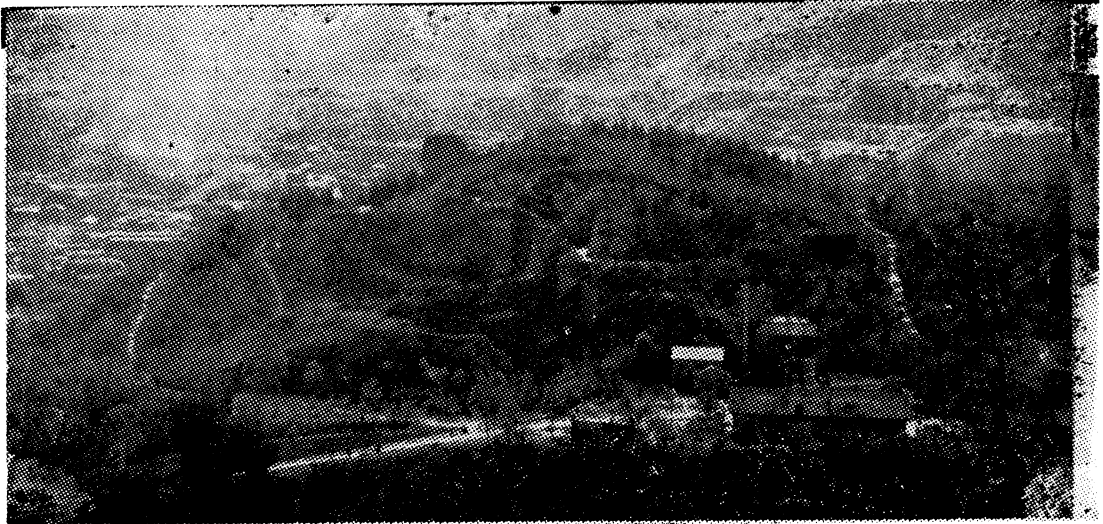
استخوان بندی ابتدایی يك حيوان قدیم

گذارانده اندز ندگی ایکه پر از مشکلات و خطر و بیماری بوده است . غار آنها را از آب و هوای بدو از جانوران - در نده حفظ میکرد ده است ؛ آنها در جستجوی مواد اولیه برای ابزارشان بیرون میرفتند . و ابزار را بشکل دستجمعی در غار میساختند بعد از شکار و گوشت آنها بغار میآوردند و روی آتش کباب میکردند . متعاقب آن در مرکز ویتنام ، در جنوب افریقا چند قطعه استخوان و بطور عمده فک ها و دندانهای از انسان فسیل کشف گردید که به انسان چین نزدیک بود در سال ۱۹۰۷ نزدیک هایدلبرگ لمان و در سال ۱۹۵۳ بقایای انسان التانتروپ Altan Throp در نزدیکی الجزایر و در سال ۱۹۵۴ در دره ناندالتال در نزدیکی دوسلد - روف بقایای استخوانهای بدست آمد که بنام انسان هایدلبرگ Heidelberg یاد میکنند .

انسان التا نتروپ و انسان
 نئاندرتال Neander Tals شهرت
 یافت ولی عقیده عمومی بر این است
 که جمجمه پکن قدیم ترین جمجمه
 بشری و ابزارهایی که به آن یافت شده
 کهنه ترین دست افزار انسان است.
 انسانهای فسیل، نئاندرتالها هستند.
 بقایای نیاندرتالها در تنهادر یک منطقه
 بلکه در مناطق مختلف جهان چون جاوا،
 افریقا، خاور نزدیک، در نقاط مختلف
 اروپا، در غار کبیک

انسان سینانتروپ نقل از جلد اول
 تاریخ جهان باستان

دورنمای از تپه در اگون که غار شکوتین هم در آنجا بوده و انسان سینانتروپ در آنجا زندگی میکرده اند

کوبادر کریمی اتحاد شوروی و درغارتشیک تا ش جمهوری سوسیالیستی ازبکستان اتحاد شوروی نیز بدست آمد.

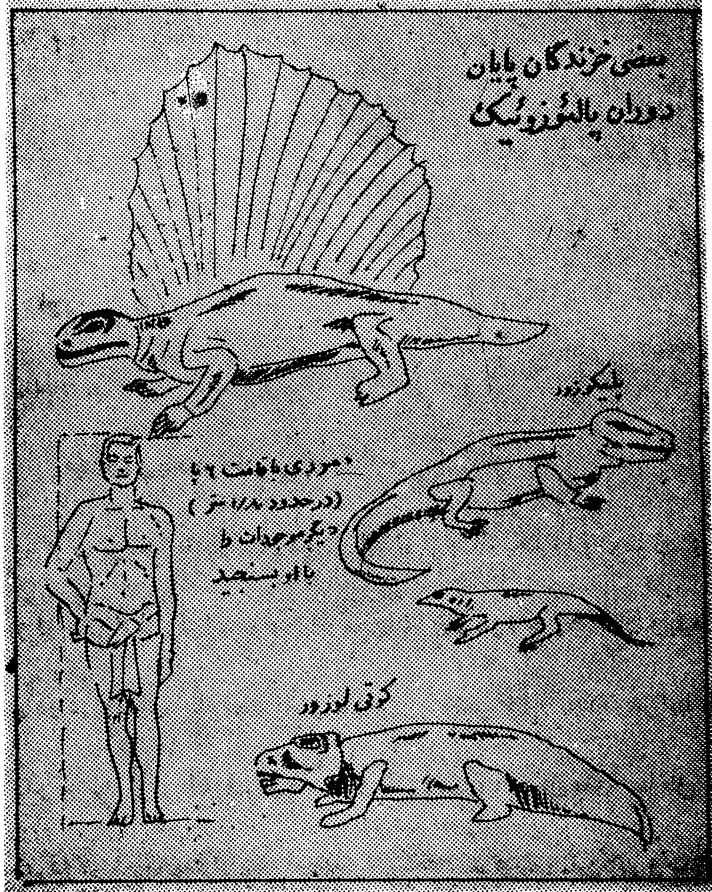
در کتاب منشأ انسان تاریخ پیدایش انسان جاواچین را تا امروز به سه دوره تقسیم شده است .

۱- عصر پیش از یخ بندان .

۲- عصر یخ بندان .

۳- عصر پس از یخبندان و یا عصر کنونی .

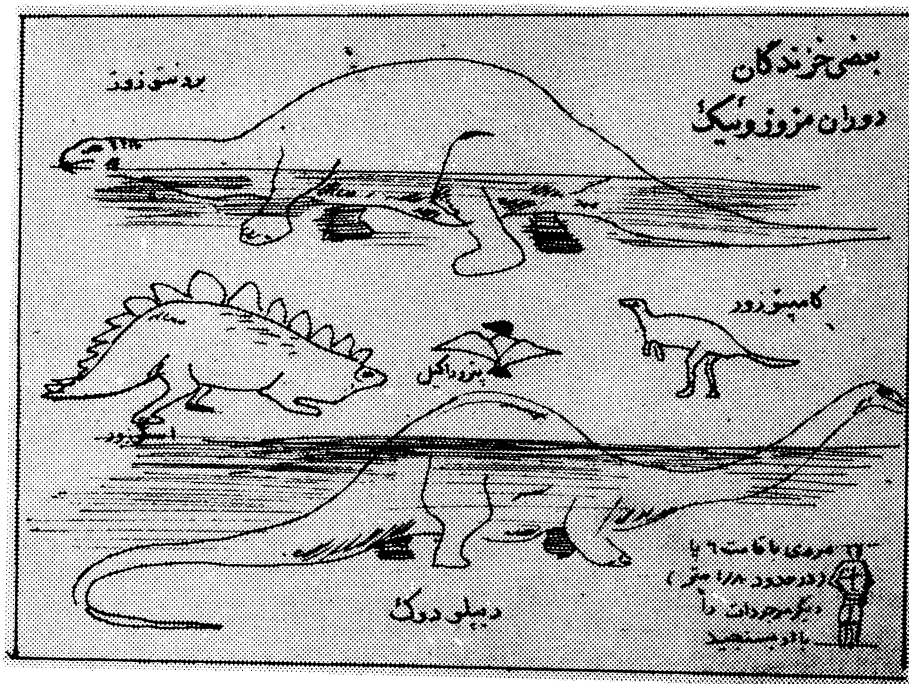
و نیز در کتاب فوقی توضیح شده است که در ابتداء از جمله یک میلیون سال دو زان چهارم پنجم هزار سال اول آنرا عصر پیش از یخ بندان و شروع یخبندان و بقیه را تا ۲۰ هزار سال قبل دو دوره باقیمانده احتوا نموده و دوره پیش از یخ بندان شرایط اقلیمی زمین ملایم تر و مرطوب تر از امروز بوده اروپا و آسیا را جنگل های مناطق جاوا پوشانده بوده است. در این زمان سروکار انسانهای پیتک انتروپ و سین انتروپ شکار دسته جمعی بوده و هدف شکارشان حیوانات مختلف از آن جمله بز کوهی و غزال بوده است ، بعضی از دانشمندان عقیده دارند که سین انتروپ و پوسها احتمال دارد در همین دوران به نیروی آتش مسلط شده باشد، آتش در زندگی آنها تغییرات مهمی وارد ساخته است ارزش و اهمیت حقیقی آتش رایکی از پیشوایان تاریخ چنین توضیح میدهد:

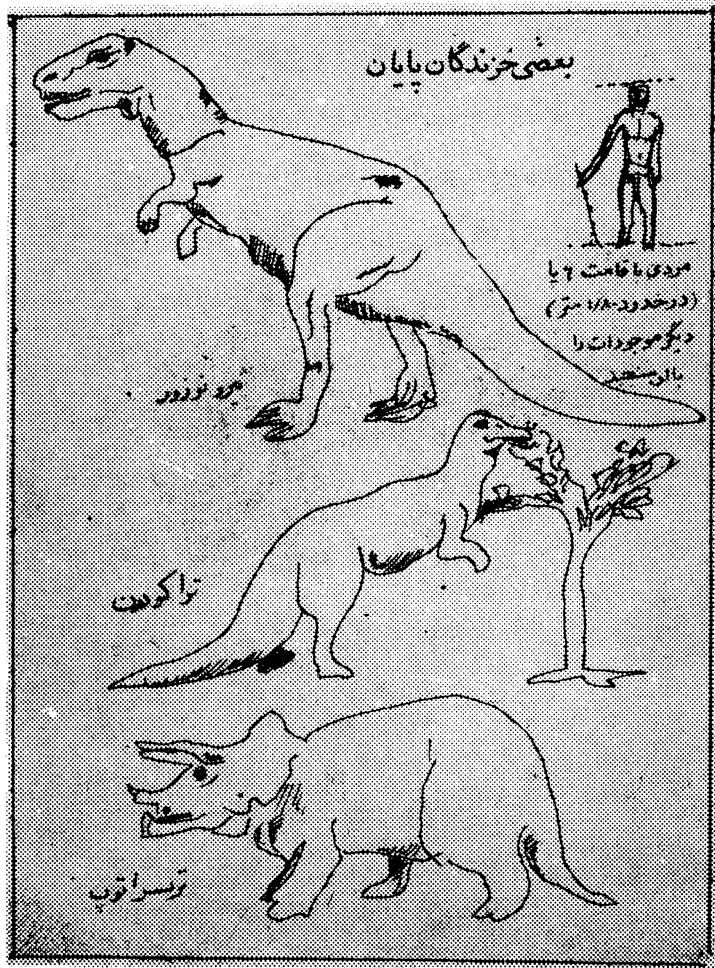

« در آستانه تاریخ بشر این کشف قرار دارد که حرکت میکانیکی می‌تواند بگرم تبدیل شود یعنی بدست آمدن آتش در اثر مالش و در انتهای دوره تکامل که مدت بس دراز طول کشید، این کشف قرار دارد که حرارت می‌تواند بحرکت مکانیکی تبدیل شود یعنی اختراع ماشین بخار و علی‌الرغم انقلابات بسیار عظیم در دنیای اجتماعی که ماشین بخار آنرا

هدایت کرد و هنوز هم به نیمه نرسیده است. شک نیست که نسل کاشف آتش بوسیله مالش تاکنون اثر بسیار بزرگی در آزاد شدن انسان داشته است.»

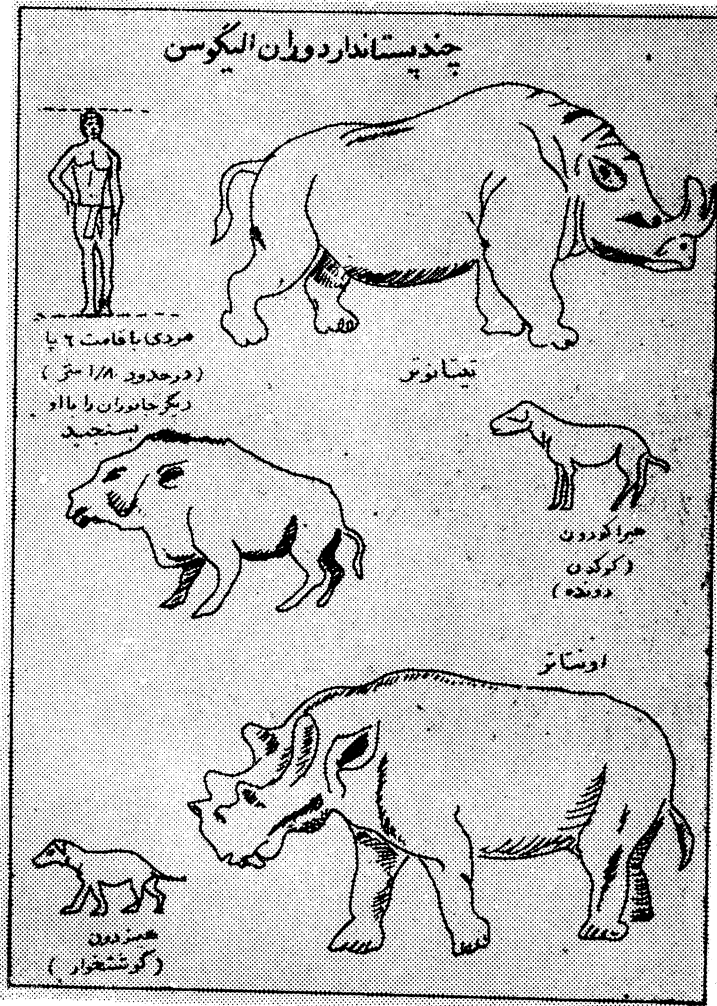
ولی بعد از آنکه بمرور زمان شرایط آب و هوای آنجا سردتر شد و یخچالها از یکطرف از شمال به جنوب آسیا، اروپا و آمریکا پیش آمد و از طرف دیگر یخچالهای کوهستانی های عظیم سلسله جبال البرز، همالیا، پامیر و هندوکش در دامنه ها و گردو و نواحی خود سرازیر گردید. تغییرات بسیار سهم و اساس در تمام پر و سه های طبیعی و حیاتی پیش آمد که موجب انقراض سریع انواع جانوران گردید که در نتیجه بعضی از جانوران بکلی از بین رفتند، بعضی مهاجرت کردند و برخی دیگر هم با محیط خود سازگار شدند.

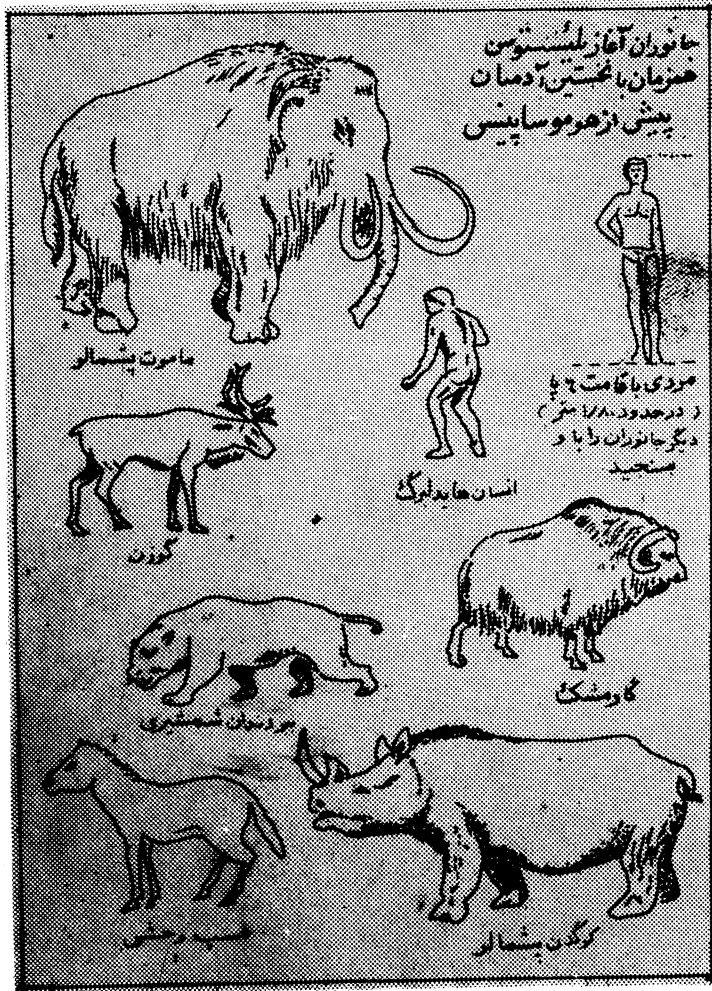

دا نشمندان عقیده دارند که حیوانات خاص این عصر پنجاه هزار سال قبل فیل های قدیمی Elephos Trogon Treie و گا و کوهان دار شاخ بلند و گوزن غول پیکر لی بوده است. و انسان های آن زمان باشکار چنین حیوانات بصری بردند. در بر اهل

مابعد ماموت و گوزن نوع شمالی را نیز شکار میکردند این حیوانات و کرگدن پشمالو که نمایندگی خاص مجموعه این عصر بودند.

نخستین ابزار را که این انسانها مورد استفاده قرار داده بودند ابزارهای نامنظم بود یعنی این ابزارها شکل مشخص نداشته‌اند و نمی‌توان، آنها را درست طبقه‌بندی کرد. از آنجمله چند نمونه آن انواع قلم‌های سنگی و شسته سنگی بوده است

مشته سنگی با اندازه یک یا دو کیلوگرم بوده یک طرف آن مدور و طرف

دیگر آن تیز و نوک دار بوده است و از این سنگ ها بچیث چکش ، تبر ، قیچی و کار د واره

استفاده میشده است.

تصویری از شکار پرندگان توسط انسان های نخستین .

نقل از کتاب تاریخ اجتماعی ایران جلد اول مرتضی راوندی .

انسانهای نئاندرتال در آسیای میانه و افغانستان : الف - در آسیای میانه

انسانهای نئاندرتال که اجداد همان همان انسانهای پیتک ا ن ت ر و پ و سینان ت ر و پ میباشند در جریان یک دوره طولانی از پنجاه هزار تا سه صد هزار و حتی چهارصد هزار سال قبل از امروز زندگی میکردند است موجودیت اینها تنها در یک منطقه نبود بلکه در کشورهای آسیای، افریقائی و اروپائی از قبیل جاوه در کشور اندونزی، قسمت های مختلف افریقا، آسیای میانه، اروپا و سرزمین تاریخی اتحاد شوروی نیز پراکنده بوده اند.

اسکلیت انسان نئاندرتال چون برای اولین بار از دره نئاندرتال نزدیکی دوسلدورف آلمان در سال ۱۸۵۶ بدست آمده است از اینرو

انسان نئاندرتال توسط ن. وینل نیکف (N. Sinelnikov) و منستورخ بصورت اصل ساخته شده و بوسیله س. او بولنسکی (S. Obolensky) ترسیم شده است ۱۹۴۱. اقتباس از کتاب منشأ انسان، اثر: میخائیل نستورخ

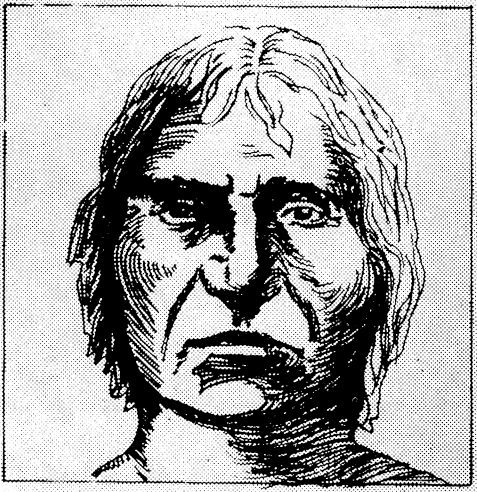
اسکلت‌های دیگری هم مشابه به آن از نقاط مختلف جهان بدست آمده باشد بنام نئاندرتال می‌شناسند. در نتیجه بررسی دقیق بقایای این انسان‌ها معلوم شد که نئاندرتال‌ها بصورت عموم در غارها حیات بسر می‌برده است. از اینرو بعضی از دانشمندان دیرین‌شناس انسان‌های نئاندرتال را بنام انسان غار نشین می‌شناسند، از آن جهت که بقایای این انسانها در غارها بدست آمده است.

تصور می‌رود غارها را شاید از انسان‌سینانثروپ از نیمرخ صفحه ۷۰- کتاب تمدنهای جانوران وحشی تصاحب کرده باشند و پوست این جانوران نیز منحیث لباس و بستر در دوام بقای اینها کمک شایانی نموده است.

گرچه تاکنون انواع متعددی از نژادهای انسان نئاندرتال شناخته شده‌اند اما بصورت عموم این نوع انسانها قد کوتاه داشته و سعت جمجمه اش نزدیک به ۱۴۰۰ سانتی متر مکعب بظرفیت متوسط جمجمه کنولی ۱۴۰۰ تا ۱۵۰۰ سانتی متر مکعب نزدیک بود (۱) بقول کاژدان: انسان نئاندرتال از انسان کنونی از انجهت تشخیص داده میشود که پیشانی مورب و سقف جمجمه کوتاهی داشته طاق ابروی نیرومند او بر روی چشمان

(۱) - کتاب منشأ انسان - میخایل ستورخ

فرو افتاده استخوانهای صورت برجسته و در عین حال چانه اش فرو افتاده بود. انسان فسیل باز انوان خمیده گام بر میداشت و هنگام دویدن کاملاً بجلو متمایل میشد.

انسان کرومانیون - صفحه ۱۵۷ کلیات

تاریخ.

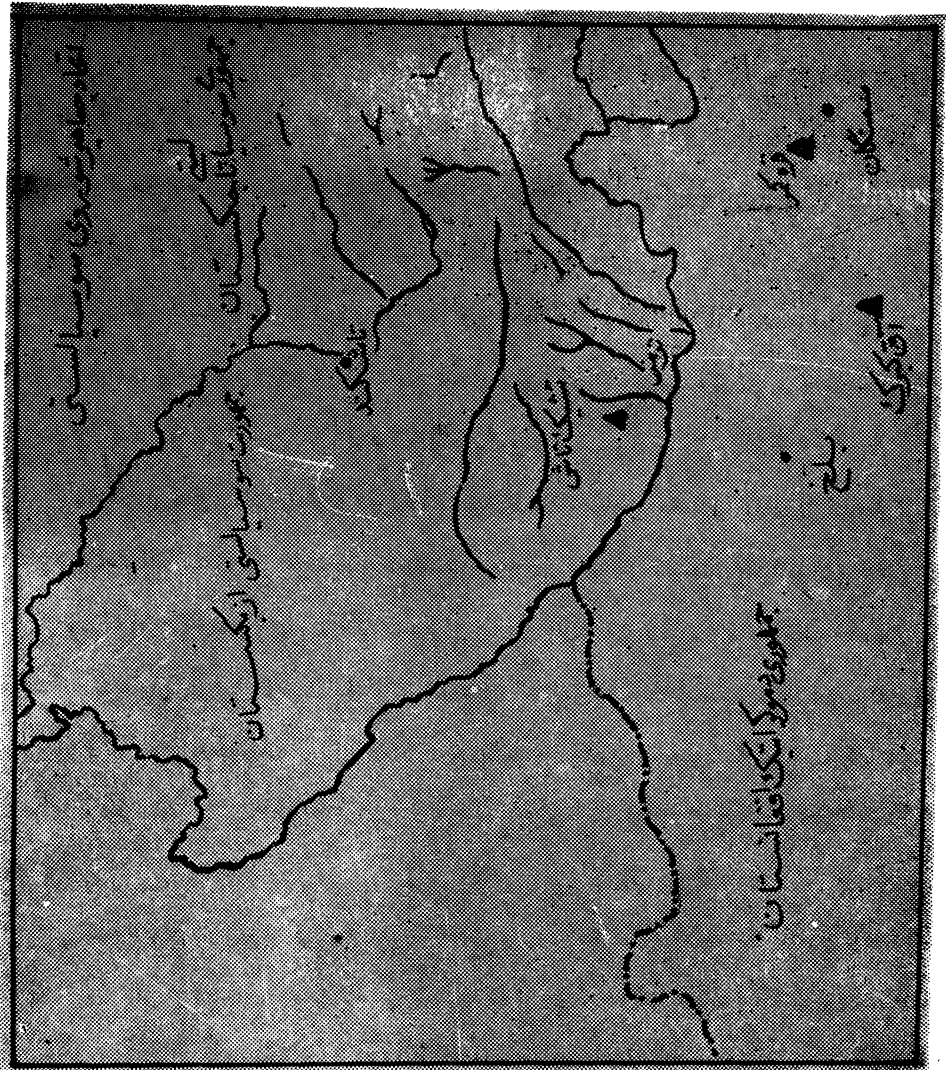
آسکلیت نیاندرتالها تراکم تر و قوی تر از اسکلیت کنونی بوده است و عضلات پیچیده و قوی تر داشته اند. خلاصه سراسر دوران انسانهای نیاندرتال بعلاوه مبارزه دائمی برای حفظ بقا در مقابل شرایط طبیعی بالخاصه یخچالها سپری گردیده و اینها در مقابل سرما زیر شدن یخچالها میگریختند و جانی را انتخاب میکردند که از خطرات آن محفوظ باشند، مغاره ها را نیز بخاطر یخچال و حملات حیوانات وحشی و درنده از میان انتخاب نموده باشند تا خود را در مقابل سردی و غیره حوادث ناگوار حفظ نمایند. بنابراین آنها تنها بصورت عموم حیات خود را در جایی پیش نمی بردند که در آنجا یخچالها نمی بود و یا کمتر میبود و در این

دوران یگانگی که به حفظ بقای نئاندرتالها کمک کرده است استفاده از آتش بود. بقول یکی از مؤرخین: آتش عاملی بود که بانسان نیروی پایداری در مقابل هجوم یخچالهای پیشرو بخشیده و در عین حال او را برای تأمین امنیت شب و هنگام خواب و راحت مجهز می ساخته است. همان اندازه انسان به آتش احترام میگذارد و آنرا مورد پرستش قرار میداده جانوران نیز از آن سبتر سیدند و از نزدیک شدن به آن پر هیز می کرده اند.

ابزار عمده نئاندرتالها اکثر آبصورت و رقه‌هایی بوده که از سنگ‌های چخماقی ساخته شده است و این رقه‌ها تقریباً مثلثی شکل و نوک آن تیز بوده برای بریدن سوراخ کردن و کندن پوست جانوران استفاده میشده است.

چنین ابزارهای سنگی نه تنها در یک منطقه بلکه از مناطق مختلف جهان با لخاصه از آسیای میانه، افغانستان، قرغزستان، تاجکستان، ازبکستان، ترکمنستان، قزاقستان، قفقاز، آذربایجان، ایران و غیره بدست آمده است و ابزارهای فوق باین دلالت میکند، آسیای میانه ده هাজার سال قبل کانون زندگی انسان‌های نئاندرتال بوده است. چنانچه در سالهای ۱۹۳۸ و ۱۹۳۹ هنگامیکه آپا و کلادف باستان‌شناس شوروی حفریات غارتشیک تاش ازبکستان شوروی را رهبری میکرد. ناگهان به یکی از کشفیات بزرگ تاریخ مؤفق گردید.

غار تشیک تاش در نزدیکی بیزون در جنوب ازبکستان موقعیت داشته و از سطح دریاه ۱۵۰ متر ارتفاع دارد. باستان‌شناسان شوروی در جریان حفریات به غارتشیک تاش نه تنها به ابزارهای سنگی بقایای اجاق‌های بزرگ و استخوانهای متعدد و شاخ‌های بزکوهی برخورد بلکه اسکلیت ناقص بچه هشت یانه ساله ایرا نیز بدست آورد که از لحاظ علمی و ارزش تاریخی در جهان با لخاصه در آسیای میانه دارای اهمیت فوق العاده‌ای است.

موقعیت غار تشیک تاش جمهوری سوسیالیستی ازبکستان شوروی وغار قره کمر جمهوری دموکراتیک افغانستان که انسان های نئاندرتال در این دوغار زندگی داشتند .

دانشمندان موسسه انسانشناسی مسکو بعد از مطالعات دقیق باین نتیجه رسیدند که اسکلیت تشیک تاش یکصد هزار سال عمر داشته و در غار فوق دفن شده است. کشفیات بعدی در ازبکستان صورت گرفت باثبات رسید که نئاندرتالها ده تنهادر غار تشیک تاش حیات بسر می برد و بلکه بگرد و نواحی آن نیز موجود بوده است. چنانچه اشیای که از غار ابراهیمات در ۷۵ کیلومتری شمال شرق تاشکند و غار امان قوتان نزدیک شهر سمرقند بدست آمده نیز گواهی میدهد. دران هنگام نئاندرتالها در آسیای میانه در محیطی زندگی میکردند که با محیط امروزی چندان تفاوتی نداشته است یعنی در این سرزمین خیلی کم تحت تاثیر یخ بندان قرار گرفته بوده است.

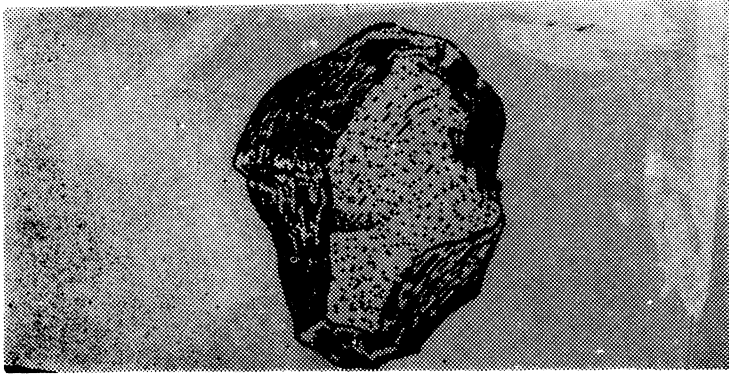
این ابزارهای سنگی... هزار سال قدمت تاریخی دارد.

ب- ایزار نئاندرتالها در افغانستان:

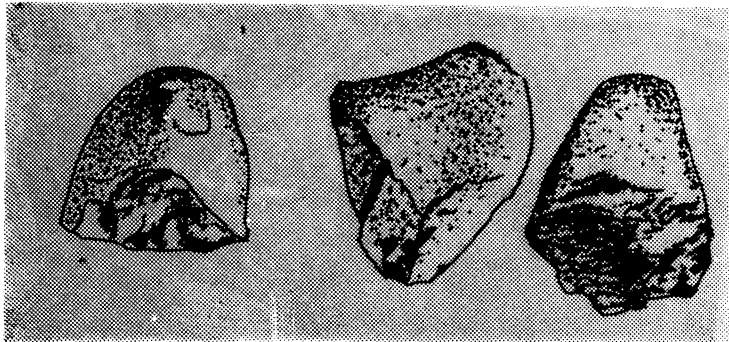
نتایجی که از کاوشهای علمی باستانشناسی در آسیای میانه و قسمت های جنوبی آن بدست آمده نشان میدهد که گله های انسان های اولیه صدها هزار سال قبل در این مناطق وسیع زندگی داشته است. آلات و ابزارهای عهد کهن سنگی دیرین که از مناطق فوق تاکنون بدسترس فرهنگ شناسان و باستان شناسان قرار گرفته است بهترین تیوریک در بررسی های تاریخ فرهنگ اولیه و کشورهای آسیای میانه میباشد. و در این مورد فرهنگ شناسان و باستان شناسان موفقیت های بزرگی کسب کرده است. و آنچه ایزار مکشوفه ای که در جریان کاوش های باستانشناسی از قسمت های مختلف بدست آمده به سوابق و عظمت تاریخی این کشور ها گواهی میدهد.

در افغانستان برای اولین بار داکتر «کارلتن کون» متخصص قبل تاریخ امریکائی موفق شده است تا از غار قره کمر و لایت سمنگان مقدار از مواد و مصالح انسانهای نئاندرتال را بدست بیاورد. آلات و ابزارهایی که از این غار و غار هزارسم سمنگان که این هم در فاصله چند کیلومتری اش قرار دارد بدست آمده و بقایای ابزار انسان های نئاندرتال از اق کپرک بلخ و چنار گنجشکان تخار بدست آمده، نشان میدهد که در افغانستان نیز بقایای گله های از انسان های اولیه خیلی زیاد است اما افسوس در این خصوص آن طوری که ایجاب میکند چندان کاوش بعمل نیامده است.

بقایای اسکلت انسان نئاندرتال غار تشیک تاش و همچنان بقایای ابزار نئاندرتال که از غار ابری رحمت، امان قوتان از بکستان و دیگر کانون های باستان شناسی قسمت های تاجکستان، قرغزستان و ترکمنستان بدست آمده همه دلیل بر آنست که نئاندرتالها

قدیمی ترین مشت سنگ

قدیمی ترین ابزارهایی که از قلوه سنگ اصلی ساخته شده است

نقل از کتاب تمدنهای پیش از تاریخ

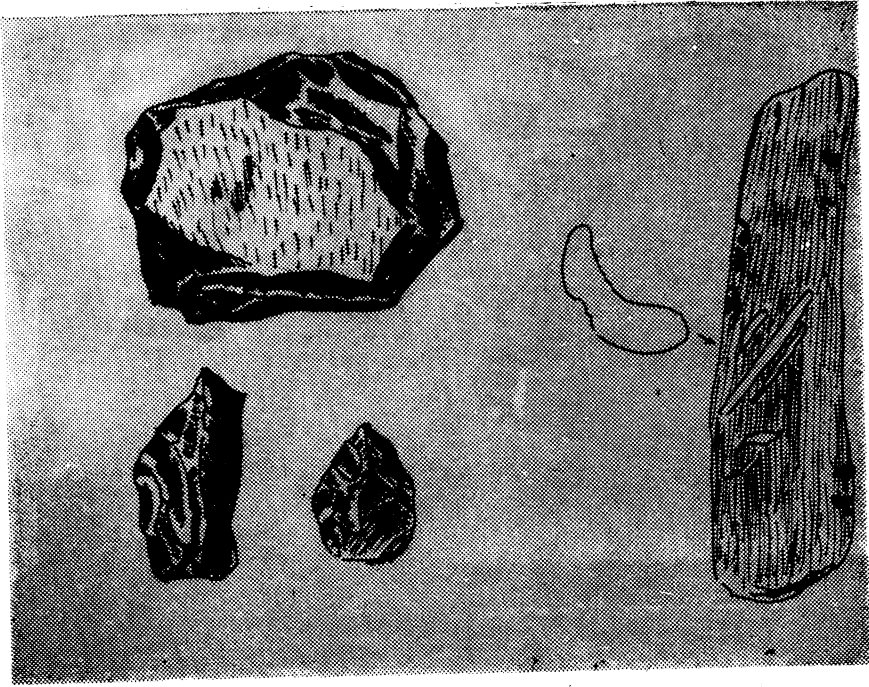
ده هزار سال قبل در این مناطق بالخاصه در مغاره های دور و نزدیک جناح های رود

خانه آمو و معاونین آن نیز حیات بسر می برده اند.

احمد علی کهزاد مورخ افغانستان در کتاب «افغانستان در پرتو تاریخ» موقعیت

غار قره کمر را چنین توضیح میدهد:

غار قره کمر در هشت میلی ایبک سمنگان ، بین پلخمیری و تاشقرغان در مجاورت قریه

استخوانیکه بوسیله سنگ آثاریبرد یگی دارد در کنار ابزارسین انترو پوسها یا فت شده است .

نقل - از کتاب منشأ انسان

دورافتاده که بنام «سرکار» یاد می شود در داسنه های جنوب شرقی کوهی قرار دارد که برده کده مذکور

درافق شمالی - اییک حاکم است

ارتفاع این غار از سطح دریا ۲۳۰۰ فت و بلندی آن از روی جلگه ۵۰۰ فت می باشد

که در حدود ۱۲۵ متر میشود (۱)

در جریان کشفیات باستانشناسی، باستانشناسان در هر منطقه ای که بقایای انسان نئاندرتال

حتی انسان، های پتیک انتروپ، سین انتروپ و هاید لبرگ را بدست آوردند اکثراً

(۱) افغانستان در پرتو تاریخ - احمد علی کهزاد صفحه ۳

در مغاره ها بوده است. زیر اتار یخ نشان میدهد که زندگی ابتدائی انسانها، زندگی پر خطر و توام با ترس و محرومیت بوده و عموماً در تحت یک شرایط سخت و سهمگین حیات بسر می برده است.

جانوران درنده همواره در کمین اینها بود و گرسنگی مجبورشان میساخت تا بخاطر پیشبرد زندگی باهنوع پیش آمدهای مجادله کند و مغاره ها را بخاطری انتخاب می نمودند تا خطرات حمله حیوانات وحشی، یخبندیها و بادهای سرد و طوفانی را کمتر ساخته و از این راه تسهیلات شکار را فراهم بسازند و در اینخصوص داکترون چین می نویسد: (۱)
«از انجا تا چندین میل پهنای دره را میتوان دید و برای شکاری هانقطه بسیار

مساعدی بود که شکار خود را خوب دیده و خوب تعقیب میتوانستند. رخ غار بطرف جنوب است و تمام روز از روشنی آفتاب روشن و گرم می شود هکذا آب در نزدیکی خود دارد و حیوانات بکثرت در گرد و نواحی آن تردد میکنند علاوه بر این مزیتها در روز گاران قدیم که غار مسکون بود مواد سوخت هم بسیار در ماحول آن پیدا می شد.»

چنین نوع غارها که بملاحظه بقایای ساکنین اولیه مشخصات زندگی غار نشین مردم افغانستان را ترسیم مینماید در گوشه و کنار این سرزمین خیلیها زیاد است و تاکنون روی یک سلسله ملحوظات ایده آلیستی در این خصوص توجه نشده است و اکثری از کاوش هاییکه در افغانستان صورت گرفته نسبت به جنبه های علمی و مسایل تاریخی به موضوعات مادی و تجارتي آن بیشتر توجه شده است یعنی زیاد تر بخاطر گنج های گم شده دست به حفريات زده آنها بشکل ناقص و بدون تقسیم بندی علمی، در غیر آن سرزمین افغانستان دارای چنان کانون های باستانی است که بازرگترین کشورهای کهن جهان بر ابروی میکنند.

افغانستان ماقبل آریاییها

باتکیه با بررسی ابزار مکشوفه غار قره کمر تکامل تاریخی سایر غار نشینان افغانستان را میتوان ترسیم کرد. داکتر کون بعد از مطالعه این ابزار که نظر به قول احمد علی کهزاد در شیکاگو و فیلا دلفیاسورد تجزیه قرار داده است عقیده دارد که: (۱)

«قدیم ترین مراحل اشغال غار مذکور بین ۳۰۰۰ و ۳۰۰ هزار سال قبل از امروز قرار میگردد و ابزار این غار ابزار انسان های تیب نئاندرتال ارتباط پیدا میکند...»

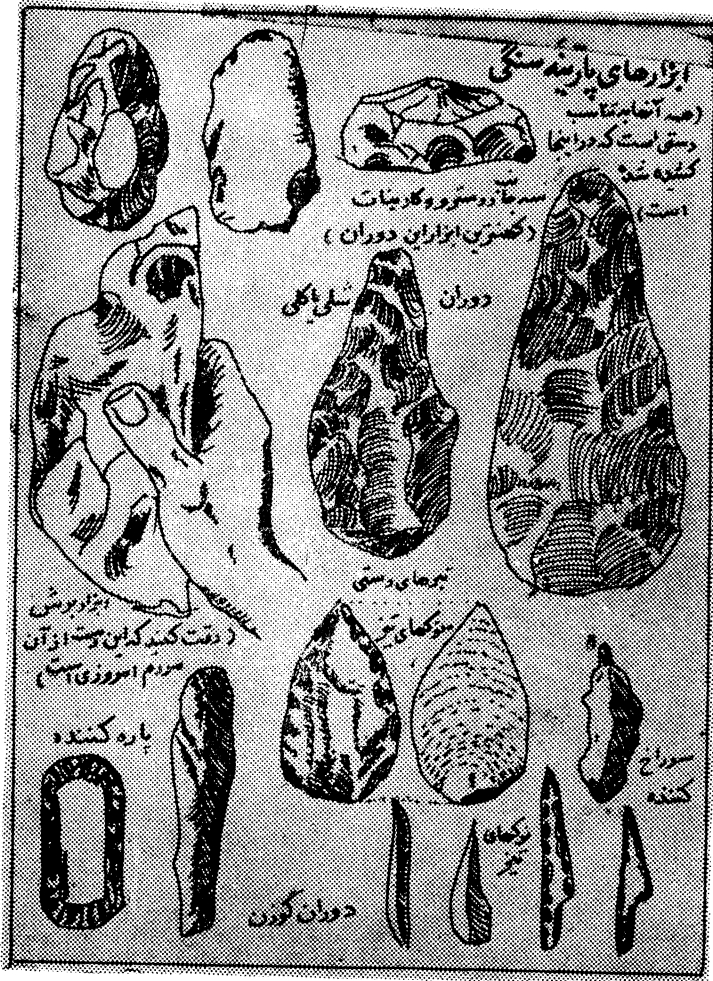
گرچه این حفاریات برای اولین بار کشفیات باستانشناسی و انسان شناسی جهان اولیه را در افغانستان بنیان گذاشته اما طوریکه دانش باستانشناسی دانش مترقی قرن ۲۰ ایجاب میکند طبقه بندی داکتر کون مغایر به آن بوده و در چار چوب دانش بورژوازی تاریخ اتکا کرده است. در حقیقت آثار و بقایای این غار تقسیم بندی صحیح نشده است.

ابزاریرا که داکتر کون از غار قره کمر بدست آورده است عبارتست از ابزار سنگی چخماقی، استخوان حیوانات، خاکسترو ذغال میباشد و ابزار سنگی چخماقی را طوری وانمود میسازد که حالت طبیعی خود را حفظ نموده و در آن دستکاری نشده است.

داکتر کارلتون کون توضیح نداده که در غار قره کمر استخوانهای چه نوع حیوانات بوده و نئاندرتالهاییکه در این جا مسکن گرفته بودند زیادتر بشکار کدام حیوانات می پرداخته است و نیز تمام ابزار مکشوفه سنگی را که از این غار بدست آمده است مربوط به حجر قدیم دانسته و هیچگونه تقسیم بندی نکرده است. در حالیکه بقول ۱. کاژدان A. Kay Dan با ستا نشناسی بر حسب ماده اساسی که برای ساختن ابزارها بکار میرفت نظریه اعصار یعنی عصر سنگ، عصر مفرغ، و عصر آهن را مطرح ساخته است و عصر سنگ

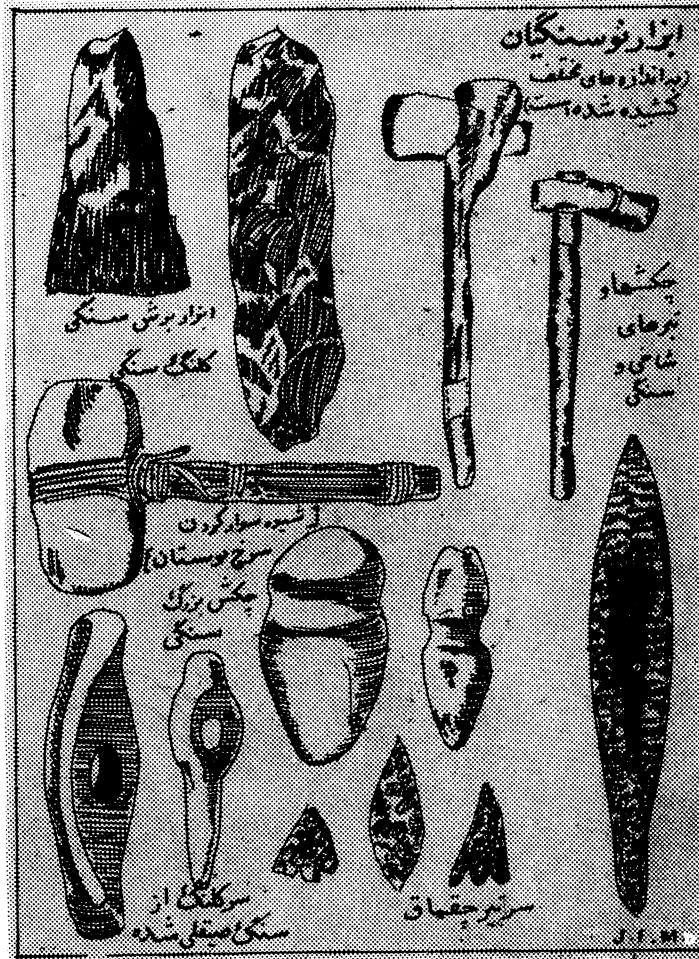
را نیز به عهدهای کهن سنگی هم به سنا سبت طرز ساختن و پرداختن سنگ و هم با توجه باهد فی که دریکار بردن تعقیب می شد به کهن سنگی دیرین ، کهن سنگی پسین جدا ساخته

است.

ابزارهای کهن سنگی لایرین نقل، از جلد اول کلیات تاریخ

و تنها دوران کهن سنگی دیرین دقیقاً زمانی را در بر میگیرد که از آغاز دوران چهارم نزدیک به یک میلیون سال قبل شروع میشود. و تا پایان آخرین گسترش یخچالها که

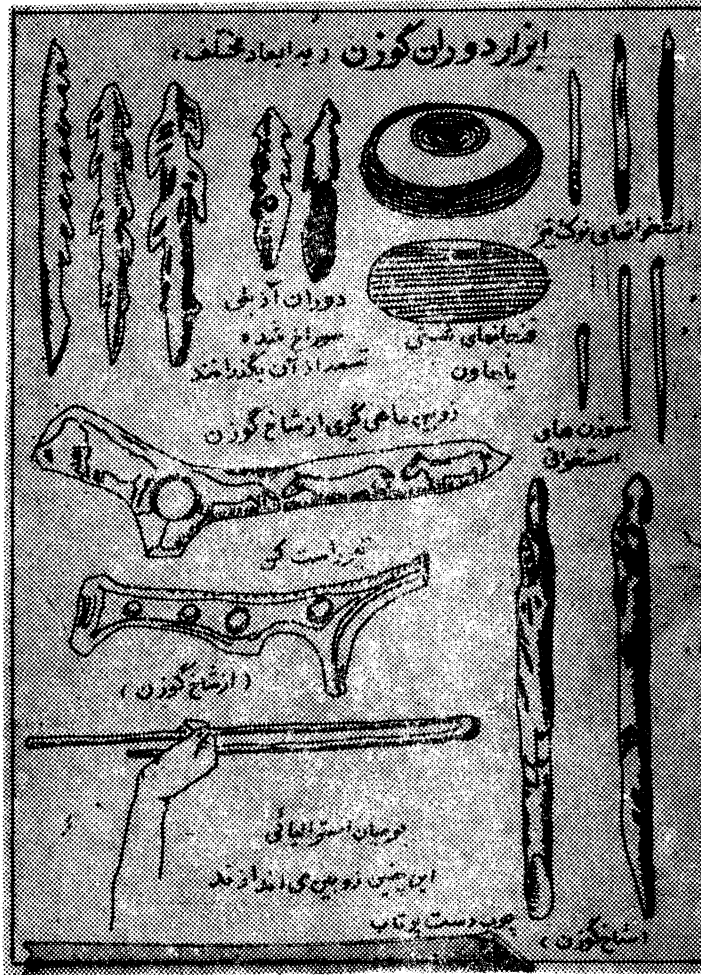
ایزار کهن سنگی نوین نقل از کتاب کلیات تاریخ

تقریباً چهل هزار سال قبل طول میکشد (۱)

در حقیقت توضیح متخصص قبل التاریخ امریکائی در خصوص ابزار سنگی این غار نیز معایر علم باستانشناسی میباشد. و هم ضمن - تجزیه کاربن نمره ۱۳ که دغال طبقات فوقانی که به فیلا دلفیا و شیکاگو تجزیه شده است به حوالی - ۱۰۵۸۰ سال قبل نسبت میدهد، در حالیکه در چارچوب دانش ابروزی از خاکسترهای باقیمانده و نظایر آن که مقدار ایزتوب رادیو اکتیو کاربن بنام کاربن ۱۳ تا حدود ۵۰۰۰۰ سال معلوم میشود.

بهر حال از اینکه غار قره کمر را بحیث کانون انسان های نئاندرتال بشناسیم همچگونه شک و تردیدی موجود نیست اشیای مکشوفه ای که از این غار بدست آمده مشابه اشیای مکشوفه غار تشیک تاش جمهوری سوسیالیستی از پاکستان شوروی می باشد که یکصد هزار سال قبل نئاندرتال ها در آنجا مسکن گرفته بودند و فاصله تشیک تاش و قره کمر نیز از هم چندان بعید نیست، البته ابزار یکد از غار قره کمر بدست آمده حتما از انسانهای نئاندرتال می باشند. متأسفانه هیچکدام از این ابزار به موزیم خانه کابل موجود نیست لیکن باستان شناسان از اکثری از نقاط آسیای میانه از چنین نوع ابزار خیلی ها زیاد بدست آورده است و یقین است در قسمت های شمالی و جنوبی سلسله جبال هندوکش و در کناره های رودخانه های افغانستان چنین غارها زیاد است ولی تا همین اکنون در پرده ابهام باقیمانده است اما در آینده شکی نیست که این مسایل روشن گردد.

ممکن است بعضی از خوانندگان عزیز نیز بار هادر کناره های مسیر کدام دریا و در اثر لغزش کدام جریاتپه و یاحین کندن کدام چاه و یا در اثر عوارض های مختلف به اسکلیت و یا ابزارهای قدیم برخورد کرده باشند.

جهانیان به چنین بر خوردها ارزش مهمی قایل می شوند زیرا احتمال دارد از عمر این اشیای مکشوفه دهها هزار سال سپری شده باشد و احتمال دارد این شی در بررسی راهی را که نیاکان ما طی کرده بما کمک شایانی نماید.

بهر صورت اگر خواسته باشیم دست بچنین کاوشها بز نیم حتماً به کشف مرحله ابتدائی تاریخ خویش موفق شده ایم .

۳ - ابزار های کهن سنگی دیرین

بر حسب تقسیمات دو ازان های تاریخ جامعه اولیه که در باستانشناسی پذیرفته شده است دو ران کهن سنگی دیرین یا پالئولیتیک قدیم بیش از ۸۰۰ هزار سال را احتوا نموده است دانشمندان عقیده دارند در عهد کهن سنگی دیرین است که پیتک انتر و پهاوسین انتر و پها و نئاندرتالها مشقات بارترین دوران زندگی خورا سپری ساخته است .

ابزار های دوره کهن سنگی دیرین کشور باستانی ما افغانستان با وصف اینکه توسط بعضی از باستانشناسان غرب و یافراد سود جو بخارج انتقال داده شده و یاد ریعۀ دولت های استبدادی وقت هدیه و یابفروش رسانیده شده است ولی باآنهم آثار باستانی بین ۵ تا ۳ هزار سال قبل از امروز همین اکنون نیز شاید در موزیم کابل موجود باشد و هر یک از این ابزار سعرف سیر تحول مدنیت های کهن پایان این دوره را تمثیل میدهد .

و در حقیقت هر کدام از این ابزارها اهمیت بیشتری از اشیای قیمتی وزرین داشته پرتوی بر تاریکی ها و ابهام زاویه و گوشه ای از تاریخ باستانی ماسی اندازد . ولی حیف تاکنون نتوانسته ایم از این ابزارها بار تباط با دانش باستانشناسی مستفید گردیم . قر این نشان میدهد ممکن است در دامنه های سلسله کوه های هندو کش مقادیر زیادی از این ابزارها در زیر خروار های خاک مدفون مانده باشد فقط عملیات اکتشافی باستانشناسی و زحمات شبها روزی شعبات مسؤل و باستانشناسان جوان دولت جمهوری دموکراتیک افغانستان است که در آینده میتوانیم تاریخ کشور خود را در این دوره یعنی درد ورۀ کهن سنگی دیرین از زبانی علمی قرار بدهیم .

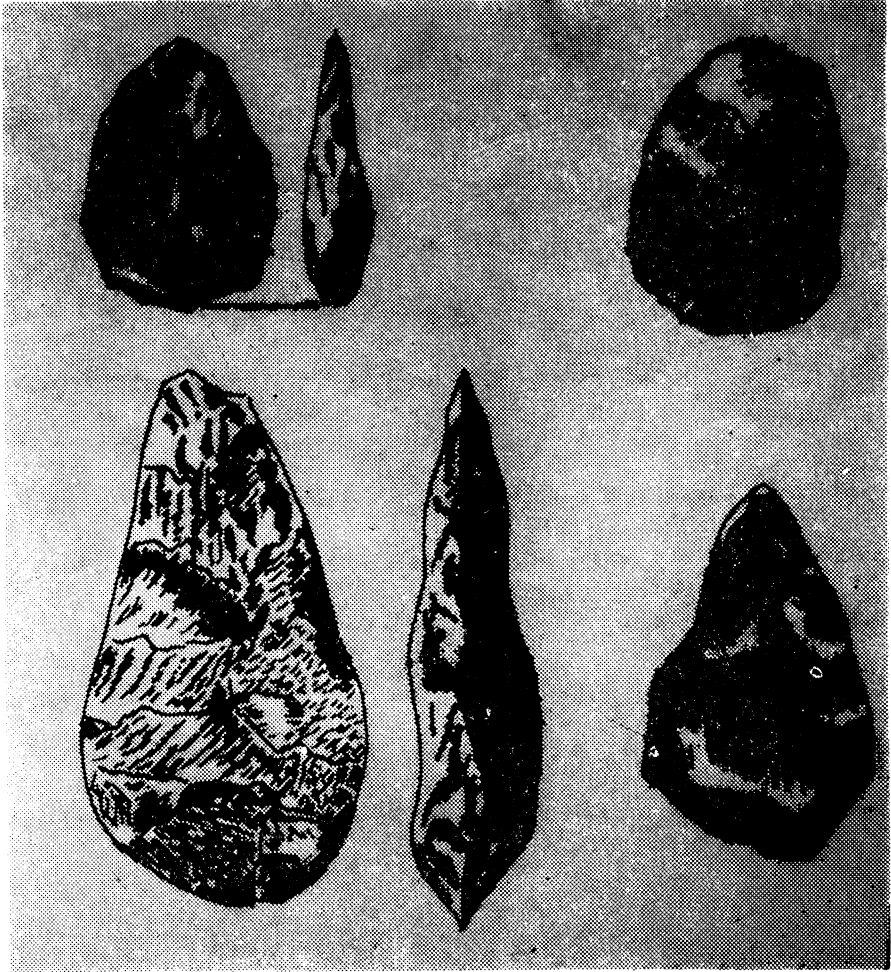
بار تباط این دوره پیشوایان مکتب علمی تاریخ عقیده دارند که :

مغز آدمی در جریان دوران طولانی در نتیجه بر خورد بتأثیرات و عکس العمل های پیرامون خویش به این حقیقت پی برد که برای ادامه زندگی و مقابله در برابر دشمنان خطرناک و گرد آوری خوراک به ابزارهای ضرورت دارد تا به کمک آن نیازمندی های خود را برآورده سازد.

یگانه پروسه ای که انسان را از جهان حیوانات متمایز میسازد در پهلوی داشتن شعور انسانی موجودیت ابزار و استفاده از آن میباشد که در جریان آگاهی برای بزرگترین جهش تکامل طبیعی را بوجود آورده است .

و این نکته را هم نباید فراموش سازیم که انسان های ابتدائی در دوران کهن سنگی قبل از استفاده از چماق و قطعات سنگ شاید هم چوب و شاخه های درختان را بحیثیت اولین ابزار خویش استفاده کرده باشند در بعضی از نوشته های مورخان از چوب خیزران نیز یاد آوری شده است. مقایسه این چوب و استفاده هایکه از آن میشود شاید هم حقیقت مسئله را ثابت ساخته باشد. انسان های کهن سنگی باین چوب میتوانستند نیزه و کارد و سوزن بسازند و از همه مهمتر بحیث چوب دست و عصا از آن استفاده کرده باشند. در ابزارات تن بدن و شکار از چوب دست و نیزه ای که از این چوب ساخته شده است نسبت به سنگ مستهیمتر تر است اما از این که بقایای چوب خیزران در جاه هایکه انسان های ابتدایی زندگی کرده اند دیده نشده است. شاید هم انسان های کهن سنگی دیرین اصلاً این چوب را نشناختند و اولین مصنوعات بشر در آن دوران چماق و قطعات سنگ بلبه های تیز اما خشن بوده باشد و شاید هم بادر نظر گرفتن پیداوار محیط جغرافیائی خود هر دو و یابکی از این دو را انتخاب نموده باشند. حقایق موضوع تاکنون در پرده ابهام است و شاید هم در آینده این مسئله نیز روشن گردد.

باستانشناسان تا کنون با نواع مختلف سنگ شسته چقماق بر خورده است و در این بین انسان های اولیه بعد از آنکه کم کم تراشیدن سنگ شسته از سنگ چقماق معمول شد برای خود سنگ های تراشیده ندیوزن دو کیلوگرام اما بشکل بادام که یکطرف آن نوک

این ابزارها نیز مربوط به ابزار های کهن سنگی دیرین می باشد.

دار و طرف دیگر آن نسبتاً مدور و قابل دست گرفتن و در مشت نگاهداشتن، این سنگها اکثر آبکمک چقماقهای دیگر میتراشیدند چنانچه کشفیاتیکه در غار شکوتین چین بعمل آوردند این مسئله بخوبی باثبات رسید و در نتیجه معلوم شد سین انتروپ ها برای ابزار های سنگی خود، سنگها را از مناطق دوری آورده اند (۱).

یکی از باستانشناسان در گزارش خود در اینخصوص چنین می نویسد (۲)
در غار سنگهای بسیاری هم بود که به آنجا نقل شده بودند، اما رویشان کار نشده بود با سنگهای کوارتز Quartz و کوارتزیت Quartzite نیز در آنجا وجود داشته است این مواد فراوان و کافی به غاری موجود است و تماماً بشکل ابزار ساخته شده است، کار بصورت دسته جمعی انجام میگرفت و برای تراشیدن و درست کردن سنگی از سنگ دیگر استفاده میکردند.

این ابزار ابتدائی برای انسان ابتدائی بقول کاژدان «کار درست کردن میخ های چوبی، کندن ریشه ها، خراب کردن لانه ها، کشتن جانوران سحر و جادو را میکرده است» .
رفته رفته این ابزارها تکامل میابد و موازی باین تجارب انسان نیز رشد پیدا میکند و از این ابزارها چکش، تبر، قیچی، اره، سر نیزه، خنجر و چنگال میسازند و با کمک این ابزارهای سنگی و چوبی اسکان استفاده بیشتر از ارزش های مادی را برای خود فراهم میسازند در نتیجه حیوانات بزرگ را شکار مینمایند از گوشت و پوست آن استفاده بیشتر می برند.

(۱) منشأ انسان - میخائیل نستورخ صفحه ۳۲

(۲) - همین کتاب - صفحه ۳۲

اختراع آتش برای نخستین بار تحولات مهمی را در حیات روزمره انسانهای کهن کهن سنگی دیرین پدید می آورد و در نتیجه نفوذ خود را بر طبیعت بیشترتر و با زهم بیشتر تر میسازند.

هزاران سال میگذشت و به همین صورت زندگی انسان در تحت شرایط سخت و سهمگین پیش میرفت و رشد حیات روزمره آنها انسانهای کهن سنگی دیرین را سرانجام باین فکر و ادانت تا به اجتماع انزمان که گله های اولیه بودند زندگی کنند و دستجمعی موانع طبیعی را از سر راه خویش بردارند. گروه های اولیه انسان نه فقط سردها، بلکه زنهای نیز سهم گرفته بودند و با در نظر گرفتن خصوصیات جسمانی و فزیولوژیکی اختلاف جنس و سن در تقسیم بندی کار و ساختن ابزار و شکار جانوران بزرگ سهم گرفته و تولید ارزش های مادی را برای جامعه خود امکان پذیر میساختند.

کاژدان میگوید:

«این گله ها احتمالاً کوچک و تاحدودی پایدار بودند با افرادان می توانستند به گله دیگر منتقل شوند. در راس گله یک راهنما مرد یازن قرار داشت. (۱)»

و در این مسئله ساختن ابزار و استفاده از آن در تعیین راه تکامل سلسله اندیشه های انسان تاثیر مهمی وارد کرده. در نتیجه به تصمیم دادن ایده ها پرداخت و مفاهیم آن نیز حالت اجتماعی بخود گرفت تا اینکه به یاری کلمات توانستند دیگران را از تأثرات خود آگاه ساخته و پیدایش سخن گوئی را بنیان گذاری نماید.

در کتاب زمینه تکامل اجتماعی در این خصوص چنین نوشته است: (۱)
 «در آغاز، بانگهای و فریادهای گوناگون که از کپشهای مختلف در روند کار از
 گلوی آدمیان برمیخاست یگانه و سیله ارتباط میان انسانها بود، این فریادها کم کم
 مشخص و به خاطر سپرده شد این امر به نوبه خود موجب تغییری در اعضا مربوط بدن شد که
 میتوانست صداهای ملفوظ ایجاد کند. بدین ترتیب در نتیجه هزاران سال کار دسته
 جمعی سخن ملفوظ کم کم به وسیله ای برای ارتباط و مبادنه اندیشه های انسانی تبدیل
 شد سخن گوئی نقش عظیمی در پیشرفت هر چه بیشتر جامعه ایفا کرد. زیرا انسان را
 یاری داد که کوششهای خود را در کار خویش و در سازمان دهی کار جمعی هم آهنگ
 سازد.»

سخنگوئی این اسکان را برای انسان فراهم ساخت که بتواند تجربه هائی را که
 در کار آموخته بود نگهداری کند و به نسل های پس از خویش بسپارد.
 بدینسان پیدایش زبان در دوران کهن سنگی دیرین بعنوان یکی از جهش های بزرگ تاریخ
 دوران کمی آن صدها هزار سال را در بر گرفته است محسوب گردد.

تیوری هایکه در باره فقدان مذهب در میان انسان های دوران کهن سنگی دیرین ارائه
 شده است از سالها باینطرف محور توجه مباحثات عمومی عده ای از دانشمندان و باستانشناسان
 سان قرار داشته است. در حال حاضر اعتماد اکثراً بر اینست که انسان های دوران کهن
 سنگی دیرین در عهد های اول آن غرق مصروف و تهیه خوراک روزانه خود بودند
 و دایم بخاطر بدست آوردن آن مجادله داشتند، و چنین سرگرمی ها اصلاً به آنها فرصت

نمیداد تا در خصوص مفاهیم مجرد و تشریح جهان فکر کند گله های انسان تنها در او آخر این دوران شاید بچنین اندیشه افتیده باشند .

یگانه دلیلی که باستان شناسان در سبانی این مسئله تکیه میکنند کشف قبر هائی است که از پایان کهن سنگی دیرین آنهم در غار های چون غار تشیک تاش در ازبکستان که مسکن انسان نئاندرتال بود بجایمانده است.

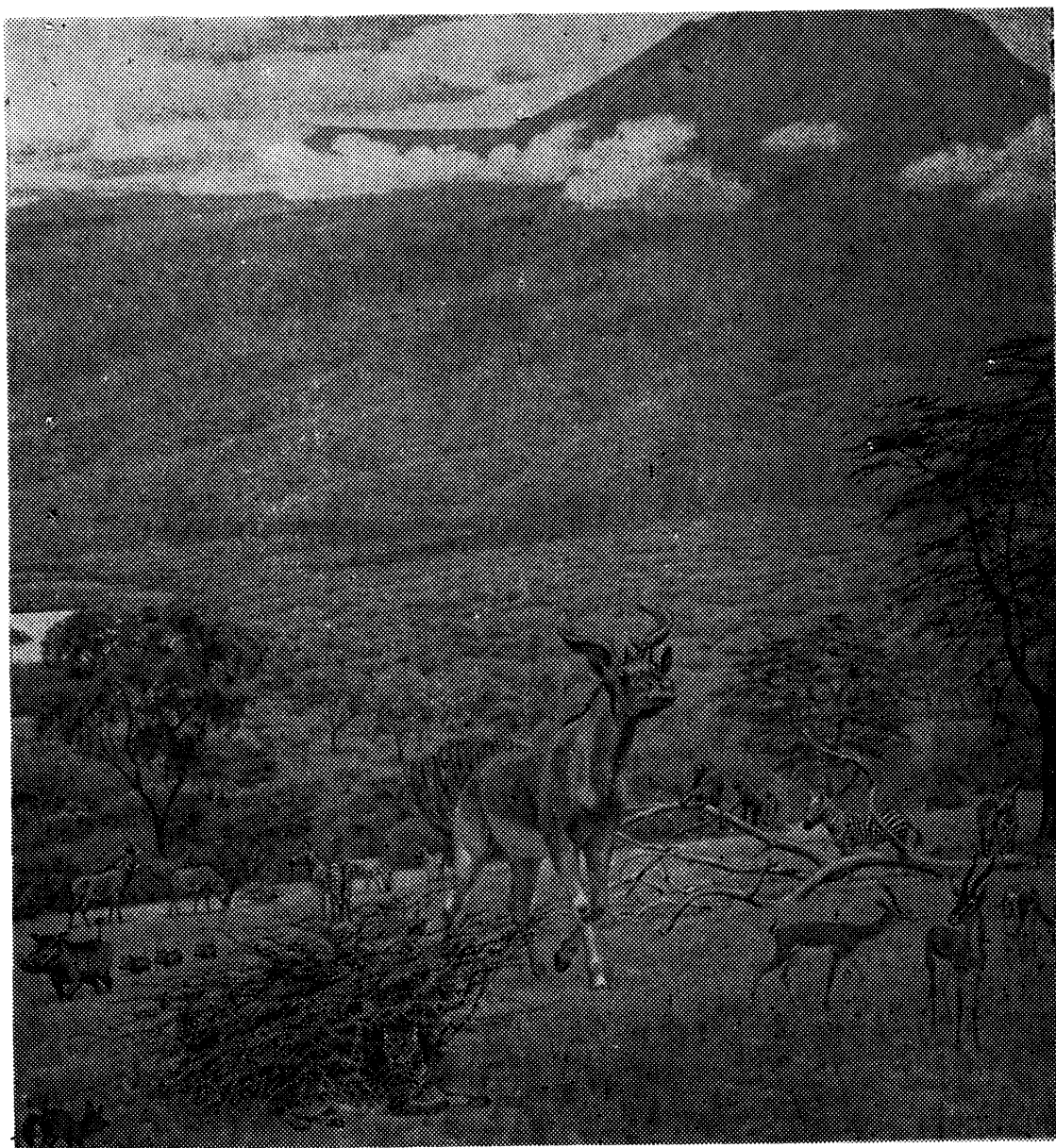
در اینخصوص تاکنون پژوهش های زیادی بعمل آمده ولی تا هنوز هم موضوع در برده ابهام است فقط آینده در این زمینه پاسخ علمی وقانع کننده خواهد داد .

کهن سنگی نوین

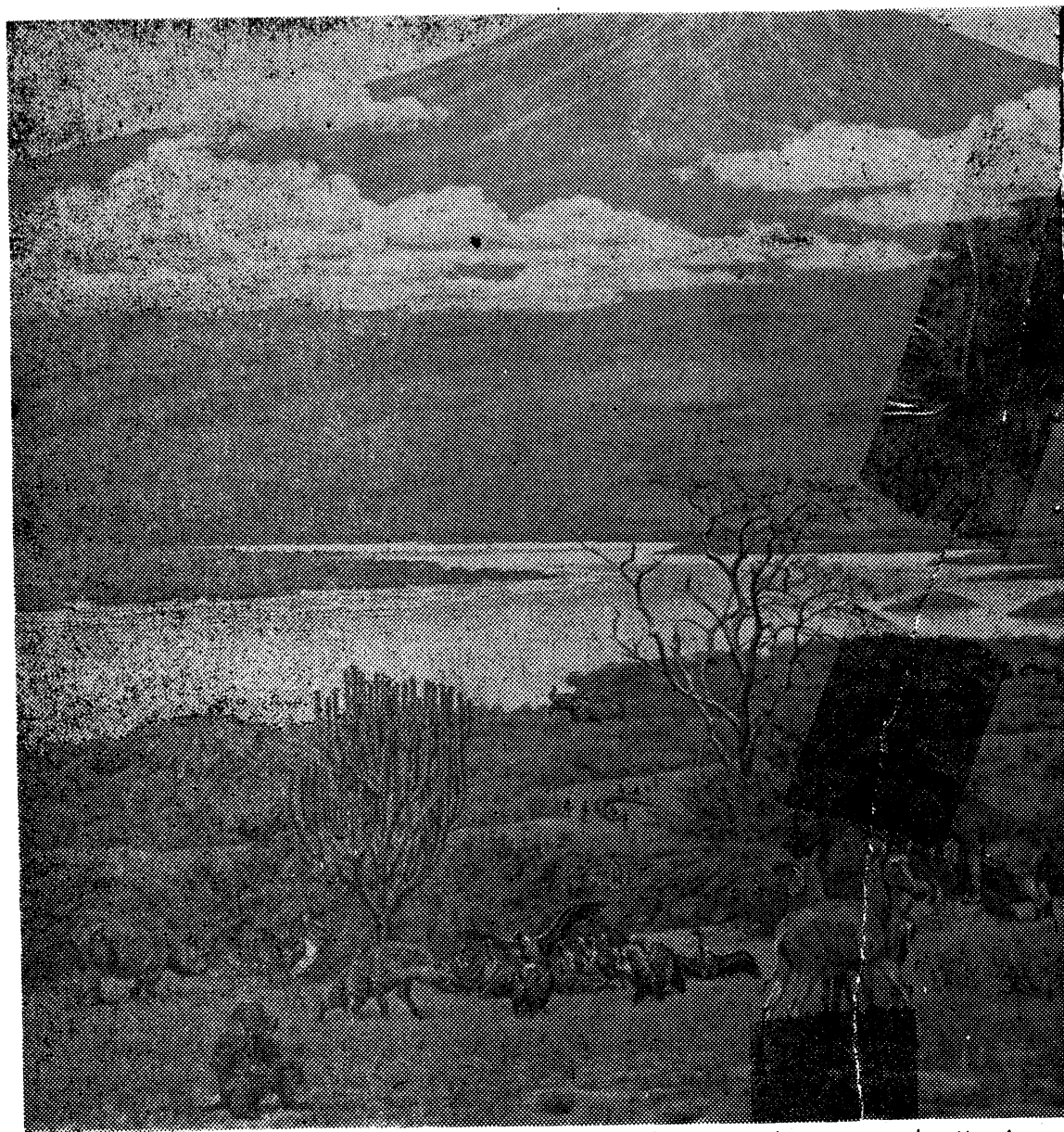
خ. تومسن Tomson باستان شناس دنمارکی در تقسیم بندی دورانهای تاریخ جامعه اولیه آغاز کهن سنگی نوین را چهل هزار سال قبل از میلاد و ختم آن را دوازده هزار سال قبل از میلاد تثبیت کرده است . (۱) .

هواداران مکتب علمی تاریخ عقیده دارند که در اوایل کهن سنگی نوین بعد از آنکه یک سلسله تغییرات مهم در شرایط جوی پدید آمد یخچالها نیز بعد از یک گسترش ضعیف که چهارمین و باز پسین یورش یخ بندها بود برای آخرین بار در اروپا، آسیا و آمریکا از جنوب طرف شمال عقب نشستند. متعاقب آن ناگهان آب و هوا بگرمی رفت و در تاریخ مجموعه جانوران تحول شدیدی بوجود آمد. حیواناتیکه از انقراض دایمی نجات پیدا کرده بودند باعده ای از انسانها در جاهاییکه شرایط زندگی مساعد شده بود به مهاجرت آغاز نمودند.

(۱) جلد اول تاریخ باستان - صفحه ۵۹ .

دره اولدو وای اروپا - جائیکه فوسیل های متعدد انسا نهی اوایه یافت گردیده و در آنجا می توان از حیوانات و حشی چون غزال، راینسورها، یکنوغ

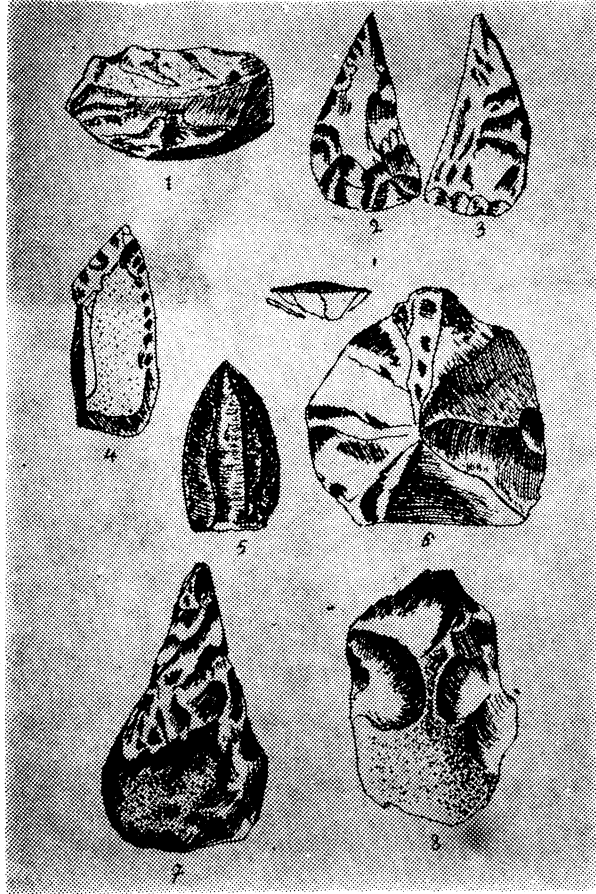
برخی از جانداران توسط مواد مذاب آتشفشانها بشکل فوسیل محافظه گردیده است . منجمله
زرافه و غیره نام گرفت .

در او اخر کهن سنگی دیرین یخچالها که چندین بار سلسله جبال مرکزی افغانستان را فرا گرفته بود ولی با عقب نشینی یخبندها و تغییر وضع جوی در جهان شروع به آب شدن نمود و آهسته آهسته زمینه حیات در دامنه این سلسله جبال مساعد گردید از آثار یخ با این طرف با وصف اینکه دهها هزار سال سپری شده است اما بقایای این یخچالها تا کنون نیز در بعضی قسمت های سلسله جبال هندوکش در افغانستان دیده میشود بقایای آثار مکشوفه ولایت سمنگان نشان میدهد که شاید هم غار نشینان قره کمر، هزارسرم و چنار گنجشکان در همین دوران به این سرزمین مسکن گزین شده باشند.

تغییرات اقلیمی و عقب نشینی یخچالها در دوران کهن سنگی نوین نه تنها در مجموع جانوران و گیاهان تغییرات مهمی وارد نمود بلکه بتدریج در جهان آدمی نیز ارگانیسمی بوجود آورد که ارزش و اهمیت کار دستجمعی، اندیشیدن و سخن گفتن انسان را رشد اساسی داد.

و در نتیجه ابزارهای تولیدی تکنیک و اقتصاد جامعه انسانی را متکامل تر و پیچیده تر ساخت.

ابزارهای نوین جای ابزارهای خشن دوران کهن سنگی دیرین را گرفت برای کندن پوست حیوانات از سنگ های چقماق و استخوان طوری لبه برنده ساختند که حتی بچیث خنجر نیز از آن کار گرفته می شد و بعضی از این سنگ ها را بعد از تراشیدن و صیقل دادن طوری سوراخ نموده و دسته به آن متصل ساختند سالها بچیث تبر از آن کار گرفتند و نیز با پوستن دندان های حیوانات بچوب نوعی از ازاره را بنیان گذاری نمود و بهمین شکل بالحق اشیای گوناگون بیکدیگر ساختن اشیای جدید را از قبیل بیل، کج بیل، رنده، گزن، کارد (فوتو) قیچی، درفش، سندان، سوهان و هاون آغاز نمودند و این ابزارها نسبت به ابزارهای

ابزار های میان سنگی دیرین .

۱- لیسه دوره موسترین، فرانسه ۲ و ۳ و ۴ دو قلم سنگی از غار کیک کباد کریمیا
 ۵- قلم دوره موسترین، فرانسه ۶- سنگ اصلی صفحه شکل از جنس کوارتز مربوطه
 موسترین که از محل سکونت ساحل رود خانه در کول (Derkul) ، حوزه
 دوستس Donets یافت شده است ؛ شکل بالای شکل ۶ طریق شکستن لایه هارا
 از سنگ اصلی نشان میدهد ۷- ابزار ضربه ای ، چخماقی ، از نوع اشولین
 (انگلستان) ۸- ابزار ضربه ای چنین از نوع بسیا راولیه (بلژیک)
 اقتباس - از کتاب منشأ انسان .

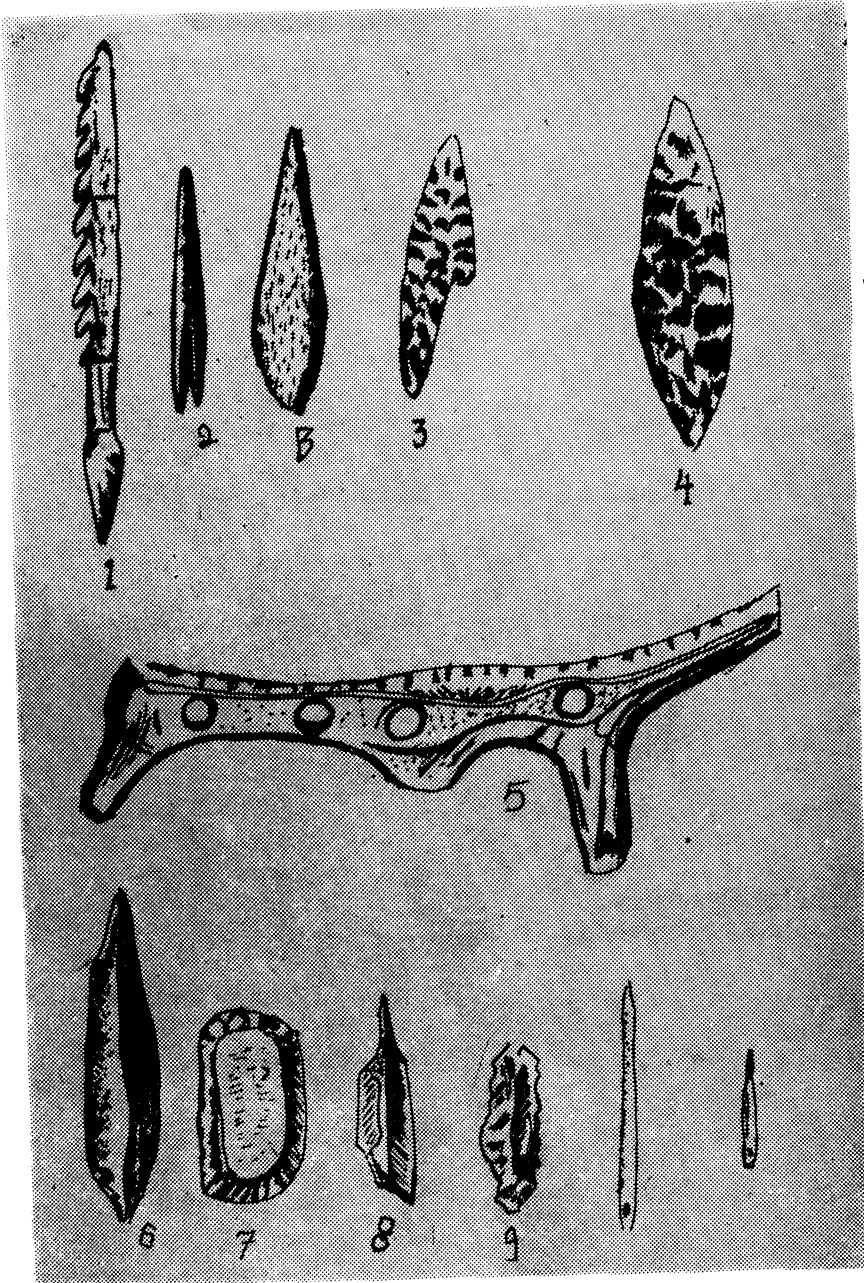
سابق نسبتاً سبک و راحت ساخته شده بود. هنر نمائی انسان در مصالح استخوان و شاخ حیوانات که از آن انواع مختلف زوین نیز در همین دوران اختراع شد.

بدین سان هر روزیکه میگذشت انسان علم و دانش و معرفت تازه‌ی پیدا میکرد و غالباً هوشی که داشت در جریان پر خوردن پدیده‌ها و تعمیم تجارب با اختراع ابزار تازه‌ای دست می‌یافت و موفق میشد، با استفاده از سوزن‌های استخوانی از پوست حیوانات که شکار کرده برای خود لباس بیدوخت و جهت مقابله با سرما از آن لباس استفاده‌شایانی می‌برد و در ضمن با اختراع تیر و کمان نیز موفق می‌شوند و این ابزار نیرومند انسان را در شکار و جنگ‌های طایفه‌ای مستحکم‌تر میسازد و در این مرحله است که انسان از حملات وحشی‌ترین و خطرناکترین حیوان‌هراسی نمی‌نماید و به شکار حیوانات بیشتر علاقه میگیرد.

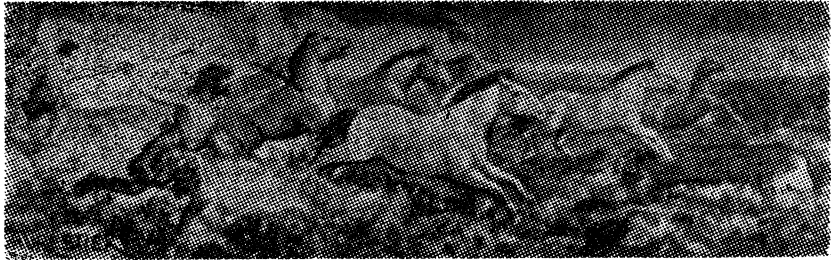
بر طبق تیوری روژنیسکی «۱۹۳۶، ۱۹۳۸» عبور انسان نئاندرتال به انسان کرو و مانیون که از نظر ساختمان و خصوصیات بدنی به انسان کنونی بسیار نزدیک بود. در اوایل این دوران یعنی در پایان دوران کهن سنگی دیرین صورت گرفت و بشکل گروه‌های اجتماعی عالیتر در اروپای باختری و خاوری، فلات، شوروی، جنوب اروپا، جنوب آفریقا، شرق و شمال شرقی و جنوب شرقی آسیا سائیریا و شمال چین میزیست.

باستانشناسان در سلوتره Sulutre «فرانسه» که در حقیقت از جمله یکی از قرارگاه‌های کرومانیون‌ها بوده بکشف توده‌ای از استخوانهای تقریباً یکصد هزار اسب موفق شده‌اند که میتوان به وسعت شکار آنها پی برد.

کرومانیون‌ها اکثراً به شکارگوزن شمالی، گاوهای کوهان داروحشی ماموت کرگدن پشمالو، اسب و وحشی می‌پرداختند و این حیوانات را بانیرنگ‌های گوناگون

ابزارهای خشن سنگی و استخوانی اوایل عصر حجر قدیم .
 ۱ - زوین خاردار ، ۲ - سر نیزه های استخوانی سوم - سر نیزه های چخماقی - ۴ - ابزار برابری است کردن
 دسته های سر نیزه ۵ - آلات برنده (چاقو) ۶ - ایسه ۷ - سوزن تیز کن ۸ - سوزن استخوانی
 نقل از کتاب منشأ انسان اثر بیخا یل نستورخ .

شکار چیان دوره ماگدالین در حال تعقیب اسپ‌های وحشی

با یگانگی موزه انسا نشناسی و انژ گاه دولتی مسکو.

به باتلاق‌های و یاغارهای طبیعی و یادر بر تگاه‌های می‌کشانند و بصورت عموم شکار خود را بشکل دسته‌جمعی پیش می‌بردند. پیشرفت نیروهای تولیدی و علاقه مردم به شکار حیوانات باعث شد که کروما نیون هاخانهای قابل انتقال خود را در اراضی شکار خیز جابجا بسازند، البته چنین مناطقی از نگاه چرانگاه‌های خوب و زمین‌های حاصل خیز و رودخانه برای ماهی‌گیری انتخاب میشد در سابق مدت اقامت این گروه انسانها در یک منطقه خیلی‌ها کم بود ولی باتکامل نیروهای تولیدی شرایط زندگی به‌گله‌های اولیه طوری فراهم ساخت تا در یک محل مدت بیشتری باقی بمانند با آنهام دایم در جستجوی اراضی تازه ای برسی آمد در همین دوران انسان کروما نیون به منظور تشکیل اجتماعات کوچکتر و برای بدست آوردن مناطق جدید و باعث مبادله مهارت‌ها و به تجربه‌های اجتماعات گوناگون بعضی از اعضا از اجتماعات بزرگ، از گله اولیه جدا شده به گروه‌های دیگری می‌پیوستند و این امر زیادتر بخاطر برون همسری «آگز وگاسی» Exogamie بوده موضوع خویشاوندی را برقرار می‌ساختند ولی روابط اقتصادی خود را با گروه اولیه خود قطع نمی‌کردند. در تاریخ جهان برای اولین بار مسئله تقسیم کار و مسئله نژادها در آینده اشاره

خواهیم رساند «در همین دوران اهمیتی خاص پیدا کرد و بقول کاژدان (۱):
در آغاز دوران کهن سنگی نوین بتدریج که نیروهای مولد و تقسیم کار تکامل
نیابد گله جای خود را به سازمان اجتماعی عالی تری شکل او لیه اشتراکی طایفه ای میدهد.

نوعی از شکار انسان‌های ابتدایی

فصل سوم

نظام اشتراکیه اوایه

خصوصیات اصلی نظام اشتراکیه اوایه :

کارآگاهانه انسان و استفاده مداوم از ابزار طبیعی و تأثیر رشد و تراکم جمعیت نقش مهم و شگفت انگیز برادر تکامل تاریخی و اقتصادی جامعه بشری بالخاصه در نظام اشتراکی اوایه بازی کرده است.

آدمی طی حیات تاریخی خود پیوسته به تغییر کیفی ارزشهای مادی خود توجه کرده است او به کمک ابزارهای دست داشته خویش به شکار حیوانات پرداخت و با استفاده از گوشت و پوست آن رفح گر سنگی و سردی نمود. جهت مقابله بانیروی طبیعی و حملات حیوانات بساختن پناهگاه دست زده و بابکار گرفتن آتش، دانسته استفاده از فرآورده هایراکه در اختیار انسان قرار گرفته گسترش داد و از آن بهره برداری خوبی نمود چنانچه اشکال

گو ناگو نیکه از هزار رسم بدست آمده
 و در آن چگونگی شکا ر محل و زمان
 آن بخوبی ترسیم شده است و هم چنان
 پنا هگا ه انسان های ابتدائی این
 سرز و بوم باستانی را در غار قره کهر
 سمنگان ، آق کپرک بلخ و امکانات
 شکار باشندگان این مناطق را با بقایای
 ذغالیکه از این غار بدست آمده توأم
 با تشبیت قد است تاریخی ابزارهای
 بدست آمده که از ۳۰ الی ۵۰ هزار سال
 قبل از میلاد نشان داده شده است تماماً
 گو شه ای از خصوصیات اصلی نظام
 اشتراکیه اولیه را گو اهی میدهد
 بهر صورت قدریکه به عمق زندگی
 انسان متوجه شویم انسان های
 ابتدایی افغانستان و سایر مناطق جهان
 را ارزیابی علمی قرار بدهیم با کمی
 تفاوت می بینیم که آدمی از چه فاصله
 عظیمی گذشته تا اینکه توانسته است
 نیروهای طبیعت را به نفع خود مهار
 ساخته نیازمندی های خود را چه
 از لحاظ کمی و چه از لحاظ کیفی
 وسعت داده است .

انسان ابتدائی در فصل های زمستان بخاطر رفع گرسنگی از ریشه های تباتات استفاده میکردند

سیر تاریخ نشان میدهد بعد از آنکه یک سلسله تغییرات در نیروهای تولیدی جامعه و رابطه تولیدی پدید آمد تقسیم جامعه اشتراکی بین زن و مرد، پیر و جوان، ضعیف و تندرست و حتی اطفال جهت اجرای وظایف گوناگون ممکن گردید. در نتیجه جامعه انسانی دگرگون شد سازمان گله و ارکهنه جای خود را به سازمان اشتراکی اولیه طایفه ای داد. هر یک از اعضا این سازمان که در حقیقت جامعه مادر سالاری بود بادر نظر گرفتن قدرت انسان و تقسیم وظایف برای جامعه دست به تولید ارزشهای مادی زدند.

بایبشرفت ابزارهای جدید تولید تقسیم کار میان مرد و زن نیز پدید آمد، در سابق افراد قبیله در همه کارهای دسته جمعی سهم می گرفتند ولی پروسه های روابط تولیدی در جامعه بهره زائی کار را در شرایطی قرار داد که اعضا قبیله تلاشهای اقتصادی خود را برای تولید احتیاجات خویش تقسیم کند همان بود مردان بشکار پرداختند و زنان به نگهداری آتش، دوختن جامه، ساختن ظروف خانگی مصروف شدند و هم چنین گردآوری گیاه های خوراکی و تهیه غذا به عهده شان بوده است. اینان با چوب های دستی دیگر ابزارهای دست داشته خویش در کوه ها و تپه ها به جستجوی ریشه های نباتی و میوه های خودروی وحشی و حتی شکار ماهی نیز جهت خوراک می پرداختند. شاید هم برای اولین بار آگاهی و تجارب تدریجی زنان در جمع آوری گیاهان کوهی بوده است که اساس کشتا و رزی را در این جهت بنیان گذاری کرده باشند.

در نظام اشتراکی اولیه غریزه مالکیت دیده نمی شد، هر چیز از همه کس استعمار انسان از انسان و وجود نداشت اکثری کارها بصورت دستجمعی انجام می یافت شالوده روابط تولیدی را در نظام اشتراکی ابتدائی مالکیت عمومی و سایر تولیدی پی ریزی کرده بود تمام ارزشهای مادی را که بدست می آوردند بطور مساویانه بدون قایل شدن

امتیاز خاص در میان افراد جامعه توزیع میگردد. از اینرو این را بنام سازمان اجتماعی و برادری Phratric نیز یاد کرده است و نظام برادری از دو طایفه تشکیل یافته بود و احد بزرگتر این نظام قبیله بود که توسط مرز معینی از مرز قبیله و همجوارجدا ساخته میشد و در وسط هر دو قبیله اکثر آسنتقه بیطرفی هم موجود بود که معمولاً درخت زار بود در راس قبیله برای یک مدت معین وی را انتخاب می نمودند، هر زمانیکه میخواستند میتوانستند برکنار سازند. قدرت رئیس قبیله به صفات شخصی او معین به دلیری، صداقت، معیار جنگی تجربه، مهان نوازی و ورزیدگی او در شکار بستگی داشت و همه افراد قبیله در اداره امور جامعه حقوق مساویانه داشتند.

همین اکنون نیز هندیان امریکای شمالی که در زمره عقب مانده ترین گروه های این مناطق بشمار می آیند جز در مورد ضرب و ریات خانگی برای چیز دیگری مالکیت نمی شناسند. یکی از مبلغین مذهبی در کتاب تمدن « مشرق زمین گاهواره تمدن » می نویسد که: این قبایل با چنان محبت و ادب با یکدیگر رفتار میکنند که به ندرت نظیر آن در میان ملل تمدن دیده میشود منظور از ملل سرمایه داری و این بدون شک نتیجه آنست که دو مفهوم مال من و مال تو که بقول سن کرو و بسنوم Saintchrysos tom آتش احسان را در دلها میکشد و شعله آنرا برمی افروزد در نزد آنان وجود ندارد.

باز تباط این مسئله دانشمند دیگری مینویسد:

«من بسیار دیدم که آنها محصول شکار خود را بین هم بخش میکنند و هرگز ندیدم که شکاری پیش آید. و نزاعی درگیر شود که این تقسیم غیر عادلانه بوده است یا کسی زبان به اعتراض کشاید. ترجیح میدهند که شکم گرسنه بخوابند و هرگز مورد این اتهام قرار نگیرند که فلانی از دستگیری محتاج خود داری کرد» آنان خود را فرزند یک خانواده می شمارند.

تکامل نیرو و های تولیدی

بزرگترین اختراع در دوران نظام اشتراکی اولیه تیرو کمان میباشد که در آغاز کهن سنگی نوین «هزاره دوازدهم قبل از میلاد» برای اولین بار در میان مردم کاپسا Capsa قفصبای کنونی در تونس و قبایل نزدیک به آنان رواج یافت این سلاح انسان را در نبرد علیه نیروهای طبیعت بیش از آنچه که تصور میکردند یاری داد و در تهیه گوشت، جامه پوستی و چرمی و تهیه ابزارهای جنگی از شاخ و استخوانها کمک شایانی نمود، توسط این سلاح می توانستند دشمن یا شکار خود را از یک مسافت دور از زمین برد. اگر احیاناً تیرش به خطامیرفت میتوانست با تیر دوم یا سوم هدف مطلوب خود را از پای در آورد. متعاقب آن استراليا که آسیائیها در عصر میان سنگی در آنجا رفته بودند بولر سنگ را اختراع نمودند از یک نوع چوب خمیده ای ساخته شده بود در صورتیکه به هدف اصابت نمیکرد به جای اصلی اش باز میگشت، سپس دست بساختن تله های مکانیکی، گوناگون زدند از آنجمله نیزه های ساختند بنام ومار Womar نوک آن تیز و ذریعه آتش سخت شده بود منزل انداخت آن خیلی ها ز یا دوده و برای پرتاب آن از وسیله خاصی کاره میگرفتند. برای شکار ماهی از انواع مختلف چنگک های استخوانی ماهی گیری نیزه های بلند و تور و سبد استفاده میکردند در دریاچه هایکه آبش کم است آب بندها مار میکردند و در جو بیچه های آن چیچ (۱) می ساختند.

(۱) - چیچ اصطلاحی است در قسمت های فرخار تخار از بافت چوب های بار یک چون سبد هموار در جو بیچه های خورده که در آن ابشارهای کم ارتفاع باشد و بیخاطر شکار ماهی استعمال میشود.

شکارچیان کناره های دریای آمو، سند و هیرمند و ارغنداب که عموماً به شکار ماهی گیری اشتغال داشتند از چنین ابزارها استفاده بیشتری بردند این ابزارهای ماهی گیری در زندگی شکارچیان تأثیر فوق العاده ای انداخته بود

شکارچیان از چنین نوع نیزه ها نیز استفاده میکردند.

سهارت و استادی انسان نظام اشتراکیه اولیه در ساختن ابزارها و اسلحه از سنگ های مختلف بالخاصه از سنگهای چقماقی بی اندازه قابل توجه است در ان زمان انسان به مرحله رسیده بود که میتوانست از چوب و شاخ و استخوان حیوانات و صدف و الیاف و پوست و غیره بیش از آنچه تصور میرفت ابزارهای گوناگونی برای شکار بسازند اینها به اختراع زوین و نیزه که دارای نوک سنگی یا استخوانی بود این امکان را یافت تا با تلاش دقیق و متصل ساختن پره ها نیروی ضربتی و منزل انداخت آنرا از دیا د بخشند .

محیط جغرافیائی برای انسان ، ادوات و افزار بیشماری در اختیار او میگذاشت انسان با استفاده از ابزار دست داشته میتوانست درختان بزرگ را قطع کند و برای خود خانه بسازد .

قبایل خاورمیانه در نظام اشتراکی اولیه بساختن چنین خانه ها آغاز نمودند و در اینخصوص یکی از دانشمندان در کتاب جلد اول تاریخ جهان باستان سی نویسد: «قبایل خاورمیانه از درهای چوبی که روی پاشنه سنگی سی چرخید استفاده میکردند . برای تامین روشنائی از چراغ قتیله ای که در ظرف پراز روغن قرار داشت و یا تراشه چوب استفاده میشده.»

سر دمان نظام اشتراکی اولیه بر روی زمین و بر بستری از شاخ و برگ، پوست و بوریا میخوابیدند بجای بالش قطعه چوبی زیر سر سی نهادند.

در نظام اشتراکی اولیه بین سلاح هایکه به شکار استعمال میشد و سلاح هایکه به جنگ بکار سی بردند چندان تفاوتی موجود نبود اسلحه ایراکه شکارچیان بکار سی بردند در جنگ نیز از آن استفاده بعمل سی آوردند، اما اسلحه دفاعی که از چوب و یا از چوب های بافته شده و یا پوست و غیره ساخته شده بود در این دوران نیز نقش نظامی خود را حفظ نموده است و این نوع ابزارها در نظام اشتراکی اولیه سلک شخصی افراد محسوب میشد و به

کسی ارتباط پیدا نمی‌کرد که سلاح‌های فوق‌رای می‌ساختند و بکار می‌بردند. شکار چیان با استفاده از ابزارهای جدید دگرگونی مؤثری در نیروهای تولیدی جامعه بوجود آورد. امروزه ابزارها پر از آثار و افزارهاییکه انسان بخاطر تلاش، زندگی خود از آن استفاده بعمل می‌آوردند می‌باشد.

باستانشناس شوروی بنام س. توستوف در کناره‌های دریای آمو به یافتن کانون‌های شکار چیان مدنیت کلت‌سینار که بشکل مخصوص ساخته بودند موفق شد باستانشناس ایتالوی هم در دامنه سلسله جبال هندوکش هزار سم یا هزار سموچ سمنگان به کشفیات چشم‌گیری دست یافته‌اند و از آنجا از سنگ چقماقی بشکل تیغ‌های دو دم و نوک تیز و بعضاً مدور نسبتاً دندانه‌دار بدست آمده است علی‌احمد کهزاد در اینمورد مینویسد: «هیئت ایتالوی معتقد است که غارهای علیای هزار سم برای رهائش سردمان این دوران و برای شکار حیوانات بسیار مساعد بود زیرا غارهای فوق‌درار تفاعاتی قرار داشت و باشندگان آن از حمله ناگهانی حیوانات درامن بودند و حیوانات وحشی برای شکار در گردو نواحی آن به کثرت پیدا می‌شد و از این کاوش‌ها معلوم می‌شود که مدنیت کلت‌سینار کناره‌های دریای آمو و مدنیت هزار سم نه تنها در یک دوران و در یک منطقه قرار گرفته بلکه باهم روابط و خویشاوندی نزدیکی نیز داشته است.

آنچه را که از کناره‌های دریای آمو بدست آوردند با ابزار مکشوفه هزار سم سمنگان خیلی‌ها زیاد شباهت و نزدیکی دارند.

توستوف با آثار زندگی مبتنی بر شکار و ماهی‌گیری را در کناره آمو از پایان هزاره چهارم تا آغاز هزاره سوم قبل از میلاد و نمود ساخته است. پس معلوم می‌شود که شکار چیان مغاره «هزار سم» سمنگان که زیاد تردد و فصل‌های شکار این غار را اشغال مینمودند

در همین دوران در چارچوب نظام اشتراکی اولیه commune حیات بسر سپرده است.

بهر حال تاریخ نشان میدهد که زندگی باشکارسر هیچ جنبه ابتکاری نمیتواند داشته باشد. اگر آدمی سر و کارش دائم به شکار می بود و میزان افزایش بهره کار را بالانمی برد در انصورت انسان نیز از جمله گوشت خوران به حساب می رفت. ولی هنگامیکه بشر با پیروی از قوانین کلی پر و سه های تکامل اجتماعی و با استفاده از پیشرفت نیر و های تولیدی پیر و زی خو در آنده آنها در شکار بلکه به حیات چو پانی نیز عملی ساخت در آنصورت بز ندگی انسان مز ایای گرانبھائی بدید آمد و در جریان تاریخ پر تلاطم صدها هزار ساله بشریت صفحه نوین و مطمئن باز گردید.

پیدایش زراعت و مالداري

کشاورزی برای اولین بار چه وقت در کجا و چگونه رایج شده تا کنون نیز در پرده ابهام تاریخ باقی مانده است. و آنچه نظر یاتیکه در این خصوص ارائه شده جز حدس نمیتوانیم به علم الیقین جواب مثبت بدهیم و در این بین عده ای از دانشمندان عقیده دارند که هنگامیکه تقسیم طبیعی کار بین مرد و زن پدید آمد، زنان ضمن اجرای بعضی از وظایف خانگی گرد آوری گیاهان خوراکی نیز به عهده آنها و گذار گردید.

بقول ویل دورانت مؤرخ امریکائی: شاید در آن هنگام که انسان دانه هارا سیدرویده و حمل میکرد است، پاره آنها در راه بزمین ریخته و سبز شده و از تکرار این حادثه رفته رفته راز بزرگی که در رویدن نبات نهفته اشکار شده باشد بهر صورت این این گذر تدریجی از جمع آوری خوراک به کشتکاری ابتدائی برای اولین بار توسط زنها صورت گرفته است.

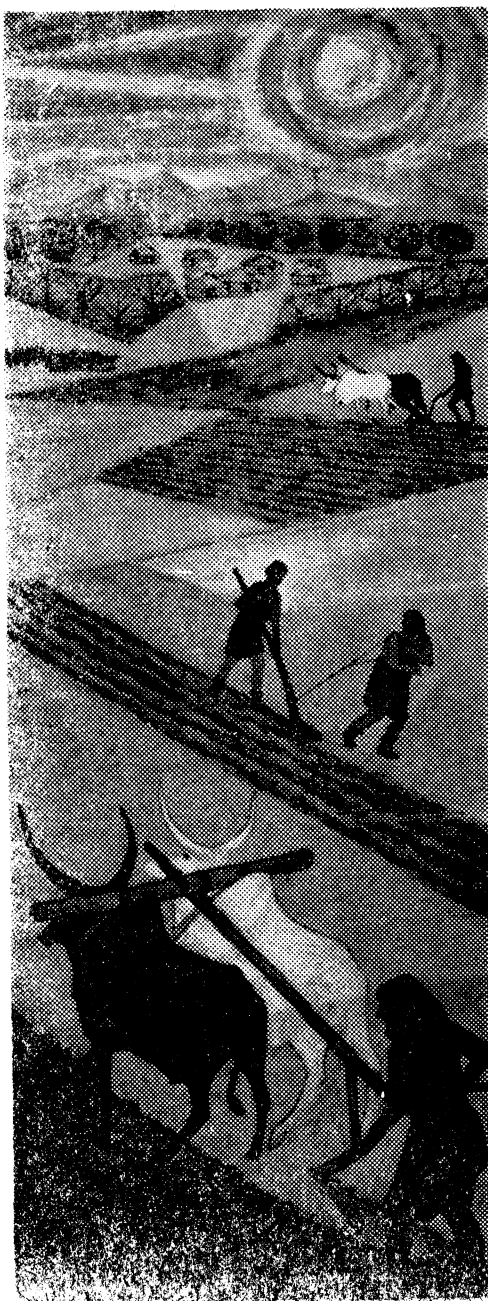

دانشمندان پیدایش زراعت را برای اولین بار به زنها ارتباط میدهد.
 هواداران مکتب علمی تاریخ عقیده دارند بعد از آنکه برای اولین بار زنان به کشت
 ارزن موفق گردید به تدریج به کشت کاری چاودار، جو، گندم و غیره پرداختند و
 نخستین کانونها کشاورزی را در شمال شرق افریقا در غرب ایران و در هند پدیدانند

و عده‌ای دیگر بین النهرین فلسطین، بخش جنوبی آسیای میانه، جنوب حوزه دریای خزر، شمال عراق و در طول کرانه رودخانه‌های دنیستر Dnister بوک Bug جنوبی و دنیپر Dnieper در اتحاد شوروی را نیز نخستین کانون‌های کشت و رزی میدانند.

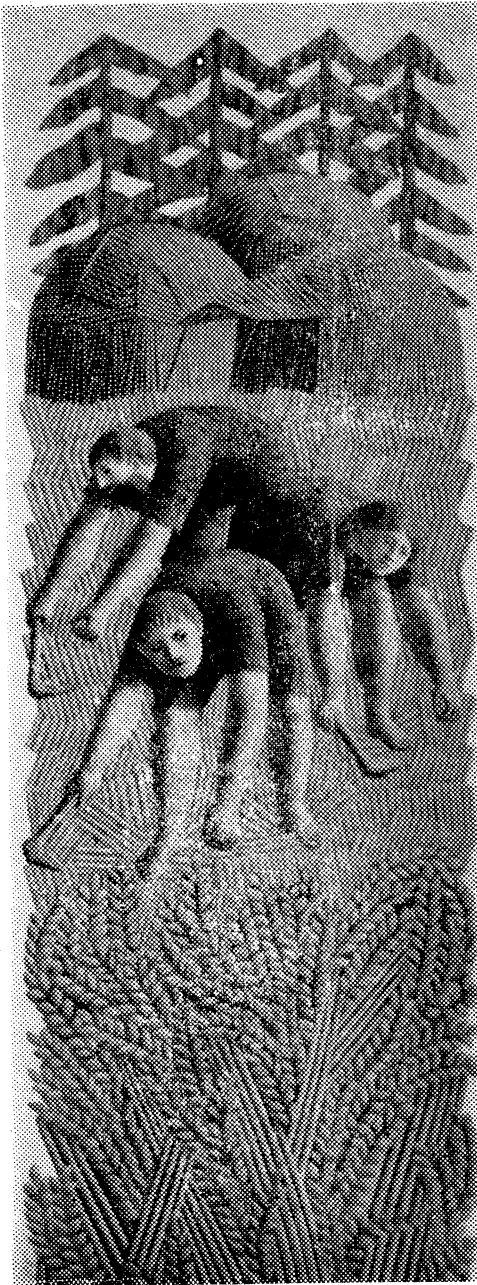

سراحل اول پیدایش زراعت در جهان

آثار و بقایای عصر نیولیتیک جدید که در برخی از قسمت های جهان بالخاصه از دره نیل بدست آمده نشان میدهد که قدمت کشاورزی ناهزاره پنجم قبل از میلاد میرسد. در آسیای میانه کهن ترین اثر کشاورزی «هزاره پنجم قبل از میلاد» در قسمت های جنوب تر کمستان، از بکستان و لایه های رسوبی تپه آناو و Anau، کشف گردیده و در جریان کاوش های باستان شناسی بدست خوانه های گاو و بقایای جو و گندم بر خورده است.

دره سند در آسیای میانه اولین کانون کشاورزی محسوب می شود طبق عقاید مؤلفان کتاب جلد اول تاریخ جهان باستان چهارپا پنجهز ارسال قبل آب و هوای دره سند رطوبت بیشتری داشت و در زمین های دیم بعمل می آمد علاوه بر این احتمالاً در خاکهای لیمونی

Limoneux (زمین های نرم و سبک دارای ذرات آلی) که هنگام طغیان رطوبت را در خود نگاه میداشت بذرافشانی میکردند.

احتمال سیر و دکه ایبازی مصنوعی نیز وجود داشته است، ولی هنوز شواهدی بارزی در این باره در دست نیست.

پرورش دام، گوسفند، گاو میش، گاو کوهان دار، خوک و غیره در اقتصاد نقش مهمی داشته است. و نیز مؤلفان فوق به کاشتن جو، گندم، خربوزه و درختان سیوه «نخل» و پنبه اشاره میسازند.

بنابر اطلاعات باستانشناسی در هزاره سوم قبل از میلاد کار اصلی اهالی پنجوائی که در قسمت های جنوب غرب قندهار واقعیه قرار دارد کشاورزی بوده است. احمد علی - کهزاد مؤلف کتاب «افغانستان در پرتو تاریخ» بعد از نتیجه گیری از کشفیات باستانشنا

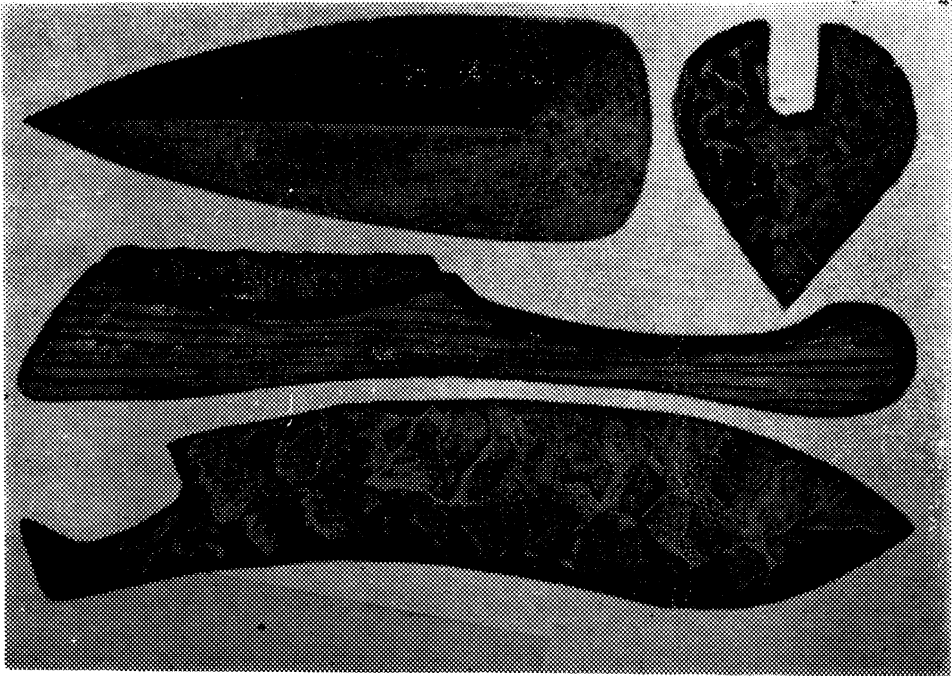
سان امریکائی در ولسوالی پنجوائی در موضوع چنین اشاره می‌رساند :

« مردمانیکه مدت‌ها در غارهای کوه‌های پنجوائی زیست داشتند بالاخره از غارها در پای کوه پائین شده به زندگی زمین داری در سواحل چپ ارغنداب مشغول گردیده اند و پنجوائی یکی از نقاط رهايشی آنها بوده و به کشت و زراعت در آنجا پرداخته‌اند و از آن روزگاران باستان یعنی از پنج هزار سال باینطرف همیشه پنجوائی قصبه حاصل خیز بوده‌است . »

در هزاره سمنگان کهن ترین آثار کشاورزی و دامپروری و شکار را در قسمت های پائین مغاره فوق کشف کرده اند. و هم چنان آثار و بقایای مدنیت کلت مینار در کناره های رودخانه آمو که قدامت آن از هزاره سوم و چهارم قبل از میلاد میرسد گواه برانست که قبایل کناره های دریای آمو ضمن شکار و ماهی گیری به کشاورزی نیز پرداخته‌است .

کشفیات باستانشناسی شوروی در آسیای میانه که برخی مسایل تاریخ اجتماعی و اقتصادی دوران کهن این مناطق را مورد بررسی علمی قرار میدهد نشان میدهد که انسانهای عهدنوسنگی در افغانستان به کشاورزی نیز آشنائی داشته است اساطوریکه لازم است تا هنوز هم کشفیات باستانشناسی از نگاه دید اصیل علمی که صورت بندی های اجتماعی و اقتصادی در ادوار گذشته را تمثیل میدهد صورت نگرفته است و بسی مدنیتها در سرزمین افغانستان تاکنون نیز تاریک مانده‌است ولی در این سرزمین نیز مدنیت های موجود است که با کهن ترین مدنیت های جهان برابری میکند.

بذرافشانی در عهد نوسنگی در زمین های لایقه، صورت میگرفت. هنگامی که انسان دریافت. نموی گیاهان و بدست آوردن محصول خوب مربوطه زیر و رو شدن زمین

ابزار های ابتدائی کشاورزی

و آبیاری کافی میباید با دقت بر نرم کردن زمین پرداخت در ابتدا کشاورزی اولیه توسط گاو آهن صورت نمیگرفت این کار برای اولین بار ممکن است با چوب نوک تیز سپس با کج بیل یا کلنگ که از تیغه چخماقی به انتهای آن بسته شده بود تشکیل میافت متعاقب آن به اختراع ابزارهای ویژه کشت زمین، گاو و آهنهای چوبی اختراع شد که قطعه سنگ خارا را نیز به تنه آن محکم میشد. چنانچه بعضی از تصویرهای عهدنوسنگی که بر روی سنگ کنده شده سردی را در حین قلبه کردن بادو گاو نشان میدهد.

برای درو کردن از چاقو و داسهای مختلف که تیغه برنده‌ی میداشت استفاده میکردند البته این ابزار نیز از قاب چوبی تشکیل یافته بود که تکه های تیز سنگ چخماقی که درون آن جای میدادند ساخته می شد.

از دیدگاه پایه گذاران جامعه شناسی تاریخ این دگرگونی در کشتا و رزی از وابستگی انسان به طبیعت کاست. زیرا با افزایش بهره زائی کار در کشتا و رزی اندوختن محصولات برای آینده امکان پذیر گردید. با ظهور کشتا و رزی میدان فعالیت کار انسان وسعت بیشتری یافت. انسان تجربه و مهارتهای تازه ای بدست آورد. از قوانین طبیعت دانش ژرفتری اندوخت و ابزارهای جدید آفرید.

انسان همزمان با پدید آمدن کشتا و رزی ابتدائی به دامداری ابتدائی نیز آشنائی پیدا نمود، چگونگی پیدایش دامپروری در کجا و در چه وقت صورت گرفته کمتر روشن است. شاید مقدمه این کار از شیوه زندگی یکجا نشینی حاصل چینیان پدید آمده باشد. در هر حال در خصوص اهلی ساختن حیوانات تا کنون دو نوع نظریات موجود است: عده ای عقیده دارند شکار چینیان بعد از آنکه حیوانات را در محلهای محصور گیر می انداختند بحیث ذخیره غذایی و گوشت تازه تا یک مدتی نمی کشتند و گاهی اسارت این حیوانات دیر زمان طول میکشیدن از آنان نگهداری مینمود و بتهای کوهی

مراحل اول اهل ساختن حیوانات

میداد سرانجام برخی این جانوران به زاد و ولد می پرداختند و رام میشدند. البته رام شدن حیوانات که ناشی از فعالیت آگاهانه انسان است بانهایت کندی صورت گرفته است. عده نیز اظهار عقیده دارند: که شکار چیان پس از کشتن حیوانات در شکار، بچه های کوچک آنها را به محل های سکونت خود می آوردند تا کودکان شان بانها بازی کنند. عقیده دارند که شاید هم این حیوانات بعد از رام شدن با انسان با پیدانمودن جفت دیگر به معجزه تولیدمثل اشنائی پیدا کرده باشند.

رام شدن حیوانات در مراحل اولیه هیچگونه ارزش اقتصادی نداشت اما بعد از آنکه دامنه دانداری نسبتاً وسعت پیدانموده ادسی اهمیت غذایی و اقتصادی ایراک کردند دامپروری را همه جانبه رشد و وسعت دادند مطالعات و تحقیقات علمی نشان میدهد که دامپروری نیز در عهد نوسنگی تکامل یافته است. شیر حیوانات این فرصت را برای زنان ایجاد کرد که دوره شیر دادن کودکان خود را کوتاه ساخته مرگ و میر آنها را کمتر بسازند.

در حال میتوانیم ادعا کنیم که دامپروری بحیث عامل بزرگ در پیشرفت انسان فصل جدیدی را در تاریخ انسان بازی نموده است.

مورخان نخستین سنگگون های دامپروری را در مصر، آسیای صغیر، آسیای میانه، هند، چین و اروپا پدیدانند و عقیده دارند که سنگ نخستین حیوانی بود که مردمان آسیا به رام ساختن آن موفق گردیدند. سنگ را در ابتدا تنها به حفاظت قرارگاه های خود می گماشتند بلکه به شکار و بارکشی نیز از آن استفاده بعمل می آوردند.

دامپروران آسیا، افریقا و اروپا از هزاره پنجم تا ششم قبل از میلاد گاو، گوسفند، بز و خوک را هم اهلی ساختند.

مردمان رودخانه سند بر علاوه حیوانات فوق به اهلی ساختن یک نوع گاو پیش و گاو کوهان دار نیز موفق شدند. چنانچه در اثر کاوشهای باستان شناسی مدنیتهای مصر و هند و همچنین دارو استخوانهای بدست آمده است که پر ارزش ترین اطلاعات را درباره دامداری ابتدائی قبایل رودخانه سند در بر دارند.

حفریات باستانشناسی مدنیته کلت مینار رودخانه آمو هم که هر روز بیشتر گسترش میابد و استخوانهای حیوانات مختلف که تا کنون بدسترس باستانشناسان قرار گرفته است هم شواهد دست اول حیات اقتصادی مردمان کلت مینار بشمار میروند.

آغاز استخراج فلزات

بنیان گذاران جامعه شناسی علمی آغاز استخراج فلزات را در حدود هزاره چهارم قبل از میلاد میدانند و در ضمن خاطر نشان میسازند که بکارگرفتن ابزارهای فلزی برای اولین بار در خاورمیانه صورت گرفته است.

در آغاز انسانها، مس معدنی را که اولین فلز در جهان میباشد و بر حسب تصادف بدست آورده است شاید در ابتدا مس طبیعی در مجاورت آتش گداخته و مس از آن خارج شده باشد و تکرار این حادثه تصادفی امکان دارد انسانرا وادار ساخته باشد تا به اهمیت آن پی برد و شاید هم مس معدنی را بعالت سرد در زیر خرابه های یک چکش سنگ چخماقی باشکال دلخواه در آورده و متعاقب آن به خاصیت حقیقی آن پی برده باشند.

بهر حال بقول مؤلفان کتاب «زمینه تکامل اجتماعی» بکارگرفتن ابزارهای فلزی، باعث بالا رفتن نیروهای تولیدی، و در نتیجه افزایش بهره زائی کار شد و سرانجام روابط تولیدی و زندگی انسان را یکسره دگرگون ساخت.

در ابتدا مس معدنی را بعد از گرفتن در ظرفیکه یا از گل ساخته شده بود و یا از ریگ میریختند و می گذاشتند تا سرد شود و سپس از آن بشکل سر نیزه، پیکان چاقو، درفش، تبر، سوزن

و غیره تغیر شکل میدادند و لی این فلز خیلی ها نرم بود و نمیتوانست با ابزار سنگ‌های چخماقی رقابت کند لیکن در هزاره سوم قبل از میلاد بعد از آنکه طریقه ذوب فلز و ساختن ترکیبات مس و قلع را گرفتند و از آن مفرغ یا برنز الیازی بوجود آوردند و در نتیجه از لحاظ کیفیت انسان توانست ابزارهای مفرغی محکم تر و برنده تر بوجود بیاورند. (۱)

مؤرخان این اختراع را بحیث یکی از مبداءهای تاریخ قبول نموده بنام عصر مفرغ «هزاره دوم پیش از میلاد» نامیدند و دهقانکاران در مرحله اول از آن کج بیل، کتند، داس، و دیگر ابزارهای را ساختند.

کشف اشیای مفرغی نه تنها به مردان بلکه به زنان نیز اثر عمیق گذاشت و از این الیاز بر علاوه اسلحه زنان برای خود زیورات نیز ساختند و صنعت گران انواع مختلف آینه که از صفحه‌های صاف و صیقلی ساخته میشد بوجود آوردند.

ابزار مفرغی با وصف اینکه از اشیاء مسی مقاوم تر بود با آنها نمیتوانست به ابزارهای سنگی برتری یابد.

تحقیقات باستانشناسی نشان میدهد که تکامل صنعت استخراج معدن در جهان در هزاره دوم قبل از میلاد صورت گرفته است. در آن زمان معدنچیان تا بطول صد متر هم حفر میکردند و مس طبیعی را که بدست می آوردند در کوره‌های مخصوصی گذاشتند. چنانچه در جریان امور اکتشافی و برمه کاری معدن مس عینک لوگر در افغانستان بعضی سوفها و مغاره‌های قدیم کشف گردیده است که طبق اظهار نظر متخصص باستانشناسی قبایلکه

(۱) - کتاب تاریخ باستان - جلد اول صفحه ۸۹ .

درگرد و نواحی این معدن زندگی داشتند از این معدن استفاده میکرد است، گرچه عمر قدامت سکه های سسی و سفال های از اطراف این معدن بدست آمده . ۲۰ سال قبل از امروز زمینداندانما از اینکه برای اولین با استخراج فلزات درخاور میانه تحقیق یافته و افغانستان نیز دارای مدنیت های کهن تاریخی میباشد شاید هم استفاده از این معدن سوا بق قدیمی تری داشته باشد. چنانچه سوف هایکه صنعت کاران سابقه در این معدن بوجود آورده اند مخاطره های عمده را به کارگران معدن خلق نموده است و نظر به ادعای کارکنان معدن مس عینک «مشکل بز رگی که سرعت کار را به تعویق می اندازد تصادف سوف های قدیم در مسیر تونل ها میباشد خاک و مواد داخل سوف ها که از سالیان دراز ذخیره شده تصفیه و تخلیه آن از سرعت کار می کاهد».

انسان با استفاده از ابزار های سسی و مفرغی در تکمیل صنعت چوب استخوان و شاخ تحولات زیادی پدید آورد و ادبی توانست با استعداد خارق العاده و با استفاده از میخ های این فلز خانه های مستحکمی اعمار نماید و اسلحه های گوناگونی بسازند و ارا به های مختلفی بوجود بیاورند، البته اختراع ارا به در مسیر راه پیمائی و حمل و نقل رول مهمی را باز می نموده است .

اما بز رگترین عامل پیشرفت روز افزون نیرو های تولیدی بعد از کشف آهن عمل گردید و این خود از عجایب تاریخ است که معدن آهن در جهان با وصف اینکه نسبت به معدن مس و افر است و در مناطق مختلف جهان پیدا میشود لیکن چندین قرن بعد از کشف مس و مفرغ بمیدان آمده است. و دانشمندان عقیده دارند که افزار های آهنی برای نخستین بار در پایان هزاره دوم قبل از میلاد استخراج شده و به سرعت بر میزان محصولات کشاورزی و دیگر ابزار های تولیدی افزوده است. و چنین به نظر می رسد که استعمال

این فلز سنگهای فضائی *Fermeteorique* که از آسمان بزمین می افتاده بدست آورده است.

استعمال ابزار آهنی که نسبت به ابزار مسی به مراتب بهتر تراست بزودی وسعت پیدا میکند و سنگ بر و نوز را پشت سر می نهد.

کهنه ترین آهن کار شده بی که باستانشناسان بدست آورده است چند عدد کارد است که در جیرار *Gerar* فلسطین کشف شده و فیلند از *Flinders petrie* تاریخ آنرا ۱۳۵ سال قبل از میلاد می داند.

عصر آهن واستفاده فراوان از فلزات گوناگون در ابزار سازی باگسترش وسیع کشاورزی بوسیله گاو آهن مقارن است. چطوریکه تخصص یافتن یک قبیله در تولید یک محصول خاص، نخستین تقسیم اجتماعی کارد تاریخ انسان گردید. بانوسعه و تکامل فلز کاری و رویکار صنعت گران دومین تقسیم اجتماعی کارد در میان کشاورزان و دامداران و صنعت گران نیز پدید آمد.

در نتیجه این تقسیمات نه تنها باعث تکامل فلز کاری فنون و صنایع متنوع گردید بلکه خصوصیات مبادله را از این تغییر و آنرا گسترش بیشتر میداد و صنعت کاران حرفه ای آهنگران، کوزه گران، بافندگان و غیره کالاهای خود را بیشتر برای مبادله تولید کردند تا کالاهای فوق بمنظور مبادله و تراکم ثروت منجر گردید. و پیش از پیش بر قدرت خانواده پدرسالاری افزوده گشت.

کشفیاتیکه باستانشناسان شوروی و باستانشناسان افغانی در سال ۱۹۶۹ در ناحیه دولت آباد در بین اند خوی و میمنه و در شمال شهر آقچه بعمل آورده نشان میدهد که در این مناطق نیز عصر مفرغ باگسترش دامپروری مقارن بوده و دامپروری مبنای اقتصاد را

تشکیل میداده است. باستانشنا سان در جلگه اچچه نه تنها کوره‌های پختن ظروف و اشیای سفالی را کشف کردند بلکه به یا فتن کارخانه بقایای ابتدای ذوب فلزات با ورقه‌ها و صفحه‌های فلزی نیز موفق شدند که تاریخ قدمت آنرا در اواسط هزاره دوم قبل از میلاد و انمود میسازد باستانشناسان شوروی و افغانی حین حفاریات به نمونه‌های زیادی از ظروف برنزی یافتند. ثابت شد که ساکنین قدیمی این ناحیه (۳۵ قرن پیش از این) از بز نر: داس، خنجر، چاقو و سر نیزه میساختند، زنجیرهای مدپوش آنزمان خود را با حلقه‌ها و به لباسهای مجلل خود سنجاقهای برنزی باشکال مختلف می‌زدند، دست بندهای ذی‌قیمتی بدست می‌کردند و به چهره خود در آینه‌های برنزی صیقلی و شفاف نگاه می‌کردند.

مهرهای برنزی با نقش و نگارهای بفرنج از سطح عالی اجتماعی آنزمان حکایت میکنند. این علائم مخصوص بدان معناست که اشخاص با نفوذی وجود داشته‌اند که مهر خود را روی اشیاء شخصی خود می‌زدند. (۱)

در افغانستان عصر مفرغ هنوز به نحو کامل مورد بررسی قرار نگرفته و الی موفقیت‌های جالب توجهی در این زمینه نصیب ماسیگر دد.

تجزیه نظام اشتراکی اولیه

پیشرفت نیروهای تولیدی، اقتصاد نظام پاییه‌ای را در مسیر کشاورزی و دامداری به حرکت درآورد. تقسیم بز رگ اجتماعی کار، استخراج فلزات توسعه صنعت آهن پیدایش صنعت گران و گسترش وسیع کشاورزی، همه اینها، باعث گسترش مبادله گردید تا بر

(۱) -مقاله «کاشهای جدید باستانشناسی» نویسنده: و. ساری ایندی صفحه ۲. مجله

اساس آن فرآورده‌های کار در چهارچوب معیار ارزش همه‌گا نه خرید و فروش شده مبادله کالا به کالا جای خود را مبادله پولی بدهد.

در نظام اشتراکی اولیه زن و مرد حقوق مساویانه داشتند، ولی همینکه نخستین تقسیم اجتماعی کار به میدان آمد تفوق مرد و به منزله یک عامل اقتصادی در نظام مطایفه‌ای اهمیت تازه‌ای کسب کرد و مردان به عنوان مردان کشاورز و زرچشمه اصلی ارزش‌های مادی قبیله گردید و بالخاصه بعد از آنکه دو سبب تقسیم بزرگ اجتماعی کار پدید آمد و صنعت کاران حرفه‌ای «مردان» نقش خود را در تولید مستحکم ساختند. زن بکلی از مقام پیشین خود تنزل نموده و تقریباً از دایره خارج گردید و باینصورت نظام مادرسالاری جای خود را به نظام پدرسالاری داد.

در نظام پدرسالاری زن چیز پیش برد امور خانه داری و وظیفه دیگری نداشت و حتی آسایش خانوادگی به مردها ارتباط پیدا کرده بود. انگلس میگوید: حتی در خانه نیز حکمرانی با مرد بود. مقام زن تنزل یافت و بصورت گت خدمتگزار درآمد.

در این دوران زن تقریباً از تمام حقوق انسانی خود محروم شده بود و در صورت ارتکاب کمترین گناه به جزای سنگین محکوم میگرددند و حالانکه برای مردان و شوهران هر نوع استقلالیت میسر بود، مثلاً:

مردان میتوانستند از میان اسیران جنگی همسران متعددی برای خود انتخاب نمایند و شوهران حق داشتند بیرحمانه زنان سابقه خود را از خانه بیرون سازند و از همه وحشتناکتر گاهی نیز بیخاطر مرگ شوهر زنان رسمی و غیر رسمی را زنده بگورقربانی میکردند تا همراهی اسب و سلاح و اشیاء مورد علاقه متوفی بیخاک سپرده شوند.

عبور از مادر سالاری به پدر سالاری یک دوره طولانی را احتوا نموده است. ازدواج در نظام مادر سالاری بصورت ماتری لو کال Matri local صورت میگیرد یعنی شوهر به طایفه زن ملحق میگردد در حالی که در نظام پدر سالاری برخلاف آن ازدواج بصورت پاتری لو کال Patri Local در آمد. یعنی در این نوبت زن به طایفه مرد سکونت اختیار کرد.

نظام پدر سالاری توسط یکی از پیرسردان که بوسیله شورای خانوادگی انتخاب میگردد انتخاب میشود و اتخاذ هر نوع تصمیم عمده و اساسی باین شورا تعلق میگیرد تا اینکه افزایش حاصل بخشی کار، پیدایش مالکیت خصوصی و تراکم مازاد بحران در روابط تولیدی اشتراکی ابتدائی را بوجود آورده و موجب تجزیه نظام پدر سالاری میشود. زیرا در این زمان پیشرفت نیروهای تولیدی، و رشد بهره زائی کاربرخی از خانواده های بزرگ را در شرایطی قرار داده بود تا بهترین قطعات زمین و گله های متعدد و غلامان را تصاحب کنند. و دیگران با از دست دادن دامها و زمین های خود تاحد بردگی تنزل یابند. این وضع در نظام اشتراکی پدر سالاری تضادهای بوجود آورد که در نتیجه تناقضات میان نیروهای تولیدی جدید و روابط تولیدی قدیم را پدید آورد بدین ترتیب این دگرگونی های تولیدی، بالای صورت بندی های اجتماعی نیز تاثیر وارد ساخت و سرانجام اقتصاد خصوصی را تحکیم نموده و نطفه های نابودی خود را پرورش داد.

در تجزیه نظام اشتراکی اولیه، تراکم مازاد حاصل کار که بعد از گسترش دارائی پدید آمد، که در نتیجه، پول منحصی فلزات گوناگون، صدفهای کم یا ب، و غیره جای دام، پوست و نمک را که معیار ارزش همگانی شده بود گرفت تا اینکه بین طایفه ها و بین خانواده های نظام اشتراکی پدر سالاری یک طایفه اختلاف از نگاه ثروت بوجود آمد که باعث

استثمار بیرحمانه بیچارگان از جانب ثروتمندان گردید و این بحران در روابط تولیدی اشتراکی ابتدائی مقارن بزمانی بود که فرزندان ثروتمندان بعنوان نجیب زاده موضع گیری مشخص طبقاتی نمودند و بهمین جهت است که یکی از دانشمندان مینویسد: «ثروتمندان بعنوان نجیب زاده از دیگران ممتاز میگردند. تنها اینان هستند که از اصل و نسب خود یاد میکنند و بدان مغرورند و همواره از اجداد مشهور و غارتگر خود سخن میگویند، و بدین طریق بر ثروت آنها «نجابت» موروئی نیز افزوده میشود. در این زمان نجابت همواره با ثروت همراه است. در مراحل اول نظام اشتراکی اولیه استثمار را انسان از انسان امکان نداشت، به همین دلیل در اثر زو خوردهای طایفه ای برده هائی را که به اسارت میگرفتند، بید رنگ میکشند و گاهی نیز رئیس یک خانواده برای نیرومندی یک جامعه خود اسیر جنگی را به حیث عضوی از اعضا طایفه قبول می کردند اما، بارشده و تکامل تولید و رشد مالکیت خصوصی اسیرهای جنگی و پاتهی دستانی را که بخاطر عدم تادیه وام به ثروتمندان که نیمه برده شده اند مجبور میگردند برای ادامه حیات خویش کار کنند، و از این بعد نیروی کار آنها به برده دار تعلق می گرفت. در صورتیکه برده داران نمیتوانستند از برده های خود بالخاصه از برده های کهن سال سودی ببرند آنها را میکشند و باین ترتیب اختلاف ثروت با ایجاد استثمار و تضاد پدید منطقی آن زمان گردید و تولید اضافی زحمت کشان از این پس به رؤسای قبایل مشایخ و قدرتمندان طایفه تعلق می گرفت و در حقیقت پیدایش کار بردگان و استثمار بیرحمانه از آنها سر آغاز تجزیه نظام پدرسالاری اشتراکی گردیده به سوی سرگ برهیز ناپذیر خویش روان گردید.

بنیان گذاران جامعه شناسی علمی خاطر نشان میسازند که قهر و غلبه مابای هر جامعه کهنی است که آستن جامعه جدیدی است، در این دوران نه تنها بر دگان بلکه اکثریتی

از افراد آزاد نیز که در فقر و تنگدستی حیات بسر می بردند ، پیوسته در معرض برده شدن قرار داشتند . برای آنکه طبقه تهیدستان و بردگان علیه سرکردگان و فرمانروایان قیام نکنند میبایست یک دستگاه جبر و ستم (دولت) با قدرت پدید می آمد تا منافع غارتگرانه آنها حفظ گردد . در آغاز این رو بنارا اتحادیه های مخفی مردان تشکیل . و این اتحادیه به عنوان قوه قاهره اعضا خود را حمایت و غیر قابل تجاوز (تا بو Tabou) اعلام نموده و افراد غیر عضو را بیرحمانه چاول و غارت می نمودند . رئیس این اتحادیه بصورت عموم ثروتمندترین فرد جا معه بود از طرف شورای ریش سفیدان نظام پد رسالاری انتخاب میشد و قدرت سیاسی آنرا ثروت آن تمثیل میداد . این اتحادیه مخفی به تدریج به اتحادیه های قبیله ای تغییر شکل داد که در حقیقت ابتدائی ترین شکل دولت بود . افزایش تدریجی قدرت اتحادیه قبیله ای و رشد و نیرومند شدن دستگاه دولتی ، اتحادیه فوق به نظام شاهی (استبدادی شرقی) تکامل یافت . در راس دولت پادشاه قرار گرفت که از بین پر جمعیت ترین و نیرومندترین قبیله برگزیده میشد ، که در نتیجه انتقال قدرت موروثی میگشت و بخاطر دفاع از منافع ظالمانه و خود خواهانه برده داران ارتش مزدوری تشکیل گردید ، دادگاهها بوجود آمدند . روحانیون ، نگهبانان و مباحثان استخدام گشت جنگهای غارتگرانه را برآوردند تا اینکه قلمرو فرمانروائی خود را پیش از پیش توسعه و استحکام داده و به تعداد خراجگزاران و برده های خویش بیافزایند .

هسته های اولیه فرهنگ در افغانستان

اشکال و علائمی که بر دیوارهای هزارسم سمنگان کشف شده است شاهد زنده دیگری میباشند که این منطقه را به کهن ترین دوران باستان ارتباط میدهد. گرچه قدمت تاریخی این اشکال تا کنون هم بطور یقینی معلوم نشده است ولی از روی یک سلسله تحقیقات دقیق علمی مبنی بر کشف سدنیت های کهن در این منطقه و تأیید نظریات بعضی از باستان شناسان این تصور را بما میدهد که: این اشکال از جمله اشکال قبل تاریخ بوده و شاید هم در عهد نظام طاغیه ای و در اواخر عصر کهن سنگی دیرین (۳۰-۱۲ هزار سال پیش از میلاد) ترسیم شده باشد.

از دیدگاه هیات باستان شناسان ایتا لوی که برای اولین بار امتیاز بررسی و حفاری منطقه هزارسم را در افغانستان تحصیل نمود، شباهت بعضی از این تصاویر را به نقوش غار آلتا میرای اسپانیا (۱)، ایتا لیا، سویس، ایرلند، ایران، عراق ترکمنستان و حتی بعضاً هم بمصر ارتباط میدهند.

در این صورت هرگاه حقیقت موضوع در چهارچوب ارتباطات فرهنگی انسانهای ما قبل تاریخ با ثبات برسد در مورد ارزش علمی و قدمت تاریخی این اشکال میتوانیم

(۱) - در سال ۱۸۸۰ هنگامیکه «سینیور مارسیلو دو سوتوالا» در املاک خود در ناحیه آلتا میرای در شمال اسپانیا، نخستین بار نقوشی بر دیواره غاری که تا امروز در زیر خروارهای خاک پنهان بود کشف کرد. در آنجا نقش یک گاو وحشی نظرش را جلب کرد، در تحقیقات بعدی ثابت گردید که قدمت این نقش شانزده هزار سال پیش از امروز بوده است، و در سالهای ۱۸۸۵ و ۱۸۹۷ مشابه آن در فرانسه نیز کشف گردید.

ادعا کنیم که محتوی این نقاشی ها که گواه بر تکامل قابل توجه اندیشه های مجرد و تکامل زندگی معنوی و رشد نیر و های مؤلد بو میان ابتدائی این منطقه میباشد در جهان بی نظیر بوده و از هزاران سال قبل از یک مدنیت درخشان برخوردار بوده است.

اماراج به اینکه این مردم که قبل از آریائی ها در این مناطق سکونت داشتند که بود؟ بکدام زبان حرف می زده اند؟ از چه نژادی بوده اند؟ آیا از بومیان اصیل این منطقه بودند و یا از جاه های دیگری آمده بودند؟ پاسخ درست این سوالات نیز در پرده ابهام باقیمانده است فقط کاوش های آینده دانشمندان و باستانشناسان است که اسرار نخستین گامهای راکه انسانهای ابتدائی در این مناطق برداشته اند بدست آورده.

و نیز این حقیقت به همگی ثابت است که تاریخ بشر با ظهور انسان و جامعه انسانی آغاز میگردد و آدمی هرگز نمیتواند از درگیری با هنر بعنوان پدیده ای وابسته به «فرهنگ» خود را بر کنار سازد. در مناطقی که انسان و احدهای اشتراکی اولیه را تشکیل دادند نخستین نطفه های هنری نیز پدیدار گردیده است، ولی این اجتماعات انسانی برای اولین بار در کجا صورت گرفته است تا هنوز هم روشن نشده است و آنچه پدیده های هنری انسان های ماقبل تاریخ تاکنون کشف شده است زاده فعالیت های هنری فوری آنها شد، بلکه نتیجه یک روند طبیعی و طولانی و در طی قرون متمادی بوده و با استفاده مداوم از ابزار طبیعی بوجود آمده است.

حقایقی که از اشکال هزاره رسم سمنگان بدست آمده، گواه بر این حقیقت اند که این منطقه کهن ترین مکانی میباید شد ساکنان اولیه آن بعد از پشت سر گذراندن هزاران سال تخریب تاریخی شگفت انگیز ترین تمدن های جهان باستان را بوجود آورده اند.

هرگاه سوابق تاریخی هزاره رسم را با سایر کانون های تاریخی نظیر غار التامیر ای

هسپانیا از روی ابرازهای مکشوفه ای که از این منطقه بدست آمده و مدنیت های باستانی ای که بگر دونو احی آن کشف شده است ثابت میشود که نه تنها آلتا میرای هسپانیا حتی بسا از مراکز کهن باستانی به پای هراسم نمیرسد. چنانچه کشفیات تیکه در قره کمر سمنگان، آق کپرک بلخ، دره کور بدخشان صورت گرفت و بقایای فسیل انسانها را که هزاران سال قدمت تاریخی دارند از در کدام از این کانون های تاریخی بدست آمده است دلیل دیگری میباشد که این منطقه را در قطار کهن ترین مراکز باستانی قرار میدهد، از همه مهمتر کشف و موجودیت اسکلیت کودکان ۸ ساله نئاندرتال در غار تشیک تاش جنوب ازبکستان در نزدیکی های دریای آمو که یکصد هزار سال عمر دارد. جها نیان را باین حقیقت متوجه ساخت که انسان در این منطقه یعنی قسمت های شمالی سلسله جبال هندوکش و کناره های شمالی و جنوبی دریای آمو از چه فاصله عظیمی زندگی را آغاز نموده است. اما فوسس طوریکه لازم است تا کنون هم کاوشهای دقیق علمی و باستان شناسی صورت نگرفته و هسته های اولیه فرهنگی ای که در افغانستان از این منطقه بدست آمده کار و بررسی علمی نشده است و رنه بنا بر اعتبار هنیات باستان شناسان ایتالوی دهها مراکز باستانی دیگر هم موجود است که در صورت حفاریات آنها میتواند روشنی تازه ای در خصوص تاریخ باستانی و فرهنگ کهن ما پرتو افکند.

از منظره را بورباستان شناسان ایتالوی معلوم میشود که در هراسم بقایای ساختمان های گوناگون را چه قبل تاریخ و چه بعد از آن مشاهده نمود مثلاً دیوارهای بی پیرایه قبل تاریخ، ساختمان های متعلق به دوره بودائی ها یونان باختر و کوشانیان، ساختمان های کاشی کارها و انواع مخصوص گلدانها با رنگهای روشن و درخشان دوره های اسلامی، رخیلی زیاد یا دآوری نموده است در حقیقت این ساختمانها نشان دهنده تحولات اجتماعی،

اقتصادی و فرهنگی اقوام این مناطق در دورانهای مختلف تاریخ میباشد. در اینجا باید خاطر نشان شود که شواهد و دلایلی موجود است که هنر نقاشی هزاره در عهد نظام طایفه‌ای تحقق یافته است زیرا باستانشناسان و محققین ثابت کرده‌اند که انسان نئاندرتال از اینکه نه مغز آن باندازه کافی تکامل یافته بود و نه دستهایش در روند کار به مرحله‌ی عالی و رزیده‌شده بود از اینرو و تصاویر اشیائی را که نئاندرتالها در سنگاره‌ها میکشیدند هیچگونه شباهتی به اصل اشیاء ندارد اما بارشده بهره‌زائی کار و پیشرفت نیروهای تولیدی ذهن انسان نیز تکامل یافت و توانست در بازآفرینی تصاویر اشیاء با پدیده‌های خاص پیرامون خودش دست بیک سلسله ابتکاراتی بزند و باترسیم صحنه‌های واقعی از شکار عناصر اولیه اطلاعات علمی خود را در قالبهای خاص به نمایش درآورد.

در جامعه اولیه اساس کتابت، بصورت خط تصویری (نوشتن با تصویر) صورت گرفته بود مثلاً بارسم نمودن اشکال مختلف حیوانات گوناگون را در خاطر انسان ابتدائی زنده میساخت و این علامت هر یک مفهوم علیحده‌ای میداد، اینها نقوشی بودند که پیدایش نخستین اشکال خط را بنیان گذاری نمودند.

آ. کازدان از دانشمندان و محققین بزرگ اتحاد شوروی که در این راه مطالعات شایان

کسب کرده در جلد اول تاریخ باستان چین می‌نویسد:

«انسان‌های اولیه بارسم شکل اسپی، پوشیده از لکه‌ها، بیماری حیوانی سیاه زخم را

می‌نمایاندند و این علائم نخستین خط تصویری نظام طایفه‌ای بوده است.»

در هزاره‌ها نیز بارسم اشکال انسان، آهوی کوهی، گوزن‌های نر، بزها، گذرگاهها و ترسیم تلک (دام) و علائم گوناگونی که تاکنون شناخته نشده است اشکال ابتدائی کتابت بومیان این منطقه طرح ریزی شده است، هرگاه ثابت شود که قدامت تاریخی این

علایم بیشتر از خطوط تصویری سوسر و بابل گردد شاید هم نخستین خط تصویری نظام طایفه بر ای نخستین بار در افغانستان در منطقه هزارسم سنگان طرح ریزی شده باشد. چنانچه بار تباط این موضوع و یل دوران مؤرخ امریکائی در جلد اول تاریخ تمدن مینو یسد: خط نویسی در ابتدای نوعی هنر بود و هنوز هم در نزد مردم چین و جاپان بهمین صورت است؛ همانگونه هنگامی که مردم نمی توانستند برای بیان مقصود خود کلمات پیدا کنند دائماً به اشاره متوسل می شدند، همانگونه هم برای انتقال افکار خود بزبان و مکان بعید از تصویر استفاده میکردند هر کلمه و هر حرف که ما امروز از آن استفاده میکنیم، یکر و زی در گذشته بصورت منظره و تصویر بوده چنانکه هم اکنون برای علامات تجار تی و علامات نماینده صور فلکی اوجین علایم استفاده میشود، فلذا خواننده ار جمند میتوانند به مضمون حقیقی علایم گوناگون مغاره هزارسم سنگان که هزاران سال پیش رسامی شده است پی برد و به آن ارزش علمی و فرهنگی داد.

نخستین مفاهیم دینی در آسیای میانه و افغانستان

در مورد اینکه نخستین معتقدات مذهبی انسانهای اولیه در آسیای میانه و افغانستان چگونه بوده است؟ سوالی است مشکل، پیچیده و مبهم. و این ابهام نه تنها مفاهیم دینی قبل از تاریخ این مناطق را در بر میگیرد بلکه سایر قاره ها و مناطق جهان را نیز احتوا مینماید. اساساً نوشتن چنین مسایل خالی از نواقص و اشتباهات نبوده و اکثر آ نارسا و مبتنی بر فرضیه و قیاس میباشد از همین لحاظ علم همیشه در چنین موارد خیلی ها با احتیاط و با دقت بیشتری پاسخ میدهد.

از دیدگاه پایه گذاران جامعه شناسی تاریخ در بین انسانهای اولیه تا عهد کهن سنگی میانین (احتمالاً یا یکصد هزار سال پیش از میلاد) هیچگونه معتقدات و پندارهای دینی وجود

نداشته است، زیرا تصورات انسان در آن زمان جز جمع آوری خوراک به چیز دیگری نمی چرخید. پرابلم های زندگی، انتخاب مسکن، مقابله با جانوران وحشی، شکار حیوانات سخت آدمی را مشغول ساخته بود.

انسان در انهننگام از درک قوانین عمومی طبیعی بی خبر بود، عوامل و عناصر طبیعی که موجب بروز رعد و برق، سیل و توفان، زلزله و آتش فشان، حریق و قحطی، سردی و گرمی، تاریکی و روشنایی و پدیده های دیگر تصور مبهمی را پدید آورده بود. ترس از مرگ و ترس از جانوران وحشی و ظاهر شدن اشباح در خواب انسان را در اندیشه و شگفتی عجیبی فرو برده بود، تا این که این پندارهای شگفت انگیز و پدیده ترسناک به نیروی شگرفی در اندیشه های انسان ابتدائی رخنه نموده و دگرگونی های در حیات روزمره آنها پدید آورد و سرانجام آدمی بنابه مقتضیات فکر ناپخته و اندیشه ابتدائی اش در شرایطی قرار گرفت تا برای تسخیر بلاهای طبیعی و در بند و آرام نگاه داشتن آنها دست به اعمال و افعال جاد و گرانه و افسونکارانه بزند. همان بود این معتقدات در اثر تکامل بعدی خود به تمام طبیعت ارتباط پیدا کرد و انسان ها نه تنها به خود روح جداگانه ای قایل شد حتی تصور نمودند که جانوران، گیاهان، سنگ ها، جنگلات، رودخانه ها و اجسام سماوی نیز روح یا نیروی اسرار آمیز دیگری داشته باشد و آدمی میتواند با بکار بستن شعایر موضوعه و مراسم دینی و خواندن ادعیه و دادن قربانی ها بر طبیعت و نیروهای ما فوق طبیعی به خاصه نیروهای ترسناک را تحت کنترل خود در آورد.

در حقیقت مجموعه چنین پندارها نخستین مفاهیم دینی نظام طایفه ای را تشکیل میدادند. از اینکه در ابتدا قبل از همه در کجا؟ و چه را مورد پرستش قرار داده است تا کجا؟ نیز به شکل معمی باقی مانده است تنها عده ای از فرهنگ شناسان بر آنند که: «در قدیمی ترین

مراسم مذهبی تمام انواع نخجیرها تجسم میابند. «(۱)

بدین معنی شکارچیان هنگامیکه هر نوع حیوانی را شکار مینمودند و گیاهی را جمع اوری مینمودند از جمله جانوران یا گیاهان نوعی جانور و یا گیاه را انتخاب مینمودند که فرهنگ شناسان شی مورد علاقه را توتم می‌نامند. بشرهای ابتدائی بر علاوه اینکه توتمهای خود را مورد پرستش قرار میدادند خود و طایفه خود را به آن ارتباط میدادند حتی در غذاهای خود آنرا انتخاب مینمودند و آنرا نسبت به غذا های دیگر ترجیح میدادند. و از این کار دو منظور داشتند یکی آنکه مراسم توتم خوری یک امری مقدس بود و دیگر آنکه گاهی نیز بخاطر هم کاسه شدن و نان و نمک خوردن دو قبیله یعنی صلح و آشتی دعوت‌های توتم خوری صورت میگرفت.

چنانکه تاکنون نیز مردم قبیله گالا Galla در حبه ضمن تشریفات مذهبی از گوشت ماهی مخصوص می‌خورند که آنرا می‌پرستند و بعد از صرف ماهی میگویند: هنگامیکه آنرا میخوریم احساس میکنیم که روح در ما وارد میشود و نفوذ میکند و در دعوت‌های عمومی خوبترین غذای خود را از این ماهی انتخاب میکنند.

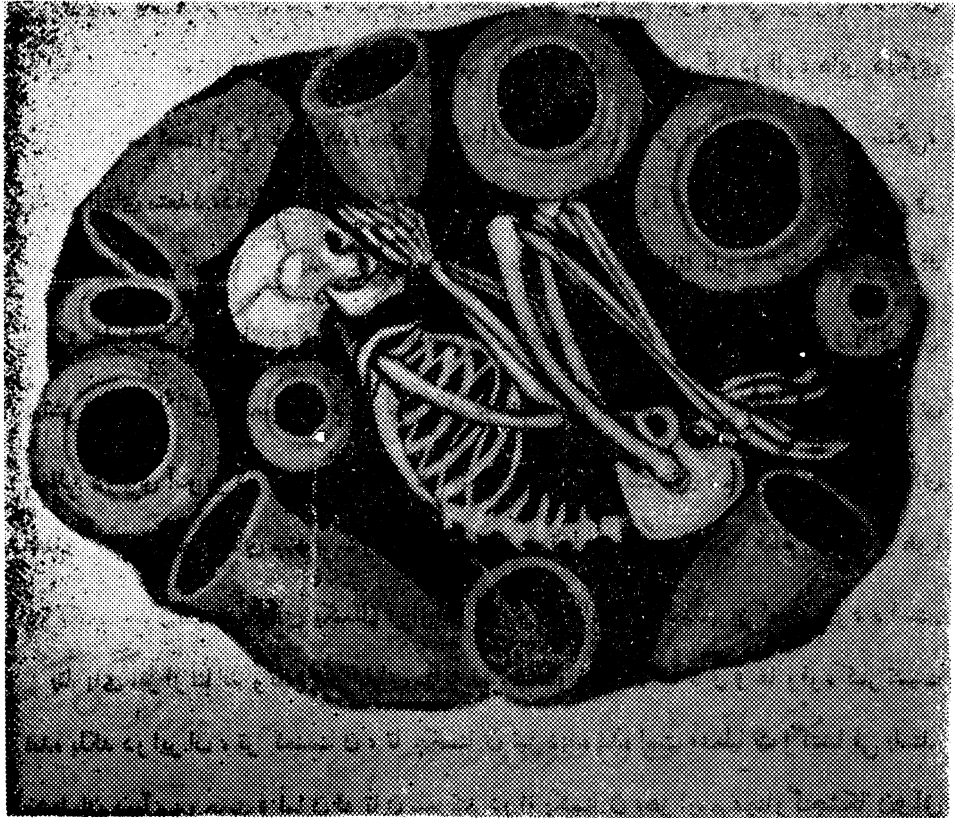
بگفته ویل دو رانت انسانهای اولیه در ادوار مختلف بنا بر پیدوار محیط جغرافیائی شان از بزرگترین و قویترین جانداران تاحقیرترین آنها را مورد پرستش قرار داده‌اند چنانچه تا چند سال پیش نیز در میان قبایل هندیان امریکائی شمالی، افریقا و قبیله دراویدی هندوستان و قبایل استرالیا انواع مختلف توتم یافت شده است که ظاهراً بایکدیگر هیچگونه رابطه ندارند. ویل دو رانت ضمن نتیجه گیری درین زمینه می‌نویسد:

«توتم بمرو زمان از جنبه دینی خود خارج شده عنوان علامت خوشبختی یا نظر قربالی پیدا کرده، یا هم چون علامت شیر و عقاب وارد علامت پرچم‌های پاره از دول گذشته، یا مانند گوزن علامت جمعیت برادری شده، و این حیوانات بیزبان چون عقاب نازی نماینده استواری فیل مآبانه یا جنبش لجوجانئه بعضی از احزاب سیاسی گردیده است. اینکه در ابتدای ظهور دین مسیح (ع) کبوتر و ماهی و بره حالت رمزی برای این دین داشته خود آثاری از توتم پرستی قدیمی بوده است «حتی حیوان بی‌قدر و منزلتی چون خوک زمانی توتم یهود یا ن قدیم بشمار میرفته است» (۱)

در آسیای میانه برای اولین بار نخستین مفاهیم دینی در اطراف گورهای نئاندرتالها تثبیت گردیده بموجب نظریه آپ، ا و کلا دنیکوف در حدود یکصد هزار سال پیش توتم انسان نئاندرتال در قسمت‌های شمالی دریای آمو و جنوب ازبکستان بزکوهی بوده است، چنانکه در تابستان ۱۹۳۸ حفریاتیکه در غار تشک تاش تحت رهبری پ. او کلا دنیکوف صورت گرفت ضمن کشف اسکلت بچه هشت یا نه ساله. هزاران ابزار سنگی اجاق‌های بزرگ و استخوانهای متعدد بکشف استخوان و شاخ‌های بزکوهی نیز مؤفق شدند که از لحاظ بررسی ایدئولوژی مذهبی از سنه اولیه در آسیای میانه دارای اهمیت بسیار میباشند، این کشف گواه بر این حقیقت است که ده‌ها هزار سال قبل انسان نئاندرتال در آسیای میانه پیرو آیین توتمیسم بوده و اکثراً بزکوهی را مورد پرستش قرار میداده است و هنگام دفن نئاندرتال بمنظور خوشنودنگاه داشتن نیای مشترک شان روح متوفا و تأمین آسایش زندگی پس از مرگ بقدراری از گوشت حیوانی را که شکار کرده بودند در قبر آنان میگذاشتن (۲)

(۱) صفحه ۶۶ جلد اول کتاب تاریخ تمدن (مشرق زمین : گاهواره تمدن ،

(۲) صفحه ۵۸ جلد اول تاریخ جهان باستان .

انسان های ابتدائی مرده خود را بچنین شکل دفن میکردند

در افغانستان نیز توده های فراوان استخوان حیوانات مخصوصاً بزکوهی و انسان و دیگر ابرارهای گوناگون که در جریان کاوشهای باستانشناسی از قسمت های شمالی سلسله جبال هندوکش از قبیل غارقوه کمر سنگان، آق کپرک بلخ و دره کور بدخشان بدست آمد، وجود اولیه ای تصورات مذهبی پرستش بزکوهی را در نزد انسانهای ابتدائی این منطقه گواهی میدهد.

بموجب نظریهٔ دکتر کارلتون کون متخصص قبل‌التاریخ امریکائی ابزار با شندگان اولیهٔ غارقره کمر را با ابزار انسانیهای تیبئندرتال که نظیر آن در قاره‌های دیگری نیز دیده شده است ارتباط میدهد، چطوریکه از غارتشیک تا ش ابزارهای مختلف سنگی، استخوانهای متعدد، ذغال و خاکستر بدست آمده است از غارقره کمر نیز مشابه به ابزار فوق بدست آمده است بدون تردید میتوان اظهار نظر داد که زندگی نندرتالهای غارتشیک تا ش و غارقره کمر را که هر دو در دو جناح دریای آمور قرار دارند در یک زمان و یا اندکی بیشتر و احتمالاً کمتر تعیین کرد، چطوریکه توتم نندرتالهای غارتشیک تا ش و قسمت‌های شمالی دریای آمور بزرگوهی بوده شاید هم نندرتالهای قسمت‌های شمالی سلسله کوه‌های هندوکش و قسمت‌های جنوبی دریای آمور که از نگاه موقعیت جغرافیائی و آب و هوا در یک ساحه و آب و هوای یکسان قرار دارند پیرو مفاهیم توتمیسم بزرگوهی بوده است. بقایای ابزار نندرتالها در آسیای میانه نه تنها در غارتشیک تا ش و غارقره کمر تثبیت شده بلکه در ایران، ترکمنستان، تاجکستان نیز دیده شده است، عملیات اکتشافی باستان‌شناسان در آب و رحمت و امان قوتان سمرقند در ازبکستان، هزارسم، چنارگنجشکان و آق‌کپرک در افغانستان نیز دارای ارزش تاریخی بزرگی بوده اسناد و مدارک گرانبهای بدست میدهد. چنانکه لوی دوپری پروفورانتروپولوجی امریکائی با یک عده از همکارانش در جریان باستان‌شناسی خود در چنارگنجشکان و لایت تخار که در تابستان ۱۹۲۶ صورت گرفت بکشف آنچنان ابزار و مصالح مادی مؤفق شد که از آنها میتوان خبرهایی درباره حیات نندرتالها و مفاهیم دینی آنها بیرون کشید، بموجب نظریهٔ دوپری ابزار مکشوفه ایکه از طبقهٔ چهارم درهٔ کور که در قسمت شمالی چنارگنجشکان

قرار دارد بدست آمده است مربوط به انسانهای نئاندرتال میدانند و از همه مهمتر دا کتر انجل (از مؤسسه سمت سن) استخوانهای مکشوفه این محل را به استخوانهای غار تشیکک تاش ارتباط داده استخوان بز کوهی و نئاندرتال را تأیید مینماید.

این معتقدات (انسانهای ابتدائی قسمت های شمال سلسله جبال هندو کش در نظام طایفه ای بز کوهی را مورد پرستش قرار میدادند) با کشفیاتیکه در آق کپرک ولایت بلخ بعمل آمد تقریباً تأیید گردید.

آق کپرک بقا صله پنجاه کیلومتری غرب قره کمر واقع بوده در جریان حفاریات باستانشناسی از این محل بقایای فسل شده بز کوهی و انسان را کشف کردند، خصوصیات ساختمان این استخوانها و طرز دفن آنها لوئی دو پری را وادار ساخت تا مفاهیم دینی ساکنان اولیه این منطقه را (بز پرستی) بداند و دو پری در نتیجه گیری خود در خصوص این موضوع می نویسد: «کیش بز پرستی از عصر حجر قدیم الی قرون حاضر قبل از این زردشتی در آسیای مرکزی عمومیت داشت.»

از همه مهمتر متابعی که، برای بررسی نخستین مفاهیم دینی مردمان این منطقه مبنی بر پرستش و توتم بز کوهی کمک شایانی مینماید، اشکال شگفت انگیز هزار سم میباشد که در جریان کاوشهای باستانشناسی کشف شده است، گرچه در تصاویر فوق که هنر عصر کهن سنگی نوین را تمثیل میدهد (از ۳ هزار تا ۱ هزار پیش از میلاد) در جمله حیوانات دیگری نیز نشان داده شده است ولی در این میان رسم بز کوهی در بین سایر حیوانات پیداوار این منطقه یک تجسم خاص دارد و بموجب نظریه عده ای از فرهنگ شناسان این تصاویر که نظیر آن در بعضی از مراکز قبل تاریخ جهان نیز دیده شده است دارای مضمون آداب جادویی و سحری و سمبول توتمیک میباشد چنانچه تصاویر غار

آلتامیر ای در اسپانیا که فرهنگ شناسان شاکار هنری انسان کرو ما نیون میداند نیز نشان دهنده آداب جادویی و سحری بشمار می‌آوردند .

پایه گذاران جامعه شناسی تاریخی خاطر نشان میسازند که در آهنگام انسان بر روی باور داشته است که باترسیم شکل یک جانور در پهلوی اینکه اندیشه ابتدائی را برای ادامه زندگی مبنی بر تسلط شکار جانور رشد می‌داده است حتی این تصاویر را بحیث معرفت و رساننده علایم رمزی و سمبول های تو تمیک قبول نموده و در جریان شکار بهترین حامی و کمک دهنده می‌دانسته است، روی همین ملحوظ بوشمن (Bouchman) های افریقا هنگامیکه می‌خواستند حیوانی را شکار نمایند در ابتدا تصویر آن حیوان را طی یک مراسم خاص بر روی یک دیوار و یا زمین رسم مینمودند و سپس چند تیر را بر روی آن پرتاب میکردند و متعاقب آن به شکار حیوان مطلوب می‌پرداختند . نقش‌هایی که بر دیوارهای غار آلتا میرای اسپانیا تصویر نموده آنچه خراشیدگی‌ها یکد روسط آنها دیده شده نیز شا هدرزنده دیگری مبنی بر اصابت تیر هامیباشد و میتوانیم تأیید قول برخی از انسان شناسان را بپذیریم : که مراسم مذهبی در اصل با مسایل تولید ار تباط داشته و هدفش این بوده است که از طریق جادوگری، بر طبیعت اثر بگذارد (۱). هرگاه اگر تصاویر بر آکه بر دیوارهای هزارسم کشف شده است بادید عمیق و نظر استدلالسی مورد بررسی قرار دهیم باین حقیقت متوجه می‌شویم که تمامی این تصاویر حاوی صور جانوران

بوده جملگی از منشأ سحر و جادو اثر بر داشته است و این حیوانا تیکه در دیواره ها رسم شده رابطه مستقیمی به پیداوار این مناطق دارد و آنچه نتیجه گیر یرا که میتوا نیسم بدست بیاوریم جز برای نیل به هدفهای عملی و شکار حیوانات بالخاصه بز کوهی نبوده است .

مثلاً بعضی از این تصاویر صحنه های واقعی از شکار را تمثیل داده و چنان به نظر میرسد که چگونگی بز کوهی باشاخهای دراز خود در شبکه تور گیر آمده است. و یا بعضی دیگری از این تصاویر با واقع گرایی Realism شگفت انگیزی و بعضاً هم تخیلی رسایی شده و در آن دریائی را تجسم داده که در کناره راست آن بز کوهی چنان به نظر میرسد که نزدیک است در تلک گیر بیاید.

و گاهی نیز در تصاویر هزار سم خط السیر بز کوهی در گذرگاه دریا طوری نشان داده شده است که در حقیقت تسهیلات شکار تو تم بز کوهی را به ذهن انسان بدوی آن زمان در محل و دقت معین القاء کرده و در حقیقت بانمایاندن این تصاویر عناصر اولیه اطلاعات علمی خود را در قالبهای خاص به نمایش در آورده است و اساساً به تماماً این پدیده های هنری (نقاشی ، پیکرتراشی ، موسیقی ، رقص و غیره) که جنبه معنوی دارند نه جنبه مادی داشته و بخاطر رفع نیازمندی های زندگی روزمره بکار برده شده است. و هم چنین نمونه چنین رسم ها از قبیل گله های نرگاو ، بز کوهی و شکارچی ها در دره (زارت سالی) از بکستان کشف شده است. مؤید همین نتیجه گیری بوده و پرستش بز کوهی را در آسیای میانه تا نیا، میکند .

فصل چهارم

مدنیت‌های ماقبل تاریخ در افغانستان

اهمیت مدنیت مندیکک در قندهار

در کشور محبوب ما افغانستان، آثاری از قلعه‌های قدیمی بچشم می‌خورد که در زمانهای کهن از استحکامات نظامی و یاشهری محسوب می‌شده‌اند. این قلعه‌ها اکثراً بالای تپه‌ها قرار گرفته که در عین حال بمشا به مرکز تجمع مردمان وقت بوده نمایشگر اوضاع و احوال و شرایط سیاسی و نظامی زمان‌های باستان بوده‌اند. ولی متأسفانه بسیاری از این قلعه‌ها و شهرهای تاریخی صدمه فراوان دیده است؛ گذشت زمان، عوامل جوی، قحطی‌ها جنگهای خونین محلی و حملات و هجوم بیگانگان اکثری این قلعه‌ها یا بکلی ب خاک یکسان ساخته است و یا بشکل مخروبه درآورده است. از آنجمله میتوان از مندیکک یاد کرد، مندیکک تپه ایست به ارتفاع تقریباً (۳۱) متر میان حوزه دورود خانه (ارغنداب) و

(هیرسند) خود نمائی میکند، این قلعه را که زمانی دستان هنرمند مردمی با فرهنگ در هزاره سوم پیش از میلاد مسیح یعنی قبل از مهاجرت آریائی ها در بلخ و در اینجا اعمار نموده بود، حتی تا هزاران سال قبل از امروز نیز یکی از کانون های بزرگ نظامی شهری محسوب میگردید ولی امروز جز یک خرابه ای بیش نبوده و با وصف آن عظمت تاریخی خویش را حفظ نموده است.

مندیکک در مجاورت کوه شاه مقصود مربوط علاقه کشک نخود و به فاصله پنجاه کیلو متری شمال غرب قندهار و به فاصله بیست میلی سرک قندهار - گرشک موقعیت داشته حفریات باستانشناسی آن از سال ۱۹۵۱ آغاز و در سال ۱۳۵۹ خاتمه پذیرفته است.

بعد از آنکه لوئی دوپری معاون پروفیسور بشرشناسی اکادمی علوم ایالت پنسلوانیا و عضو اکادمی علوم امریکا که سابقه ستمدی در کاوش های باستانشناسی در آسیای میانه دارد، و وظیفه باستانشناسی خود را در «دیمراسی غونئی» (نزدیک قندهار) در سال ۱۹۵۱ به پایه تکمیل رسانید، ماری کاسل یک سلسله حفريات (۱۹۵۱ تا ۱۹۵۸) را با اتفاق همکاران افغانی در «مندیکک» آغاز کرد؛ طوریکه لوئی دوپری در این زمینه گزارش داد: هر دو موضع (مندیکک و دیمراسی غونئی) گویا مکمل یکدیگر میباشند، دیمراسی غونئی در طول اکثر ادوار خود یک قریه «خورد» نیمه ده نشین را نمایش میدهد و نیز یک مرکز اقتصادی انتقال کشت گندم وجود تربیه بز و گوسفند و مواشی به آن توأم میباشد و از طرف دیگر مندیکک به گامهای آهسته و متین از یک قریه زراعتی کوچک نیمه ده نشینی به حیات شهری انکشاف کرده و این شهر گدام بزرگ غله بوده به احتمال میتوان گفت که باتمدن وادی اندوس ارتباط داشته است.

تا زمانی که کاوش های باستانشناسی در اینجا صورت نگرفته بود کسی هرگز گمان

نمیگرد که کانون های باستانی در این مناطق موجود باشد، ولی بعد از آنکه باستانشناسان مشغول مطالعات جغرافیائی و جستجو و بررسی حفاریات بود به منطقه دیمراسی غونادی به نمونه های از سفالهای سطحی برخورد کرد و جود سفالهای پراگند ه مورد توجه باستانشناسان قرار گرفت و بعد از حفاریات باستانشناسی در دیمراسی غونادی و مندیکک در نتیجه به کشف تمدنهای قبل از تاریخ هزاره سوم و دوم پیش از میلاد توفیق یافت. در نتیجه در مندیکک پانزده طبقه آبادی دوره های مختلف یکی بعد دیگری کشف گردید. طبق گزارش احمدعلی کهزاد: «۳ متر ارتفاع تپه مندیکک در حقیقت از تراکم آبادی های مختلف پانزده گانه ئی صورت گرفته است که در طی سه هزار سال پیش از میلاد مسیح یکی روی دیگر آباد شده است بدین حساب در طی سه هزار سال ۱۳ طبقه آبادی یکی روی دیگر در دوره های جداگانه بمیان آمده و از دو هزار سال باینطرف تپه مذکور متر و یک مانده بعبارت دیگر در تمام دوره تاریخ اسلامی افغانستان تپه مذکور غیر مسکون افتاده حتی ششصدسال قبل از اسلام زندگانی در آن تپه رخت بر چیده است و دوام آبادی های آن همه مربوط به سه هزار سال پیش از میلاد مسیح میباشد.

بنابر عقیده برخی از محققین و مؤرخان سقوط مندیکک شاید ذریعه هجوم اقوام آریائیها صورت گرفته باشد و در این مورد میرسن کروگلو و ادانشمند اتحاد شوروی در گزارش خویش مینویسد: «در آغاز دو هزار قبل از میلاد طور قطعی دوره سقوط کلتور مندیکک شمرده میشود و باستانشناسان گویند که اینها مورد حمله باشندگان فرغانه از بکستان واقع شده خواهند بود و در این اوقات باشندگان فرغانه بنام اقوام «چوستی» یاد میشدند. ممکن این نظریه در آینده تصدیق گردد. اما در حال حاضر کلتور چوستیها به اوقات بعد تر تعلق میگیرد و آن عبارت از دوره اخیر دو هزار سال قبل از میلاد میباشد.

سقوط یا ضمه حلال مندیکک با آن دوره تصادف میکند که شهرهای سند و هر به و پنجاب و حصار و شاه تپه در ایران و مواضع بود و باش بزرگ جنوب تر کمستان تپه نمازگاه تپه آلتین و غیره روی به سقوط و ضمه حلال گذرانده اند ممکن است که این واقعه مربوط به هجرت و سکونت آریائی ها در هندوستان باشد و برای روشن کردن این موضوع باید حفريات بیشتری درین ولایات و در نوبت اول در افغانستان صورت بگیرد. (۱)

بموجب نظریه برخی از مؤرخان آریانا و یجه یعنی مرکز اولی بود و باش آریائی که در ابتدا مهاجرت از آنجا بنا بر یک سلسله ملحوظات اقتصادی و باسریضی و یا یخچالها و سردی فوق العاده هو ا صورت گرفته همین فرغانه امروزی که در جمهوری سوسیالیستی ازبکستان شوروی قرار دارد میباشد، شاید هم آریائی ها همین اقوام چوستی فرغانه باشند که بعد ها تغییر نام داده باشد.

آثاری که جسته و گریخته از خلال نوشته های باستانشناسان و مؤرخان بدست می آید، روشنگر آنست که مدنیت های کهنی که در کناره های رودهای بزرگ آسیای میانه قرار دارد بشمول مدنیت مندیکک و پنجوئی و سیستان هزاران سال پیش زندگی غارنشینی و شکار را ترک داده به گله داری و کشاورزی مشغول شدند و این نتیجه آنست که از تمام حفريات باستانشناسی از کانون های کهن باستان بعمل آمده گرفته میشود و تماسی این قرارگاه های کهن انسانی چون کتاب زنده ای از تاریخ دروازه چندین هزار سال تاریخ را بر روی تماشا گرمیگشاید.

(۱) - صفحه ۱۰۰ شماره (۲۷۰) آریانا نویسنده گان: میرمن کروگلو و ا، بناغلی بادیر،

بناغلی ساری پندی.

مهمترین مسله‌ای که برای اکثری از باشندگان مندیگک وجود داشت موجودیت علفچرهای وسیع به اطراف دور و نزدیک شان بوده بخاطر چراندان دام‌های شان فوق-العاده مساعد بود و دایم از نظر تقویم زمانی در حرکت بودند و تنها در فصل‌های زمستان پس عودت مینمود.

احمدعلی کهزاد مؤرخ افغانستان در گزارش خویش با ارتباط این موضوع مینویسد: «در بدو امر تعجب آوراست چطور چنین تپه مندیگک دوازده‌ه‌ای تجار تی و در نقطه‌ای که از نظر عمرانی و شهرسازی مساعد نیست واقع شده است؟ ولی اگر موضوع مهاجرت‌های موسمی و حرکت قبایل کوچی مدنظر گرفته شود ثابت میشود که در گردونواحی تپه مذکور شامگاهان غز دی‌های سیاه به تعداد زیاد برپا میشود و فردا صبح با حرکت قبیله اثری از آن‌ها باقی نمی‌ماند.

پس شبهه‌ای نیست که اینجایی از راه‌های عنعنوی قبایل کوچی که از معبر کاروان رو میگذشت و شواهد آبادی‌ها قدیمه دیگر، مانند این تپه در حوزه هیرمند این مفکوره را ثابت می‌سازد، مردمان کوچی که خود و حیوانات ایشان به آب و علف، چراگاه احتیاج مبرم داشتند در میان کوه‌ها و جلگه‌ها دایم در حرکت بوده و درین حدود همیشه رفت و آمد داشتند.

بنابر تحقیقات باستان‌شناسان، باشندگان این ناحیه در پهلوی اینکه به گله‌داری مصروف بودند به زراعت نیز اشتغال داشتند، قراین نشان میدهد هنگامیکه آریائی‌ها وارد این

(۱) صفحه ۹۳ کتاب «انسان خود را می‌سازد» نوشته گوردن چایلد - ترجمه احمد کریمی

سرزمین شده‌اند، در اکثری از کناره‌های دریای هریرود و هیرمند مخصوصاً از دیککی‌های مندیکک که فوق العاده حاصل خیز بود مستقر گردیدند، بقول و او یلوف (Vavilov) «شک نیست نخستین مرکز رویش گندم در افغانستان باشد.» بار تباط این موضوع در کتاب «انسان خود را میسازد» چنین نوشته شده است: «ممکن است تقسیم بندی نواحی رویش، بنا به ترتیب کنونی گمراه کننده باشد. شرایط اقلیمی از زبان آغاز کشت، دستخوش دگرگونیهای شدیدگشته و جغرافیای گیاهی بستگی به شرایط اقلیمی دارد و او یلوف به استناد قراین گوناگون، افغانستان و شمال باختری را مراکز اصلی رویش گندم می‌داند، به هر صورت گندم نخستین گیاه از تیره گندم‌های کوچک و کم‌مایه‌ای است که در دورانهای ماقبل تاریخ در سرتاسر اروپای مرکزی کاشته می‌شده و هنوز هم در آسیای صغیر می‌روید.» (۱)

تحقیقاتیکه سرمن کروگلو و ا، بناغلی بادیر و بناغلی ساریابندی در زمینه ارتباط کلتور قدیم افغانستان با آسیای وسطی مبذول داشته اند ذیلاً گزارش داده است: «در حدود ۳۰۰۰ سال پیش از میلاد ده‌نشین اقوام کوچی در افغانستان که خیلی‌ها یک مرحله قدیمی محسوب میگردیده و خود آمده و در این وقت مردم افغانستان به زراعت اقدام کرده اند و موضوع بود و باش زمین کاران قدیم افغانستان و بلوچستان بود مثلاً قریه گل‌محمد قریب کویته مندیکک و مانجه در نزدیک قندهار... و نیز در شمال افغانستان زمین‌های حاصل خیز زراعتی وجود داشته و به بسیار خوبی باشندگان ایام باستان این مواضع می‌توانستند که به زراعت مشغول بشوند، در این جاه بطور نهائی این موضوع را در میان آورده میتوانیم

زمین هایکه در شمال هندو کش و دریای آمو واقع است از هر حیث زمین های حاصل خیزی محسوب میگردد که در دوره یونانیان به کثرت از آن استفاده بعمل می آمد ممکن است این تفاوت فاحش که در ادوار قدیمه به ملاحظه رسیده است زاده یک چیزی باشد که آن هم مربوط به اسوار حفریاتی است که خیلی بطی است و از حیث باستانشناسی مناطق شمال افغان-نستان خوب تدقیق نشده است. گمان اغلب باید کرده شود که در همین مناطق باید یادگارهای زمین کاران خیلی قدیم را که دارای تاریخ های از ۳ الی ۴ هزار سال پیش از میلاد باشد کشف خواهد شد و از این مناطق اهالی زارع به جنوب افغانستان به طرز اساسی به مندیگک و مانجه جاگزین گردیده باشند. «(۱)

با وصف اینکه در شرایط نوین اراضی زراعتی در مندیگک کمتر است و مقدار کمی هم که موجود است از آب کاریز استفاده میشود ولی باستانشناسان عقیده دارند که در زمان های کهن زمین های زراعتی این منطقه از آب رودخانه آبیاری میشده است .
 کاوشگران در جریان حفریات بکشف انبار غله نیز موفق شده است و این خود گواه است که در زمانهای سابق مندیگک یکی از کانونهای بزرگ آسیای میانه محسوب میشده است و قز این نشان میدهد که انبار خانه مندیگک با رخانه هارپا و حوزة اندوس در سند کشف شده قرابت کامل دارد .

هنر معماری ایکه در آبادی این منطقه مخصوصاً قلعه مندیگک بکار رفته خود دارای ویژه گی اصالت طرح و سادگی بوده و تپه مندیگک شاید هم یکی از استحکامات عسکری آن زمان بوده است، قلعه مندیگک مع بعضی اصلاحات عبادتخانه هایش چون هارپا و سو

هنجودار و از عظمت خاص معماری دیرینه باشندگان این مناطق برخوردار بوده است. طرز ساختمان اکثری این منازل پخته‌ئی بوهه و سپس در طبقه‌های فوقانی آن از خشت‌های خام نیز استفاده شده است و این معماری‌ها شناسنامه معتبر ساکنان این سرز و بوم را از دورترین ازمنه تاریخ تمثیل میدهد و تمام این ساختمانها به‌سوا از مرحله اول کشاورزی و شکار و رزی و دامداری اعمار گردیده است ولی باستانشناسان در مورد چگونگی ساختمان و استعمال این قلعه، تعبیر و تحویلکه در حیات غارنشینی و تکامل خانه سازی مردمان این منطقه پدیدآمده توضیحات مفصل نداده است.

پیشه‌ورانی که نقش سفالینه‌ها را هزاران سال پیش از اسرو در مندیگک ابداع کردند، هم از هنر و استعداد پشیرفته‌ای برخوردار بودند. «ظروف سفالی» در طبقات اولی ساده و ابتدائی بوده بعد هرقی محسوسی احساس میشود و ظروف تیکری قشنگ تر میشود و به تدریج بهتر شده میرود تا ظروف گلی منقوش ظاهر میگردد و اشکال حیوانات و پرندگان و گلها از قبیل قوچ باشاخ‌های بلند و کبک‌زرین یا فیل سرخ بابرگ‌های عشقه پیچان روی جام‌های پایه دار پدیدار میشود، ظروف گلی منقوش از طبقه هشتم به بعد کثرت پیدا میکند به نحوی که تعداد آن در طبقه نهم خیلی زیاد میشود و این ظروف با ظروف مکشوفه از کویته مشابهت بهم می‌رسانند. (۱)

عقاید دینی این مردمان نیز وجه مشابهتی بسیار با مردم دیگر و اقوام دیگر و گروه‌ها و جوامعی دیگر از قبیل ترکمنستان داشته که قبل از تاریخ سی‌زیسته اند، تصورات اینها نسبت به سرگ فوق‌العاده مبهم بود، در ابتدای دنیای واقعی و دنیای دیگر جدائی قایل نبودند، ترس از مردگان بعدها و بتدریج بر اثر تلقین مراسم مذهبی بوجود آمد. هدف این مراسم آرام کردن مردگان و حمایه زنده‌ها در برابر آنان بود.

اکنون آگاهی های بیشتر بین مادر باره عقاید دینی مردمان مندیکک از یافته های حاصل میشود که از قبور بدست آمده است. صورت دفن کردن و ساختمان های قبر های مندیکک و جنوب تر کمستان خیلی تعجب آوراست: «این مقبره ها دارای گنبد بوده که از خشت ساخته شده در آن طور مجموعی مردگان خودهارا دفن میکردند در زمان حاضر در تمام سرزمین های باستانی آسیا قبرستان جنوب تر کمستان و مندیکک شهرت دارد که در آن بطور مجموعی مردگان را در مقبره مشترک دفن میکردند باید در نظر داشت که یک نوع بودن دفن مردگان یک دلیل محکم اشتراک کلتوری تاریخی در بین مردمان خیلی قدیم یک ارتباط نزدیک را شها دت قوی میدهد.» (۱)

گورهاییکه در سیالک و کاشان ایران و جاه های دیگر کشف شده، نشان میدهد که سرده را به طرز جمع شده گی در گور دفن میکردند. اما این گورها خارج از محل زندگی نبوده است. بلکه در همان مکان ها، اطاق ها، کف غارها و جاهای بوده است که زندگی میکردند و باشندگان این مناطق گمان میکردند که همین نزدیکی کافی است که روح میت در خوراک خانواده شرکت جوید. چون انسانهای آن زمان نیز معتقد بود که پس از مرگ به همان وجه که در روی زمین زندگی میکردند خواهد زیست برای راحت متوفی خوردنی های جامد و مایع را در دسترس او میگذاشتند.» (۲)

(۱) - صفحه (۱۰۳) شماره ۲۷۰ مجله آریانا.

(۲) - صفحه ۳۷ جلد اول تاریخ تحولات اجتماعی ایران - مرتضی راوندی

گلدان بانقش نو به رنگ سیاه که از حفاریات در مندیکک بدست آمده است. قدست تاریخی

آن. ۲۳۵. پ. م. میباشد.

اما بعدها پندارها، افکار و عقاید دیگر به وجود آمد که به موجب آنها مردگان را در جای گاه زندگی زندگان به گور نمیگردند، و شاید هم این موارد ترس از مردگان بود که به تدریج ریشه میگرفت. پس بر این مبنا به انباشتن گورها مردگان خود از وسایل زندگی و خوراک پرداختند.

شاید چنان که در بسیاری از مناطق جهان کهن چون بابل، چین و مصر و جاهای دیگر معمول بوده است.

این ساکنان قدیمی مندیکک و فلات ایران «سرده را به همراه لوازمی به خاک میگرداند، درگوربه همراه مرده علاوه بر خوراک، پوشاک جنگ ابزار، ادوات و ادوات پیشه او را نیز دفن میکردند. سردگان De-Morgan در ضمن حفاری های اطراف تالش قبوری یافت که در آن ها چندین اسکلیت یافت میشد و آشکار بود که جسد رئیس خانواده بی رابه همراه نزدیکان بلافصل اش دفن کرده اند، در شهر او راز نقاط بین النهرین گوری پیداشد که در آن هفتاد و چهار تن مرد ه رادفن کرده بودند. در مصر کنیزان زن مورد علاقه و غلامان فراغنه را با جسد فرعون متوفادفن میکردند. در چین گاه متجاوز از صدتن را باخاقان متوفی زنده بگورمی نمودند. شاید هم دفن مرده های متعددرا در یک قبر مندیکک با مناطق همجواری تباط مشترک داشته باشند» (۱)

در طی هزاران سالی که از عمر باشندگان منطقه مندیکک قندهار گذشت پیشرفتهای فنی بی سابقه ای نصیب آنان شده. باستانشناسان در جریان حفاریات به ابزارهای بسیار بسیط سنگی، ظروف سفالی، ظروف سفالی منقوش و سلون باتصاویر حیوانات و پرندگان (مخصوص دوره های ماقبل تاریخ)، پیکانهای سنگی، پیکانهای سه پهلوی مفرغی، گلوله های گل مخصوص نهادن به فلخمان، انواع مختلف استخوانهای حیوانات را بدست آورده است و هم چنان مجسمه های کوچک حیوانات و مجسمه هایکل زنانه، درگردن یکی از این مجسمه ها گلوبندی است و درزنجیره ایکه میان دو سینه او آویزان دیده میشود. هر یک از این ابزارها مر بو طبه دشوارترین بخش های مینج شناسی عهد باستان میباشد و در تحقیقات آینده چون اشیای زرین باستانی ارزش خواهد داشت و با کمک اینها میتوانیم تاریخ گذشته خود را وسیعاً تدقیق و بررسی نماییم.

بموجب نظریه آ. کاژدان محقق و دانشمند بزرگ شوروی مجسمه زاننه ایکه (نظیر مند یگک) بدست آمده شاید گوشه ای از مفاهم مذہبی و یا خصوصیات تکامل اجتماعی مردمان این منطقه را تمثیل کند. کاژدان در این زمینه مینویسد: «از پیکره های کوچک زنان عصر کهن سنگی نوین که در اروپا و جنوب سیبری بدست آمده چنین برمی آید که اعتقاد به فضایل جاد و گری زن از همان عصر وجود داشته است، این پیکره های کوچک در عین حال که نشان میدهند جادوگری بزنان اختصاص داشته گواہ بربرستش جده بعنوان بنیان گزار طایفه است.» (۱)

و هم چنان مجسمه های کوچکی از گل رس که پیکر حیوانات را نشان میدهد از مند یگک بدست آمده با اشیاء مکشوف در بین النهرین و شبه جزیره انا تولی و «تل ابلیس» نزدیک شهر کرمان که ساختمان آنها بیک سائز میباشد شباهت زیاد دارند و این شباهت گویای ارتباط فرهنگی می باشد که در زمانهای بس کهن باهم نزدیکی داشته است. و اکثری این مجسمه های کوچک «گاو ماده» که مظهر باروری میباشد (۲) هم بدست آمده است.

خلاصه آنچه از باستان شناسی ایکه از مند یگک بدست آمده است نمودار وجود روابط متمدن و کهن فرهنگی با بسیاری از قسمت های ایران باستان، بین النهرین، کرانه های غربی دریای خزر بلوچستان مدنیت های سند (مونهجودار و وهار ابا) مدنیت های کهن جمهوری های سوسیالیستی شوروی از بکستان، تاجکستان، ترکمنستان و قرغزستان میباشد.

(۱) - صفحه ۸۴ جلد اول تاریخ جهان باستان .

(۲) - صفحه ۵۰ شماره ۱۲۶ هنر و مردم

مدنیت سیستان

سیستان که در دوران «هخامنشیان» زرنگای در دوران ساسانیان «سگستان» و در دوران اسلام «سجستان یا سیستان و نیمروز» نامیده شده است، بخاطر شادابی و زمین های حاصل خیز آن بنام های «دره نیل افغانستان، مصر ثانی، گدام آسیا و سرزمین تو انگران» نیز یاد شده است. (۱)

سیستان منطقه ایست عظیم و تاریخی که شعراً و نویسندگان قدیم اکثرآ از آن یاد کرده اند از جمله یکی از اشعار یکه شاعران معلوم نیست و شاید هم از محمد اعظم سیستانی باشد در صفحه (۱۴) شماره (۲۷۴) مجله آریانا ذیلآ سروده شده است :

آنجا که دشت های وسیع و پهناوری وجود دارد .

آنجا که جز تپه و پشته های ریگی کوهی به نظر نمی رسد .

آنجا که شن ما راه میروند .

آنجا که باد محشر میکند .

آنجا که فقطه دو موسم دارد .

آنجا که زمینش پیوسته فرو میرود ؟

آنجا سیستان سرزمین شگفتی ها است .

آنجا ست که رود خانه های بزرگی میخروشد و آبهای یکصد و بیست هزار میل مربع

زمین روی خاک هفت هزار میل مربعی آن جاری میگردد .

لا رد کرزن نایب السلطنه هند برتانوی امپریالستی وقتی از سیستان عبور میکرد ،

(۱) - صفحه ۱۰ شماره (۲۷۰) مجله آریانا .

از مشاهده این همه آثار و بقایای تاریخی درین سرزمین بحیرت اندو شد و با شگفتی راجع به آن نوشت :

« هیچ نقطای در افغانستان مانند سیستان از هوی و هوس انسانی صدمه ندیده است زیرا در هیچ جای دیگر نمیتوان در یک همچو معوطه کوچک این همه خرابه های شهر و قریه یافت . (۱) »

به موجب ارقامیکه در قسمت خراج سیستان توضیح شده : « خراج سیستان در زمان ملك اعظم ملك قطب الدین ثالث که در عهد او میرزا شاه رخ بندها را خراب نمود و سیستان را خراب ساخت ، مبلغ ۸۵۰۲۰۰۰ درم بود که هر درم يك مثقال نقره است . (۲) » و این ارقام نشانه هنده عواید ملی و رشد اقتصادی در زمان سیستان میباشد .

در قلدرو سیستان «شهر سوخته» یکی از شهرهای مشهور و پرجمعیت زمان خود محسوب می شده است . وقدامت آثار مکشوف در شهر سوخته سیستان در نتیجه آزمایش های دقیق بطریقه رادیوکاربن نشان داده است که در این مکان تاریخی . . . سال پیش مردمی مستقر و شهر نشین شده اند که از فرهنگ و کلتور پیشرفته ای برخوردار بوده اند .

«شهر سوخته» بطوریکه از اسم آن پیداست شهری است که روشن نیست در نتیجه چه حادثه ای سوخته و بصورت ویرانه ای درآمده است .

کشفیات «سوخته» بوسیله باستانشناس معروف ایتالیائی «پروفیسور تیزی» انجام گرفته است .

(۱) - صفحه ۳۹۲ شماره ۲۴۴ آریانا مضمون از محمد اعظم سیستانی .

(۲) - صفحه ۴۸ کتاب تاریخ سیستان که مؤلف آن معلوم نیست .

باستانشناس ایتالیائی پس از حفریات از «شهر سوخته» باین واقعیت پی بردند که: روی شهر «سوخته» را پوسته ای بضمخاست ۲۰ سانتی متر پوشانده بود، این پوشش موجب شده بود که در حدود ۳۰۰ سال پیش ویرانه های این شهر قدیمی زیر خاک دست نخورده باقی بماند. ولی مردم این محل در عرض این مدت دراز فراموش نکرده بودند که این تپه باقیمانده ای از تمدن پیشرفته ای است که در نتیجه آتش سوزی از بین رفته است و از پدر به پسر آنرا تحت نام «شهر سوخته» میشناختند.

نویسنده مضمون داکتر عیسی بهنام در نتیجه گیری خویش می نویسد: «دهانه رود هلمند در سیستان در حدود پنجاه سال پیش یکی از آبادترین منطقه های خاور میانه بوده است. (۱)

داکتر بهنام در مورد چگونگی موقعیت این شهر در مسیر رود هلمند می نویسد: «کاش های اخیر نشان داد که بلندی ویرانه های این شهر به ۷ متر از کنج لگه میرسد. رود هلمند همانطوریکه در «شهاداد» اتفاق افتاده بود مسیر خود را عوض کرد. و ناچار ساکنان این ناحیه نیز تغییر مسکن دادند، و حیوانات و پرندگان نیز آن ناحیه را ترک کردند و آن را به دست باد و ریگ و نمک بیابان سپردند، و همین امر موجب شد که ما امروز موفق شده ایم، به راز زندگی انسان های پنجاه سال پیش در زیر این پوشش خاکی دست یابیم، همان طور که تمدن پیشرفته مصر قرن ها در زیر خاک دست نخورده پنهان ماند تا امروز باستانشناسان پرده از اسرار آن برداشتند. (۲)

(۱) - صفحه ۲ شماره ۱۲۳ مجله هنر و مردم.

(۲) - صفحه ۲ شماره ۱۲۳ مجله هنر و مردم.

مسئله مهم این است و قتیکه نزد باستانشناسان تثبیت میگردد که مردمان این ناحیه مدت پنجهزار سال قبل از امروز از یک مدنیت پیشرفته بی برخوردار بوده اند. در اینجا سوالی پدیدمی آید که پس این مردمان از چه قوم و نژادی بوده اند؟ هرگاه تصور شود که باشندگان این مناطق انهم پنجهزار سال قبل شاخه ای از آریائی ها بوده است صحت این مسئله منطقالاً درست نیست زیرا اکثر از محققان و باستانشناسان و مورخان عقیده دارند که در اوایل ۱۵۰۰ الی ۲۰۰۰ سال پیش از میلاد بخاطر یک سلسله عوامل گوناگون (تحولات اقتصادی و اجتماعی، کمبود علفچر، شاید هم بخاطر سرما و یخبندان شدید و یا بخاطر ملخ و خشک سالی و از دیاد نفوس و شاید هم بر اثر فشار اقوام دیگر آریائی ها مهاجرت پرداختند از اینکه آریائی ها برای اولین بار از کجا و از چه نقطه ای به مهاجرت آغاز نمودند هنوز بین محققین اختلاف نظر موجود است ولی قراین و دلایل برای کشف برای این حقیقت وجود دارند. این قوم به یقین در زمینی ساکن بوده اند که آب و هوای بری داشته است، و چنانکه پیداست دو یاسه فصل را بیشتر ندیده بوده و نداشته اند. سرپرسی سایکس در اینباره مینویسد: در داستانهای ویژه ای خود (و ندهداد) به یک منزل از دست داده (ایران و بیج) یعنی مرکز اصلی آریائی ها اشاره کرده اند چون بعلت سرما مجبور به مهاجرت از آنجا شده اند به «سوغده» و «مورو» رفته اند (که اینک اولی «بخارا» و دومی «مرو» خوانده میشود). سپس، بواسطه ی ملخ، و دشمنان مجبور شده اند سوغده را ترک کنند و به «باخدی» کشور بلند رایت بروند (باخدی، بعدها بلخ نامیده شد). و از بلخ به «نيسايه» و از آنجا به هرات و «وای کورت» «کابل» رفتند.

درتسفلد Herzfeld در این زمینه مینویسد: او لین گروه آریائی و سپس ایرانیان و سپس از آنها سکاها بودند (که پس از دوره‌ی کوتاهی) از راه ارتفاعات نزدیک «سرخس» در سمت هرات، وارد فلات ایران شدند و در این زمینه برخی از محققین دیگر نیز درباره‌ی آخرین دسته‌های آریائی اظهار عقیده مینمایند: به دنبال پارس‌ها، کارمانیان آمدند و در کرمان سکونت کردند.

در انژیان (یا در انگیان، بازران، سیان) و آرا کو زیان در جنوب افغانستان ساکن شدند و گدرو زیان، در شمال بلوچستان اقامت کردند.

دلی احمد کهزاد مورخ افغانستان بنقل از سوسور و نه گرو سدخاور شناس متوفای فرانسه که در شناسائی آسیا و سواحل تاریخی و فرهنگی آن ید طولانی داشت و ده نفر از مؤرخان یونانی و لاتین اروپا و روس و ترکوس تماماً از ساکایاس‌ها در منطقه کاشغر دریای کوهای تیان شان و فرغانه و سواحل رامت رودخانه ایگز ارتس (سیردریا) تابه حوالی دریایچه اورال افتاده بودند یاد کرده بالاخره در نتیجه گیری شان میگویند: مورخین اسلام این است که قبایل چهارگانه (ازی، ئی، بازیدی، تخاری - ساکارولی) همه طی قرن اول ق م از آمو دریا گشتند. (تخاری‌ها)، در این طرف سواحل آمو دریا ماندند و (ساکارولی) یعنی ساکها بعد از عبور از آمو دریا در صفحات وسیع باختر منتشر شدند. تاحوالی دریای هریرود رسیدند و باز هم کمی به طرف غرب پیش رفته تابه مقاومت اشکانی‌ها مواجه گردیدند و از آنجا خط سیر حرکت خود را تغییر داده بتوجه جنوب شدند و به حوزد رودخانه‌های فراه رود و هیرمند واصل گردیدند. (۱)

از توضیح گزارش فوقی بهین نتیجه میرسیم که برخی از شاخه (ساکارولی) یعنی ساکها شاخه از آریائی بوده و این مهاجرت شان دومین حرکتی بود که سمیستان را اشغال نمودند ولی قبل از مهاجرت آریائی و ساکها به سمیستان در سمیستان مردمان دیگری زندگی داشتند که در آنجا متوطن بوده و شهر سوخته نیز از بقایای آنها میباشد.

قراین نشان میدهد شاید هم شهر سوخته و دیگر مدنیت های کناره دریای هیرمند در اثر تهاجم آریائی ها از بین رفته باشد. و شاید هم در اثر تغییر سیر رود هیرمند که این مردم به طرف دره پنجاب مهاجرت کرده باشند و در آنجا امپراطوری بزرگ «سوهنجو دارو و هاراپا» را تشکیل داده باشند. و در این مورد هرگاه خواسته باشیم وسیعاً گزارش بدهیم ایجاد نوشتن مقالات و کتب متعدد را مینماید. ولی اقامتگاه اصلی آریائی ها تاهنوز معلوم نبوده اکثریت از محققین اروپا و بیشتر شان آسیا (فرغانه) و شمال سیریری را میدانند.

حفریات باستانشناسی ایکه در شهر سوخته بعمل آمد در حدود چند میلیون قطعات شکسته سفال در داخل اطاقها، در خانه ها، تعداد بیشماری آثار زندگی از جنس پارچه و حصیر و شیشه در زیر پوشش نمک کاملاً سالم باقیمانده بود بدست آمده آنچه موجب تعجب باستانشناسان واقع گردیده اینست که اشیای که در این مکان از پنجهزار سال پیش باقی مانده آنقدر زیاد بود مجبور از ده ها نفر از متخصصین ایتالیائی و جاپانی کمک خواستند آنها نیز مدتی به محل کاوش آمدند با میکروسکوپ و بوسیله تجزیه های رادیو کاربن از طریق روشهای «پالئوماگنتیک» و «اورانیوم ۲۳۸» با همکاری متخصصان «فزیک هسته ای» نمونه های بدست آمده را تحت بررسی قرار دادند.

در نتیجه ثابت شد که بصورت دقیق شهر سوخته در فاصله بین سالهای ۲۹۰۰ تا ۱۹۰۰ سال پیش از میلاد مورد سکونت بوده و روابط بسیار نزدیک با مردم ترکمنستان در سالهای ۱۹۰۰ پیش از میلاد با مردم ساکن دره پنجاب داشته است .

برای انجام تحقیقات بیشتر، دانشمندان ایتالیائی با باستانشناسان شوروی که در ترکمنستان مشغول کاوش بودند تماس گرفتند . در تحقیقات دقیق باستانشناسان شوروی رابطه مردم شهر سوخته با مردم ترکمنستان در اوایل هزاره سوم پیش از میلاد را تأیید نمود . (۱)

قراین نشان میدهد که مردم سیستان در زمانهای بس کهن با مردم ساکن دورود دجله و فرات روابط تجارتی داشته و این روابط از راه زمینی و دریای کنار خلیج فارس انجام میگرفت. و سیستان بمثابة یک کانون تجارتی ارتباط را بین تمدن جلگه بین النهرین با مصر تا سین می نمود و اکثری از سنگ های لاجورد از اینجا از یک قاره به قاره دیگر تبادل میگرددند. شاید هم یکی از مراکز تجارتی راه ابریشم همین شهر سوخته سیستان بوده باشد. بکمک یکی از متخصصین « پالئوبوتانیست » با سم « لور نزو کستانین » در چهار چوب آزمایش های میکروسکوپی موفق گردید فضولات مطبخ این منطقه را کشف نماید (۲) درین فضولات مطبخ در شهر سوخته بقایای از ماهی ها و پرندگان و خرچنگ ها بدست آمده است و اینها در حقیقت مورد استفاده غذایی باشندگان این منطقه بوده است، درین این توده های اشیاء بسیار کوچکی هم پیدا شده که بعضی از آنها بیش از ۲ میلی متر در ۲ میلی متر

(۱) - صفحه ۵ شماره ۱۲۳ هنر و مردم

(۲) باستانشناسان دانمارک بتوده های انبوهی از فضولات آشپزخانه دست یافته و به لسان

دانمارکی آنها را « کیرکن مدیدنیگر » که ترجمه آن « فضولات مطبخ » میباشد

صفحه ۱۵۱ جلد اول تاریخ تمدن مؤلف ویل دورانت.

عرض و طول ندارند و علاوه بر آن در بین استخوانهای بز و غزال و گوسفند ۹۹ درصد باقی مانده‌های حیوانی درین ناحیه را تشکیل میداده‌اند. بین استخوانهای پرندگان که مردمان این ناحیه مستفیدی شدند. مرغ‌های آبی قرقاول، مرغابی و قاز وجود داشته است که بیشتر آنها میتوانستند اهلی باشند این آثار که از لحاظ نظر هیچ زیبائی ندارد و نماینده آشکاری تمدنی است که تاریخ آن به ... سال پیش میرسد. آنچه توده‌ها فضولات مطبخ که در اینجا باقیمانده ثابت می‌سازد که ساکنان سیستان در روزگار باستان از لحاظ ذوق و سلیقه غذا خوردن و از لحاظ داشتن یک نوع زندگی عالی تاحدی زیاد پیشرفته بودند.

باستانشناسان در جریان کاوش آثار دانه‌های گندم و جو و شاهدانه و تخم خربوزه و حتی انگور نیز پیدا کردند. با ارتباط این مسئله اکثری از محققین عقیده دارند که در دوران پیشرفت بشریت دو انقلاب عظیم اتفاق افتاده یکی از آنها از مرحله شکار به مرحله کشاورزی وارد شده و انقلاب دیگر از مرحله کشاورزی به مرحله صنعت قدم گذارده. ویل دورانت مؤرخ امریکائی مینویسد: در میان تمام انقلاب‌های دیگر که برای بشر پیش آمده هیچ کدام باندازه این دو تحول و انقلاب اهمیت ندارد کشاورزی نسبتاً پیشرفته مردمان سیستان آنهم در شرایط پنجهزار سال قبل برای دانشمندان باستانشناس مسلم گردید که مردمان شهر سوخته قبل از هجوم آریائی‌ها در سیستان از یک نوع مدنیت عالی برخوردار بوده است روی همین ملحوظ برخی از محققین میگویند که سرزمین حاصلخیز سیستان روزگاری گدام آسیا بوده است.

در غرب شهر سوخته قبرستان کشف گردید که بنا بر گزارش دهنده مضمون (۲۱۰۰۰) قبر در این ناحیه وجود داشته است (۱). و با کمک متخصصان «پالئو پاتولوژیست» و «آنتروپولوژیست» بسیاری از مطالب از قبیل صاحبان این قبرها، نژاد، سن مردگان، نسبت تعداد مردان به زنان و کودکان در این ناحیه با مطالعه اسکلیت‌ها روشن شد.

دانش مربوط در این زمینه آنقدر پیشرفت نموده است حتی متخصصان میتوانند با معاینه استخوان ساق پاها گروه خونی این مردگان را مشخص نمایند و یابیتوانند بفهمند که از چه گروه نژادی بوده اند.

کاوشگران این منطقه موفق شده‌اند استخوان جنینی را در شکم مادرش که حاصله بوده تشخیص دهند. دانشمندان بنا بر تشخیصی که کرده‌اند در قبرستان که مورد تحقیق قرار گرفته ۵۵ درصد از ۳ اسکلیتی که بیرون آمده کودکان کمتر از ۹ سال بوده‌اند، یک اسکلیت از مرد ۲ ساله بوده، یک کودک پنج ساله به خاک سپرده شده بود یک گوردو نیز قرار داده شده‌اند در نتیجه گیری این نکته نیز روشن شد، در زمان معینی یک مرض مسری موجب مرگ تعداد زیادی کودکان و نوجوانان شده و آنها را به خاک سپرده اند. (۲)

از قریب باستان‌شناسی معلوم میشود. شهر سوخته سیستان در قدیم شهر بزرگی بوده پر نعمت، آباد و مکان گروه کثیری از صنعت‌گران و بازرگانان بوده است. صنعت کوزه‌گری، حصیر بافی، سنگ تراشی و تهیه جواهرات و زینت آلات از سنگ لاجورد یا فیروزه عده‌ای از صنعت‌گران شهر سوخته را به خود مشغول میساخته است.

(۱) - صفحه ۵ شماره ۱۲۶ مجله هنر و مردم .

(۲) - همان مجله

با توجه به نوشته فوق سیستان که قدیمی ترین نام این سرزمین زرنگ معرب آن، «زرنج» بوده است از زمانهای بس کهن نقش خود را بحیث مؤثرترین رشته ارتباط مدنیت افغانستان کهن با کشورهای هم جوار باستان بوده است.

دکتر فرح سلک زاده بادر نظر داشت نام قدیم سیستان مینویسد: قدیم ترین نام این سرزمین زرنگ بوده که تا حمله سکاها بهمین نام خوانده میشده است، سپس بواسطه آمدن سکاها به این سرزمین نام این منطقه سگستان (عربی) سجستان، زابلستان (بخاطر نام شهر زابل) سلک نیمروز و بالاخره اسروزیستان نامیده میشود. (۱)

مجدعظم سیستانی در مقاله خویش «یک رودخانه بز رنگ» مینویسد:

در پهنای بالاتر از یکصد هزار کیلومتر مربع ساحه سیستان، خرابه متصل خرابه افتاده و هیچ کیلومتری نیست که در آن چندین قلعه ویرانه یا شهر خرابه یا برج و باروی فرو ریخته اش بچشم نخورد چنانکه یانا کمرها در میان شن ها گور رفته و یابکلی ناپیدا گشته و بصورت تپه درآمده اند. (۲)

تمام خاک سیستان در گذشته بواسطه آب رودخانه هیرمند که در آن جاری بوده مشروب میگرددیده است، رود هیرمند پیش از آنکه در میان شین زارهای سیستان نابود گردد، در جلگه های مجا و رش وضع شبیه به دره نیل بوجود آورده بود، باین معنی که در مواقع معینی در نتیجه بالا آمدن سطح آب زمین های واقع در کنار آن مشروب میشد و خاک را حاصل خیز میکرد روی همین ملحوظ هلمند یا هیرمند درست همان رودخانه ایکه یاقوت ابن فقیه

(۱) صفحه ۲۲ شماره ۸۱ مجله هنر مردم

(۲) صفحه ۳۹ شماره ۲۶۶ مجله آریانا.

دوجغرافیایانویس معروف راجع به آن نوشته اند: «آب هزار نهر باین رودخانه میریزد و هزارنهر از آن آب میگردد. (۱)

هلمند در ۶ کیلومتری غرب کابل ازشاخه جنوبی سلسله کوه های هند و کش سرچشمه گرفته و به هاسون زره میریزد .

«دیودورس در جغرافیای تاریخی خود نام آنرا «آنی مندر» پولسیبوس آنرا «اپری مانتوس» و دیرمان نامش را «انتی مندروس» ضبط کرده ، در اوستا: «هیتومنت) نام برده شده ؛ بلادزی» یاقوت و ابن خردازبه آنرا «هندمند» گفته اند، در حدود العالم بنام «هیندمند» آمده که این املاء با املائی یاقوت ، بلادزی ، و ابن خردازبه به شباهت خیلی نزدیک دارد .

در کتاب البلدان ابن فقیه بشکل «هندمند» در عجایب المخلوقات بصورت «هندمند» در نزهت القلوب با املائی «هیرمید» و در احسن التفاسم مقدس در متن آنرا بصورت املائی نزهت القوب یعنی «هیرمید» و در حاشیه بشکل میرمید میخوانیم، در نظر نامه بصورت «هیرسن» قید شده و در تاریخ سیستان و تاریخ بهیقی و نسخه عکسی جهاننامه بصورت «هیرمند» دیده شده است. « (۲)

در جمله مشهورترین شهرهای قدیمی سیستان یکی هم شهر تاریخی بست میباشد آنچه را که خواننده ارجمند از نوشته زیر مستفید میشوند از مقاله سیستان شرقی نوشته محمد اعظم سیستانی گرفته شده است: بست قدیمترین و مهمترین انبارگاه مال تجارت ه

(۱)- صفحه ۳۹۳ شماره ۲۶۶ مجله آریانا.

(۲)- صفحه ۳۹۳ شماره ۲۶۶ آریانا

سیستان است که جغرافیا نویسان قدیم آنرا جای بازرگانان و دروازه هندوستان نامیده اند .

وهیچ شهری از نواحی این شهر بازرنج تقریباً در یک عرض جغرافیائی سیستان و مضافات آن بعد از زرنج بزرگتر از بست نبوده .

تقریباً دو هزار سال پیش از امروز ایزیدوراز این شهر بنام «بیوت» یاد کرده و پلینی مورخ رومی در همان قرن اول میلادی آنرا «بست» (بکسراول) خوانده و موقعیت آنرا در کنار رودخانه «اری مانوس» «هیرمند» سراغ داده است .

خرابه‌های این شهر باستانی امروز در سواحل چپ رودخانه هیرمند بالاتر از محل التصاق ارغنداب و هیرمند وقوع دارد .

دانشمند محترم سیستانی با استفاده از مقاله پوهاند عبدالحی حبیبی درباره بست مینویسد : «این نکته را باید ملحوظ داشت که در شهرهای بزرگ اوایل عهد اسلامی مانند شهرهای کنونی یک حصه جداگانه دور از شهر برای سکونت لشکریان و اهل اداره معین می‌شد و این مقر عسکری را «لشکر» یا «لشکرگاه» یا بزبان عربی «العسکر» گرشگ تاهامون در فاصله تقریباً ۳۰ کیلومتر در فاصله‌های کم خرابه‌های و به پنتو «لشکری بازار» میگفتند .

در این ساحه مراکز متعدد تاریخی سیستان در حصص سفلی مسیر هیرمند از حوالی به نظر می‌خورد که هر یک از این خرابه‌ها از روزگاران باستان یعنی از پنج‌الی شش هزار سال قبل از امروز شاید هم بیشتر و یا کمتر مراکز تجمع شهری، دهات بوده باشد و شاید هم این خرابه‌ها قصری و یا قلعه‌ئی، معبدی، اتشکده ای، مسجدی و آسیابی بوده، از موقعی که انسان در بستر این رودخانه حاصل خیز مسکن‌گزین گردید، تا او آخر قرون وسطی این رودخانه

باعظمت علاوه بر اینکه باین شهرها و باشندگان آن آب میرساند، بهترین وسیله مر او ده و ارتباط شان هم بشمار میرفت.

محمد اعظم سیستانی با استفاده از نوشته اصطخری و ابن حوقل دو جغرافیا نویس معروف اسلامی در یک هزار سال قبل نوشته اند مینویسد: «بین زرنج و بست ترعه بی کشیده شده بود بنام «سنارود» که هنگام طغیان آب مسافرین و مال التجاره ذریعه زورق هامیان دوشهر رفت و آمد داشت و حمل و نقل میشد. در ۳۰ میلی جنوب زرنج یک سلسله سدها بی روی هیرمند وجود داشت که از اینجا مقدار زیاد آب در پنج نهر بطرف شهر زرنج میرفت و معروفترین آنها همان «سنارود» است که از هده نهرها بزرگتر و طولانی تر و پر آب تر بود (۱)

در اوقات عادی، کشتیها از لشکرگاه تا فاصله سی میلی شهر زرنج روی مجرای رود خانه حرکت میکرد و بعد از راه ترعه سنارود، از زرنج هم گذشته تا هامون سیر و گردش مینمود» (۲).

این تذکرات هر کدام بجای خود میرساند که لشکرگاه بست در همان اوایل فتوحات اسلامی یا کم از کم قبل از غزنویان که دوره های سامانی و صفاری و طاهری باشد در سجاورت بست موجود و محل استفاده اهل اداره و حکومت بوده است.

در هر حال، بست و لشکرگاه قرنهای مخصوماً در دوره عروج غزنویان (عصر محمود و پسرش مسعود) دوره های مشعشع تاریخ خود را سپری کردند و تا یک قرن بعد از آن نیز هر دو رونقی داشتند. ولی در سال ۴۰۵ هجری در اثر اشتباه کوچک یک

(۱)- کتاب جغرافیای اراضی خلافت شرقی ص ۳۶۳

(۲)- صفحه ۳۹۸ شماره ۲۶۶-۱۳۴۵ آریانا.

شهرزاده غزنوی «بست و لشکرگاه» مانندغزنه در فاصله چند هفته با تش قهر و غضب علاءالدین جهانسوز سوختند. سپس مرمت کاری شدند و باز سوختند باز اشغال گردیدند تا مغولان چنگیز بدانها ضربتی حواله کردند و تیمور لنگ در نیمه دوم قرن هشتم هجری با تخریب بندها و نهرهای آب نه تنها به حیات بست و لشکرگاه خاتمه داد بلکه زندگانی را به مفهوم عام کلمه دران دیار خاموش گردانید.

از آثار دوران خاشکیان که مربوط به سیستان کهن بوده در نزدیکی های هلمند قرار دارد میتوان از دهانه غلامان که در ۳ کیلومتری شهر زابل و ۳ کیلومتری قلعه نو موقعیت دارد یاد نمود. این شهر در سال ۱۳۴۵ هجری باستانشناسان ایتالیا حفاری های جالبی دران بعمل آورد. در قسمت شمال غرب دامنه دهانه غلامان اثر یک معبد مربوط به دوران هخامنشیان کشف و خاک برداری گردید که با عمارت ۵ × ۳ متر مربع میباشد. در چهار گوشه این معبد چهار برج دیده بانی وجود داشته برای ورود باین معبد فقط یک در در ضلع جنوبی موجود است این معبد در دو نوبت مورد استفاده قرار گرفته و بنای آن دو طبقه است.

تمام این بناها در دهانه غلامان از گل خام و با اصطلاح امروزی چینه است و خاک آن نرم و چسبنده است که وقتی با آب مخلوط شد از آجر هم سخت تر و محکم تر میگردد بهمین دلیل از زیرشن های بیابان تقریباً سالم بیرون آورده شده است (۱).

بر علاوه معبد فوق در ده غلامان بناهای عظیم، سنگهای آسیاب دستی، اشیاء کوچک چوبی و استخوانهای کراز و چند اثر مهر بر روی گل و آثار ساختمانی نیز در اثر حفاریات پیداشده است.

چون اطلاعات ما در زمینه مسایل تاریخی و کانون های باستانی سیستان بسیار محدود و مغشوش است و این ویرانه های محدودیکه از زیر خروارهای ریگ بیرون کشیده شده است مدتی قبل در لفاف ضخیمی از اسرار پوشیده مانده بود. هرگاه کاوشهای باستان شناسی عمیق تری در این مناطق صورت بگیرد بدون شک به حقایق فراموش شده بسیاری خواهیم پی برد فرهنگ و مدنیت های کهن باشندگان ابتدائی سیستان روشن خواهد شد.

اهمیت تمدن رودخانه سند :

تحقیقات علمی و باستانشناسی نشان میدهد که نخستین د و لتهای برده داری و نخستین جوامع طبقاتی بر ای او لین بار در آسیا و افریقا پدیدار گشته است این دولت ها که در مصر، بین النهرین، رودخانه سند و چین نمودار شدند بر رشد و تکامل مدنیت های کهن اروپائی نفوذ عظیمی بجا گذاشته اند، مورخان قدمت این مدنیت ها را بین هزاره چهارم الی هزاره دوم پیش از میلاد میدانند.

اگر بادیید ژرفتر و نظر استدلالی موضوع را مورد بررسی قرار دهم می بینیم که جوامع شرقی، پیشگامان راه تکامل فرهنگ معنوی و مادر بشر هستند. از جمله کاوشهای که در موهنجودارو و هارا پادرحوضه سند صورت گرفته، گواه بر این حقیقت است که این مردم در هزاره سوم پیش از میلاد در چارچوب یک تمدن درخشان زندگی میکردند. در این زمان قبایل رودخانه سندنه تنهابه کشاورزی و دامپروری اشتغال داشتند بلکه به مفرغکاری و کار بر روی فلزات نیز آشنائی داشتند، از جمله اشیای فلزی که در این نقاط بدست آمده عبارت از مفرغ و سایل. کار (داس، تبر، قلم حکاکی واره) اسلحه خنجر، پیکان و نیزه (ابزارخانه داری (چاقو، ظرف، تیغ صورت تراشی و آینه) میباشد و

بر علاوه دستبند، های زرین و سیمین، گوشواره ها، گردنبندها و سایر جواهرات نیز بدست آمده که نظر بقول مبالغه آمیز سرجان مار شال : « چنان خوب ساخته شده و صیقل داده شده است که گوئی از یک جواهر فروشی (بوند استریت) بدست آمده نه از یک خانه ماقبل تاریخ پنجهز ارسال پیش .

بنیان گذاران جامعه شناسی تاریخی خاطر نشان میسازند مفرغ یابرنزین هزاره سوم و دوم پیش از میلاد کشف شده است و در آغاز با این الیاژ اسلحه و زیورآلات میساختند در حالیکه باستانشناسان قدمت تاریخی اشیای مکشوفه رودخانه سند را که قبلاً از آن یاد بردیم نیز ۳۰۰۰ سال پیش از میلاد میداند باین حساب میتوانیم ادعا کنیم که برای اولین بار استفاده از مفرغ شاید هم در این منطقه صورت گرفته باشد و استفاده از این نوع فلز کاری ها نشان میدهد که در این دوران تکنیک و اقتصاد مدنیت سند بدرجه کمال رسیده بود .

باستانشناسان ضمن کاوش در هارا با وسو هنجود ارو بکشف یکنوع ارابه های دو چرخه ای که در آن فلز کار شده موفق شده است و قدامت آنرا نیز در هزاره سوم پیش از میلاد و انمود میسازند . کشف این وسیله ثقیله نیز مبین واقعیت مشخص زندگی اقتصادی و اجتماعی جوامع حوزه سند را تمثیل میدهد .

در کاوشهای باستانشناسی تحولات اقتصادی جامعه کهن را از روی ابزار و مصالح مادی میتوان بررسی قرارداد، ویرانه های کاخها و خانه های مسکونی که از زیر خروارهای خاک بیرون کشیده می شود تصویری از شهرهای قدیم و مدنیت های کهن را ترسیم میکند، بقایای شهرهایی که در حوزه سند کشف شده است مراکز تجمع مردم ، صنعت کاران، تجاران و مراکز داد و ستد را تأیید کرده است ؛ از جمله بقایای

شهرهای هارا پامو هنجو دارو در رودخانه سند این تصور را پدید می آورد که قبایل دره سند در هزاره سوم پیش از میلاد در مراحل اول نظام بر دهگی حیات بسر میبرد است. ساختمان خانه ها، دکانها، آسیاب ها، انبارهای غلات وخیابان بیانگر نخستین کانونهای تمدن باستان میباشد.

جای تعجب در اینجاست که قبایل رودخانه سند در خانه های حیات، بسر می برده از آجر بشکل یک منزله و بعضاً دومانزله ساخته شده است. وجود چاه ها، حمام ها و مجاری فاضل آب در این خانه ها نشان داده شده است این مساکن منازل و خانه ها با احتیاجات هر خانواده که وضع اقتصاد خوب داشت، مطابقت میکند، صنایع زرگری و جواهرسازی گواه بر ثروت خانواده ها است؛ مقادیر زیاد وزنه و مهر و اشیاء مختلف که از این منطقه بدست آمده از شروع دادوستد و مبادلات با زرگانی با همسایگان حکایت میکند.

در ضمن علایم بسیاری از نا برای ثروت دیده میشود؛ از جمله ابعاد خانه ها بسیار متفاوت است. و در خارج از شهر ها، قلعه های کشف شده که بانسانه های ساختمانهای مذهبی و اداری و خانه های کارگران بهره کشی از کارگران و تهی استان که احتمالاً مانند مصر و بین النهرین از طریق سوق دادن قرضداران به بردگی صورت میگرفت، به نحو آشکار خود نمائی میکند.

در رودخانه سند دامداری نیز تکامل یافته بود؛ مورخان پرورش دام (گوسفند، گاو میش، گاوهای کوهان دار و خوک و غیره) اشاره میرساند چهار پایان در چمنزارهای کناره های رودخانه سند و معافین آن می چریدند از گوشت و شیر گاو و گاو میش استفاده می بردند و حتی بساختن روغن، مسکه و پنیر نیز آشنائی داشتند و گوسفندان را برای پشم و گوشتی شان پرورش میدادند.

زراعت در این منطقه بر سیستم آبیاری؛ سیستم وسیع آنها قرار داشت اما اکثری از مؤرخان عقیده دارند املاک بزرگ کشاورزی در این منطقه چندان زیاد نبوده برده داران از برده‌های خود در امور خانه داری زیاد تر سود می‌جستند با آنها قباایل سند به کاشتن جو، گندم خربوزه و پنبه آشنائی داشتند و اعضاء اجتماع هم کشتکاری میکردند و هم صنایع دستی مورد نیاز خویش را تأمین می‌نمودند.

از جمله اشیای که در این نقاط بدست آمده یکتعداد مهره های شطرنج، سکه‌های قدیمی تاریخی آن نسبت به همه سکه‌هاییکه بدست آمده بیشتر تر است و به تعداد ۲۰۰۰ مهر باعلامت هیر و گلیف بدست آمده است. اما هنوز دانشمندان به خواندن آن موفق نشده است و در حقیقت زبان اصلی این قوم هم چنان ناشناخته مانده است.

در خصوص ماهیت اصلی این تمدن مورخان در لابلای نوشته‌های شان دو نوع نظریه موجود است عده ای از نظر فرهنگ‌شناسی این موضوع را بررسی نموده عقیده دارند که مدنیت هارا پاور و هنجو دارو باجوامع برده دار بین‌النهرین و مصر برابری میکرده است و عده‌ای دیگر نیز میگویند وضع اجتماعی مردم حوزه سند با وضع مردم سومر برابر بوده و بر وضعی که در مصر و بابل حکمفرما بوده برتری داشته است بهر حال این تمدن بالاخره در حدود نیمه هزاره دوم پیش از میلاد از جانب مهاجمان هند و اروپائی - آریاها - از بین برده شد اگر دانشمندان درصورتیکه به خواندن مهره‌هاییکه باعلامت هیلو گلیف نوشته شده است موفق گردند در آن صورت زمینه باستان‌شناسی، زبان‌شناسی و قوم‌شناسی این مردم کمک‌شایانی خواهد نمود.

مدنیت هزار ستم سمنگان

هزار ستم سمنگان در نشیب های شمالی سلسله جبال هندو کش بین دو مرکز مهم بودائی یعنی تخت رستم آیکه و بامیان موقعیت داشته و از سطح دریا ۳۳۰۰ فوت ارتفاع دارد و از زمانهای بس کهن چهار راه مهم خط سیر کاروان رو قدیم آسیای میانه را تشکیل میداده است. و این شهر از یکسو در معبر کاروان رو چین ، بدخشان، تالقان، کندز و بغلان ، سمنگان ، بامیان ، هرات ایران، یونان و روم قرار داشته و از سوی دیگر در وسط راه کاروان رو خوارزم، باختر، آیکه، بامیان، کابل، پشاور و هندوستان موقعیت داشته است ، و شاید هم راه معروف ابریشم که چین را به یونان و روم متصل میساخت از این منطقه عبور میکرده است .

بموجب کاوشهای باستانشناسی آیکه از طرف هیئت ایتالیائی در خزان ۱۹۶۱ در هزار ستم بعمل آمد معلوم شد که این منطقه و دیگر مناطق هم جواران (سلسله جبال هند و کش) ده ها هزار سال قبل مسکون بوده است گرچه هیئت باستانشناسان ایتالوی قدامت تاریخی ابزار مکشوفه چخماقی را که از این ناحیه بدست آمده است نشانه های از زندگانی عصر (پلواستیوسن) Pleistocene مربوط به دوره قدیم حجر میدانند اما بر حسب طبقه بندی آیکه در باستانشناسی پذیرفته شده است عصر پلواستیوسن مراحل اول کهن سنگی دیرین (عصر حجر قدیم) را در بر میگیرد و بیش از ۳۰۰ هزار سال قبل از امروز را در بر میگیرد باین حساب اگر نظر باستانشناسان ایتالوی مدت فوق را در بر بگیرد تصور میشود که تخمین فوق مبالغه آمیز باشد .

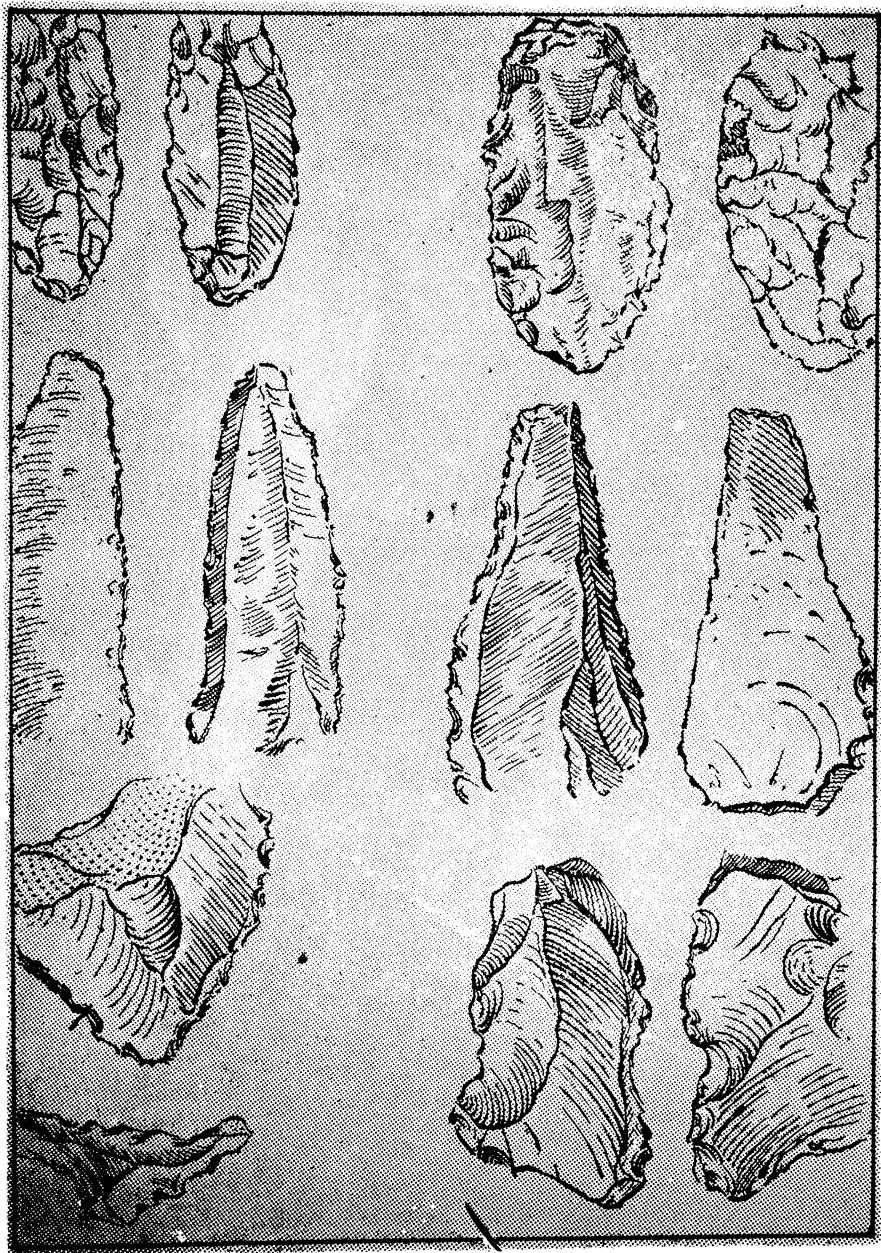
ولی از اینکه ثنادر تالها درد و رانهای کهن سنگی دیرین در آسیا و قسمت های مختلف جهان پراکنده بودند و بقایای آنان در جاوه ، افریقا، اروپا و آسیا دیده میشود ، و در

سالهای ۳۹-۱۹۸ تو سطا. او کلاد نیکوف، استخو انهای کودک نئاندرتال را یک صد هزار قدمت تاریخی دارد در غار تشیک تاش در جنوب ازبکستان کشف گردیده است بادر نظر گرفتن مسافه غار تشیک تاش و غار قره کمر و هزارسم میتوانیم تخمین بز نیم که تا حدود یکصد هزار سال قبل نئاندرتالها در دانه های شمالی سلسله جبال هندو کش حیات بسر می برده است. و در حقیقت هزارسم نیز یکی از قدیم ترین کانون تاریخی در جهان محسوب میشود.

باستانشناسان فوق بعد از ارزیابی همه جانبه نخستین کانونهای اصلی شکارچیان این منطقه را در غارهای علیای «هزارسم» تثبیت نموده است اگر از دیدگاه پایه گذاران جامعه شناسی تاریخ و از نقطه نظری تیوری های نوین باستان شناسی موضوع را بررسی قرار دهیم باین حقیقت متوجه می شویم که انسان نئاندرتال برای بقای زندگی خود عموماً در مغاره های زندگی میکرد است زیرا زندگی انسانیهای اولیه عموماً زندگی پرخطر و توأم با بیماری و محرومیت بود و حملات حیوانات درنده و خطرات طبیعی هر لحظه زندگی روز مره آنها را تهدید مینمود و اینان دستجمعی محلی را انتخاب می نمودند تا از یکطرف از حملات حیوانات وحشی و حوادث طبیعی در امان باشند و از طرف دیگر در جوار مناطق شکارخیز نزدیک آب و در امتداد گذرگاههای حیوانات قرار گرفته باشند.

منطقه هزارسم از نقطه نظر موقعیت جغرافیائی و از لحاظ وضع دفاعی و پراپلم های شکار برای شکارچیان شرایط ممتازی را مالک بوده است. شکارچیان هزارسم در عهد کهن سنگی دیرین از راه شکار روزی زندگی و اسرار معاش میکردند. شکار و مخصوصاً شکارچیان نوران بز رگ، شکل دستجمعی انجام میشد از نگاه سازمان اجتماعی در این دوران اجتماع طایفه ای اولیه مسلط بوده است و خصوصیات نظام طایفه ای نشان میدهد

که در او آخرین دوران فنون و اقتصاد جامعه انسان نه تنها تکامل میابد بلکه پیچیده تر میشود. ابزارهای نوین سنگی که در بعضی آنها چوب هم بکار رفته است جای ابزارهای زمخت کار ابتدائی دوران کهن سنگی دیرین را میگیرد. چنانچه پیدایش ابزار سنگی چخماقی بشکل تیغ های دودم و افزار نوک تیز و افزار کوچک نسبتاً مدورندانه دار که از هزار سم بدست آمده است و مغاره های یکدردان منطقه پهلوی هم قرار گرفته است بهترین گواه شیوه زندگی یکجانبی شکارچیان این منطقه میباشد. و هم چنان بقایای سموچ های شکارچیان که در خط سیر اصلی دریا دروادی هزارسم، یعنی در جانیکه امروز احجار رسوبی و کتله های ریگی انرا فرا گرفته است مرحله دوم پناهگاه های این جماعات انسان را تمثیل میدهد، از اینکه این پناهگاه هارا سموچ های متعدد تشکیل داده و (سم) مخفف (سموچ) میباشد از اینرو هزارسم را هزار سموچ نیز میگویند. و انتقال شکارچیان از غارهای علیای هزارسم به مناطق پایینی آن که شاید هم بخاطر جمع آوری خوراکیهای گوناگون و مساعدت عوامل جوی که بعد از عقب نشینی یخچالها که حیوانات نیز از کوهها به وادی های سرسبز هجوم آورده بودند صورت گرفته است. ابزار عمده سنگی که از این ناحیه بدست آمده انعکاس مصنوعات بشر در دوران کهن سنگی دیرین میباشد که گذشته از سنگهای مثلثی شکل که شکل ورقه ها از سنگ چخماقی که برای بریدن، سوراخ کردن و کندن پوست جانوران بکار میرود، قطعات سنگی و خشن که اکثراً لبه های برنده نیز دارند خیلیها زیاد دیده شده است و حتی نمونه های ابزار ابتدائی سنگی که بنا بقول هیئت باستانشناسان ایتا لوی که در حفريات هزارسم سهم گرفته بودند: «انجام های آن تیز است» در حقیقت چنین ابزارهای سنگی تماماً شواهد اول تاریخ است که از لحاظ مرحله تکامل انسان به انسان نشاندرتال حتی سین اتروپ نزدیک

ابزارهای سنگی ایکه از هزاره سوم سنسکا ن بدست آمده است.

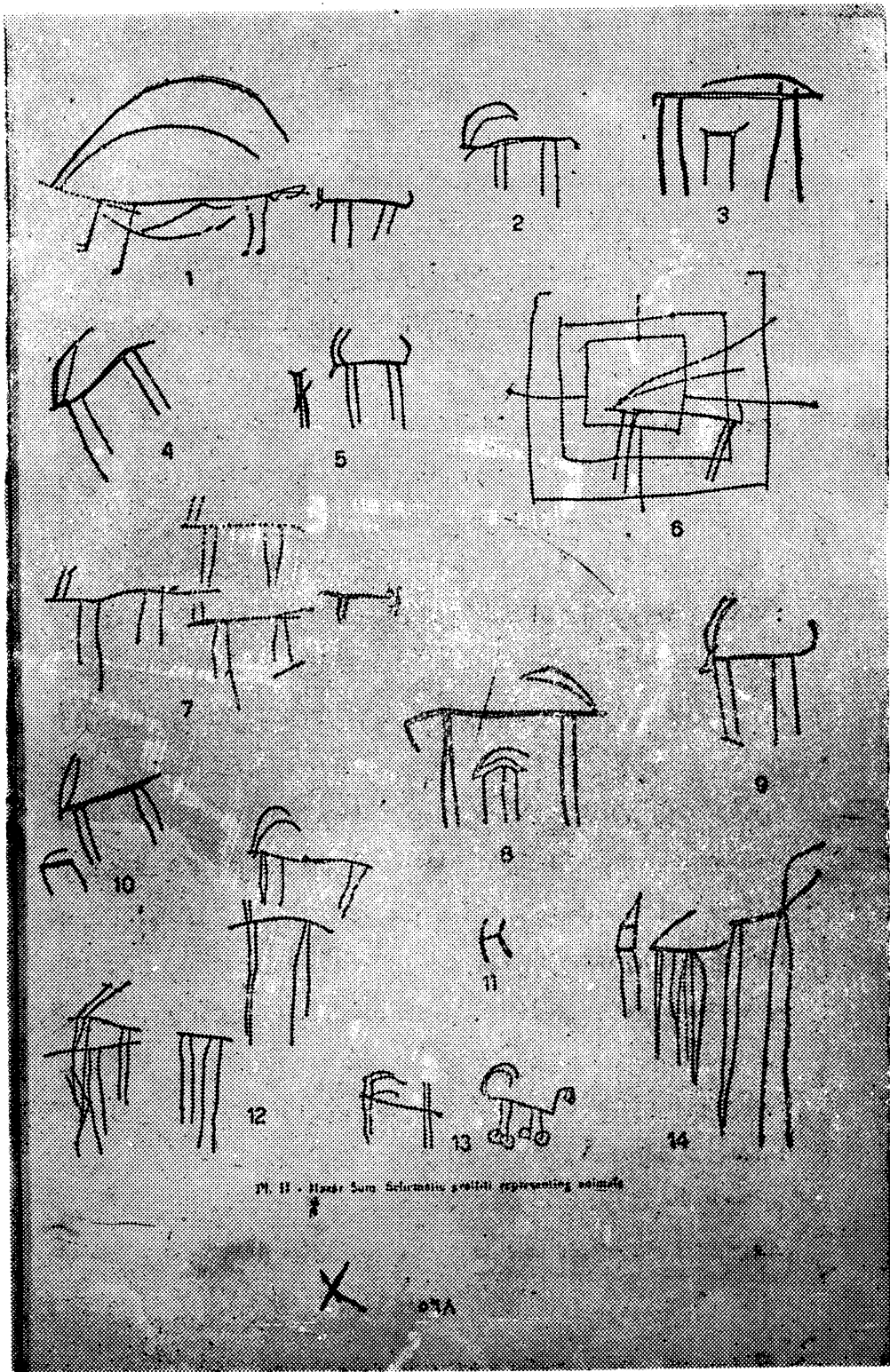

Fig. 11 - Hagar Qam. Schematic profiles representing altars

X

۵۶۸

این رسم ها از مغاره هزارسم سنگان بدست آمده و قدمت تاریخی بس کهن را دارا میباشد

است و به کمک این ابزارها میتوانستند حیوانات گوناگون را شکار نمایند و یا بایکدیگر نبرد نمایند و بقسم سلاح از آن استفاده بعمل آرند.

باستانشناسان ایالتی در اثنای جستجوی مقدماتی ۱۹۶۱ در هزار سم از نگاه بقایای ساختمانی به ساختمانهای برمیخورند که اسناد و مدارک گرانبهای بدست میدهد. چنانکه باستانشناسان در جریان فعالیت مقدماتی شان به سه شکل اساسی ساختمانی برمیخورند: نوع اول آن همان غارهای علیای هزارسم بود که انسان نئاندرتال در آنها میزیسته است. که به عصر کهن سنگی دیرین مربوط میشود.

نوع دوم آنرا همان سموچهای تشکیل میدهد که در قسمت های تحتانی همین غارها قرار گرفته است و قرارگاه های دوم ساکنین این منطقه را تمثیل میدهد و سپس باستانشناسان در همین ناحیه بکشف دیوارها و ساختمانهای مؤفق میگردند که بقایای اینها تصویری از شهر قدیم هزارسم را ترسیم مینمایند.

بقایای شهر هزارسم را از نگاه توپوگرافی مراکز شهری که توسط *salva tore M. puglis* در مجله مشهور و پراچ *East and vrest* که در روم بزبان انگلیسی منتشر میشود و سپس در شماره (۲۳۲) مجله ماهانه آریانا ترجمه آن چاپ شده چهره شهر هزارسم چنین ترسیم شده: «دیوارهای این شهر تا ۲۰-۱ متر بلندی دارد. استعمال بلاکهای بزرگ تقریباً برابر بایک تعمیر به نظر میرسد طول این بلاک از ۲ الی ۳ متر اندازه شده است. خرابه های هزارسم یک ساحه ۳۳ هکتار را در برمیگیرد که طول آن در قسمت شمال و جنوب ۷۰۰ متر و عرض آن در شرق و غرب ۵۰۰ متر می باشد.

درین قسمت سلسله کوهها بلند میشود و این از سببی است که جو یها در حرکت بوده و کف وادی را وقت بوقت تراشیده است. چنین پنداشته میشود که این طریقه را برای

تغیر مسیر آب به جهت رسانیدن آب در شهر کابل بکار برده اند این آب از دریای هزارسم که فعلاً خشک است گرفته میشود، دیواری به طول ۱۲۵ متر هزارسم را از شمال به جنوب دنبال میکند که شاید این دیوار کناره کانال مورد بحث ما باشد، در قسمت شرقی وادی که انحنای مشاهده میرسد از تعداد تاراس کم شده است؛ بجای آن مغاره های قابل زیستن دیده میشود که در حقیقت قسمت غربی شهر را اشغال کرده و بواسطه وادی بزرگ قطع شده است صدمتر دراز میباشد و باوادی های کوچک اطراف درجهل متری وصل میشود و بصورت متوسط از ۴۰ تا ۷۰ متر درازی دارد.

در جنوب وادی یک برآمدگی صخروی دیده میشود که مرکز اساس یک زندگی مدنی را نمودار میسازد، قطر این ساحه بطور متوسط ۱۰۰ متر است و یکنوع ساختمان های عادی سنگی در آن وجود دارد که دارای نشیب های افقی و دیوارهای ضخیم بوده و از نوع مکتلیک است، در هسته مرکزی آن انکشاف مکمل و درست تاراس ها دیده میشود و یک اجتماع بزرگ شهری را نشان میدهد.

بر علاوه ساختمانهای فوق باستان شناسان بکشف اطاق های مؤفق شدند که بابعاد خیلی ها کوچک یکی بعد دیگر (سه اطاقه پیهم) ساخته شده است که درون آن چوکی های سه گوشه ای سنگی و آتشدانها نیز دیده میشود، دیوارهای بعضی از این اطاقها ذریعۀ تخته سنگها بالا شده و هر یک طاقچه های کلان را نیز دارا میباشد؛ ولی قدامت تاریخی این خانه ها هیچگونه اشاره ای نشده است.

آثار آبرسانی از دریای هزارسم که اکنون خشک شده است نشان میدهد که آب اشامیدنی مردمان هزارسم در دورانهای کهن سنگی پسین بواسیلۀ نهرهای کوچک تا مین میشده و از شبکه مشترک دریای هزارسم بخانه ها تقسیم میشده است.

از مطالعه را پورباستانشناسان ایتالوی معلوم میشود که در هزارسم بقایای ساختمان های گوناگون را چه قبل تاریخ و چه بعد از آن میتوان مشاهده نمود مثلاً دیوارهای بی پیرایه قبل تاریخ ساختمان های متعلق به دوره بودائی ها، یونان باختری و کوشانیان ساختمانها، کاشی کاری ها و انواع مخصوص گلدانها بارنگهای روشن و درخشان دوره های اسلامی را خیلی زیاد یادآوری نموده است درحقیقت این ساختمان هانساند هنده تحولات اجتماعی و اقتصادی اقوام این مناطق در دورانهای مختلف تاریخ میباشد.

در هزارسم، شاید هم در عهد کهن سنگی نوین، مبانی ابتدائی هنر نقاشی تکامل قابل ملاحظه ای یافته است. و این هنر، در این منطقه در ابتدا بصورت ترسیم جانوران اشکال انسان و غیره بشکل عالی شگوفان شده است، از دیدگاه هیئت باستان شناسان ایتالوی بعضی از این رسمها باشکال قبل از تاریخ آلتامیرای هسپانیا که فرهنگ شناسان قدامتاریخی آنرا شانزده هزارسال پیش از میلاد میدانند شباهت دارند. در صورتیکه حقیقت موضوع در چارچوب ارتباطات فرهنگی انسانهای ماقبل تاریخ باثبات برسد در مورد اشکال شگفت انگیز هزارسم نیز میتوانیم ادعا کنیم که محتوی این نقاشی ها که گواه بر تکامل قابل توجه اندیشه های مجرد بومیان ابتدائی این منطقه است در جهان بی نظیر میباشد.

باستانشناسان ثابت کرده که انسان نئاندرتال از اینکه نه مغز آن با اندازه کافی تکامل یافته بود و نه دستهایش در روند کار به مرحله ای عالی و رزیده شده بود ازین رو تصاویر اشیائی را که نئاندرتالها در مغاره ها کشیده هیچگونه شباهتی به اصل اشیاء دیده نمیشد اما بارشد بهره زائی کار و پیشرفت نیروهای تولیدی ذهن انسان نیز تکامل یافت و توانست در بازآفرینی تصاویر اشیاء پدید آمده های خاص پیرامون خویش دست بیک سلسله ابتکاراتی بزند و با ترسیم صحنه های واقعی از شکار عناصر اولیه اطلاعات علمی خود را

در قالبهای خاص به نمایش درآورد، هنرنقاشی هزارسم نیز، در عهد نظام طایفه ای صورت گرفته است نه در عصر کهن سنگی دیرین.

در جامعه اولیه، اساس کتابت، بصورت خط تصویری (نوشتن با تصویر) تحقق یافته بود مثلاً بارسم نمودن اشکال مختلف حیوانات، حیوانات گوناگون را در خاطر انسان ابتدائی زنده میساخت و این علامت هر یک مفهوم علیحده ای میداد. اینها نقوشی بودند که پدایش نخستین اشکال خطرانبیان گذاری نمودند. مثلاً به قول کاژدان انسانهای اولیه بارسم شکل اسبی پوشیده از لکه های بیماری دامی سیاه زخم را سینمایاندند و این علایم نخستین خط تصویری نظام طایفه ای بوده است در هزارسم نیز بارسم اشکال انسان آهوی کوهی، گوزن ها، بز، گد رگاها و ترسیم تلک (دام) و علایم گوناگون نیز شناخته نشده است. اشکال ابتدائی کتابت بومیان این منطقه طرح ریزی شده است. و این اشکال و علایم نه تنها به اشکال اسپانیا شباهت دارند بلکه با اشکال قبل تاریخ (ایتالیا، سویس، ایرلند، ایران، عراق، ترکمنستان و حتی بعضاً بمصر نیز شباهت پیدا نموده است ولی باستانشناسان ایتالوی ارزش علمی وقد است تاریخی این اشکال را در پرده ابهام ترسیم نموده است و از راپور آنها هیچگونه اطلاعات علمی را که مبین تاریخ زندگی ابتدائی این مردم باشد بدست نمیدهد در غیر آن بدون تردید در بین تمدنهای جوامع شرق ارتباطات فرهنگی و تجارتمی موجود بوده و تمدن هزارسم بر رشد و تکامل همسایگان خود نفوذ عظیمی بجا گذاشته اند.

۵- قره کمر سمنگان:

مطالعه این مطالب که آغاز زندگی در غار قره کمر سمنگان در چه زمانی بوده مورد اسکان انسانها واقع شده یقین است برای بسیاری از خوانندگان محترم جالب خواهد بود، بموجب نظریه «داکتر کارلتن کون» متخصص قبل تاریخ امریکائی: زندگانی در غار قره کمر به مراحل اولی عصر قدیم سر میخورد و قرار سنجش اصول جدید تجزیه (کاربن نمره ۱۳) که روی پارچه های زغال غار مذکور در فیلا دلفیا و شیکاگو بعمل آمده است قدیم ترین مراحل اشغال غار مذکور بین ۵ تا ۳ هزار سال قبل از امر و قرار میگیرد (۱) اگر خوب دقیق شویم اکثری ماسعماً تائید از سه یا چهار پشت از اجداد مان اطلاع دقیقی نداریم و در چارچوب تاریخ کشور خود حتی گمان میکنیم که نخستین باشندگان این کشور همین آریائی هامیبا شد، در حالیکه قبل از آریائی ها انسانهای بودند که در این خطه باستانی حیات بسر می بردند .

در کشور باستانی ماهنوز دانش باستانشناسی طوریکه لازم بوده روی یک سلسله ملحوظات انکشاف نکرده است ولی قراین نشان میدهد و احتمال دارد قدمت آثار مکشوف و بقایای زندگانی در این مناطق دهها هزار سال کهنتر نسبت به غار قره کمر، دره کور، آق کپرک بلخ، دره دادل و غیره باشد. امروز هستند کسانی میخواستند بدانند پدرش و اجدادش چه اشخاصی بوده اند، در این سرزمین از کدام تاریخ زندگی را آغاز و در مسیر تکاملی شان چگونه زندگی میکرده اند، و معیار علاقمندی در چنین مسایل بستگی به ذوق و

(۱) - صفحه ۳ کتاب افغانستان در پرتو تاریخ مؤلف: احمد علی کهزاد

سلیقه اشخاص دارد. بهر صورت کاوشهاییکه در قره کمر صورت گرفت ثابت ساخت که نزد تاریخ نگاران، باستانشناسان و جغرافیدانان این منطقه کهن ترین سکانی میباشد که شکارچیان دهها هزار سال قبل این غار را برای بود و باش اشغال نموده است.

در سالهای ۱۹۵۴ و ۱۹۵۷ «کارلتون س. کون» C.S. Coon از پوهنتون فیلادلفیا، غار قره کمر را کشف کرد و را پورسختصر گزارشات خویش را در این زمینه در کتاب تحت عنوان هفت مغاره Savengaves در سال ۱۹۵۷ به چاپ رساندند، دانشمند مزبور در این زمینه تخصص خوبی هم داشت و قبلاً در سالهای ۱۹۴۹ و ۱۹۵۱ چندغار واقع در مازندران (غار علی تپه و غار کمر بند) نزدیک بهر غار (هوتو) نزدیک تریجان و غار (رستم قلعه) و غار (کلره) هم نزدیک رستم قلعه را کشف و تحقیقات باستانشناسی نیز نموده بود. ولی هنگامیکه نوبت به قره کمر رسید با استفاده از تجارب قبلی اش توأم با اشتیاق زیاد و معه یک نفر جیالوجیست که وی را همراهی مینمود ساحات زیاد را در آیک سمنگان که رگه های سنگ آهک در آن به مشاهده میرسد یادداشت نموده و ساحات مذکور را بهترین زمینه تحقیق درباره مغاره های عصر کهن سنگی دانست. غار در ۸ میلی شمال آیک سرکز سمنگان نزدیک دهکده حضرت سلطان بین پلخمری و تاشقرغان موقعیت داشته از سطح دریا در حدود ۲۳۰۰ فوت و از سطح جلگه ۵۰۰ فوت ارتفاع دارد.

در غار قره کمر چهار دوره زندگانی را تعیین نموده است بنابر گزارش احمد علی کهزاد در کتاب «افغانستان در پرتو تاریخ» غار مذکور در تمام طول دوره قدیم حجر

(کهن سنگی دیرین) مسکون بوده ولی از زندگانی دوره جدید حجر (نوسنگی پسین) در آن اثری نیست آزمایشهایکه باروش (کاربن ۱۴) بعمل آمد نشان داد که غار قره کمر از نگاه بقایای زندگی دهها هزار سال قدمت تاریخی داشته و درچار چوپ تکامل نیروهای تولیدی ابزارهای اصلی باشندگان این غار را همانا ابزارهای کهن سنگی انواع مختلف افزار سنگی چخماقی و حتی بعضی ان شکل طبیعی داشته و تاهنوز دست نخورده است و افزار، افزارهای برنده بوده در ضمن استخوان حیوانات، خاستر و ذغال هم بدست آمده است.

بموجب گزارش «کارلتون. س. کون» این ابزارها با افزارهای انسان های تپ نئاندرتال ارتباط پیدا میکنند، در غار قره کمر با وصف اینکه اسکلت انسانهای نئاندرتال بدست نیامده است ولی افزارهای مربوط بانسان نئاندرتال که از این ناحیه بدست آمده بعید نیست که غار قره کمر مرکز تجمع نئاندرتال هان بوده باشد، اسکلت های نئاندرتال که از آق کپرک، تشیک تاش از بکستان و دره کورگواهی میدهد که قسمت های شمالی سلسله کوه های هندوکش مراکز قرارگاه ها یشان بوده است .

از لحاظ زمانی انسان در دوره کهن سنگی دیرین بعد از آنکه ارگانسیم انسان در روند تولید، یافته و هماهنگی آن کامل شده است با جمع آوری خوراکی و شکار میکرد. از میوه ها ریشه های نباتات و خوردنی های از قبیل توت، تمشک تغذیه میکرد و با بکار گرفتن ابزارهای جدید در پهلوی اینکه پستانداران کوچک، سوسمارها و حشرات را دستگیر میساخت جانوران بزرگی چون فیل، کرگدن، گاو میش گوزن، اسپ، بز کوهی، گوسفند و بز وحشی، اسبان وحشی کشف کرده اند در چنین شرایط باشندگان این مناطق هم گوشت خوار و هم گیاه خوار، و از اینرو اسکان یافت که تقریباً در یک زمان نسبتاً متفاوت در اکثر

جاه های که مناسبت حیات شان بود زیست کنند.

شرایط انسان در این زمان سخت و سهمگین بود. بقول آ. کاژدان او نمیتوانست بادرندگان هراس انگیز آغاز دوران چهارم رقابت کند، نه سرعت آنان را در دیدن داشت و نه نیروی بدنی آنها را، گرسنگی و سرگ در زیر پنجه جانوران، همواره در کمین او بود، پیشرفت یخچالها مبارزه او را با طبیعت باز هم دشوارتر کرد، باین همه انسانهای آن زمان بدو دلیل زنده ماندند و پیروز شدند نخست آنکه آنها دیگر موجودات باشعوری بودند که ابزار میساختند و دوم بدلیل آنکه از آغاز به هیئت اجتماع بسر می بردند. حتی ساختن ابزار بدون زندگی دستجمعی غیر ممکن است، زیرا حفظ و ثبت معلومات انسان و تجارب اولیه او در زمینه تولید، و نیز انتقال آن به اخلاف، فقط در این شرایط امکان پذیر است، شکار، و مخصوصاً شکار جانوران بزرگ بشکل دستجمعی انجام میشد، بدین ترتیب که آنها را با آتش میترساندند و با پرتاب کردن سنگ بسوی پرتگاه یا با تلاق میراندند.

نویسندگان کتاب زمینه تکامل اجتماعی، ضمن بحث در پیرامون مشکلات زندگی انسانهای نئاندرتال از دگرگون شدن آب و هوای نیمکره شمالی سخن میگویند و مینویسند: «هنگامیکه دهها هزار سال پیش توده های یخ از شمال به سوی جنوب روان شد و بیشتر اروپا را یخ فراگرفت. در مناطقی که گرمتر بود، باران آغاز به باریدن کرد. صحرای بزرگ کنونی افریقا، زمانی حوزه ای بود پوشیده از دریاچه ها، رودخانه ها، و دشتهای سرسبز که جنگل های انبوه گرسیری در آنها گسترده شده بود تمام گیاهان و جانورانی که در هوای گرم زندگی میکردند، یا از میان رفتند و یابه نواحی گرسیری کوچیدند، و نمونه های جدیدی از حیوانات مانند ماموت، گوزن شمالی، روباه قطبی و غیره جانشین

آنها شدند. ولی انسان نخستین از آنجا که توان کار کردن را داشت، زنده ماند و راه تکامل خویش را دنبال کرد. بقایای انسان نشانده رتال که در این زبان سی زیست در اروپا (آلمان، اسپانیا، بلژیک، یوگوسلاویا، فرانسه و ایتالیا) در آسیا (افغانستان، عراق، پاکستان، جاوه و نواحی دیگر) جنوب افریقا و اتحاد شوروی (در کریمیا و آسیای میانه) پیداشده است.

تکامل بیشتر نیروهای تولیدی، ترقی جامعه را سیسر ساخت. ابزارهای انسان باز هم گونه‌گونی بیشتری یافتند و تخصصی تر شدند. ابزارهای اصلی او همچون سابق از سنگ ساخته می‌شدند، ولی همواره رو به تکامل میرفتند. انسان لبه برنده ابزارها را به طرز مخصوصی تیز میکردند. و برای کندن پوست حیوانات و کارهای دیگر از سنگ چخمق، خنجر، پیکان و ابزارهای برنده‌ای می‌ساخت. کامل شدن این ابزارها پیشرفت مهارت‌های تازه‌ای را فراهم آورد و بر تجربه تولیدی انسان افزود. هرگاه به گزارش‌های باستانشناسی ایکه در غار قره کمر تحقق یافته پیردازیم و به ابزار باستانی ایکه از این محل و سایر محلات دیگر به دست آمده اند به کاوش و تعمق سرگرم شویم از زندگانی این باشندگان ابتدائی ماقبل تاریخ آگاهی بدست خواهیم آورد. انگیزه ایکه غارنشینان این مناطق را واداشت تا غارهای چون قره کمر، هزارسم، آق کپرک، دره کور و غیره را انتخاب نمایند در پهلوی اینک این غارها از حملات حیوانات وحشی هوای سرد و بارندگی‌ها در امان بودند بخاطر پیشبرد معیشت زندگی روزمره‌شان از بابت آب و هوای مساعد، شکار مساعد و آب و آفر و پاک هم‌بهترین محل بود.

غار قره کمر نسبت به سایر غارها از نگاه موقعیت جغرافیائی و شکار مناسب بهترین محل برای باشندگان آن بوده است. ابزارهای بدست آمده نشان میدهد اینان مردمی بودند

که از ره اشکار و رزی زندگی و امرار معاش میکرده اند. و سایل زندگی شان بسیار ابتدائی بوده و جنگ ابزار هایشان نیز ناکافی مینماید، سنگ های چخماقی که اندکی تراش داشته، و در مرحله پیشرفته تر آلات و ادوات استخوانی و سنگهای چخماقی لبه تیز با ابعاد گوناگون و بعضاً بادامی شکل که در جریان کاوش از قره کمر بدست آمده زندگی شکار باشندگان این محل را نشان میدهد و حتی بعضی از این ابزارهای کار از سبکه زمخت و باستانی میباشد مبارزه سهمگین آنها را با طبیعت نشان میدهد و در مجموع اندیشه ما را بجائی ارتباط میدهد که در عهد اولیه حالت «اندبو و الیسم وحوش» Individuallism zoologique که انسان فسیل از نیاکان خود بارت برده بود حفظ میکرد، و این حالت گاهی بازد خوردهای خونین که از شرایط مبارزه برای بقا ناشی، تظا هر میگرد، آدمخواری نیز وجود داشته است (۱) و در بین باشندگان قره کمر معیار این حالت تا هنوز معلوم نشده است شاید صورت گرفته باشد و شاید هم تحقق نیافته باشد.

در غار قره کمر لایه های از خاکستر و ذغال وجود دارد این امر نشان میدهد که انسانهای آن غار از آتش نیز برای پخت و پز و گرم نمودن و شاید هم در مقابل حیوانات وحشی متعرض به غار استفاده میکرده اند. چون موقعیت غار قره کمر طوری است که اطراف آنرا بنه ها و احتمالاً درخت های کوهی فرا گرفته باشد، بدینجهت آنها شاخه های کوچک و یابته های اطراف این غار را می سوزانده است. بادر نظر گرفتن این حقیقت ها گوشت قسمت اساسی زندگی نئاندرتال های این منطقه را تشکیل داده است.

چون از غار قره کمر تعداد زیادی از استخوانهای حیوانات بدست آمده و تماماً شکسته

اند نئاندرتال های این غار بر علاوه اینکه از مغز این استخوانها استفاده نموده شاید هم از این استخوانها بعنوان ابزار کار استفاده کرده باشد.

ظاهراً نئاندرتالها این غار را چندین هزار سال در اختیار داشته اند نسلهای از این انسان های ابتدائی زندگی نخستین خود را در آنجا گذارنده اند، زندگی ای که پر از مشکلات، خطر و بیماری بوده است ولی از اینکه مردمان این غار به کدام تاریخ مسکن خویش را رها کرده و در دامنه کوه ها و میان دشتهای پراکنده شدند به دامداری و کشاورزی پرداختند هنوز معلوم نیست و در مورد نخستین چیزی و دره ها که ناگزیر از فراهم کردن آن بودند سر پوشیده هائی بود که بتوانند مانند غار پناهگاه آنان باشد و یاد رسورد تشکیل خانواده و چگونگی پیوستن آنها به دسته و گروه های کوچک تو ضیحات داده نشده است.

علی احمد کهزاد ضمن گزارش خویش: « در صفحات بالای قشر سوبات غار پارچه های تیکر ظروف سفالی بمشاهده رسید. » (۱) ولی از نوع فرم و شکل منقوش و غیر منقوش این سفال ها بیشتر از این توضیحات نداده است. برخی از مؤرخان هنر سفال سازی را در آسیا و هزار سال قبل و انمود میسازند و بعد از آنکه بومیان هر منطقه توانستند سیستم کشاورزی و دامداری را رایج سازند بخاطر محافظه دانه های گندم، جو و غیره از پوسیدن و پختن گوشت حیوانات ابتکار هنر سفال سازی را بدست گرفتند. شاید هم سفال های غار قره کمر حیات کشاورزی و دامداری بومیان این منطقه را تمثیل نموده معیار سهم باشندگان این مناطق را در تاریخ تمدنهای کهن جهان تثبیت نماید.

(۱) - صفحه ۳ کتاب افغانستان در بر تو تاریخ مؤلف علی احمد کهزاد.

چنار گنجشکان و دره کور:

بتدریج این مطلب روشن میشود که میان کرانه های شرقی دریای خزر تادشت گبی و دیوار چین و استپهای سیبری در شمال و قسمت های جنوبی ایران در جنوب و هیمالیا در جنوب شرقی و قسمت های شمالی و جنوبی سلسله کوه های هندوکش در وسط (افغانستان) قدیمترین مراکز انسان های ماقبل تاریخ بوده است.

حفریات باستان شناسی ایکه تاکنون صورت گرفته این واقعیت را باثبات رسانیده، در سرزمین هایکه اکنون افغانستان، جمهوری های سوسیالیستی ازبکستان، قزاقستان، ترکمنستان تاجکستان، قرغزستان نواحی سین کیا ننگ و او یغور را تشکیل میدهند به روزگار باستان جایگاه تمدن و فرهنگی خاصی بوده است.

چنار گنجشکان (۳۶ درجه و ۳۳ دقیقه عرض البلد شمالی و ۶۹ درجه و ۹ دقیقه طول البلد شرقی) که بشمال شرقی کلفگان (یکی از علاقدهاری های ولسوالی فرخار) مربوط ولایت تخار قرار داشته نیز یکی از کانو نهایی بود و باش انسانهای نئاندرتال میباشد.

در تابستان ۱۹۶۶ عده ای از باستان شناسان که ریاست آنرا باستان شناس معروف لوی دو پری پروفیسور اترو پولوجی، امریکا بر عهده داشت تصمیم گرفت تحقیقاتی از نظر باستان شناسی درین مکان بنماید. همکاران دو پری های (مرکب از «هارورد» دانشمند تجربه کار فوسیلها یعنی حیوانات متحجر Mausterion lelaka indstry Falke industri و داکتر پرکنز D. perkins که قبلاً در آق کپرک بلخ هم حفریات مینمود بودند. اینها علاقه داشتند تحقیقات خود را وسیعاً ادامه دهند، ولی در شمال غرب این جایگاه تاریخی دو مغاره دیگر را بنام «دره کور» و مغاره هزارگوسفند» در بدخشان مغربی

موقعیت دارد کشف نمود که هر سه کانون باستانی نزدیکی هم در یک موقعیت قرار دارد. دره کور نزدیک قریه چنار بابادر و پیش دورتر از سرک چنار گنجشکان موقعیت دارد.

پس از اینکه حفاریات باستان‌شناسی درین مکان (دره کور) آغاز شد چهار طبقه فرهنگی از زیر خاک بیرون آمد. در داخل مغاره دره کور در طبقه اول از پایین به بالا تعداد بیشماری آثار زندگی سردمان دوره کهن سنگی دیرین Paleolitrique بدست آمد، اشیای مختلفی از جنس افزار سنگی کهن سنگی دیرین بشکل ورقه، جمجمه انسان یک تعداد استخوانهای حیوانات، چند پارچه استخوان‌های دیگر که مربوط به انسان نئاندرتال می‌دانند نیز کشف گردیده است

بهین شکل هیئات باستان‌شناسی افغان و فرانسوی در سالهای ۱۳۵۶ در جریان اکتشاف سر وی شان در یکی از تپه‌های باستانی در قرای (قره بائی) و قریه جات هم جوار آن در نزدیکی های شهر تالقان مرکز ولایت تخار تحقیقاتی در مورد طبقات باستانی و ستر اتیگرافی این تپه و تفحص سلسله تپه‌های انجا به انجام رساند که این تپه نمایندگی از چندین دوره نموده و مخصوصاً دوره‌های گریک و کوشانی (که را پورمفصل آن فعلاً در آرشیف هیئات باستان‌شناسی فرانسوی در افغانستان (۱) موجود است)، در این تپه آنها سه قشر سوخته و رو به هم ریخته شده را مشاهده نمودند که از داخل این اقشار تپه‌های مربوط بدوران کوشانی‌ها، یونانی‌ها و مقداری هم از دوره اسلامی بدست آوردند

واکثر این تیکرها باخمیره زرد ریگی و دارای فیصدی ابرک سفید ساخته شده و به اثر لغزیدن قسمتی از این تپه باستانی قره بائی یک سلسله خم‌های مختلفی که بصورت منظم پهلوی هم قرار گرفته بودند و ارتفاع این خم‌ها بیش از ۱/۳ سانتی متر بوده و در فواصل معین بین این خم‌ها سراعات شده بود. بالای این خم‌ها عموماً تخته سنگهای ضخیم گذاشته شده بود و اطراف آنرا توسط یکنوع ماده که از ترکیب ریگ و یاشاید هم چونه باماده (Lips) بوجود آمده بسته بودند. منتها یکی از این خم‌ها که توسط اهالی شکستانده شده صرف در آن خاکستر و پارچه‌های استخوان انسان به نظر رسید (۱)، ولی در مورد قدمت تاریخی این استخوانها و چگونگی دفن مردگان در این منطقه توضیحات بیشتری داده نشده است نگارنده نیز چنین خم‌ها را در تپه‌ایکه در چند صد متری همین محل که در جوار قریه قزاق سرای سنگ قرار دارد هم بچشم سر مشاهده نموده است که در بین این خم‌ها نیز خاکستر و استخوان انسان موجود بوده است و چنین نوع تپه‌ها از قسمت اخیر کلفگان شروع مخصوصاً سوازی به نهر شاروان در قسمت‌های (سرای سنگ) بالخاصه قلعه زوین، بهارک تا خواجه غار) به نظر می‌خورد ولی حیف تا کنون کاوش‌های علمی باستانشناسی در این مناطق صورت نگرفته و قراین نشان میدهد که این مناطق نیز مرکز تجمع انسان‌های ابتدائی و مدنیت‌های کهن تاریخی میباشد و پژوهشهای باستانشناسی در آینده بگذشته این مناطق روشنی خواهد انداخت.

چنین نوع خم‌ها نه تنها در منطقه قره بائی و قزاق سرای سنگ یافت شده است حتی در شور توغی دشتی قلعه ولایت تخار در قسمت‌های مختلف از بکستان، ترکمنستان، ایران، شهر سوخته سیستان افغانستان هم بدست آمده است.

دوس های کلتوری قدیم افغانستان

دوس های کلتوری قبل تاریخ افغانستان		۱- آهک کوهنگ (زاکسی)	۲- آهک کوهنگ (داسی)	۳- آهک کوهنگ (چکان)	۴- آهک کوهنگ (جی)	دوس های کلتوری پیش عیونگالی	عیونگالی	آهک کوهنگ	دوس های کلتوری افغانستان	دوس های کلتوری افغانستان - ۵۵۰۰ سال پیش	توره کور	سنگ مرمر	سنگ مرمر
	منزعه قدیم - عصر قدیم آهن هزار سال اول قبل المیلاد	X	X	X	X	X	X	X	X				
	عصر قدیم مسنگ ویز پرستی (۱) ۲۷۸۰ ± ۳۰ سال پیش (۲) ۳۳۵۰ ± ۳۰ سال پیش (کابریت)											X	
	عصر منخ ۵۰۰۰ - ۳۰۰۰ سال پیش				X	X	X	X	X				
	سنگ کوهنگ تیک سنگ تیک و کوهنگ کوهنگ (۳) ۷۰۳۰ ± ۱۱۰ سال پیش					X	X	X	X				
	عصر قدیم سنگ و کوهنگ کوهنگ (۴) ۷۲۲۰ ± ۱۰۰ سال پیش								X				
	عصر قدیم سنگ کوهنگ کوهنگ (۵) ۸۹۰ ± ۱۰۰ سال پیش								X				
	عصر متوسط مسنگ ۱۰۵۸۰ ± ۷۲۰ سال پیش (۶)									X			
	عصر قدیم مسنگ طبرستان (سنگ تیک دار کوهنگ) ۳۲۰۰۰ سال پیش (۷)												
	عصر قدیم سنگ طبرستان (سنگ چشمان) ما و پستی (سنگ بوی و پستی حین ما سیم) ۵۰۰۰ سال پیش	X	X					X					

(۱) C/14 قطار تعیین زمان از طرف جیو کوهنگ لیا ریتزی آمریکا
 (۲) مراد سالهای پیش از ۱۹۵۰ م است
 (۳) C/14 قطار تعیین زمان از طرف موسسه زمین شناسی ماور جرمی در باره نمونه HV ۲۲۹
 (۴) HV ۴۲۸ " (۴)
 (۵) HV ۴۲۸ " (۵)
 (۶) HV ۴۲۵ " (۶)
 (۷) " (۷)

اقتباس از کتاب تاریخ مختصر افغانستان مولف: پوهاند عبدالحی حبیبی

نکته قابل توجه از نظر روشن شدن قدمت تاریخی ابزارهای بدست آمده از دره کور و چنارگنجشگان اینست که بنا بر تائید جدول صفحه ۳۰۳. این کتاب دوره های کلتور قدیم افغانستان که در جلد اول تاریخ مختصر افغانستان اثر پوهاند عبدالرحی حبیبی نشر شده است پنجاه هزار سال پیش و انوی دسیسازدودر حقیقت حفریات باستانی دره کور تدریجاً پرده از آذهای زندگی پنجاه هزار سال پیش مردم منطقه چنارگنجشگان برداشته می شود و می توان از مطالب بالا اینطور نتیجه گرفت سردمانی که ده ها هزار سال قبل در این منطقه مسکن گزین شده حتماً بتدریج هنر شان نیز پیشرفت کرده هزاران سال تجزیه شگفت انگیزترین تمدن جهان باستان را در پشت خود دفرار داده است برای انجام تحقیقات بیشتر، دانشمندان فوق از طبقه دوم افزار سنگی چقماقی که مربوط به دوره کهن سنگی نوین میباشد بدست آمده است. و این افزار سنگهای چقماق بحدی مکدر و ناخالص میباشد که بنا به گفته باستانشناسان فوق انسان گمان میکند سنگ و رقه باشد اما کناره های افزار سنگی به مهارت خاص تراش و تیز شده است.

باید ب خاطر داشته باشیم که دره کور نیز چون سایر دره های باستانی یک پناهگاه بزرگ صخره ای است که از بستر وادی موجوده بسیار بلند واقع شده است: و بنا بر گفته پروفیسور لوئی دوپری اندکی بیشتر از اینکه «انسان کهن سنگی نوین» دره کور را اشغال نماید، جویلی تمام وادی را فرا گرفته بود، چنانچه ترسبات ضخیم گل رس سبز رنگ دریاچه بر بستر پناهگاه صخره ای در مقابل نشیب تیلوس Telus شاهد آن است. حفر کنندگان فوسیل های کالیسم (متحجرات یک نوع حیوان دریائی صدف دار بکه قابل خوراک میباشد clamfossil را که در آب شیرین میزیستند بدست آورده اند، هر وقتیکه از بزرگی جهیل کاسته شد، انسان کهن سنگی نوین زیر پناهگاه های صخره ای سنگ چونه (که روی یگدیگر قرار گرفته بودند) در «دره کور» در سواحل آن مسکن گردیدند.

مقایسهٔ دوره‌های کلتور آسیای وسطی با افغانستان

دوره کلتوری	جنوب تورکستان			خوارزم	شمال افغانستان	فغانه	تاجکستان عرب	افغانستان و شرق آن
	آب	نماز	آبکسور					
۱۰۰۰ ق م	چانان	یارشبه اول		آبادامیر		چوست	تاکومیه	دورهٔ مهرهٔ اخیر آهن
۳۰۰ ق م	سوم	پنجم		دوش برنج	کلتور مردم دست نشین		بیشکند	دورهٔ مس و برنج و سرب و مس و گداز و نایسب سسیستان
۲۰۰ ق م	پنجم	چهارم	خاوپوز	کلت میبار	زمان بابا		کلتور صیاد	دورهٔ کور
۲۰۰ ق م	سوم	دوم	توک سور		توزکان			آق کپروک - زمراسی
۳۰۰ ق م	اول	اول	کلتور چینی					منزیک - سیمان
۵۰۰ ق م	اول	اول						آق کپروک ۱-۲ ناله کل کلتور کوشی
۶۰۰ ق م	چهارم							ناله - جاله وان - سوهن جویبرو - هریه قره کور - کجه

اقتباس از جلد اول کتاب تاریخ مختصر افغانستان مؤلف - پوهاند عبدالحی حبیبی

باستانشناسان در این مکان بالخاصه در طبقه سوم افزارهای دوره آهن را هم بدست آورده است ولی در جریان حفريات طبقه چهارم يكتعداد تيكرها را مربوط به دوره تیموریان است نیز بدست آورده است. در بین آنها پارچه ای بدست آمده که کاوش کنندگان عقیده دارند از سفالین چینی باشد.

در جمله ابزار بدست آمده دیده شده که بعضی از تيكرهای آن تزئینات نقطه دار نیز را دارا بوده است، در حقیقت این تزئینات سبک هنر باشندگان این منطقه را نشان میدهد تاریخ باثبات رسا نیده است چنین مهارت هنری آنها هم هزاران سال قبل فقط در میان مردمی دیده میشود که از تمدن پیشرفته ای برخوردار باشد.

آنچه موجب تعجب باستانشناسان میگردد اینست؛ اشیای که در این مکان از هزاران سال قبل باقیمانده اثر دست انسان هائی است که سطح زندگی شان خیلی ها پیش بوده و مراحل اولیه زندگی را مدت ها پیش پشت سر گذاشته بودند.

قراین نشان میدهد مردمان این مناطق نه فقط منحصرأ در غار های طبیعی و باشکار حیوانات و صیدساهی و جمع آوری ریشه های گیاهان حیات بسر می بردند بلکه از یک زندگی عالی نیز برخوردار بوده اند و مردمان این مناطق در مصنوعات هنری و آفرینش زیور آلات خاص نیز پیشرفت درخشان داشته است و گواه این مطلب انواع مختلف سنگهای زینتی میباشد که مخصوص برای تزئین انسان و آرایش و پیرایش آدمی بکار رفته که در کاوشهای باستانشناسی از این منطقه بدست آمده است. چنانچه حفر کنندگان قریب ۸۰۰ ابزار و تریشه های آرایش دهنده را که از یک ماده سیاه رنگ (شاید از مرمر سیاه) ساخته شده است از زیر خاک بیرون کشیدند. و این افزار تزینتی آنچنانکه گوشه ای از جامعه شناسی دورانهای کهن را باید با مطالعه زیور و زینت آلات آن ایام

روشن داشت بنابراین بررسی چگونگی هنر زیورسازمان های پیشین در دنیای هنر امروز و آینده حتمی و ضروری می باشد و هر یک از این ابزار فوق بادر نظر داشت قدمت تاریخی این منطقه که هزاران سال را پشت سرگذرانده چون گنجینه گرانبهای در قبول و رهنمائی مؤثر برای باستان شناسان و نسل های بعدی بکار خواهد رفت.

بر علاوه افزارهای فوق تخته های هموار و لشم که بر هسته سنگ چخمق تهیه گردیده و از آن آلات ساخته میشد نیز بدست آمده است. نمونه های افزار مشتمل بود بر پیکانهای پهلوخراشده های کلان، ساطورهای کلان، یافانه ها، چاقوها، کاردها، قلم های حکاکی ناهموار (اسکان دارد که برای حکاکی استخوان و چوب به کار می بردند) و غیره بوده ابزار و سلاح عمده باشندگان این منطقه را تشکیل میداده است.

در میان ابزار بدست آمده یک مجسمه گرسنگ چونه ای که بصورت غیر منظم مانند شکل زن ساخته شده نیز بدست آمده است. شاید این مجسمه یکی از رب النوع باشندگان این منطقه بوده در آینده در تمثیل مفاهیم دینی این منطقه کمک شایانی نماید و شاید هم این مجسمه همانا مجسمه یخ بانوی خواهد بود که رب النوع حاصل خیزی می باشد و شاید هم بقایای نظام مادرسالاری Matriarchat در اوج نظام طایفه ای در این منطقه بوده باشد.

چنین نوع مجسمه ها تقریباً اکثری از کانونهای باستانی کهن بدست آمده است که مانند الهه « ناهید » در زمان ساسانیان « ونوس » در جهان یونان قدیم ربه النوعی بوده است که وجودش موجب فراوانی و آبادانی میشده است (۲).

دکتر رضا زاده شفق در مورد چنین نوع مجسمه‌ها در کتاب «ایران از نظر خاور شناسان» مینویسد:

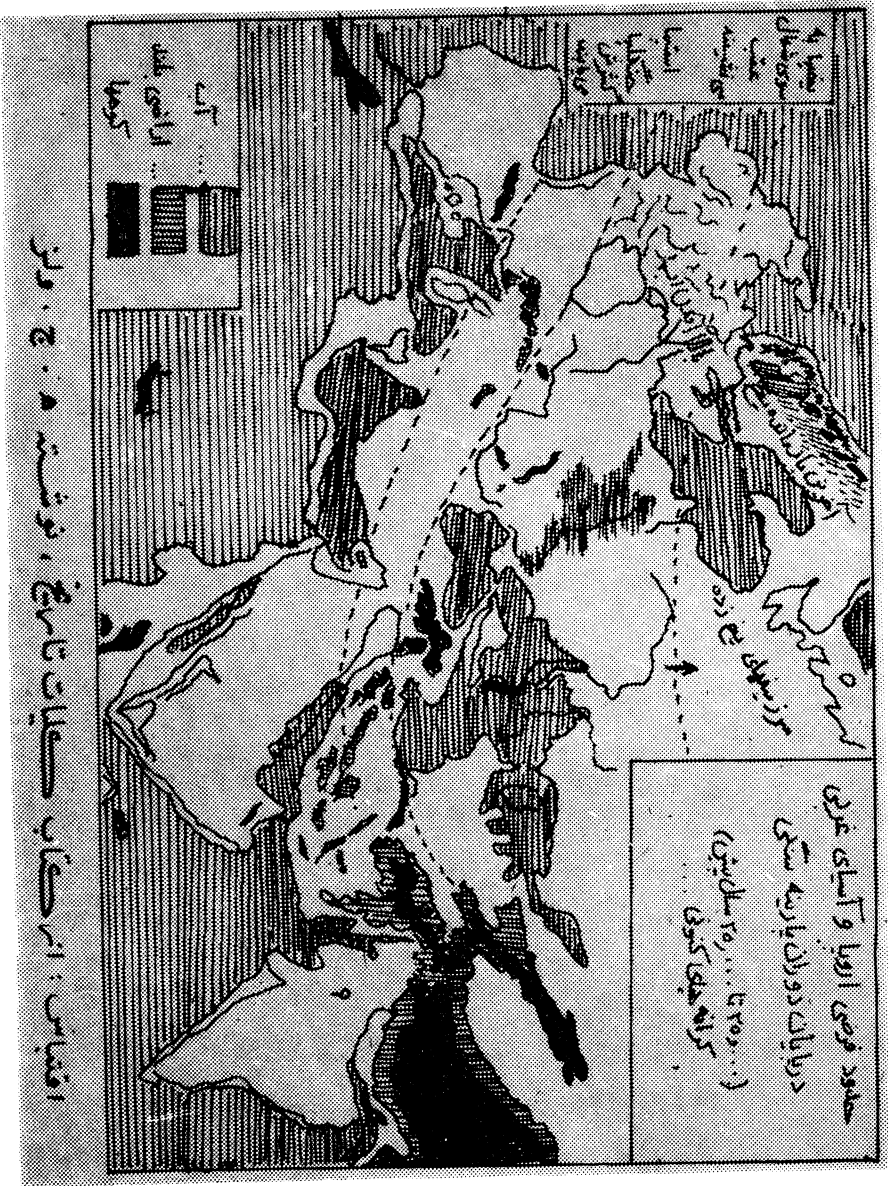
احتمال دارد که این مجسمه همانا مجسمه اناهیتا باشد که مظهر آن ستاره ناهید بود. که این الهه خدای باروری و آب و باران و زراعت و آبادانی و نعمت فراوان بود. در آبان یشت چنین وصف شده است: اوست زن جوان و خوش اندام و بلند بالا و زیبا چهره آزاده، نیکو سرشت با بازوان سفید ستبر که کمر بند زرین تنگ به میان بسته، در گردونه نشسته لگام چهار اسپ سفید گردونه را به دست گرفته، اسب‌های که باد و ابرو باران و ژاله اند تاجی همانند چرخ که بر آن صدگوهر درخشان در نشاندند شده به سردارد و از آن تاج نیز نوارهای پرچین فرو هشته، طوق زرین بگردن انداخته و گو شواره‌های چهارگوشی به گوش آویخته، کفش‌های زرین خود را بپایانهای زرین بر پای استوار کرده و بلندترین جایگاه آسمان نشستگاه اوست.

اهورامز دانا هید را در کوره خورشید برقرار نمود. به فرمان اهورامز دانا هید از فراز آسمان باران و برف و ژاله را فرود می‌بارد. از اثر استغاثه پرهیز گاران نطفه مردان و شمیمه زنان را پاک کند و زایش زنان را آسان سازد، شیر را تصفیه نماید، به گله و رسته بیفزاید و سر اسر کشور از پر تو او، از خوشی نعمت و ثروت برخوردار گردد. از جمله آثار کشف شده در این منطقه، نازکترین استخوانهای گوش داخلی یک انسان نیز بدست آمده است قرار نظریه داکتر جی لازرنس انجل مربوط مؤسسه علمی «سمت سونی» که در آق کپر که هم کار کرده است: بسیار ضروی است که سطوح داخلی مجسمه‌های انسان نئاندرتال باشد «هرگاه صحت نظریه فوق حقیقت داشته باشد در آن صورت این مناطق نیز از جمله اولین کانون انسان نئاندرتال محسوب میشود.

بنابگفته برخی از محققین نئاندرتال ها هنگامیکه حیوانی را میکشند بعد از آنکه ذر بعه سنگهای دست داشته خود گوشت را از استخوان جدا میگردند مغز های استخوان و گوشت را یابشکل خام و یا پخته می خوردند، از پوست آن بچیت لباس استفاده میگردند. آنچه استخوان حیواناتی که از قبیل گوسفند بز و گاو بدست آمده گواهی میدهد که مردمان این مناطق به شکار سرو کار داشته است. چنانکه این نکته را باستانشناسان و دانشمندان نیز تأیید نموده است که انسانهای عصر حجر با شکار زندگی میگردند، آلات و ابزار آنان سنگی، مقرشان غار و شماره نفوس آنها محدود و معیشت آنها بسته بوجود حیوانات شکاری بود و همواره معروض خطر و قحطی بودند.

از اینکه در دره کور چون کانون دیگر باستانشناسی جز چند تونه ذغال چوب آنهم در منطقه فوقانی غدیر علایم اجاق و آتشدانها بدست نیامده است شاید ساکنین این منطقه صید خویش را بشکل خام استفاده میکردند. هرگاه حفاریات باستانشناسان در آینده در این منطقه تحقق پیدا کند ابزار مکشوفه این منطقه سهم بارزی در شناسائی بسیاری از مسایل گوناگون از ادوار گذشته و کهن را داشته بسیاری از مجهولات بازمانده روزگاران دیرین را روشن خواهد ساخت.

چنانکه باستانشناسان حین حفاریات نتوانسته اند کار خود را تا اخیر ادامه دهند و در حین کاوش باستانشناسان بیک سلسله تریبات و آبهای آهکی ای برخوردند که درون مغاره را مسدود ساخته راه عبور باستانشناسان را سد کرده بود. و این موانع جز اینکه توسط مواد انفلاقیه تخریب و از بین برده میشد راه دیگر موجود نبود، چون عملی شدن این آرزو وقت و مصارف معینی ضرورت داشت باستانشناسان نیز مجبور شدند از کار حفاریات در این منطقه صرف نظر نمایند، دولت های استبدادی وقت نیز اصلاً در چنین مسایل علاقه ای نمیگرفتند، پروسه باستانشناسی چنار گنجشکان و دره کور تا امروز معطل قرار گرفته است و باینصورت نیمه تمام باقی مانده است

شور توغی تخار .

شور توغی کلمه ای از یکی است، جایکه آب شور و قمیش (نی بور یائی) داشته باشد، منطقه ایست نزدیک قریه کتک جر، بای دینگکک، لایقه، کاکل بین دشتی قله و لسوالی خواجه غارو و لسوالی ینگى قلعه مربوط ولایت تخار موقعیت دارد .

شور توغی در ۲۵ کیلو متری شمال آی خانم (بزرگترین کانون باستانی ولایت تخار)

بین کشتزارهای گندم و برنج در مسیر سرک مو تر و قرار داشته نوع معیشت باشندگان این منطقه دامداری و زراعت میباشد و بعضاً به بوری بافی نیز اشتغال داشته در حال حاضر اکثری از باشندگان آن مصروف زراعت برنج، گندم، پنبه، جو، جواری، زغیر، نخود و غیره میباشد

تا زمانیکه حفريات باستانشناسی صورت نگرفته بود ظاهراً جز تپه های سرسبز زراعتی هیچگونه علائم برجسته مدنیت های کهن تاریخی که نمودار وضع ظاهری آن باشد بمشاهده نمیرسید و آنچه آثار کهن و باستانی ایکه از زمان های سابق موجود بوده بعلت عدم توجه مراقبت کافی و نیز عوامل مخرب آب و هوا نابود گردیده است .

شور توغی باوصف اینکه متصل به دریای آمو میباشد ولی از اینکه شکل تپه می باشد تاکنون نتوانسته است در زراعت از آب آن مستفید گردد . از زمانهای بس کهن باینطرف یعنی در دوره برنز کانال حفر گردیده بود که به سیستم (Relhydrolic) ریلی هایدرو لیگ آب از دریای کوچکی از معاوین بزرگ دریای آمو میباشد و در قسمت آی خانم باهم یکجاسی شود میگرفت و در زراعت از آن مستفید میشد .

هنر در این منطقه به قدمت تاریخی آن ارتباط پیدا میکند سد سازی و حفر کانال از کهن ترین هنرهای این مردم است و استعداد فوق العاده ای از خود بروز داده اند، رونق و اعتلای سد سازی و حفر کانال آنهم بالای دریای کوچکی در این منطقه باستانی گواه آنست که این منطقه از کانون های نخستین کشاورزی و سد سازی بوده است، و این گواهی را جوی هایکه از میان ازبک و اعصار خشک شده و علایم و مسیر آن معلوم است تأیید میکند، آلات و ابزار باستانی کشاورزی ای که از کاوش های باستان شناسی از این ناحیه بدست آمده، روشنگر آنست که کشاورزی در این منطقه ۲۵۰۰ سال پیش از میلاد در این مرز و بوم ریشه و نشان دارد.

باستان شناسان در این مکان آثار دانه های گندم، جو و حتی زغیر نیز پیدا کردند. این امر برای دانشمندان باستان شناسی مسلم گردید کناره های دریای آمو مخصوصاً منطقه شور توغی در حدود چهار هزار سال پیش یکی از آبادترین منطقه های آسیا بوده است. و هر یک از این اکتشافات باستانی چون تاریخ زنده ای از تاریخ کشاورزی برای خوانندگان گرامی الهام دهنده است. و کمتر روستائی در افغانستان موجود است بتواند چنین استفاده ای را آنهم چهار هزار سال پیش از یک رود نموده باشد. زیرا اعمار بالای دریای نظیر کوچکی حتی همین اکنون نیز مشکل به نظر میرسد. بخاطر اینکه شیب دریای کوچکی آفتدر تند است که ساختن هر نوع بندها و کانال ها را در کناره آن را مهندسی به مصارف هنگفت پولی تخنیک و تشکیلات منظم محول میسازد. و هم سر نوشت آب کوچکی به دست برفها میباشد که در کوهها و قله های مرتفع ولایت بدخشان قرار دارند و آب شدن آن برفها و سرازیر شدن شان در دو کناره های کوچکی و معاونین آن تحت هیچ قاعده و قانونی بوده نمیتواند و احتمال دارد طغیان آن صدها بار اکثر هستی ساکنان نواحی

سجاو رآرا از بین برده باشد و یکی از علت‌های سسد و د شدن کانال شور توغی هم همین طغیان آب دریای کو کچه بوده باشد.

در گذشته باشندگان شور توغی بر علاوه زراعت در زمین‌های آبی از زمین‌های للمی نیز چون امروز استفاده میکردند ولی درساهای (۲۵۰۰-۱۸۰۰) پیش از میلاد در رشته صنایع و زرگری از چنان استعدادی برخوردار بودند که موجب تعجب باستان‌شناسان و دانشمندان واقع گردیده است.

در شور توغی تمدن و مدنیت‌های متراکمی روی هم انباشته شده است باستان‌شناسان حین کاوش به انواع مختلف صنایع نخ تابنی، دوک سنی، کوزه‌گری، تزئین کاری هنر سفال‌سازی، کنده کاری، پنیردانی، آفتابه لگن، جامها و میوه‌دانی‌ها، چنددانه‌اوزان از نوع گل‌خام، یک دانه چراغ گل پخته برنگ سرخ که چراغ مذکور دارای نوله میباشد، تبرسنگی برخوردار نموده و بهترین زیورات طلاکاری که دران از سنگهای قیمتی از قبیل لاجورد عقیق و غیره استفاده شده معاً انواع مختلف دکمه‌ها برنگهای مختلف، دستبند‌های استخوانی، مهره‌های استخوانی که اکثرآ از شاخ حیوانات ساخته شده انواع مختلف افزار استخوانی که به اثر استعمال زیاد شکل آن صاف و صیقل شده است، انواع مختلف مهره‌های عقیق خط‌دار برنگ سرخ دارای خطوط تزئینی برنگ سفید، انواع مختلف مهره‌های خورد لاجوردی، یک حصه از توت‌ه یک شیشه برنگ تقریباً سبز، یک توت‌ه صدف، مهره‌های گوناگون به سائزهای مختلف به رنگهای پسته‌ئی، سفید و سیاه، یکتعداد دکمه‌های طلائی، مهره‌طلائی، حلقه انگشتر خورد طلائی توت‌ه‌ها و میله طلائی (که شاید هم از اثر زرشوئی که حتی همین اکنون نیز بین باشندگان این منطقه رواج دارد و بدست آمده باشد)، آینه برونزی، سکه و توت‌ه‌های میله برونزی، پارچه‌های میله

برونزی (هفت جوش) نامشخص، یک توته آهن بشکل نل حیوانات و غیره بدست آمده است* (۱)

خوانندگان گرامی تصور نمایند مردسی که از چنین ابزارهای گوناگون و جواهرات زیبائی آنها در عصر برنز یا عصر مفرغ که سه هزار سال پیش از میلاد قدمت تاریخی دارد برای زینت خود استفاده میکردند بدون تردید مردم پیشرفته ای بوده و از یک مدنیت درخشان برخوردار بوده اند.

بر علاوه کشاورزان این منطقه به هنر سفال سازی نیز اشتغال داشته است. میگویند که سفال سازی هنری است قدیمی جهان و ابداع آن برای اولین بار کشاورزان مخصوصاً زنان بوده و بعد از آنکه بر طبیعت غلبه کردند دانه کاشتند و حیوانات اهلی ساختند، برای نگهداری دانه ها و پختن گوشت دست بساختن ظروف و خم های کلان سفالی زدند.

قدامت تاریخی سفال های این منطقه را ۲۰۰۰ سال پیش از میلاد دو انمود ساخته نقوشیکه در این سفالها دیده شده است اکثراً علامت گوناگون میباشد اکنون بسیار مشکل است بتواند این نقوش و علائم را بطور دقیق تعبیر کرد. ولی این اسکان هم وجود دارد که این علائم که نشانه یاسمبول باشند که مفاهیم مذهبی یا غیرمذهبی را دارا میباشد. سفالهای این منطقه از نگاه فرم، شکل، جنس طوریکه لازم است طبقه بندی و تفکیک نشده ولی در جمله ظروف گوناگونیکه باشندگان این منطقه ابداع کرده اند، ظروف تزینی چون گلدانها و کاسه های شوربا خوری و کوزه ها موجود میباشد. و اکثر این سفالها

* بموجب گزارش دهنده این را پورحتی متعرضین یونانی از صنعت حفر کانال و سدسازی

این مردم دریونان و جاه های دیگر که تحت اشغال شان بود استفاده کرده است.

(۱) ازدوسیئ شورتوخی - تهیه و ترتیب علی توفیق سال ۱۳۵۷

مشابه به سفا لهای هاربا و مو هنجو دارو (مدنیت دره سند) میباشد. دانشمندان ظهور ظرف های گلین و سفالی را مشاهد گرایش بیشتر انسانها بز ندگی شهرنشینی مید انند، زیراحمل پی در پی در این ظروف سنگین و شکستنی غیر ممکن میدانند.

اطلاعات باستانشناسی ایکه از این منطقه بدست آمده نشان میدهد که باشندگان شور توغی در عصر مفرغ یا برنز هزاره سوم پیش از میلاد در پهلوی اینک به کشاورزی اشتغال داشتند دامپروری نیز منحیت رشته های اصلی فعالیت اقتصادی مردمان این منطقه را تشکیل میداده است. در این مرحله از تاریخ نظام طایفه ای تجزیه گردیده جامعه طبقاتی تشکیل و نیروی مولده بیش از پیش تکامل یافته است. دانشمند شوروی بنام س. توستوف. برکنار رود آمو آثارز ندگی مبتنی بر شکارماهیگیری را کشف کرد که آراتمدن کلتیمینار

Kelteminar نامید (از پایان هزاره چهارم تا آغاز هزاره سوم پیش از میلاد).

اماشکل بندی قبایل چوپان و کشاورزی در شور توغای بدوران بعدی صورت گرفته است. ومدنیت آی خانم که در دوران یونانی های باختری تحقق یافته نسبت به مدنیت شور توغای و تشکیل دولت آریائی در بلخ بر مراتب جوانتر میباشد، بقول بعضی از محققین و دانشمندان در چنین شرایط (نظیر شرایط اقتصادی مردمان شور توغای) افزایش حاصل بخشی کار موجب انفرادی شدن تولید میگردد. و در مرحله دامپروری و کشاورزی پیشرفته اقتصادی انفرادی باز هم توسعه یافته حاصل کار دامپروری به هر خانواده امکان باجفت گاو و قلمه ای ابتدائی حاصلات خویش را بالا ببرد، در این صورت خانواده را قادر میسازد تا قطعۀ زمینی را که سابقاً فقط ممکن بود با کار دسته جمعی عده ای از کشاورزان مجهز به کلتک بذر افشانی شود، کشت نمایند و نیاز محصول در دست خانواده متمرکز گردد. در شور توغای دامپروری و کشاورزی پیشرفته زمانی آغاز یافته که خانواده

پدرسالاری نظام طایفه‌ای را از بن برانداخته، جشن‌ها و مراسم‌های مشترک و گورستانهای مشترک را بوجود آورده است.

بررسی‌های دانشمندان در این منطقه نشان داد که با شنندگان شور توغای در عصر مفرغ بر علاوه استفاده از گوشت ماهی و پرندگان، بز، گوسفند از گوشت اسب و شتر هم استفاده میکرده است. ممکن است در اهلی ساختن اسب‌های وحشی آن منطقه سهم بسزای گرفته باشند.

نکته‌ایکه از هر جهت، درخور توجه‌ای فوق‌العاده است. این است که در عرض مدت قبل از آمدن آریائی‌ها در این مناطق «مردم این ناحیه مؤفق شده اند شهر بزرگ و آبادی بوجود آورند که مردم آن به انواع صنایع دستی پرداخته و دولت مقتدر و منظمی تشکیل داده بودند» و پیرو مذہب واحدی (پرستش بزکوهی) شده روابط تجارتي و فرهنگی گسترده‌ای بانواحی مجاور خود ترتیب داده بودند. خلاصه باشندگان این منطقه در زمینه‌های بازرگانی سیاست و دین در یکدیگر تاثیر گذاشته و از طرف دیگر در زیر تاثیر فرهنگ‌های بزرگ همسایه خویش نظیر هارپا، موهنجودارو، ایران، ازبکستان ترکمنستان، آق‌کپرک، مندیگک، سیستان و چین قرار گرفته اند.

نکته قابل توجه از نظر روشن شدن روابط تجارتي این است که شور توغی در مسیر - تجارت راه ابریشم قرار گرفته روم را به چین و خوارزم را به هند وصل کرده است و یکی از بزرگترین مراکز بازار تجارتي آسیای میانه را تشکیل داده است و مدنیت هارپا و موهنجودار و را به مدنیت آنو (مدنیت آمو) ارتباط داده است.

از نگاه شهرسازی حتی باشندگان این منطقه مجرای برای فضلات نیز مالک بوده است. دیوارهای که پخسه و خشت‌های مربعی شکل نظیر خشت‌های آی خانم

(40x40x10) اعمار شده بود بعضی قسمت های آن طوری تزیین گردیده و منقوشی از بزهای کوهی و غیر علایم گردیده بود باعث حیرت باستان شناسان گردیده است. گزارش دهنده این را پور شباهت ساختمانی شور توغی را به تعمیرهای هارپا و موهنجودار و (مدنیت سند) برابر نموده است و اکثری این خانه هادر شور توغی بشکل چهار گوشه یا دایروی که دارای دیوار و سقف است میباشند.

بموجب نظریه آ. کازدان محقق و دانشمند بزرگ اتحاد شوروی؛ نخستین کلبه ها در عهد نوسنگی در کناره های دریای آمون در و نه پنجره داشت. بوریای ساده ای در ورودی رومی بست ولی از عهد نوسنگی قبایل خاور میانه از درهای چوبی که روی پاشنه سنگی بیچرخید استفاده میکردند. اگر اچاق، درون کلبه قرار داشت برای خروج دود منفذی در سقف تعبیه میکردند. برای تأمین روشنائی از چراغ (فتیله ای که در ظرفی پر از روغن قرار داشت) و یا تراشه چوب استفاده میشد؛ چنین نوع کلبه و چراغها همین اکنون نیز در اکثری از دهات افغانستان مروج میباشد. ولی تا این تاریخ هیچ اثر ساختمانی از منازل آنها بدست نیامده است. شاید خانه هایشان مثل امروز خیلی سبک بوده و از بین رفته است.

چون اطلاعات مادرزمینه مسایل تاریخی مناطق باستانی ما بسیار محدود و مغشوش است و خوانندگان محترم آنچه اطلاعتیرا هم میخوانند از منابع خارجی بدست مارسیده است و هنوز کتابی راجع به دوران های بسیار قدیم این مناطق بزبانی فارسی چاپ نشده است، هرگاه کاوش های عمیق تری در این زمینه از قسمت های مختلف کشور باستانی ما صورت بگیرد این واقعیت روشن خواهد شد که در هر قدم از مرز و بوم ماصفحه ای از کوشش انسان برای ترقی خوابیده است.

در شور توغی اسکلیت انسان قبل التاریخ مربوط بدوره برونز (۳۰۰۰ سال پیش از میلاد) هم بدست آمده (۱) و استخوانهای بصورت پراکنده و حتی قبرستان مردگان نیز دیده شده است، ولی این قبرستان مربوط بدوره ماقبل آریا ئیان میباشد زیرا بنا بر اصول مسلم دین زر دشتی دفن مردگان در خاک را در تمام طول تاریخ مذ هب زردشت ممنوع قرار داده بود و برای کهنانیکه این کار را انجام دهند کیفرهای سخت تعیین گردیده است (۲). پس این نکته ثابت میشود قبرستان نیکه در شور توغی کشف شده است مربوط بدوره ماقبل آریائی هامیباشد. و در جریان حفريات شور توغی مجسمه یک سر شا به به مجسمه های هار پا و موهنجو دار و معه مجسمه سر یک حیوان (گاو) هم بدست آمده است و در آینده در شناخت مفا هیم دینی باشندگان این منطقه کمک شایانی بینماید.

و هم این سوال نزد خوانندگان مطرح است که: مردمانیکه قبل از آریائی هادر شور توغی سکونت داشتند از چه نژادی بوده اند؟ و با چه زبان های حرف می زدند؟ چگونه این محل را مورد سکونت خود قرار داده اند یا از خارج به آنجا آمده اند و یا از ابتدائی خلقت بشر در همانجا خلق شده اند؟

پاسخ این سوال نیز در شرایط کنونی تاندازه مشکل است، از لحاظ زمانی میتوانیم بگوئیم که آریائی ها مدنیت شور توغی را بوجود نیاورده اند ارقامی را که باستانشناسان در گزارش خویش تذکر داده اند مدنیت ابتدائی شور توغی را بین سالهای ۲۰۰۰ الی ۱۸۰۰ پیش از میلاد و انمود میسازند. در حالیکه محققین و مؤرخان اعتقاد دارند

(۱) صفحه ۳ شماره دوم سال اول مجله د افغانستان لرغون پیژ ندنه .

(۲) صفحه ۱۵ شماره ۱۳۴ مجله هنر و مردم .

آمدن آریائی‌ها را در بلخ و سوج دوم آنها را در کناره‌های دریای آموشاید هم شور توغی ۱۵۰۰ تا ۱۰۰۰ پیش از میلاد میدانند چنانکه یکی از دانشمندان مهاجرت آریائی‌ها را ذیلاً ارقام داده است :

«بیابانگران استپها در هزاره اول پیش از میلاد و بعد از آن سوج سوج به حرکت آمدند و کارهای کشاورزی و شکار خود را با مهاجرت و حرکت خویش سازگار ساختند. این اسواج عبارت بودند از مردم هند و اروپائی یا آریائی زبان که بعد ها شاخه به بلخ و شاخه هم بکابل، سیستان و ایران آمدند و بزبان اوستائی و گروهی دیگر به هند رفتند و بزبان سانسکریت سخنی گفتند. این مردم هند و اروپائی قبیله سندهاوه یعنی مردم کرانه نشین رود سند در تاریخ هنر هند مقاسی شامخ و مؤثر دارند یک موج دیگر در حدود ۹۰۰ پیش از میلاد از راه قفقاز به سوی آسیای غربی و آسیای میانه تاختند. اینان کیمریان، تراکیان و ایلیریان و در آسیای میانه مورد بحث اساسی تخاریان بودند. قوم اخیر به آسیای میانه و اندرود و تاریم و مغولستان راه جستند، چه بسی که نیاکان یونانی همین‌ها باشند (۱) .

قراین نشان میدهد که مدنیت ابتدائی شور توغی شاید هم توسط یکی از شاخه‌های آریائی از بین رفته باشد. و بعد از آنکه این گروه در قسمت‌های شور توغی و تخار

(۱) - صفحه ۵۳ شماره (۱۲۴) مجله هنر و مردم، نویسنده مضمون : فرانسیس تیسو

متصدی هیئت فرانسوی باستانشناسی افغانستان در بوزه گیمه.

موجود، کندز و بدخشان استقرار پیدا نمود و مدنیت تخاری را بوجود آورده باشند. امروز در جهان در جملهٔ زبانهای قبل از آریائیها زبان تخاری در آسیای میانه مورد بحث اساسی قرار داده.

دانشمندان زبانشناسی، زبانهای فارسی، هندی و تخاری را سه شعبهٔ زبانهای آریائی قرار داده اند. کتیبهٔ تخاری به الفبای خروشطی نوشته شده و این ابجد خروشطی در ترکستان شرقی در زمانی سلطنت کوشانیها به قرن سوم میلادی رسیده بود از خط آراسی (خط ساسیها) مشتق شده و در هندوستان به قرن ششم قبل از میلاد در شمال غرب هند وارد شده بود، کتیبهٔ آراسی که جوهن مارشال در «تکسیلا» یافته است ثابت میکند که زبان آراسی به گندهارا داخل شده بود، خروشطی علامت صریح مبدای ساسی را نشان میدهد مثلاً از طرف راست به چپ نوشته میشود و حروف پوره ادا نمیشود، در قرن سوم میلادی این ابجد خروشطی در ترکستان چینی رواج و عروج یافته بود، بعد از آن الفبای برهمنی جای آنرا گرفت البته بعد از ظهور و هجوم اسلام در این منطقه رسم الخط عربی و یافارسی رواج یافت و تخاریها قبل از کوشانیها و ظهور اسلام غنای کلتوری و فرهنگی قوی را دارا بودند (۱) و لهجه های «تخاری» در تخارا مروزی بدخشان، کندز و قسمت از ازبکستان مروج بوده است.

در مورد زبان قدیم تخاریها باید این نکته را بقول زبان شناسان تذکر داد هیچ یک از اقوام خاور نزدیک و دیگر نواحی بزبانی که اسلاف بلا فصلشان چندین هزار سال پیش بدان متکلم بودند سخنی نمیگویند (۲).

(۱) صفحه ۱۲ سالنامه ۱۳۱۳ افغانستان چاپ کابل

(۲) صفحه ۹۳ - تاریخ ماد تالیف - م. ا. دیاکونوف

فلهذا میتوان این نکته را توضیح داد که زبان سابقهٔ تخاری اکنون چه در تخارو چه در جاه‌های دیگر سرچشمه شده و در آنها جمات بعدی شاید بکلی این زبان از بین رفته باشد. و یاما نمیدانیم که آریائی‌ها برای اولین بار به چه زبانی تکلم میکردند. اکثر محققان، مهاجران آریائی را «هندواروپائی» مینامند، ولی هتری فیلد در کتاب خود «سردم شناسی ایران» تحت عنوان «فهرست قبایل و گروه‌های نژادی»، نوشته است: کلمهٔ آریان دقیقاً فقط قابل اطلاق به گروه هند و ایرانی است نه «هندواروپائی».

در باره‌ی آریاها، اصل سرافعه بر سر نقطای اصلی مهاجرت این قوم بوده است. برخی اقامتگاه اصلی آریائی‌ها را در اروپا میدانستند و جمعی در آسیا (شمال سبیری و یا آریانا و بجه) که فرغانه‌ی امروزی در جمهوری سوسیالیستی ازبکستان میباشد. ریچاردن فرای Richardn. Frye نوشته است:

چنین بینماید که آریائی‌ها به سرزمین بین‌النهرین از راه کوهستان‌های شرقی آمده باشند.

فقط روشن نیست که ایشان از کدام سوی شمال فلات «ایران» وارد آنجا شده‌اند (از راه قفقاز یا آسیای میانه، یا هر دو) ولی محتمل است که از راه آسیای میانه آمده باشند (۱). بموجب گزارش برخی از محققان مرکز زندگی اولیه و مهد پرورش نخستین اقوام آریائی شمال مملکت افغانستان بوده و در ادوار مختلف تاریخ از این خاک نظر به کثرت

(۱) صفحه ۳۷ - کتاب «میراث باستانی ایران» .

و تزايد نفوس خود و يادىگر حوادثىکه در سرور حيات انسانى واقع ميشود مجبور به مهاجرت ها شده و در جلگه هاى وسيع هند و فارس و سمالک غربى رفته و قسمتى هم بهمين خاک هاى پدرى و سرزمين تا ريخى خود اختيار کرده اند .

در باره علت و چگونگى مهاجرت آريا ها ، در تاريخ ملل قدىم آسيائى غربى ، بنقل از محققان آمده است :

که در او اخر عهد چهارم ، سبىرى از ارو پا جدا بود (۱) و سيلهى اين جدائى ، وجود در يابچدى بزرگ آزال و خزر ، و بقايائى يىخچالهاى روس و اسکا نديناوى ، و هم چنين يىخچالهاى ايران و آلتائى بود . به محض اينکه خشكى با طلاقهاى آزال ، خزر و ذوب يىخچالهاى اورال و هندو کش شروع شد ، و هواى سبىرى رو به سردى نهاد ، اين اقوام به مهاجرت پرداختند و دسته دسته به جانب روسيه و مغرب و يابطرف ايران حرکت کردند .

بعقيده مورگان ، هجوم آريا ها به «باكتريان» ۲۵۰۰ سال پيش از ميلاد اتفاق افتاده است ، و قوم ماد ، در حدود ۲۰۰۰ سال پيش از ميلاد ، به شمال غربى ايران رو نهاده اند . شايد هم مدنيت شورتوغى در اثر هجوم آريائى ها در اين مناطق از بين رفته باشد و شايد هم بموجب گزارش ميرمن کرو گلو و اديگر نويسندگان مضمون «ارتباط كلتورى قدىم افغانستان با آسيائى و سطى» توسط حمله يكى از اقوام پنجگانه «يوچيدى» مدنيت شور توغى تخرىب شده باشد . نويسندگان اين مضمون در گزارش شان در اين زمينه سى نويسند : «...گيرايابكى از شاهان كوشانى قبل از دوره كادفيس اول ميباشد كه او از نسل

یکی از اقوام پنجگانه «یوجیدی» به شمار میرود که دو طرف دریای آمو را بدست
 آورده بودند این اقوام مردم ساک را از جاه‌هایشان رانده و خودشان در زمین های
 متصرفه جاگزین شدند. (۱) و شاید هم حقایق طوری دیگری باشد بهر حال یقین داریم رشد
 تدریجی دانش باستان‌شناسی و کاوشگران در جریان فعالیت خویش حقایق را در زمینه
 مدنیت شور توغی و دیگر مدنیت های باستانی که اکنون در زیر خروارهای خاک
 مدفون مانده است کشف خواهند نمود.

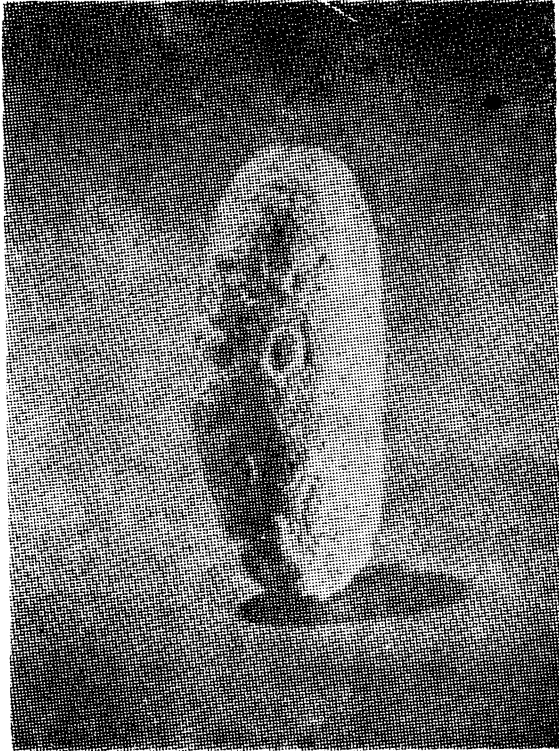
آق کپرک بلخ:

کاوشهای آق کپرک نشان داد که کهن ترین مکانی در قسمت های جنوبی سلسله
 جبال هندوکش که برای استقرار اجتماعات انسانی مورد استفاده قرار گرفته بین سمگان
 و بلخ کنونی بوده است.

آق کپرک (۳۶ درجه و ۵۵ دقیقه عرض البلد شمالی و ۶۶ درجه و ۵۱ دقیقه
 طول البلد شرقی) بالای تراسهای دریای بلخ نزدیک قریه کپرک بجنوب مزارشریف
 موقعیت داشته یکی از مراکز مهم باستانی افغانستان محسوب میشود.

باستانشناسان که در جمله آنها لوئی دوپری نویسنده را پورحرفیات باستانشناسی
 آق کپرک و معاون پرو فیسور بشرشناسی اکادمی علوم پنسلوانیای امریکا نیز شامل
 بود. پس از خاکبرداری در سالهای (۱۹۶۲ تا ۱۹۶۵) از این ناحیه تقریباً بیست هزار
 افزار سنگی چخماقی دوره کهن سنگی دیرین را بدست آوردند که از لحاظ قدمت تاریخی
 در آسیای میانه بی نظیر میباشد. و این ابزارهای باستانی از دو منطقه از جمله سه منطقه یعنی

(۱) - صفحه ۱۰۶، مجله آریانا شماره (۲۷۰) سال ۱۳۴۶، دوره بیست و پنجم.

Handwritten signatures and scribbles in Persian script, including the word 'کوشه' (Kusha).

کوشه‌ای از حفريات آق کپرک بلخ فوتوی چپ این صفحه از حفريات آق کپرک بدست آمده و بیست هزار سال قدمت تاریخی دارد .

آق کپرک دوم (مغاره اسپ) و آق کپرک سوم که یک موضع سرکشاده روی بلندی تپه موقعیت دارد بدست آمده است . و با ستانشنا سان غرض سهولت کار خویش یکی را کوپرکی «الف» یعنی قدیمی تر و دیگری را کوپرکی «ب» یعنی نزدیکتر نام گذاری نموده اند . و بیشترین ابزار کهن سنگی دیرین نیز از کوپرکی الف بدست آمده و مشتمل بر ابزار های سنگی چقمتی برای کارهای ویژه پاره کردن و بریدن

میباشد. ابزارهای سنگی بسیار کوچک و ابزارهای استخوانی، زوین ها و نیزه های سر استخوانی و نیزه های که به انتهایشان طناب می بستند بدست آمده است.

بموجب گزارش آ. کاژدان A. Kagdan محقق و دانشمند بزرگ اتحاد شوروی که مورد تأیید هیئاتی از دانشمندان و مورخان اتحاد شوروی نیز قرار گرفته است: دوران کهن سنگی دیرین دقیقاً زمانی را دربر میگیرد که از آغاز دوران چهارم شروع میشود و تا پایان آخرین گسترش یخچالها (تقریباً ۴۰ هزار سال پیش از امروز) طول میکشد. آ. کاژدان در این زمینه چنین می نویسد: «مصنوعات بشر در دوران کهن سنگی دیرین مرحله ابتدائی خود را طی میکرد. گذشته از چماق، قطعات سنگ بلبه های تیز بکار میرفت. کم کم تراشیدن سنگ شسته از سنگ چخماق معمول شد و آن اسلحه ای سنگی بود بشکل بادام که د رازی آن به ۲۰ سانتی متر و وزن آن به دو کیلو گرام میرسید. این سنگها را بکمک چخماقهای دیگر می تراشیدند. این ابزار ابتدائی برای درست کردن میخ های چوبی، کندن ریشه ها خراب کردن لانه ها و کنام ها و کشتن جانوران مجروح بکار میرفت احتمالاً این سنگ شسته ها را مستقیماً برای شکار بکار نمی بردند. زیرا گرز و یا چوبدستی برای اینکار مناسب تر بود. علاوه بر سنگ شسته ورقه های از چخماق برنده نیز ساخته میشد که برای تیز کردن ابزارها بکار میرفت. (۱)

نویسندگان کتاب زمینه تکامل اجتماعی بار تباط این موضوع می نویسد: «تکامل نیروهای تولیدی. این امکان را برای انسان فراهم ساخته که بتواند در یک محل برای مدت بیشتری باقی بماند. در همین زمان بود که نخستین اقامتگاه های

بزرگ یاخانه‌های عمومی و وسیع برپاشد. (۱)
 هرگاه آثار پیداشده در آق کوپرک مخصوصاً آق کوپرک «الف» که هزاران نوع
 از ابزار سنگی که بنا بر اظهار وباستان‌شناسان مربوط به دوره کهن سنگی دیرین میباشد
 با دقت و بصیرت بررسی شود نمودار آنست که در این نواحی هزاران سال قبل انسا نهی
 دوران کهن سنگی دیرین زندگی داشته است.

بر علاوه آثاری که از دوران کهن سنگی دیرین بجایمانده آلات و ابزاری کهن
 سنگی نوین، میان سنگی و نوسنگی (از هزاره دو از دهم تا هزاره ششم پیش از میلاد) نیز
 بدست آمده است و بموجب ارقام آ. کساز دان در قرارگاه‌های عهد میان سنگی
 تعداد فراوانی چخماقی Microlithe بشکل سه گوشه و یازو ذنقه ای و یابصورت
 قطعات دانه دار که دسته‌چوبی یا شاخی داشته که بعنوان بیکان بکار میرفته اند باقیمانده
 است. (۲).

چنین نوع ابزارها هم در جریان حفاریات از آق کوپرک بدست آمده است و هم درین
 بین ابزارهای نوع دوران مفرغ و دوران آهن (۵۰۰۰ پیش از میلاد) که اکثراً تیغه
 تبر و سر تبر و سفال نیز میباشد دیده شده است (۳).

و بموجب نوشته لوئی دو پری که حفاریات باستانشناسی تحت نظری صورت گرفته
 مجموعه آلات و ابزار کوپروکی «الف» انواع مختلف سنگهای چخماقی تیغهای برنده

(۱) - صفحه ۲۷ زمینه تکامل اجتماعی .

(۲) - صفحه ۶۶ جلد اول تاریخ باستان .

(۳) - صفحه ۱۲۳ جلد اول کلیات تاریخ .

مستعمل و ترمیم کرده شده، انواع مختلف تبرهای سنگی، ساطور، فانه، تیغ چاقو، کارد، توت‌های سنگ چخماق، پیکانها و قلم‌های حکاکی و غیره بیابا شد که هر یک از این ابزارهای متذکره در آینده در بررسی شیوه زندگی انسان اولیه این منطقه کمک‌شایانی بینماید.

باستانشناسان حین حفاریات سه‌گودال اشیای مدفون را کردند و در آن استخوانهای مفصل‌دار بزهای اهلی، دو کالبد فاقد سر (که قصداً بریده شده) و یکی به همراه توت‌های دو یاسه جمعاً اطفال یافت شدند.

چون معلومات امروزی مادی باره منشأ مذاهب مردمان این مناطق فوق‌العاده ناچیز است فلذا نمیتوان بصورت دقیق در باره چگونگی این مردگان نظر قاطع دارد بموجب نظریه آ. او کلا دیکوف قبرهایی که از پایان دوران کهن سنگی دیرین بجامانده وجود تصورات اولیه مذهبی توتم بزکوهی (پرستش بزکوهی) راحتی در بین انسانهای نئاندرتال گواهی میدهد چنانکه در اطراف قبرهای نئاندرتالها در غار تشیک تاش از بکستان که از آق کپرک بلخ چندان فاصله ندارد شاخ‌های بزکوهی دیده شده و پرستش بزکوهی را گواهی میدهد. شاید هم استخوانهای مفصل‌دار بزهای اهلی همانا بزهای کوهی بوده باشد بخاطر خوش ساختن و اجرای مراسم مذهبی (مراقبت و مواظبت از مرده‌ها) باچند توت‌گوش و ظرف آب دفن کرده باشند و اینگونه مراسم در اکثری از گورهای باستانی دیده شده است.

در سال ۱۹۶۹ هیات مشترک تحقیقات باستانشناسی بکمک انستیتوت باستانشناسی اکادمی علوم اتحاد شوروی و مدیریت عمومی باستانشناسی و حفظ ابدات تاریخی اطلاعات و کلتور افغانستان حین حفريات در شرق آقچه مربوط ولایت جوزجان به قبر عده ای از انسانهای بر خوردند که در نیمه اخیر هزاره دوم قبل از میلاد دفن شده بود. (۱) در میان قبر انسانها اسلحه و قوچ نیز دفن گردیده بود از بین یکی از این قبرها اسکلت یک قوچ (شاید بز کوهی باشد). یکطرف گلی و استخوان قبرغه یک قوچ دیگر یافت شده است. از اینکه دو کالبد فاقد سر از این ناحیه یافت شده و توتته های دو یاسه مجمعه اطفال نیز همایش بوده ممکن است یکی از مراسم های قربانی را گواهی بدهد و قرار نظریه «سرجمیز فریزر» : اندیشه کاشتن در مغز ساده نو سنگیان باقر بانی آدمی در آمیخته است» (۲). هرگاه نظریه فوق حقیقت داشته باشد توسط باشندگان این محل مراسم قربانی نیز اچرای شده است. قربانی ، کسی فرودست یا رانده شده نبوده بلکه معمولاً یک پسر یا دختر جوان برگزیده بود ، که باوی با احترام فراوانی تالحتظه نابودی رفتار میکردند. احتمال دارد این گودال اشیای مدفون شده با چنین نوع مراسم که نخستین پروسه کشاورزی در این منطقه نیز دیده شده ارتباط داشته باشد . زیرا باستان نشناسان در این مکان آثار نباتاتی را نیز پیدا کردند که در نتیجه گیری شان دامنه های کوه های هندو کش را در افغانستان شمالی بمشابه یکی از مراکز قدیمی تربیه حیوان و کشاورزی و انمو دمی سازند.

(۱)-صفحه ۳۳ شماره اول - سال اول (دافغانستان لرغون پیژنده)

(۲)-صفحه ۱۳۸ جلد اول کلیات تاریخ .

(۱)-صفحه ۱۰۲ مجله آریانا شماره (۲۷۳) .

بموجب نظریه ف. ب کوفکین: «درجا های که شرایط بسیار مساعدی مانند گرمای، آبزیاد و زمین حاصل خیز وجود داشت، کشاورزی ۷ هزار سال پیش پیدا شد. (۱). اکنون مشکل است ثابت ساختن این منطقه را نیز بحیث اولین کانون کشت و رزی قبول نمود و از اینکه منطقه آق کپرک از نگاه موقعیت جغرافیائی در ساحه قرار گرفته که بزرگترین کانونهای باستانی و مراکز بود و باش نخستین جوامع انسانی در گرد و نواحی آن موجود است و آنچه آلات و ابزار باستانی ای که از این ناحیه بدست آمده نمیتوان احتمال آنرا نیز در تصویر نمود.

تحقیقات وسیع و کاوشهای آینده باستانشناسان است که به این سوال پاسخ دهند خواهد داد. بهر صورت اسکلتهای بی سر قصد آبریده شده و استخوانهای بز کوهی احتمالاً مستقیماً در چارچوب مفاهم مذهبی این منطقه بخاطر ازدیاد نعمت فراوان مخصوصاً حاصلات زراعتی شان ارتباط داشته باشد.

چون در جمله ابزار مکشوفه استخوانهای مختلف حیوانات از قبیل استخوانهای بز و گوسفند هم یافت شده ممکن است باشندگان این منطقه به اهلی ساختن حیوانات نیز رول داشته و به دامداری نیز مصروفیت داشته اند.

چنانچه باستانشناسان درین مکان یک چقوری پراز پشقل گوسفند را پیدا نمودند که موجودیت بز و گوسفند اهلی، گورهخر اهلی و حیوانات ناعمه را ثابت میسازد. این امر برای دانشمندان باستان شناس مسلم گردید که مردمان این منطقه سخت به دامداری و تربیه آن مصروف بوده اند.

بر علاوه استخوانهای بز، گوسفند، استخوان اسپ نیز از آق کو پرک بدست آمده است. قراین نشان میدهد شکار چیان آق کو پرک بر علاوه شکار حیوانات گوناگون اسپ های وحشی رانیز شکار میکردند است. و این شکار در عهد کهن سنگی رواج وافر داشته است و حتی بنا بر عقیده ه.ج. ولز شاید نخستین جانوری که بدست آدمیان رام شده اسپ باشد. (۱) و میتوانیم شهاست، سوار کاری، ورزش سپورت و علاقمندی مردمان صفحات شمال رابه اسپ بادر نظر داشت سوابق تاریخی آن تا اندازه ای ارتباط بدیم و در جریان حفريات استخوانهای اسپ که پنجه را ر سال قبل قدمت تاریخی دارد از شور توغای ولایت تخار هم بدست آمده است و شاید اسپ های وحشی در جهان برای اولین بار توسط باشندگان شمالی سلسله جبال هندو کش اهلی ساخته شده باشد.

در جریان حفريات با ستا نشناسی در آق کو پرک تعداد مجسمه های مختلف مردوزن میباشند هم بدست آمده است. این مجسمه ها نشاندهنده این مطلب است که در آن دوره به مسایل مذهبی نیز اعتقاد پیدا کرده اند، این امر بسیار طبیعی است که در تمام نقاطیکه جوامع ابتدائی مسکن گزین شده به مذهب نیز پناه آورده اند. علاقمندان میتوانند چگونگی پیدایش و شکل تکامل آنرا در بحث «نخستین مفاهیم دینی در افغانستان» که بیشتر تر آن مربوط به مذهب ابتدائی همین مردمان میباشد در فصل (سوم) همین کتاب مطالعه نمایند.

اکثر این مجسمه ها حفریات از قشرهای باستانی آسیای میانه بدست آمده است. و در این زمینه برخی از دانشمندان معتقدند که: مردم آن زمان اعتقاد داشتند که اگر مجسمه آنها در گورشان یاد رکنار آرا مگاه شان وجود داشته باشد روحشان میتواند در

(۱) - صفحه ۱۱۱ جلد اول کلیات تاریخ.

موقع لزوم در آن حلول کند و به همین سبب هرگاه که برایشان میسر میشد به ساختن مجسمه مردگان شان می پرداختند و آنرا در آرامگاه شان قرار میدادند. (۱).

آثاریکه از آق کوپرک بدست آمده شامل انواع مختلف سفالهای منقوش و غیر منقوش نیز میباشند (۲) تولستوف قدمتی یکی از این سفالها را به پنج هزار پیش از میلاد تخمین میزند.

زندگی بعد از آنکه در این منطقه تدریجاً پیشرفت میکند و در اواخر هزاره ششم پیش از میلاد ظروف سفالین را بکوره میبرند (پختن) و حتی روی آن نقوشی بوجود می آورند شاید اتفاقاً باین مطلب برخورد کرده اند که گل وقتی در مجاورت آتش در کنار اجاق هایشان قرار میگیرفتند سخت میشده و توانسته اند از این کشف برای ساختن ظروف گلین استفاده نمایند.

سورخان و باستانشناسان هنر سفال سازی را به پیروزی بشر در کشاورزی و دامداری ارتباط میدهند و عقیده دارند برای نگاهداری دانه و پختن گوشت حیوانات شکاری در اثر حرارت هنر سفال سازی پدید آمد و بعضی ها قدامت تاریخی آنرا مخصوصاً در کشورهای آسیائی نه هزار سال پیش میدانند، بعد ها فن لعاب دادن ظروف مورد توجه قرار گرفت قدامت لعاب دادن را نیز سه هزار سال پیش از میلاد و انمود میسازند (۲).

ولی باستان شناسان با وصف اینکه از نگاه فرم، شکل و جنس قدامت سفالها را که از آق کپرک بدست آورده اند هیچگونه ردیف بندی نکرده اند با آنهم در بعضی.

(۱) - صفحه ۵ مجله هنر و مردم شماره (۱۲۳).

(۲) - صفحه ۵۰ شماره (۱۱۹) مجله هنر و مردم.

از این سفالها حتی نقش بز کوهی نیز به مشا هده میرسد و این نکته نیز در واقع استعداد هنری و مفاهیم مذهبی باشندگان این منطقه را نشان میدهد.

آنچه بیش از همه موجب تعجب ماسیگر در درجه پیشرفت هنری اسپ که باستانشناسان حین کاوش عده ای از سنگهای زینتی گوناگون مخصوصاً سنگهای زینتی که موسوم به سنگ حضرت سید را هم بدست آورده اند. و این خود نشان میدهد که ساکنین آق کوبرک بدون شک مردمان هنرمند و با فرهنگ نیز بوده اند. و در این دوره ها همراه درخشندگی هنری، هنر و فن تزئین انسان و آراش و پیرایش آدمی و کاربرد آفریده های زیبائی طبیعی در مصنوعات هنری و آفرینش زیور و آلات خاص نیز پیشرفت درخشان داشته است. و این سنگ حضرت سید همانا سنگ لاجورد بوده باشد معدن سنگ لاجورد نیز در حضرت سید مربوط و لسوالی جرم و لایت بدخشان موقعیت دارد. بر علاوه انگشترهای لاجوردی از این منطقه بدست آمده است.

خلاصه کاوشهای این منطقه نشان داد که آق کوبرک بلخ نه تنها از نقطه نظر استقرار اجتماعات بشری کهن ترین مکان در جهان میباشد، احتمال دارد که کهن ترین کانون کشاورزی، دامداری، صنایع و غیره در جهان مخصوصاً در آسیا نیز بوده باشد. ولی افسوس باستانشناسان در گزارش خویش توضیحات نداده اند که باشندگان این منطقه برای نخستین بار بکدام تاریخ این منطقه را انتخاب و مسکن گزین شده اند و تاچه مدت زندگی شان منحصر آباشکار حیوانات و یا جمع آوری میوه ها میگذاشته است و چه وقت از زندگی غارنشینی دست برداشته و به کشاورزی و دامداری آغاز نموده است.

از بعضی از قسمت های آق کوبرک آثار انسان های بدست آمده است که ابزار سنگی میباشد مانند تسبیح سنگی، پسیکان های سنگی، کسارد و چاقوی سنگی میباشد و لسی

نوعیت و طرز استعمال این سنگها با قدامت تاریخی آن توضیحات داده نشده است . ولی نکته ای که قابل توجه و یاد آوری است و آن اینست که در افغانستان آنهم هزاران سال قبل از امروزه تنها باشندگان آق کپرک و گردونواحی آن از یک زندگی نسبتاً پیشرفتهی زمان خود برخوردار بودند، بلکه کانون های باستانی دیگری هم موجود است که ممکن است در زیر خروارهای خاک مدفون مانده باشد و امیدوار هستیم این مدینت ها (چه قبل از آریایها و چه بعد از آریایها) در آینده نزدیک بکمک محققین ، دانشمندان و باستانشناسان محترم مورد بررسی و تحلیل علمی قرار بگیرد و نگارنده این کتاب نیز مصمم است تاریخ اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و هنری افغانستان را از تشکیل دولت آریائی در بلخ تا ظهور نهضت اسلامی در یک جلد جداگانه بخدمت علاقمندان گرامی قرار بدهد .

« ختم »

289

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be clearly documented and supported by appropriate evidence. This includes receipts, invoices, and other relevant documents that can be used to verify the accuracy of the records.

The second part of the document outlines the various methods used to collect and analyze data. It describes the process of gathering information from different sources and how this data is then processed and analyzed to identify trends and patterns. This section also discusses the importance of using reliable and valid data sources to ensure the accuracy of the findings.

The third part of the document focuses on the interpretation of the results. It explains how the data is analyzed and how the findings are used to draw conclusions and make recommendations. This section also discusses the importance of communicating the results clearly and effectively to the relevant stakeholders.

Finally, the document concludes by summarizing the key findings and providing a final recommendation. It emphasizes the need for ongoing monitoring and evaluation to ensure that the findings are being used effectively and that any necessary adjustments are made in a timely manner.

فہرست عام اعلام سہم اشخاص، اما کن و کتب

روژ نیسکی - ۱۱۲	آفاناسیف ۱۸
انگلس-۱۳۹	ابن خلدون - ۱۱-۱۰
آپ کلادینکوف ۱۵۰-۱۸۷	اپولو ۲۳
آدبا کونوف ۲۲۰	ارسطو - ۲۵-۳۷
آناہیتا- ۲۰۸	احمد آرام - ۱۶-۵۲
آدیانتکوف ۷ ۲۲	اشپنگلر - ۱۰
ابن حوقل ۱۸۰	ایلددا ۲۱
اصطخری ۱۸۰	اورلئوسن او گوستینوس - ۱۰
ابن خرداذبہ ۱۷۸	سندر اکوتوس ۵۳
اری ماتوس ۱۷۹	اوتاکر کلیما ۶۰
اہوراسزدا - ۲۰۸	احمد علی کھزاد - ۶۸ - ۹۳ - ۹۳ - ۹۶
ابن فقیہ ۱۷۷	۱۷۲-۱۶۳-۱۶۰-۱۵۸-۱۲۸-۱۲۳
اپولورودوس ۱۷۲	۱۹۹-۱۹۳-۱۹۳
آ- کاژدان ۸۷-۹۶-۱۰۳-۱۰۵-۱۱۵	اوزون دو بوا ۷۳
۱۹۶-۱۹۲-۱۶۷-۱۵۳-۱۳۹-۱۳۶	رون چونک ۷۳
۲۲۶-۲۲۵-۲۱۷	آپ- او کلادف - ۸۹ - ۱۵۰ - ۱۸۷
اسکندر - ۵۱	ابراہیمات ۹۱
اکزان توس ۵۱	اوبولنسگی - ۸۶

چنگیز ۱۸۱	بخ بانو ۲۰۷
حضرت سید - ۲۳۲	بلاذری ۱۷۸
خواندسیر ۲۱	بادیر ۱۵۹-۱۶۱
خانلری - ۳۹	بطلیموس ۲۵-۲۶
خاقان ۱۶۶	پولی بیوس ۹
خانم کروگلواد ۱۵۸-۱۵۹-۱۶۱	پولی سیوس ۱۷۸
۲۲۲	پیلینی - ۱۷۹-۵۰
دیدرو - ۱۰	پروفسورتوزی ۱۶۹
دوکتور جیلانی فرمند ۲۳	توین بی ۱۰
داکتر عیسی بهنام ۶۲-۱۷۰	توون ۵۲
داکتر علی الله همدانی ۶۲	تولستوف ۶۵-۱۲۳-۲۱۵-۲۳۱
دکتور محمد طیوری - ۷۰	سروکوس ۱۷۲
دیودورس ۱۷۸	تیمورلنگ ۱۸۱
دیرمان ۱۷۸	توم سن ۱۰۷
داکتر کارلتن کون ۹۲-۹۵-۹۶-	جمشید کاسچی ۵۱
۱۹۵-۱۹۳-۱۹۳-۱۵۲	جهانگیر فکری - ۶۰
داکتر پیرکنز ۲۰۰	جیوردانو برونو ۲۶
داکتر جی لازنس - ۲۰۸	جوهن مارشال ۲۲۰

علاو الدین جهانسوز-۱۸۱	داکتر انجل-۱۰۳-۲۰۸
فیثاغورث ۲۵	داکتر رضازاده شفق ۲۰۸
فرعون ۱۶۶	ریچار دفرایی ۲۲۱
فلیندر فیز ۱۳۷	زردشت -۳۸-۵۰-۵۲-۲۱۸
فرانسیس تیسو-۲۱۹	زینل نیکف - ۸۶
فرخ ملک زاد- ۱۷۷	ژوستن ۵۲
فب- کوفکین-۲۲۹	ژبویکو ۱۰
کادفیس اول -۲۲۲	سوماتسین ۹
کندرسه ۱۰	سم میمون ۱۰
کیومرث -۲۱	سلوکوس -۵۳
کاسو- ۳۱	سپتو پرتوس ۵۳
کرسٹف کلمب -۲۶	سایا بنری ۱۰۹-۱۶۱
کپر نیک-۲۶	سر پرسی سایکس ۱۷۱
لوئیس لیگی ۷۲۲	سری لیگی ۷۱
گیرایا- ۲۲	ساری دهندی ۱۳۸
گالیله ۲۶	سن کرور بستوم-۱۱۹
لوئیس لیگی-۷۲	سنیور مار سیلو دو مو تو الا ۱۴۳
لارد کروزن-۱۶۸	سر جیمز فریزر ۲۲۸
لورنزو کنتستانین-۱۷۴	سرجان مارشال ۱۸۳
لوئی دو پری -۱۰۲-۱۰۳-۱۰۷	علی توفیق ۲۱۴
۲۰۰-۲۰۴-۲۲۳-۲۲۶	علی دهقان ۵۱-۵۲
مونتسکیو-۱۰	عبدالرحی حبیبی-۶۴-۱۷۹-۲۰۴-۲۰۵

ناگار جونا-۱۰	مر تضي راوندین -۲۳-۵۰-۱-۵-۸۵-
ناھید ۲۰۸-۲۰۷	۱۶۳
ویل دورانت ۱۵-۱۶-۲۷-۵۲	میخایل نستورخ -۷۰-۷۶-۸۶-
۱۷۵-۱۷۴-۱۳۹-۱۳۷-۱۲۴-۶۹	۱۱۳-۱۰۵-۱۰۴
ولتر ۱۰	ماری کاسل -۱۵۷-
واویلو ف ۱۶۱	ماژلان-۲۶
ونوس-۲۰۷	محمد اکبر شورماچ-۳۵
هرودوت ۹-۵۳	بیر غلام محمد غبار-۵۳
هلیوس ۲۵-۲۴	میگاستن -۵۳
هاشم رضی-۱۶۶	موسیو دو پره- ۶۶
هارورد- ۲۰۰	شرف الملک دهکر دی - ۷۰
هر تسفیلد ۱۷۲	مسیح (ع)-۱۵۰-۱۵۸
هو سر- ۵۸	مورگان ۱۶۶-۲۲۲
هندری فیلد ۲۲۱	محمد باقر مؤمنی - ۶۲
ولز ۲۳۰	بهندس صادق انصاری- ۶۲
یاقوت- ۱۷۷- ۱۷۸	محمد اعظم بیستانی ۱۶۸-۶۱-۱۷۷
هر کول- ۲۶	۱۸۰-۱۷۸
یولچی- ۲۶	ملک قطب الدین- ۱۶۸
	بیرزا شاهرخ ۱۶۸
	موسیو رونده گروسه ۱۷۲
	محمود- ۱۸۰

فهرست طوائف - سلسله ها - گروه ها

پمغولیان ۶۹	آریائی ها ۵۰، ۳۷، ۱۶، ۱۵، ۱۴، ۱۳
پارس ها ۱۷۲ - ۲۲۰	۱۵۸، ۱۵۷، ۱۳۳، ۷۰، ۶۸، ۶۳، ۶۲
پیتک انتروپوس ۷۳-۷۹-۸۶-۹۴-۱۰۱	۱۷۳، ۱۷۲، ۱۷۱، ۱۶۰، ۱۵۹
ترک ۵۹	۲۱۸، ۲۱۶، ۲۱۵، ۱۹۳، ۱۸۵، ۱۷۵
تراکهان ۲۱۹	۰، ۲۲۲، ۲۲۱، ۲۲۰، ۲۱۹
تیموریان ۲۰۶	آرا کوزیان ۱۷۲
چستی ۱۵۸ - ۱۵۹	اسکانیان، ۱۷۲-۶۹-۵۱
تخاری-۱۷۲-۱۹-۲۱۹-۳۲۰-۲۲۱	ادوسیان- ۶۹
روس ۲۲۲	اویغور- ۵۹
درنژیان- ۱۷۲	ازبک ۲۱۱
ساسانیان-۵۱-۱۶۸-۲۰۷	انسان هایدالبرگ ۹۴-۷۷
زردشتی- ۱۵۳	انسان آلتانتروپ ۷۸-۷۷
ساکسی ۵۹	بودائی-۵۹-۱۴۵-۱۸۶-۱۹۱
سکاها ۹۵- ۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷۷	برهمائی - ۲۲۰
ساکایاساس ها ۱۷۲-۱۷۳	باکتریان - ۲۲۲
سین انتروپ - ۷۱-۷۴-۷۵-۶۷-۷۸	بوشمن - ۱۵۴
۷۹-۸۶-۸۷-۹۴-۱۰۱-۱۰۴-۱۸۸	بهدیسن - ۵۲
سامانی ۱۸۰	پسیدیان - ۶۹
سومریان ۶۹	پشونیان ۶۹

لوکیان - ۶۹	سکه‌ها - ۱۷۲
مزدائی - ۳۸ - ۵۲	سغدی - ۵۹
بجوس‌ها - ۵۲	مقاری‌ها - ۱۸۰
مغول - ۵۹ - ۱۸۱	طاهری‌ها - ۱۸۰
ماد - ۲۲۲	عرب‌ها - ۲۲۰
مانوی - ۵۹	عموریان - ۶۹
سیحی - ۵۶	عمونیان - ۶۹
سوسیان - ۶۹	فلسطینیان - ۶۹
سوسیان - ۶۹	غرب ۲۰ - ۲۱ - ۲۲ ۳ - ۲ - ۳۱
سو آسیان - ۶۹	غزنویان - ۱۸۰
نئاندرتال - ۷۷ - ۷۸ - ۸۶ - ۸۷ - ۸۸	کیمبریان - ۶۹
۹۹ - ۱۰۷ - ۱۱۲ - ۱۳۵ - ۱۳۶	کیلسکیان - ۶۹
۱۵۰ - ۱۵۲ - ۱۵۳ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۸۸	کیدوکیان - ۹۶
۱۸۹ - ۱۹۱ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۱۹۷ - ۱۹۸	کازیا سیان - ۹۶
۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۰۸ - ۲۰۹ - ۲۲۷	کوله‌رونیان - ۹۶
وایلریان - ۲۱۹	کوشانیان ۱۳۵ - ۱۹۱ - ۲۰۱ - ۲۲۰ - ۲۲۲
هخامنشی - ۵۰ - ۱۶۸ - ۱۸۱	کارماقیان ۱۷۲
هندواروپائی - ۶۳ - ۲۲۱	کیمیریان ۲۱۹
یونان باختری - ۱۹۱	کرومانیون ۸۸ - ۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۵۳
یوچی‌دی - ۲۲۲	کوکا اونیان - ۶۹
یونانی ۳۱	سکالا - ۱۳۹
یازیانی - ۱۷۲	گدردزیان - ۱۷۲
یهودی - ۱۵۰	

فهرست اماکن

۲۳۲-۲۲۳-۲۱۶-۲۰۰	سیا - ۶-۳۱-۳۹-۷۰-۷۱-۷۳
آق رباط م	۷۹-۸۱-۸۶-۱۱۸-۱۱۲-۱۲۰-۱۳۲
آخشا - م	۱۶۱-۱۶۴-۱۶۸-۱۷۲-۱۷۳
آشور-۶۹	۱۷۵-۱۸۲-۱۸۶-۱۹۷۱-۱۹۹-۲۱۱
آریاناو یجه-۲۲۱	۲۱۹-۲۲۱-۲۳۱
آخشا- م	آسیای میانه-۱۵-۳۵-۵۱-۵۸-۵۹
آنمان-۷۷-۸۶	۶۲-۶۳-۷۰-۸۶-۸۹-۹۲-۹۹
آشور-۶۹-۹۷۱	۱۲۶-۱۲۷-۱۳۲-۱۳۷-۱۵۵
آلتامیر-۱۳۳-۱۳۴-۱۳۵-۱۵۴	۱۵۹-۱۸۶-۱۹۷-۲۰۵-۲۱۶
۷۹ ۱-۶۸-۷۷-	۲۱۹-۲۲۰-۲۲۳-۲۳۰
آلتائی-۱۹۱۲۲۲	آسو-۳۵-۳۹-۴۱-۴۲-۴۸-۶۳-۶۵
آتی سندر-۱۷۸	۶۷-۹۳-۱۲۱-۱۲۳-۱۲۹-۱۳۳
آقجه-۱۳۷-۱۳۸-۲۲۸	۱-۱۳۵-۱۵۰-۱۵۲-۱۶۲-۱۷۲
آذر بایجان-۸۹	۲۱۱-۲۱۲-۲۱۶
آیر لیسند-۱۴۳-۱۹۲	آی خانم ۴۲-۲۱۱-۲۱۵-۲۱۶
اتحاد شوروی-م-۱۱-۱۶-۲۵-۳۵-۴۱	آق کویرک ۱۶-۵۴-۶۹-۹۲
- ۸۹-۸ ۶-۷۹-۶۵-۶۳-۶۲-۶۰	۱۱۷-۱۳۵-۱۴۱-۱۵۲-۱۵۳
	۱۵۴-۱۹۳-۱۹۵-۱۹۷

۲۰۲-۲۰۰-۱۹۵-۱۵۵-۱۵۰-۱۴۵	-۱۲۹-۱۲۶-۱۲۳-۱۱۲-۹۹-۹۰
۲۲۷-۲۲۱-۲۲۰-۲۱۶	۲۲۸-۲۲۵-۲۱۷-۲۱۵-۱۹۷-۱۷۴
اورال-۱۷۲-۴۱-۲۲۲	۱۶۷-۱۵۸-۱۴۹-۱۳۸-۱۳۷
اندوس-۱۵۷-۳۹-۱۶۲	افریقا-۶-۲۹-۳۱-۷۰-۷۱-۷۳-۷۷
اور-۱۶۹	-۱۸۳-۱۳۲-۱۲۵-۱۱۲-۸۶-۷۸
اناتولی ۱۶۷	۱۲۵-۱۱۲-۸۶-۷۸۹۷-۱۹۶-۱۸۶
ارغنداب-۲-۴-۳-۵۳-۶۰-۱۲۱-۱۲۹	۹۷-۱۹۶-۱۸۶-۱۸۳-۱۳۲-
۱۷۹-۱۵۹	امریکا-۱۵-۶۶-۶۷-۸۱-۹۲-۹۹-۱۰۷
ایبک-۹۳-۹۴-۹۸-۱۸۶-۱۹۴	-۱۵۲-۱۴۹-۱۴۷-۱۲۴-۱۱۹-
استراليا-۱۲	-۱۹۵-۱۹۳-۱۸۷-۱۸۶-۱۷۵
اندر و د-۲۱۹	۲۳۰-۲۲۸-۲۲۳-۲۲۲-۲۰۰
اندخوی-۳۷	اروپا-۶۲-۲۹-۵۹-۷۸-۷۹-۸۱-۸۶
ارغستان-۴۲	امریکای لاتین-۵-۶-۳۱-۱۰۷-۱۱۲
ادرسکن-۴۰	۱۸۵-۱۸۲-۱۷۳-۱۶۷-۱۶۱-۱۳۲
آگزاس-۱۷۲	۲۲۲-۲۲۱-۲۱۹-۱۹۷-۱۹۶-۱۸۶
الینگار-۴۳	ایران-۳۵-۵۹-۶۳-۶۷-۶۹
الیشنگ-۴۳	-۱۶۶-۱۶۴-۱۵۹-۱۴۳-۱۲۴-۸۹
اونی-۴۲	۱۷۸-۱۷۷-۱۷۳-۱۷۲-۱۷۰-۱۶۷
اراکوزیا-۵۳	۱۸۱-۱۸۰-۱۷۹-
اسپانیا-۱۴۳-۱۴۵-۱۵۴	ازبکستان: ۱۶-۶۵-۶۷-۷۰-۷۹-
البرز-۸۱	۱۲۷-۱۰۷-۹۹-۹۲-۹۱-۹۰-۸۹

بابل ۲۳-۶۱-۱۳۷-۱۶۵-۱۸۵	الجزایر ۲۹-۷۷
بین النهرین ۳۵-۵۹-۱۲۶-۱۲۶-۱۶۶	ایتالیا ۱۲۳-۱۳۴-۱۳۵-۱۶۱-۱۷۰
۱۶۷-۱۷۴-۱۸۲-۱۸۴-۱۸۵-۲۲۱	۱۷۳-۱۷۴-۱۸۱-۱۸۶-۱۸۸-۹۷۱
بخارا ۶۰-۱۷۱	۱۹۱-۱۹۲-۱۹۷
باخدی ۱۷۱	اکسوس ۳۱
برتانیای ۱۶۸-۱	اوگندا ۲۹
بست ۱۷۸-۱۷۹-۱۸۰-۱۸۱	اوکوزام
برسا ۲۹	انتی مندر ۱۷۸-
بوند استریت ۱۸۳	انتی مندر روس ۱۷۸
بدخشان ۱۸۶-۲۰۰-۲۲۰-۲۲۰-۲۲۰	اسکندیناوی ۲۲۲
۲۲۳-۲۲۳-۲۲۳-۲۲۳-۲۲۳	اویغور ۲۰۰
بهارک ۲۰۲	بلغارستان ۱۳-۱۶-۵۲-۵۳-۵۴-۶۸-۷۰-۹۲
۶۰-۶۷-۹۲-۱۲۰-۱۵۲	۱۱۷-۱۳۵-۱۵۱-۱۵۳-۱۵۷-۱۷۱
تبخار ۱۶-۲۰۱۲۰۰-۲۰۲-۲۱۱	۱۹۳-۲۰۰-۲۱۵-۲۱۹-۲۲۳-۲۳۲
۲۲۳-۲۳۰	باکتریا ۱۶-۵۲
تالقان ۳۲-۱۸۶-۲۰۱	باختر ۱۵-۱۶-۳۸-۱۵۴-۱۷۲-
توسانت ۳۲	۱۸۶-۲۱۵
ترنگ ۳۲	باکو ۶۰
تاجکستان ۳۲-۸۹-۹۲-۱۵۲-۱۶۷	بلهیکا ۵۳
۲۰۰	بغلان ۳۴-۶۰-۱۸۶
ترکمنستان ۶۴-۶۷-۸۹-۹۲-۱۲۷-	بلژیک ۱۱۱-۱۹۷
۱۳۳-۱۵۲-۱۷۴-۱۹۲-۲۰۲-۲۰۲	بلوچستان ۶۰-۱۶۱-۱۶۷-۱۷۲-
۲۱۶	باسیان ۳۴

تا کسیرا ۲۲۰	تیشیک تاش-۱۶-۷۰-۷۹-۸۹-۹۱-۹۲
تونس ۱۲۰	۱۰۷-۱۰۵-۱۰۰-۱۰۲-۱۰۳
پامیر ۳۱-۳۳-۸۱	۱۸۷-۱۹۵-۲۲۷
پاکستان ۱۹۷	ترکستان-۱۶-۱۵۹
پنسلوانیا ۲۲۳-۱۵۷	ترکستان شرقی ۲۲۰
پالابیزوس ۳۱	تراجمیر ۳۱
پنجاب ۱۷۳-۱۵۹	تهران ۷۰
پلخمیری ۱۹۳	تیر بند ترکستان ۳۱
پکتیا ۳۳-۵۳	تانزانیا ۲۹
پغمان ۳۲	تومانان ۳۲
پنجشیر ۳۳	تخت جمشید ۵۱
پنجکنت ۶۰	توپراک قلعه ۶۰
پنجوائی ۶۰-۶۶-۷۶-۶۹-۱۲۹	تاشکند ۹۱
۱۵۹	تپه آکمن-۱۵۹
پشاور ۱۸۶-۹۲-۱۱۰-۲۵۲	تپه نماز کا ۱۵۹
پکن ۷۱-۷۳-۷۶-۱۵۳	تاش ۱۶۶
چنار گنجشکان-۵۳-۹۲-۱۱۰-۱۵۲	تل ابلیس ۱۶۷
۲۰۰-۲۰۹	تیان شان ۱۷۲
چکالی ۳۱	تخت رستم ۱۸۶
چین ۱۰-۲۹-۵۳-۹۷-۵۹-۷۳-۷۷	تاشقرغان ۱۹۳
۱۰۳-۱۱۲-۱۱۳-۱۳۷-۱۶۵-۱۶۶	تاریم ۲۱۹

خاشرود ۳۲-۳۳	۲۸۱-۱۸۶-۲۰۰-۱۰۶-۲۲۶
داقانیل ۳۵-۱۲۷-۱۶۸-۱۷۷	چیل السراج ۳۳
دریایی خزر ۳۵-۱۲۶-۱۶۷-۲۰۰	جانباز قلعه ۶
۲۲۲	جاپان ۱۳۷-۱۷۳
دنییر ۳۵-۱۲۶-	جوزجان ۲۲۸
دنیستر ۱۲۶	چناربابادرویش ۲۰۱
دره بیچ ۳۳	جوزجان ۲۲۸
دنمارک ۱۰۷-۱۷۳	جاوا-۷۳-۷۶-۷۸-۷۹-۸۹-۱۹۷۱۸۶
دولت آباد ۱۳۷	جرم ۲۳۲
دره کور بدخشان ۱۳۵-۱۵۱-۱۵۲	هیجون ۳۱
۱۹۷-۱۹۳	خاورسیانه ۳۹-۳۱-۵۳-۱۲۲-۱۳۳
دیمراسی غندی ۱۵۷-۱۵۸	۱۳۵-۱۷۰-۲۱۷
دره دادل ۱۹۳	چلاب ۳۱
دجله ۱۷۳	خوارزم ۳۹-۶۰-۱۸۶
دهانه غلامان ۱۸۱	خاورنزدیک ۷۳-۷۸
دشت قلعه - ۲۰۲-۲۱۱	خامچیان ۶۰
روم ۹-۱۷۹-۱۸۶-۱۸۹-	خواجده غار ۲۰۲-۲۱۱
رود موسی قلعه ۳۲	خاواک ۳۱
روسیه ۲۲۲	خلیج فارس ۱۷۳
رستم قلعه ۱۹۳	خاورنزدیک ۲۲۰
زرنج ۳۲	

۱۸۲ - ۱۸۵ - ۲۱۵ - ۲۱۷ - ۲۱۹	زرنگ ۱۷۷-۱۷۸-۱۸۰
سغد ۵۳-۶۷	زابل ۱۷۷-۱۸۱
سرخ کوتل ۶۰	زارت سای ۱۵۵-۱۵۸-۱۶۷
سرکار ۹۳-۱۶۳	حضرت سلطان ۱۹۳
سو غده ۱۷۱	حصار ۵۹
سرخس ۱۷۲	حاجی گگ ۴۲
سیردریا ۱۷۲	حبشه ۱۳۹
سنارود ۱۸۰	سمنگان ۱۶-۵۳-۶۷-۹۲-۹۳-۱۱۰
سویس ۱۹۲	۱۱۷-۱۲۳-۱۲۹-۱۳۳-۱۳۳
سرای سنگ ۲۰۲	۱۴۵-۱۵۱-۱۸۶-۱۹۹-۲۲۳
سین کیانگ ۲۰۰	سیستان ۳۹-۴۲-۱۶۸-۱۸۲-۲۰۲
شورتوغی ۱۶ - ۶۰ - ۶۷ - ۶۹ - ۲۰۲	۲۱۶-۲۱۹
۲۱۱ - ۲۲۳ - ۲۳۰	سمرقند ۶۰-۹۱-۱۵۲
شکوتین ۷۱-۷۳-۷۵-۷۶-۷۸-۱۰۴	سراب ۴۳
شاه تپه ۱۵۹	سپین غر ۴۵
شهاداد ۱۷۰	سیاه کوه ۴۱
شاه فولادی ۴۵	سوسر ۵۷-۱۸۵
نهر سوخته ۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۳ - ۱۷۴	سایریا ۶۳-۶۷-۱۱۲-۱۶۷-۱۷۳-
۱۷۵-۱۷۶	۲۰۰-۲۲۱-۲۲۲
عراق ۳۵-۱۲۶-۱۴۳-۱۹۲-۱۹۷	سند ۵۳-۵۸-۵۹-۶۷-۶۹-۱۲۱
عینک (س عینک) ۱۳۵	۱۲۵-۱۲۷-۱۳۳-۱۵۹-۱۶۷

قلعه شیراز شاهان ۶۰	غزنه ۳۳-۱۸۱
قندز ۳۲-۶۰-۱۸۶-۲۲۰	غار علی تپه ۱۹۳
قزاقستان ۶۳-۶۷-۸۹-۲۰۰	غار کمر بند ۱۹۳
قندهار ۳۳-۶۶-۱۵۱-۱۵۶-۱۵۷	فرانسه ۱۰-۱۱۱-۱۱۱۲-۱۳۳
۱۶۱-۱۶۷-۱۲۸-۱۵۶	۱۷۲-۱۹۷-۲۰۰
قرغزستان ۸۹-۹۲-۱۶۷-۲۰۰	فلسطین ۵-۳۵-۱۲۶-۱۳۷
قریه گل محمد ۱۶۱	فرات ۱۷۳
قره بائی ۲۰۱-۲۰۲	فیروز کوه ۳۱
قزاق ۲۰۲	فراه رود ۳-۱۷۲
قفقاز ۲۱۹-۲۲۱	فراه ۳۳
قلعه زوین ۲۰۲	فیلادلفیا ۹۶-۹۹-۱۹۳-۱۹۷
قلعه نوای ۱۸۱	فرخار ۱۲۰-۲۰۰
قراقروم ۳۹	فارس ۲۲۲
کینیا ۲۵	فرغانه ۱۵۸-۱۵۹-۱۶۶-۱۷۲
کوه بابا ۳۱	۱۷۳-۲۲۱
کافرنهان ۳۲	قره کمر ۱۶-۵۵-۶۷-۶۸-۶۹
کابل ۳۳-۹۹-۱۰۱-۱۷۱-۱۷۸	۹۰-۹۲-۹۳-۹۶-۹۹-۱۱۰-۱۱۷
۱۸۶-۱۹۰-۲۱۹	۱۳۵-۱۵۱-۱۵۳-۱۸۷-۱۹۳
کاپیسا ۶۰-۱۲۰	۱۹۹-
کوبا ۷۹	قلعه بیر ۶۰

لشکر گاه - ۱۸۰ - ۱۸۱	کریمیا - ۷۹ - ۱۱۱ - ۱۹۷
لوک - ۱۲۶	کلات مینار - ۱۲۳ - ۱۲۹ - ۱۲۷ - ۱۳۳
لغمان - ۴۳	۲۱۵
لایقه - ۲۱۱	کشک نخود - ۱۵۷
لهستان - ۲۶	کو پته - ۱۶۱
لوگر جنوبی - ۳۵	کاشان - ۱۶۴
ناور - ۴۴	کرمان - ۱۶۷ - ۱۷۲
نسا - ۶۰	کاشغر - ۱۷۲
نیمروز - ۴۴ - ۱۶۸ - ۱۷۷	کلفگان - ۲۰۰ - ۲۰۲
ننگرهار - ۴۳ - ۶۰	کتیک جر - ۲۱۱
ناور - ۴۴	کاکل - ۲۱۱
نسا - ۶۰	کو کچه - ۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۱۳
نیمروز - ۴۴ - ۱۶۸ - ۱۷۷	کنر - ۴۳
نورستان - ۴۵ - ۶۰	گل کوه - ۴۱
نیسایه - ۱۷۰	کادی رود - ۴۲
وخش - ۴۲	گرشک - ۴۴ - ۶۶ - ۱۵۷
ویتنام - ۷۷	گوبی - ۲۰۰
ورخشا - ۶۰	گند هارا - ۲۲۰ - ۱۷۹
وای کرت - ۱۷۱	لندی سین - ۴۳
یونان - ۹ - ۲۴ - ۵۱ - ۵۲ - ۱۴۵ - ۱۶۲ -	لبنان - ۵
۱۷۲ - ۱۸۹ - ۲۰۱ - ۲۱۴ - ۵۳ - ۵۸ - ۷۵	لوگر - ۱۳۵

مغولستان - ۲۱۹	یوگوسلاویا - ۱۹۷
هزارسم - ۱۶-۶۰-۶۱-۹۲-۱۱۰-۱۱۷	ینگه قلعه - ۲۱۱
۱۲۳-۱۲۹-۱۳۳-۱۳۴-۱۳۵-۱۳۶	سندیگک - ۶۰-۶۶-۶۷-۶۹-۱۵۶
۱۳۷-۱۵۲-۱۵۳-۱۵۵-۱۸۶	۱۶۷ - ۲۱۶
۱۹۳-۱۹۷	بوهنجو دارو - ۶۲-۶۵-۶۹-۱۳۳
هندو کش - ۳۹-۴۱-۳۳۳۳۳-۸۱	۱۶۲ - ۱۶۷ - ۱۷۳ - ۱۸۲ - ۱۸۳
۹۹-۱۰۰-۱۱۰-۱۲۳-۱۳۵-۳۱۵	۱۸۴ - ۲۱۵ - ۲۱۸
۱۵۵-۱۶۲-۱۷۸-۱۸۶-۱۸۷-۱۹۵	بیمنده - ۳۳ - ۱۳۷
۲۰۰-۲۲۲-۲۲۳-۲۲۸-۲۳۰	بزار شریف - ۳۳-۲۲۳
هند - ۱۰-۲۳-۲۹-۳۳-۳۴-۵۳	برو - ۵۰-۵۲-۶۰-۱۷۱
۵۹-۱۱۹-۱۳۲-۱۵۹-۱۶۸	بصر - ۹-۲۴-۳۵-۵۹-۶۹-۱۳۲
۱۷۲-۱۷۸-۱۸۵-۱۸۶-۱۸۷-۲۱۹	۱۴۳-۱۶۵-۱۶۸-۱۷۰-۱۷۴-۱۸۲
۲۲۰-۲۲۲	۱۸۴-۱۸۵-۱۹۲
هاراپا - ۶۲-۶۵-۶۹-۱۳۳-۱۵۹	مدیترا نه - ۳۳-۳۴
۱۶۲-۱۶۷-۱۷۳-۱۸۲-۱۸۳-۱۸۴	مرغاب - ۳۲
۱۸۵-۲۱۵-۲۱۶-۲۱۷-۲۱۸	سکوکو - ۹۱-۱۱۴-۱۵۲
هرات - ۵۰-۵۲-۱۷۱-۱۷۲-۱۸۶	بائزاد - ۱۶۱-۱۶۲
هلمند - ۳۲-۶۲-۱۲۱-۱۵۷-۱۶۰	بازندران - ۱۹۴
۱۶۱ - ۱۷۰ - ۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷۷	سپر بند - ۱۷۸

هیوسنت - ۱۷۸ ۱۷۸	۱۷۹ - ۱۷۸
هیرنید (هیرسند) ۱۷۸	هزاره جات - ۳۳
هیرسن - ۱۷۸	هده - ۶۰
هاسول - ۱۷۹	هریرود - ۳۳-۶۰-۱۶۱-۱۷۲
هسپانیا - ۱۹۱-۱۹۲-۱۹۷	هاید لبرک - ۷۷
هزارگوسفند - ۲۰۰	همالیا - ۸۱-۲۰۰
	هرپه - ۱۷۱

فهرست اسامی کتب

۱۳۵-۱۲۷-۱۲۲-۱۱۵-۱۰۷-۹۹	اصول فلسفه مارکسیسم - ۱۸
۱۵۰ - ۱۳۹ - ۱۳۶	اوستا-۴۲-۵۰-۵۱-۵۲-۱۷۸-۲۱۹
۲۲۶-۲۲۵ - ۱۹۸-۱۶۷-۱۵۶	افغانستان در مسیر تاریخ - ۵۳
تاریخ مختصر افغانستان-۲۰۴۶۳-۲۰۵	افغانستان در پرتو تاریخ-۶۸-۹۳-۹۴
تاریخ ازبکستان - ۶۵	۱۲۸-۱۶۳-۱۷۲-۱۹۳-۱۹۴-۱۹۹
تمدن‌های پیش از تاریخ - ۸۷-۹۳	اندیکار- ۵۴
تاریخ طبری- ۲۱	انسان خود را می‌سازد- ۱۶۱
تاریخ تحولات اجتماعی ایران-۱۶۴	البدان- ۱۷۸
تاریخ سیستان- ۱۶۹-۱۷۸	احسن التفسیر - ۱۷۸
تاریخ بیهقی - ۱۷۸	ایران از نظر خاورشناسان- ۲۰۸
تاریخ ماد- ۲۲۰	آبان پت - ۲۰۸
تاریخ دنیای قدیم - ۲۲۹	تاریخ زبان فارسی - ۵۰
جغرافیای عموسی - ۴۳۰	تاریخ اجتماعی ایران- ۲۳-۲۵-۵۰
جهاننامه- ۱۷۸	۵۱-۶۶-۶۷-۸۵
جغرافیای ارضی خلافت شرقی - ۱۸۰	تاریخ تمدن - ۲۷۶-۵۲-۶۹-۱۳۷
حیب السیر ۲۱	۱۵۰ - ۱۷۴
حدود العالم ۱۷۸	تاریخ جهان باستان- ۲۸-۶۲-۶۳-۷۸
دین‌های قدیم ایران- ۱۶۶	

فهرست مجلات

- مجله اخبار ۱۳۸
 مجله آریانا ۱۵۹-۱۶۴-۱۶۸-۱۶۹
 ۱۷۷-۱۷۸-۱۸۰-۲۲۳-۲۲۸
 مجله باستان شناسی افغانستان ۱۹۴
 ۲۰۱-۲۰۲
 مجله هنر و مردم ۶۲-۱۶۷-۱۷۰
 ۱۷۴-۱۷۷-۱۸۱-۲۰۷-۲۱۸-۲۱۹
 ۲۲۱-۲۳۱
 مجله لرغونی پیژندنه ۲۱۸-۲۲۸

فهرست سالنامه ها

- سالنامه ۱۳۱۴ ۲۲۰
 سالنامه ۱۳۱۲ ۲۲۳

- زمینه تکامل اجتماعی ، ۳۱-۳۳-۳۷
 ۱۰۶-۱۳۳-۱۹۶-۲۲۵-۲۲۶
 سرزمین زردشت ، ۵۱-۵۲
 شاهنامه ابو منصورى - ۲۱
 عجایب المخلوقات - ۱۷۸
 ظفر نامه - ۱۷۸
 کلیات تاریخ - ۹۷-۹۸-۱۳۴-۲۲۶
 ۲۲۸-۲۳۰
 گاتها - ۵۱
 کاسا - ۵۱
 مشرق زمین گاهواره تمدن - ۱۶-۵۲
 ۱۱۹-۱۵۰
 منشأ انسان ، ۷۰-۷۶-۷۹-۸۷-۸۶
 ۹۴-۹۹-۱۴۰-۱۰۵-۱۱۱-۱۱۳
 مردم شناسی ایران - ۲۲۱
 میراث باستان ایران - ۲۲۱
 هفت مغاره - ۱۹۴

صفحه	فهرست نقشه‌ها
۳۶	مناطق قبل التاريخ افغانستان
۹۰	موقعیت غار تشکک تاش و قره کمر
۲۰۵	مقایسه دوره‌های کلتوری آسیای وسطی با افغانستان
۲۰۳	دوره‌های کلتوری قدیم افغانستان
۲۱۰	حدود فرضی اروپا و آسیای غربی
۳۰	نقشه طبیعی افغانستان

فهرست اصطلاحات ضروری

۲۲۸-۲۲۶	اسکو لاستیک - ۲۰،۳
میان سنگی ۸۰-۲۲۶	انتر ناسیو نالیز م ۵
مار کسپسم ۱۸	امپر یالیز م ۳۰-۲۴-۱۳-۵،
پوزیتو یسم ۱۳	اصالت و جودی، ۱۳
پد رسالاری ۱۳۰-۱۳۱-۱۳۲-۲۱۶	انسان شناسی ۹-۹۶
تابو ۴۲	ایز و توپ ۹۹
تو نم-۲۹-۱۳۹-۱۵۰-۱۵۲-۱۵۴	اگز و گاسی ۱۱۴
۲۲۷-۱۵۵	قوم شناسی - ۱۸۵
دیرین شناسی ۳۵-۵۸	کهن سنگی ۶۷-۶۸-۹۷-۹۸-۱۰۱
ر نسانس - ۱۰	۱۱۵ - ۱۲۰ - ۱۳۳ - ۱۳۷ - ۱۵۳
زمین شناسی ۵۸	۱۶۷-۱۸۶-۱۹۰-۱۹۱-۱۹۵-۲۰۱-
زبان شناسی ۱۸۵	۲۰۴-۲۲۳-۲۲۵-۲۲۶-۲۲۷-۲۳۰
عصر مفرغ ۱۳۵-۱۳۷-۱۳۸-۲۱۶	کمون - ۷-۲۲
عصر آهن ۱۳۷	مادر رسالاری ۱۳۰-۲۰۷
	نوسنگی ۶۲-۱۲۷-۱۲۹-۱۹۵-۲۱۷

تصحیح اغلاط

صفحه سطر	نادرست	درست	صفحه سطر	نادرست	درست
۲۳	۱۰	ناهمگونه	۲	۱۴	وارنه وارونه
۱۰۲۳	تاریخ باستان	تاریخ جهان باستان	۲	۱۵	منجلابی منجلاب
۲۸	۲۰	انسان به انسان	۳	۱	آن ان
۲۹	۱۰	خاطر ها ضابط های	۷	۱۰	نمی تواند نمیتوان
۳۴	۸	بود بود	۸	۴	بر جسته بر جستگی
۲۶	۷	شاور مشوره	۹	۱۶	سیر سو سر
۳۷	۸	جایی جایی که	۱۳	۴	طبقاتی ایی طبقاتی
۳۷	۱۲	آفرین کند بیافریند	۱۳	۱۰	تبانجی نتایجی
۳۸	۴	ها آنها	۱۴	۳	راسیتم سیستم
۴۱	۱	هایی ها	۱۹	۵	فرمانبر داری فرمان بردار
۴۱	۲	آسو را آسو	۱۹	۱	می پذیرد می انجامد
۴۱	۱۸	بو بود	۱۹	۱۸	انها آنها
۴۲	۱۳	ار از	۲۱	۱۰	پویندگی پیونددگی
۴۳	۱۸	صفحات صفات	۲۲	۲	قلعه قلعه
۴۵	۴	جان جا	۲۲	۱۲	انسان انسانها
۴۸	۱۸	آلیاتی آسبائی	۲۳	۴	نمی توانند نمی تواند
۵۸	۶	بخت من حیث	۲۳	۶	روشنفکری روشنگری
۶۰	۱۳	ماکتالی فاکت هائی	۲۳	۸	انسانی انسان

صفحه	سطر	نا درست	درست	صفحه	سطر	نا درست	درست
۶۳	۱۹	سایر یا	سایر یا	۷۷	۹	معاقب	متعاقب
۷۷	۱۳	لمان	المان	۸۸	۱۷	از نالهانیاید	نیاندرتال
۱۰۲	۲	رای	یرای	۱۰۶	۲	بانگهای	بانگها
۱۱۰	۹	بتدرنج	بتدریج	۱۱۳	۱	هالی	ها
۱۱۷	۲	هیرار رسم	هزار رسم	۱۱۹	۲۰	منحاج	محتاج
۱۲۳	۱۸	تولوت با	توستوف	۱۲۸	۱۷	قند هارهار	قندهار
۱۳۲	۸	ابرا	آنرا	۱۳۳	۳	ر پا	هار پا
۱۳۹	۱۲	تصورات	بصورت	۱۴۰	۲۰	گذاشتن	گذاشتند
۱۴۵	۱۸	یونان وباختر	یونانو باختری	۱۶۰	۱۲	می گذاشت	می گذاشت
۱۵۰	۲۰	گذاشتن	گذاشتند	۱۶۱	۱۱	سومی	سیرمن
۱۶۰	۱۲	می گذاشت	می گذاشت	۱۶۵	۳	مرگان	مورگان
۱۶۱	۱۱	سومی	سیرمن				
۱۶۵	۳	مرگان	مورگان				
۱۶۸	۱۱	احسن التفاسم احسن التعاسیم	۱۱	۱۶۸	۱۱	مقدس	مقدسی
۱۷۸	۱۲	نزهت القوب	نزهت القلوب	۱۸۱	۶	خامنشان	هخامنشیان
۱۸۳	۲۰	گوشتی	گوشت	۱۹۰	۱۶	قداست	بقداست
۱۹۸	۳	رب	آلات	۲۰۷	۱۳	بغ بانوی	بغ بانو
۲۱۳	۱۵	تزیینی	تزیینی	۲۱۹	۳	بیایانگران	بیایانگردان
۲۲۰	۱۲	بر همانی	بر همانی	۲۲۷	۹	دارد	داد
۲۳۲	۳	اسپ	است				

زندگی نامه نورالله تالقانی

نور الله تالقا نی در سال ۱۳۱۸ در تالقان زاده شد . درایام کودکی پدر و مادر را از دست داد ، زندگی اش با رنج و آوارگی سپری گردید . پس از اخذ لیسانس در رشتهی پیاده از حربی پوهنتون در میزبان ۱۳۴۲ پس در همان مؤسسه به حیث معلم تکنیک ، ضابط صنف و مهمم مجلهی (ح،پ) در حربی پوهنتون مقرر گردید . پس از سه سال خدمت در آنجا به حیث مهمم مجلهی اردو به فعالیت های نویسندهی اشتغال ورزید در اواخر ۱۳۴۹ به اتهام نشر ایدئولوژی علمی

و ضد امپریالیستی در یگانه مجله عسکری به استعفی مجبور و از قوای مسلح اخراج گردید ، در کودتای ۱۳۵۲ مجدداً افسر و در وزارت فواید عامه بحیث رئیس اداری مشغول خدمت شد . هنوز سه ماه از دوره خدمتش در آن وزارت سپری نگردیده بود که مدت دو سال ونیم نظر به امر داد و در خانه تحت نظارت پولیس قرار گرفت . قبل از انقلاب بظرف نمودن نور آخرین شغل او در ریاست پیژنتون و ریاست تفتیش عینیات اردو در وزارت دفاع ملی بود در سنبله ۱۳۵۷ به امر حفیظ الله امین دستگیر و پس از برخورد غیر انسانی و وحشیانه با او بیش از یکسال و چهار ماه را در زندان پلچرخ سپری نمود و بعد از مرحله نوین انقلاب به حیث رئیس نشرات وزارت دفاع ملی و متعاقب آن معین وزارت امور اقوام و قبایل مقرر گردید . اکنون به حیث رئیس کمیته دولتی طبع و نشر جمهوری دموکراتیک افغانستان وظیفه اجرا میکند .

« فرهنگ اصطلاحات نوین » یکی دیگر از تالیفات نورالله تالقانی است .

Afghanistan Before Aryans

A history of the first settlers

**of Afghanistan from the beginning
till the Aryan era.**

Author: Noorullah Jalugani

1982